

چاپی سیئہم

www.igra.aqlamontada.com

منتدی اقرأ الثقافی

بختہ وہ ترین نافرہ ت لہ حمہ اندا

عائیز ٲلقرہ نی
وہرگیرانی: نیاز مہستی

به ختہ وه رترین

نآفرهت

له جیهاندا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به خسته و هزرتین ئافرهت له جیهاندا

نووسینی: د. عائیز ئهلقه رهنی

وهرگپړانی: نیاز مهستی

نه خسته سازی ناوه وه: زه رده شت کاوانی

کټیځانه‌ی حاجی قادری کوټی

به‌رپوه‌بری گشتی: محمد خضر احمد 07504671394 – 07824671394

به‌رپوه‌بری هونه‌ری: مصطفی محمد کوردی 07509998182

فه‌یسیووک: کټیځانه‌ی حاجی قادری کوټی/M.Ktebxana

نښستگرام: کټیځانه‌ی حاجی قادری کوټی/M.Ktebxana

لقی په‌که‌م: چوارپړیانی شیخ مه‌حمود – به‌ران‌هر مز‌گه‌وتی مه‌حمود عه‌لاف

لقی دووهم: به‌ران‌هر ده‌ر‌گای قه‌لا – بازاری پو‌شن‌بیری

ئېمیل: mdmaktaba@gmail.com

خسته‌سازی به‌رگ: ئیبراهیم صالح

وانه: ۱۴ * ۲۱

بای سی‌هم: ۲۰۲۵ ز – ۱۴۴۵ هـ

راژ: ۱۰۰۰

خ: ۵۰۰۰

ه‌په: ۳۳۴

له‌به‌رپوه‌رایه‌تی گشتی کټیځان گشتیه‌کان/ هه‌ریمی کوردستان،

ژماره سپاردنی (۹۲۷) سی سالی (۲۰۱۹) سی پېدراوه.

به خته وه رترین

ٲافره ت

له جیهاندا

نووسینی

عائیز ئه لقه ره نی

وه رگی پانی

نیاز مهستی

پیشکشه

- به هه موو ئه و خوشکه موسلمانانه ی که به خودا پازین و ئیسلام به ئاینی خو یان ده زانن و شایه قی ده ده ن موحه ممه د پیغه مبه ره ﷺ.
- به گشت ئه و ئافره تانه ی پښه ی پاستییان گرتووه و هه لگری په یامی پاستیین.
- به هه موو ئه و په روه رده کارانه ی به وشه کانیا ن ده کۆشن و پاریزکاری له ره وشتی خو یان ده که ن، دل و ده روونی خو یان پاکژده که نه وه.
- به گشت ئه و دایکانه ی مندا له کانی خو یان له سه ر پاریزکاری (تقوی) په روه رده ده که ن، له سه ر سوننه ت گه وره یان ده که ن و کارو کرده وه ی په سه ندیا ن لا خو شه ویست ده که ن.

”
بۆ گشت ئافره تیکی غه مبار و دلته نگ:

دلخۆش و شادمان به، سه باره ت به نزیک بوونه وه ت له ده روویک و،
چاودیری خودایی و گه وره یی پادا شت و داپۆشیننی تاوانه کانت.

“

پیشه کی نووسهر

سو پاس و ستایش بۆ پهروه رینه ری جیهان،
 دروود و سه لام بۆ گیانی پاکی پیغه مبه ری ﷺ
 خودا ﷻ و بنه ماله و یاوه ران و شوینکه وتووان،
 پاشان:

ئهم کتیبه وا له نافرته ده کات به ناینه که ی
 خۆی دلخۆش بیت، به فەزڵ و به خەششی خودا ﷻ که یفخۆش
 بی، موژده یان به و ناز و نیعمه تانه ده داتێ که هه یانه. به دنیایی
 ئهم کتیبه بزه ی ئاوات و شه مالی هیوا و ئاسۆی موژده یه. هه موو
 ئه وانیه دلته نگن و غهم و خه فه تیان زۆره، ئهم کتیبه بانگیان
 ده کات چاوه پێی ده رووی خێر بن، پاشی ته نگانه چاوه پروانی
 فه ره حنایی بن. گفتوگۆ له گه ل ئاوه زی زیره ک و دلی پاک و پوچی
 خاوینی ئه وان ده کات و پێیان ده لیت: ئارام و خۆراگر بن، ئاومید
 و هیوا براو مه بن چونکه خوداتان له گه لدا یه، به لی، خودا ﷻ به سته،
 خودا ﷻ پشتیوانته و هه ر به خۆی ده تپاریزی و هاوکارته.

هۆ خوشکه کهم: ئهم کتیبه ی به رده سته بخوینه وه، ئهم کتیبه
 نایه تی قورئان و فه رمووده ی راست و وته و چیرۆکی سروش و
 دپره شیعی کاربگه ر و بیروکه ی گونجاو و نه زموونی ژیرییه.
 ئهم په رتووکه بخوینه وه تاوه کو هه رچی غهم و ناسۆر و ته می

خهفته و مۆته كهی ترس و دردۆنگی ههیه وه دهه رینتی. ئەم دیوانه بخویننه وه تا بۆ پاک کردنه وهی هزرت له وه همه كه له كه بوه كان و له كه په سیسهی دله راوكت یارمهتیت بدا، به ره و باغی دۆستایه تی و میترگی شادمانی و مه نزلێ ئیمان و باخچهی دلخۆشی و به هه شتی كه یف و فه ره حنایی رینۆینییت بکا، به لكو خوداش ﷺ له هه ردوو و دنیا به به خششی خۆی شادمانت بکا، هه ره به خۆی به خشنده و میهره بانه.

ئەم کتیبەم کردوو ته گه نجینه یه کی وا که پر بیت له خشل و خۆتانی وا پێ برازیننه وه که جوانییه که تان ببری سکتته وه، وه کو شه و چرا ده ربکه ون، له زێر و زیو جوانتر بن و نارایشتی خۆتانی پێ بدن، هه ره بۆیه به شه کانی ئەم کتیبەم به ناوی خشل و زێر و زیو و ئەم ناوانه کردوو هه: خشل، گهردانه، ئالتوون، مرواری، دور، زه بهر، یاقووت، گه وه ره، ئەنگوستیله، ناوازه، مه رجان، ئەلهاس و زیوهر.

ئە گه ر تۆ ئەم کتیبەت له لا بیت ئیدی پتو یستیت به جوانکاریی و دنیایی و نارایشتی کاتیی و دیمه نی ساخته و مۆدیلی پۆژانه نییه. له فیهستیقالی ژیان، له ئاههنگی دنیا، له چهژنی شادمانی، له وه رزی کامه رانی، خۆت به و زێر و زه بهرانه برازیننه وه و له شه وی خۆشی له بهریان بکه، تاوه کو - ان شا الله - ببیته (به ختە وه ترين ئافرهت له جيهاندا)

يا اسعد الناس في دين و في داب بلا جمان و لا عقد و ذهب
بل بالتسبيح كالبشرى مرتلة كالغيث كالفجر كالاشراق كالسحب

فی سـجـدة فی دعاء فی مراقبة فی فکرة بین نور اللوح و الكتب
فی ومضة من سناء الغار جادبها رسول ربك للرومان و العرب
فانت اسعد کل العالمین بما فی قلبک الطاهر المعمر بالقرب

واته: ئەو بەختە وەرترین کەس لە ئاین و لە ڕەوشت، نەک بە
زێڕ و زیو و گەوهر بە لکو بەختە وەری بە زکر و یادی خودا ﷻ،
و هەکو باران و هەکو سپێدە، و هەکو هەور، لە سوژدەدا و لە پارێش و
و چاودێری، لە بیروکەیه ک لە نێوان ڕۆشنایی لەوح و کتێب. لە
بریسکانه و هی پوناکی ئەشکەوت کە پیغه مبه‌ری خودا ﷻ بۆ ڕۆم
و عەرەبی هێنا. بە لێ، تۆ بەختە وەرترین کەسی دنیای بەوه‌ی لەو
دله‌ پاکه‌ت دایه‌ و لە خودا ﷻ نزیکێ.

ڕێی کامه‌رانی له‌ زانیارییه‌ دروست و ڕۆشن بیرییه‌ پوخته‌ که‌ت
خۆی مه‌لاس داوه‌. به‌ختە وەری له‌ چیرۆکی ڕۆمانسی و خه‌یالی
به‌ده‌ست نایێ، که‌ وا له‌ خۆنەر ده‌کهن هەر له‌و ناوچه‌ش
دووڕبکه‌ و بته‌وه‌ و ئەوه‌نده‌ی دیکه‌ له‌ واقع هه‌لێ و به‌ره‌و
دونیایه‌کی دوور له‌ دنیای خۆی بڕوات، له‌ دونیایه‌ک پراوپه‌ر له‌
خه‌ونی په‌مبه‌یی، په‌ر له‌ هه‌وێنی وه‌همی سه‌رخۆشکه‌ر، به‌روبوومی
ئه‌م دونیایه‌ خه‌یالییه‌ به‌ سۆدره‌بردنی خۆنهره‌ و مۆته‌ که‌یه‌کی
بکوژه‌، بڕوا بکه‌ له‌ وه‌ش مه‌ترسیدارتره‌، نمونه‌ چیرۆکه‌کانی
(ئاگاسا کریستی) خۆنهر فی‌ری فرت و فیل و پاشقۆل لێدان و دزی
و جه‌رده‌یی ده‌کات. به‌خۆم زنجیره‌ کتیبی وه‌رگێڕدراوی (باشترین
چیرۆکه‌کانی دونه‌یا)م خۆنده‌وه‌، که‌ زنجیره‌یه‌کی هه‌تا بلیی
سه‌رنجراکێش بوو، براوه‌ی خه‌لاتی نۆبل بوو، بینیم ئەو چیرۆکانه‌

هه‌له‌ی گه‌لێك زل و نه‌زانا نه‌یان تێدايه. خۆ گومانیشی تێدا نییه هه‌ندی له‌و چیرۆکه جیهانیانه له‌ لایه‌نی هونه‌ری چیرۆك و کاری گێڕانه‌وه پۆمانی زۆر چاکن، وه‌کو پۆمانی (پیره‌مێرد و ده‌ریا)ی ئێرنست هه‌مینگوی، هه‌روه‌ها چیرۆکه‌کانی هاوشیوه‌ی ئه‌مه‌ که‌ وا له‌ مڕۆف ده‌که‌ن له‌ کرده‌وه‌ی خراب و دزیو خۆ به‌دوور بگرێ، له‌ دارپمانی به‌هاکانی په‌وشت و ئاکاری لار و وێر خۆپارێزی.

هه‌ر بۆیه له‌سه‌ر هه‌موو ئافره‌تێکی تیگه‌یشتوو و پینگه‌یشتوو پێویسته به‌رهه‌می چیرۆکه‌ باشه‌کانی وه‌کو کتێبه‌کانی ته‌نتاوی و گه‌یلانی و مه‌نفه‌لۆتی و رافعی و هاوشیوه‌کانیان بخوینێته‌وه، ئه‌وانه‌ پاکن و وێژدانێکی زیندووین هه‌یه، په‌یامی هۆشیاریان هه‌لگرتوه، من ئه‌م باسه‌م له‌به‌ر ئه‌وه هێنايه گۆرێ چونکه پێداگرم له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌م کتێبه‌ی من له‌ خه‌ته‌ی بیگانان و ژه‌هری تێکده‌ران و ئاژاوه‌ی لاده‌ران پاکژ بێ. چه‌نده زۆرن ئه‌وانه‌ی بوونه قوربانی و تارێک یان پۆمانێک، هه‌ر خودا ﷻ بمانپارێزی.

ده‌ی به‌ هه‌ر حال، هه‌یچ چیرۆکێک له‌وه‌ باشتر و چاکتر نییه که خودا ﷻ له‌ قورئان و پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ سونه‌ت و میژووی به‌نرخێ پیاوچاكان هه‌ر له‌ خه‌لیفه‌ و زانا و پیاوچاكان گێڕاویانه‌ته‌وه.

ئیدی له‌سه‌ر به‌ره‌که‌تی خودا ﷻ ده‌بینی تۆ چه‌ند به‌خته‌وه‌ری به‌و شتانه‌ی خودا ﷻ له‌ ئاین و هه‌دايه‌ت و باوه‌ر پێی داوی.

پیشه کی وهرگیر

سو پاس و ستایشی بئ کۆتا بۆ خودای به خشنده
 ﷻ، لیزمه بارانی دروود و سهلام بباری به سهر
 گیانی پاک و موباره کی حه زه تی پیغه مبه ری
 خوشه ویست (ﷺ) و یاران و یاوه ران و پیاو چاکان
 تا رۆژی دوا یی.

کتیبی به رده ست و هگیر دراوی کتیبی (اسعد مرآة في العالم) ی
 نووسه ری ناودار د. عائیز ئه لقرنییه. نووسه ر له م کتیبه یدا پرووی
 گوفتاری له ئافره تان کردوه، به شیوازیکی زۆر جوان و دلگیر له گه ل
 خوشکان ده دوی و هه ول دده له کیشه و ئازار و ناخوشیه کانیا ن
 بکو ئیته وه و چاره سه ری گونجاویان بۆ دابنئ. ئه نجامی ئه م
 چاره سه رییه ش ده وه ستیتته سه ر خو ئنه ر ئاخۆ چه نده ئاماده باشی هه یه
 و رێوشو ئنی دیاریکرا و جیبه جئ ده کات.

بابه تی نیو ئه م کتیبه به ته واوی له گه ل بارودۆخی ئیستامان
 دیتته وه، سه رده می ئیستای ئیمه لیوان لیوه له ترازان و دارزان
 و به لاری دابردن و تاوان و خراپه کاری، زۆرینه ی قوربانیانی
 ئه م گیره شیو ئنی و فه تاره ته له ره گه زی مییه. ئه وان کراونه ته
 که ره سه ته یه کی ئاسان و زوو حه ل بۆ مه رامی بۆ گه نی هه ندی ده زگا
 و لایه ن و ته وژم و فکری جیهانی، هه ر به پراستیش کاریگه رن.

نووسەر ئەم لایەنەى زۆر بەههتەرى (جدى) وهگرتهوه و ئىشى لهسەر کردووه، پێویسته خوینەر دۆزى خۆى له نێو پرسته و پاژهکانى ئەم کتێبه بدۆزێتهوه.

لهوانهیه ههندى كەس وا بزانی مادام ئەم کتێبه به ناوێشانى (به خته وه رترین ئافرهت له جیهاندا) یه تاییه ته به ئافرهتان و ده بێت ته نیا ئەوان بیهویننهوه، به دنیاییه وه ئەم بۆچوونه هه لهیه چونکه ئێمه هه موومان هه لقولای یه ك کانیین و تۆرمه مان یه كه، وینهى پهل و ئەندامه كانى یه ك لهشین و پێوهستین بهیه كهوه، خو ئافرهت ماکیكى بیانى نییه له ئاسمانه وه دابهزى بێت، به لكو ئافرهتان دایك و خوشك و پور و كچ و ئامۆزا و هاوکار و هاوسهرى پیاوان تا ده گاته قوتابى و دراوسى.

ئەم کتێبه یه کێكه له کتێبه هه ر باش و دانسقه كان، به دووه م کتێبى نووسەر داده نریت له چاكى و پڕفروشى، بۆ چه ندىن زمانى دونیا وه رگێر دراوه. به سه دان هه زار دانه به زمانگه له زیندووه كانى دونیای لى فروشه راوه و ده یان جار چاپكراوه ته وه. تا سالى ۲۰۰۹ز چاپى چوارده مى كراوه.

به خته وه رترین ئافرهت له جیهاندا کتێبه كه تییدا كورته برى و هیزى وشه و زانیارى نوێ گرنگى ته واوى پێدراوه. نووسەر دهیه وى بى زۆر له خوێندن، وا له خوینەر بکات هه ر ئەمپرو بریار بدات و ژيانى خۆى بگورێ. واته ئەم کتێبه جیاواز له هه ر کتێبى كى تر، کتێبى کار و کرداره نه ك بهس خویندنه وه و سه رسام بوون پێی.

باهه خى ئەم کتیبه له وه دایه، کۆگایه کی رازاوهی شیعر و په‌ند و
 ئایهت و فهرمووده و وته و ئەزموون و زانیارییه، بابه‌تی میژویی
 و زانستی و گه‌شه‌پیدانی مژویی به‌باهه‌خه‌وه بوونیان هه‌یه.
 نووسەر ئه‌و هه‌موو بابه‌ته‌ جو‌راو‌جو‌ره‌ی به‌ زمانیک‌ی ئەده‌بی و
 بالا و ده‌وله‌مه‌ند پیکه‌وه گونجاندوه، ئاستی نووسینی نووسەر
 هی‌نده به‌رزه‌ خوینەر سه‌رسام ده‌کات چونکه‌ ده‌یان وشه‌ و په‌یف و
 ده‌سته‌واژه‌ی پاراو و په‌تی به‌کاره‌یناوه که له زۆر کتیبان ئەم شته
 به‌رچاو ناکه‌وی.

خویندنه‌وه‌ی ئەم کتیبه‌ راسته‌وخۆ هه‌ندی شت له ژیا‌نت
 ده‌گۆرێ، هه‌ست ده‌که‌ی په‌یشه‌کانی ده‌بنه‌ وانه‌ و ئاگادارکه‌روه،
 له‌گه‌ڵ سه‌ته‌کانی ژیا‌نت ئاو‌یزان ده‌بێت. رسته‌کانی ئەم کتیبه
 له‌گه‌ڵ ته‌په‌ی د‌ل‌ ر‌یک‌ د‌ینه‌وه. نووسەر وشه‌ی به‌خۆ‌پای‌ی نه‌ه‌یناوه،
 نه‌وه‌نده به‌ کارامه‌یی وشه‌ی هه‌لب‌ژاردوه‌ یه‌کسه‌ر سا‌پ‌ژ‌ی بر‌ین‌یک‌
 ده‌کات. بابه‌ته‌کانی ئەم کتیبه‌ ب‌ی‌ پرس و ویستی پرس‌گه‌ی خوینەر
 چ‌ر‌ته‌یان د‌ی‌ و ده‌گه‌نه‌ مه‌نزلی د‌ل‌ و می‌شک.

ئەم کتیبه‌ پرد‌ی به‌یه‌ که‌وه به‌ستانی ر‌ۆ‌ژ‌گ‌اری پ‌ر‌ش‌ن‌گ‌د‌اری دو‌ین‌ێ
 و سه‌رده‌می ئ‌ی‌ستامانه، ف‌ی‌رمان ده‌کات چ‌ۆ‌ن په‌ند له‌ به‌سه‌ره‌اتی
 پ‌ی‌شه‌نگه‌ باشه‌کانی پ‌ی‌شین وه‌ر‌ب‌گ‌ر‌ین و له‌م‌ر‌ۆ‌مان ئ‌یش به‌
 ئامۆ‌ژ‌گ‌اری ئەوان بکه‌ین و سوود له‌ ئەزموونیان وه‌ر‌ب‌گ‌ر‌ین.

له‌ سه‌رده‌می ئەم‌ر‌ۆ‌مان ده‌یان ر‌یک‌خراو و مۆ‌ل‌گه‌ به‌ ناوی ئافرهت
 و مافی ئافرهت له‌ مه‌یدانه‌ که‌ن و ده‌یان دروشمی زرقی و گه‌وره‌یان

بەرز كىردۈۋەتەۋە، بى ئەۋەى بىتۈان بىرىنىك سارپىژ بىكەن يان دارىك بىخەنە سەر بەردىك، ئەم كىتپە جىپى ھەموو ئەۋ دروشانە دەگرىتەۋە و لە دەرمانخانە كەى ئىسلام پەچىتەى چارەى بىنەپرى نەخۇشپىيە كان دەنۈۋسى.

بۆيە دەلىم: ھەيفە ئەم كىتپە بە پۇژىك يان بە چەند پۇژىك بىخۈندىرىتەۋە، بەلكو ۋا باشە ھەر پۇژەى بەشىكى كەمى بىخۈندىرىتەۋە و بە كىدارەكى ئىشى پى بىرى. ئەگەر خۈنەر سەلىقەى باشى ھەپى، دەتۈان سوۋدىكى سەرسۈپھىنەر لەم كىتپە بىپىنى. بەلى، ئەم كىتپە دەستۈور و بەرنامەى پۇژانەى ھەر كەسىك بى با ئەۋ كەسە لەنىۋ گەرداۋى ژيان لرخەى بى راست دەپىتەۋە و بە لەنگاز بەرەۋ لۈتكە ھەنگاۋ دەنىت.

ئەم ۋەرگىپرانە:

ئەم ۋەرگىپرانە پەرە لە ۋشەى ناسك و پاراۋ و ئاۋدارى ئەدەبى چۈنكە كىتپە كە خۋى كەشىكى ئەدەبى بەسەردا زالە، لە ھەمان كات زۇربەى بەرھەمى دە. عائىز شىعر و ئەدەبىيەتە بۆيە شىۋازى نوۋسىنى دەپرىنى پەرە لە ۋاژەى ئەدەبىي.

خۇ دەگونجى لە چەند شوپىنىك ھاۋپراى نوۋسەر نەبىم، بەلام دەستپاكىيم خىستۈۋەتە پىش، ھەتا گونجا بى دەقە پەسەنە كەم پاراستۈۋە و مانا و بۇن و بەرامەى دەقە كەم ھىشتۈۋەتەۋە، تەنبا لە چەند جىپەكى كەم، لادانىكى زۇر سادەم كىردۈۋە كە شاپەنى باس نىيە..

ئەگەر پىۋىستىشى كىرىمى تېبىنىيە كى زۆر بېچوۋىكىم نوۋسىۋە.
 نوۋسىۋە بىست سالىك پىش ئىستە ئەم كىتېبە نوۋسىۋە لەۋانەيە
 خۇشى لە ھەندىك لە را ۋىۋاننە كانى پەشىمان بوۋىتتەۋە، ھەندىك
 رىستەۋ پەيىف ئالۋىز ۋى ناشىۋىن بەلام دە كىرى راقەي گونجاۋىان بۇ
 بدۋىنەۋە ۋى پاساۋ بۇ نوۋسىۋە بېتىنەۋە.

نىياز مەستى

ھەۋلىر/۲۰۱۹

نقیم

ئەمانە نقیمن، بەلام راستییەکی چەند دەقیکن، چەند پارچە
وتاریکی زانیاری پرسوودن، کاریگەریان هەردەمین، سوودیان
بەردەوامە، هەردەقیك لە نقیمیک گرانبەهاترە، چونکە گەوهەر لەناو
دەچن، زانست دەمینیتەوه، کەوابن شتی نەمر بەسەر شتی فەوتاو
هەلبژێرە.

”

ئەم پەرتووكە بخوئىنەو،

تاوۋەكو ھەرچى غەم و ناسۆر و تەمى خەفەت و مۆتەكەى
ترس و دردۆنگى ھەيە و دەدەرىنىتى.

ئەم دىوانە بخوئىنەو،

تا يارمەتت بىدا بۆ پاكدردنەو ھى ھزرت لە ۋەھمە
كەلەكەبوو ھەكان و لە كەپەسىسەى دىلەپاوكى، بەرەو مىرگى
دۆستايەقى و مىرگى شادمانى و مەنزلى ئيمان و باخچەى
دىلخۆشى و بەھەشتى كەيفخۆشى رىئوئىيىت بكا.

“

دایکم

گه وره بووم، هیشتا لای دایکم بچوکم، سهر و
 ریشم ماش و برنج بوو که چی لای ئەو ساوامه.
 دایکم تاکه که سه له پیناوی من فرمیسک و
 شیر و خوینی له بهر پویشتووه، هئ له دایکم
 هه موو خه لکی له بیریان کردم. جگه له دایکم

هه مووان نازاریان دام، هه موو دنیا گۆرا دایکم نه بی، ئەی هاوار
 دایه گیان، ئاخۆ چهند جار له کاتی گهشتکردنی من گونات به
 فرمیسکان ته پرکردبیت؟! چهند جارن له بی منی خهوت زپا بی!
 چهند جار له بهر نه خوشی من له خهوی قوول ههستاوی! ئەی گیان
 دایه، که له سه فه ریک گه پاومه ته وه تۆ له بهر ده رگای وهستاوی،
 چاوه روانی منت کردووه و له خوشییان چاوت ئاوی کردووه، که له
 مالی چوومه ته ده ری هه مدیس له بهر ده رگ بووی و دلت خوینی
 ده لاندووه، وهی دایه گیان نۆ مانگان به پیستهی سک به ئیش و
 نازاره وه هه لتگرتووم، به چ گریان و ناله یه ک داتناووم، به ماچ و
 گولبزه له باوه شت کردووم. ئەلا ئەلا دایه گیان، نه ده نووستی تا کو
 من نه نووستبام، دلت نه ده سایه وه تا کو من که یفخۆش نه بام، من
 بزه یه کم کردبا تۆ بی هۆکار پیده که نی، من دلگیر بام، بی ئەم لا و
 ئەولا تۆ ده گریای. پیش ئەوهی هه له بکه م پوزشت بۆ ده هی نامه وه،
 پیش ئەوهی په ژیان ببه وه چاوپۆشییت لی ده کردم، پیش داوای

ليبوردين ليم خوش ده بووی. ئای له تو دایه گيان! نه گهر يه کي
هينده ي پي هه ل گوتبام تا مني ده کرده پيشه وای دونيا و مانگی
تابان تو به راست ده زانی، نه وه ي زه می کردیم با شاهیدی ته و او
و ماقولیش بوو بی، به دروژ خستوونه ته وه. به تاقی ته نی تو
سهرقالي ئیش و کارم بووی، ته نیا تو غه مخورم بووی. نه ي گيان
دای، ه من تاکه باس و بابه ت و چپرۆک و ته نایی تو بووم، تو
بۆم باش بووی و له که موکووری من چاو پۆشییت کردووه، له
تامه زۆری من تو اویته وه و هزرت له زیاتر توانه وه بووه. نه ي دایه
گيان خۆزی به فرمیسکی وه فا پي و پلم شوشتبای، له ئاههنگی
ژیان سو له کانتم هه لگرتبا. دایه گيان بریا مردن میوانی من با و تو ی
نه بردبا، کاشکی ناخوشی وازی له تو ده هیئا، نه ي قه زات لیم:

ناخم ده ل دایکت تازه پۆی ته و او

نه من پۆحم به قوربانت، جا پي بزانی یان نا

خودایه، له من و دایک و بابم خوش به و په حمیان پي بکه، وه کو
چۆن نه وان منیان گه و ره کرد و په و ده یان کردم.

یه کتاپه رست نهک خودانه ناس

ئافرهت جوانی و چاکی و پێژ و پایه و پلهی نییه،
تایه کتاپه رست نه بیّت و پرودار و شوینکه و تووی
پێغه مبه‌ر ﷺ نه‌بێ، نه‌گهر نه‌و بنه‌ره‌ته به‌رزهی
هه‌بوو نه‌وا رێنۆتییکراو و وه‌گیراوه، نه‌گهر ملی
بۆ نه‌م بیروباوه‌ره نه‌دا و پروای به‌ خودا نه‌بوو،
نکولێ ئاینی کرد و پایه‌ی خۆی دابه‌زاند، نه‌وا ئافره‌تێکی سوکه‌له
و بێکه‌لک و بێبه‌هایه، نه‌وکات نه‌گهر نه‌ستیره‌ی ئاسمانی بۆ بکه‌یه
ملوانکه و که‌لوی له‌سه‌ری نیی و خۆر له‌ نیچه‌وانی بدره‌وشی
جوان نییه، چونکه به‌و نکولیه‌ی له‌ ئیسلام هه‌موو به‌های پۆمه‌تی
و گشت نرخ‌ی پرووپاکی و گرنگی چاکه‌ی لێ ئاوه‌ژوو ده‌بیته‌وه.
نه‌یاری نه‌و ئاینه‌ جوغزیکی به‌تاله‌ له‌م ژیانه‌دا، نه‌گهر وازی له
باوه‌ر هێنا و پشتی له‌ ئاین کرد، داکه‌ندنی پۆشی (حیجابی) شه‌رم
و تاجی ئیمان و جلکی سه‌ربلندی و به‌رگی داوینپاکی لا ده‌بیته
ئاوخواردنه‌وه.

یه که‌م مه‌نزلی به‌ خته‌وه‌ری لای ئافره‌ت نه‌وه‌یه پروای به‌ خودای
بالاده‌ست و مه‌زن هه‌بێ، پێشه‌وای نه‌و له‌ ژیاندا پێغه‌مبه‌ر ﷺ بێ
و خوشی بوێ و شوینی بکه‌وێ و ژیانامه‌ی بخوینیتته‌وه و ئیش
به‌ فه‌رمانه‌کانی بکات، واز له‌ قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کانی بێنیت و له‌سه‌ر
سونه‌تی وی بروا، نه‌گهر له‌م خاله‌ ده‌ستی پێ نه‌کرد با خۆی ماندوو

نه كا له گه‌ران به دواى هه‌لى تر بۆ به ختە وه‌رى، يان پىنگه‌يه كى تر
بۆ سه‌ر كه‌وتن و سه‌ر به‌رزى.

ئافره‌تى خودانه‌ناس هه‌موو پۆژى به‌ره‌و مالۆيرانى و خۆكوژى
ده‌پوا، بۆ مردن و ئاگر ده‌كوژى، چونكه‌ باوه‌رى به‌ خوداى تاك و
توانا نيه‌، له‌ نيو به‌رته‌نگى و ناخۆشى و هه‌ش به‌ سه‌رى و ئاومىدى
و زه‌حمه‌تى ده‌ژى، ئه‌وجا با له‌ نيو كه‌لوى به‌رز بى و ئاو پىشم
له‌ به‌ر بكا و خۆى پى با بدا و به‌ هه‌رچى ئارايشى ئه‌و دونيايه‌ى
خۆ پراز نىته‌وه، چونكه‌ دلى له‌ نوور و باوه‌ر خالىيه‌ نه‌ داده‌ كه‌سى
نه‌ پشوو و دلخۆشى و بردنه‌وه و هيوای هه‌يه، له‌ نيو جه‌رگه‌ى
تاريكى، قه‌يران و غه‌م ده‌ژى، ئه‌وه‌ى به‌ دواى به‌ ختە وه‌رييدا وىله‌ با
له‌ پرسته‌ى (لا اله الا الله محمد رسول الله) وه‌يدۆزى.

لکه زیڤینهکان

لکی یه کهم: زۆر ئافرهتی ئەم جیهانه له هه موو
شتی به دواى به خته وهری گه پاون و له هه موو
لایه کهوه ویلی بوون، وه لی به ره و باوه پبوون به
خودا پینویتی نه کراون.

لکی دووهم: دلخۆشکردنی خه لك ته نیا به ده ست
خودایه، له خودای نه بی له کهسی دی داوای مه که و مه یخوازه.

لکی سێهه: ده وه مه ندان وای بو چوو بوون به خته وهری له ماله،
پاشایان وایان ده زانی له ده سه لات، راستیه کهی به خته وهری له
خودا په رستیه.

لکی چوارهه: یه کێ له ناوداره کان دواى موسلمان بوونی ده لیت:
چل سال به دواى به خته وهری گه پام و گه پام، ته نیا له پروابوون به
خودای دیتمه وه.

لکی پینجهه: ئافرهتی باش و پێژدار ئومیدی خیری لی ده کری و له
خرابه ی بی ترسی، ئەم جوهره سوود به خه لکی ده گه یه نێ و زیانی
بو کهس نییه.

لکی شه شهه: ئافرهتی فیڕکراو و شاره زا کتیبی بونه وهر ده خوینیته وه،
دپری تاك و ته نایی ده بینێ و پیتی ده سه لاتێ خودای چاو پی ده که وی.

لکي چه وته م: ئافرهت ته گهر نئوانى خۆى و خوداى باش کرد پياو
و منداله كانى بۆ چاك ده بن، مندالى چاك و باشى لى ده بيت.

لکي هه شته م: شارستانىيه تى پوژاواله و بانگه شهى به خته وه رکردنى
ئافرهت راست ناکا، دواى ئه وهى ئافرهتى پوژاوايى و ئه و ژيانه
ته نگ و تالهى وانمان بينى.

لکي نۆيه م: گه وه ترين به لگه که بيسه لمينى تايين مافى ئافرهتى
داوه ئه وهيه، که خودا له ژياننامهى مهريه مى خوداناس و پاکيزه و
ئاسياى بانگخواز و راستگو باسى کردووه.

لکي دهيه م: ئافرهت له خۆى ناپرسى بۆچى ئاسياى ژنى فيرعه ون
کۆشک و پايهى نه ويست و به رانگژى زۆردارى بووه وه؟ چونکه
برواى به خودا هه بوو.

به خیر بیی

به خیر بیی.. ئە ی خوشکی نوێژ کەری پۆژووگری
خودا پەرستی له خودا ترس.

به خیر بیی.. ئە ی خوشکی بالاپۆشی به پێژ و
سهنگین.

به خیر بیی.. ئە ی خوشکی فیڕخوازی بیرکراوه ی هۆشیار و تیگه یشتوو.

به خیر بیی.. ئە ی خوشکی به ئە مه کی ده سپاکی راستگۆی خیرخواز.

به خیر بیی.. ئە ی خوشکی ئارامگری خۆراگری تۆبه کار و بۆ
خودا سولحاو.

به خیر بیی.. ئە ی خوشکی زاکیری سوپاسگوزاری بانگخواز و
ئاگادار.

به خیر بیی.. ئە ی شوینکه وتووی ئاسیا و مەریه م و خه دیجه.

به خیر بیی.. ئە ی پهروه ده کاری پالەوانان و، پینگه یینه ری
شیره پیاوان.

به خیر بیی.. ئە ی چاودێری په وشت و پارێزه ری به ها کان.

به خیر بیی.. ئە ی ئاگاداری سنووری خودا جلّال، دوور له
حه رامکراوه کان.

بەلێ

بەلێ.. بۆ زەرەدە خەنە ی جوانت کە پە یامی
خۆشەویستی و دۆستایەتی یە بۆ بەرانبەرە کەت.

بەلێ.. بۆ پە یقە جوانە کانت کە بناغە ی
هاورپیە تی یە ک ی شە رعی دادە نێ و رک و کینە ناھێلێ.

بەلێ.. بۆ خێر و چاکە یە ک کە نە دارێک ئاسوودە
بکا، هە ژاریک بە ختە وەر بکا و برسێ یە ک تێر بکا.

بەلێ.. بۆ کۆر و دانێشتن لە گەل قورئان چ بە خۆیندە وە و
تێرامان بێ یان کار پێ کردنی.

بەلێ.. بۆ زکری زیاتر و گەرانە وە بۆ لای خودا ﷻ، بەردەوام
بوون لە تکا و تۆبە ی راست.

بەلێ.. بۆ پەر وەر دە کردنی مندالە کانت لە سەر ئاین، فێر کردنی
سوننەت و، رێنوێنی کردنیان لە و شتانە ی بێ سوودن.

بەلێ.. بۆ شەرم و شکۆ و بالاپۆشی کە خودا ﷻ فەرمانی
پێ کردووە و، سۆنگە ی خۆ پارێزی یە.

بەلێ.. بۆ هاورپیە تی ئە و دەستە خوشکانە ی کە لە خودا ﷻ
دە ترسن، خودایان خۆش دە وێ و، رێز لە بە ها بالاکان دە گرن.

بەلێ.. بۆ چاکە کردن لە گەل دایک و باوک، سەردانی خزمان،
رێز گرتن لە دەرودراسێ و، سەر پەرشتی هە تیوان.

بەلێ.. بۆ خۆیندە وە ی بە سوود، مۆتالای کتیبی باش و بە کە لک.

نه خێر..!

نه خێر.. بۆ به فیڕدانی ته مهنت له شتی پر و پوچ،
خولای تۆ له و ده مه قالی که هیچ خێر
خۆشییه کی تیدا نییه.

نه خێر.. بۆ ره پێشخستنی پاره و سامان له سه ر
ته ندروستی و دلخۆشی و خه و و پشووت.

نه خێر.. بۆ شوین پێهه لگرتنی هه له ی نه وانی
دی، دواتر پاشمله کردنیان و له بیرکردنی هه له ی
خۆت.

نه خێر.. بۆ فه رامۆشکردنی نه فس له هه مان کات نه خێر بۆ
جێبه جێکردنی هه موو خواست و ویسته کانی نه فس.

نه خێر.. بۆ به فیڕدانی کات و ساتی ژیا نته له گه ل که سانی ده ست
به تال و بی ئیش و، به سه ربردنی چه ندان کاتژمێر له یاری و گه پ.

نه خێر.. بۆ پشتگوییخستنی جهسته و مال له پا کوخاوینی، بۆنی
خۆش و، رێککاری.

نه خێر.. بۆ خواردنه وه هه رامه کان، جگه ره و تلیاک و، هه موو
شته پیسه کان.

نه خێر .. بۆ به باکردنی کۆنه کای به لا و ده رده سه ری یان نه و
کاره ساتانه ی به سه رچوون یان نه و هه لانه ی کراون.

نه خێر.. بۆ له بیرکردنی دواړۆژ و کارکردن بۆی و، بێئاگایی له و
پۆژه.

نه خێر .. بۆ به هه ده ردانی مال و سامان له شته هه رامه کان،
زیاده په وی له سه رفکردنی پاره له هه لاله کان و که موکورتی له
خودا په رستی.

گۆل

گۆلى يەكەم: لەبىرت يىت خودا ﷻ لەو كەسە
خۆش دەيىت كە داواى لىخۆش بوون دەكا و،
تۆبەى ئەوانە وەر دەگرئ كە تۆبە دەكەن.

گۆلى دووهم: ئەگەر بەزەيىت بە كزۆلە و
بى دەسەلاتاندا يىتەو دەلخۆش دەيىت، باربووى لىقەوماوان بەكە
خودا ﷻ شىفات دەدا، بەرك و كىنە مەبە تەندروست دەيىت.

گۆلى سىيەم: گەشبين بە خودا ﷻ لەگەلتە، فرىشتەكان داواى
لىخۆش بوونت بۆ دەكەن و بەهەشت چاوەرێتە.

گۆلى چوارەم: سەبارەت بەو گومانە باشەى بە خودات ھەيە
فرمىسكەكانت بىسپرە. لە سۆنگەى ناز و نىعمەتەى خوداى ﷻ، غەم
و خەفەتان وەلانى.

گۆلى پىنجەم: گومان مەبە ھىچ كەسێك ئەو دونيايەى بە تەواوى
ھاتىتە دەست، يەك كەس لەسەر ئەم زەويەى نەبوو، كە ھەموو شتێكى
بەدلى خۆى بۆ بوويىت و لە ھەموو دلگىريەك سەلامەت بووبى.

گۆلى شەشەم: وەكو بنەدارىكى سەر كەش پتەو بە، خۆ لە نازاردانى
بەدوور بگرە، خۆ ئەگەر بەردىكىشيان تىگرتى تۆ خورمايان بۆ
بەردەو.

گوئی هه وتهم: ئه ری قهت بیستووته به غه مخواردنی شتی
له دهست چوو گه رابیتته وه، یاخود به خهفه تان هه له یهك چا بوو بیتته وه،
دهی كه وای جەخار و په ژاره له پیناو چی؟!

گوئی هه شتهم: چاوه پیتی دهر دو به لایان مه كه، به لكو ان شأ الله
چاوه پروانی ناشتی و به رقه راری بكه و له شساغی بكه.

گوئی نۆیهم: ئاگری رك و كینه له سینهی خۆت دامر كینه به
لیبوردنی هه موو ئه وانهی خراپه یه كیان له گه ل كردووی.

گوئی ده یهه: خۆشۆردن، دهست نویژ، بۆنی خۆش، سیواك و
ریككاری دهر مانگه لیكی چاره سازن بۆ هه موو وه رهزی و ناخۆشی
و تهنگانه یهك.

خونچه

خونچه ی یه که م: به وینه ی هه نگ به که هه می شه
له سه ر گولی بۆنخۆش و لکی ته پ و پر ده نیشیته وه.
خونچه ی دوو هه م: تۆ ئه ونده کات نییه به دوای
په رده لادان له سه ر نه نگه ی (عیب) خه لکی بکه وی و
هه له و که مو کور ییان کۆ بکه یته وه.

خونچه ی سییه م: ئاخه ر مادام خودات له گه له له چی ده ترسی؟
ئه گه ر خودا ^{عز وجل} نه یارت بی، ئومیدت به کییه؟

خونچه ی چواره م: ئاگری ئیره یی جهسته ت هه لده لوشی، غیره ی
له راده به ده ر ئاگریکی به د و به تا وه.

خونچه ی پینجه م: ئه گه ر خۆت بۆ ئه مپۆ ئاماده نه کرد بی سبه ش
هی تۆ نییه.

خونچه ی شه شه م: به خشیه و به نه رمۆکه یی له کۆری گالته و
مشتومر بکشیه و برۆ.

خونچه ی هه وته م: به ره وشتی خۆت وا بکه له ره ز و باغیک جوانتر
بیت.

خونچه ی هه شته م: ببه خشه ده بیته ئاسووده ترین که س.

خونچه‌ی نۆیه‌م: واز له خه‌لکی بینه بو خودا عز و جلاله، هه‌سوودان به
مه‌رگ بسپیڤه‌ره و دوژمن له‌بیر به‌ره‌وه.

خونچه‌ی ده‌یه‌م: دوا‌ی تام و چیژی هه‌رام په‌شیبانی و په‌نجه‌گه‌ستن
و سزا دیت.

خشل

خشل جوانه، جهسته ده‌پازينته‌وه، به‌لام له‌وه جوانتر خشلى
پ‌و‌حه. خشلى پ‌و‌ح حيكمه‌ق خوداييه كه ب‌و پ‌ي‌غه‌مبه‌راني ناردوو و،
له‌مه‌ودوا په‌يشگه‌لى له‌ نوور كه پره له نه‌زمووني دانايان و نام‌و‌ژگارى
زانايان و شيعرى شاعيران پ‌ي‌شكه‌شت ده‌كرى.

بریسکه: جگه له خودا ﷻ هیچ هیز و توانایه نییه. لا حول ولا قوة
الا بالله

خشلی یه کهم: ثافره ټیک ټالنگاری (تحدی) ستهم بوو

ټه وهی پړوی پړوی و ټه وهی نه هاتووه بهر پیواره
کهواته ته نیا ټه ساتانه هیی ټویسه که ټییدای^(۱)

ټو له قورټان و فهرمووده پروانه دهقه کانی
شهریعت، خودای گه وره ﷻ باسی ثافره ټیکی
چاکه خوا زمان بو ده کات و په سنی ددها، خودای گه وره ﷻ
ده فهرمووی: [وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ
رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ] (التحریم: ۱۱)

واته: هه روا خودا نمونه یه کی تری هیڼایه وه بو ټه وانه ی که
پروایان هیڼاوه (به) ژنی فیرعه ون کاتیک که گوتی: په روه ردگارم
له به هه شتدا لای خوت مالیکم بو دروست بکه و پرزگارم بکه له
فیرعه ون و کرده وه کانی، پرزگارم بکه له گه لی سته مکاران.

(۱) ټهم دیره ی به ټوخی نوسراوه له سهره تای هه ر بابه ټیک، شیعه.

جوان ڕامینه چۆن ئاسیا خاتوون (پەزای خودای لێ بێ) بوو، تە
 نمونە یەکی زیندوو بوو، ڕواداران، چۆن بوو، تە هیما یەکی ئاشکرا
 بوو، هەموو ئەوانە ی دەیانەوی رینۆینی بکڕین و دەست بە بەرنامە ی
 خودا ﷻ بگرن لە ژیا ندا، ئای ئەو ئافرەتە چە نده ژیر و تیگە یشتوو
 بوو، بە جۆرێک دراو سییە تی خودای ﷻ ویست! ئاسیا خان دراو سیی
 پیش خانوو ویست، لە ملکه چکردنی تاوانبارێکی بپەرەزای خودا نە ناسی
 وە کو فیرە ون نکۆلی کردوو و ژیا نی پر چێژ و خزمەت و دە سە لات
 و پایە و پێژ و ڕازاو ی کۆشکی پشت گوێ خست، مایکی چاتر و
 باشتەر و جوانتر و نە پراو ی لە نزیک ی خودا ﷻ داوا کرد، لە بە هە شتی
 نە پراو و لە ڕووباری ساف و تە زیوو لە شوێنێک لە نزیک خودای ﷻ
 پاشا و توانا. ئاسیا ئافرەتێکی زۆر مەزن و گەورە بوو، ئەو تانی بە
 هیممەت و راستی خۆی گە یشتە ئەو ڕادە ی وشە ی راست و ئیما نی
 لە کن پیاو و ستە مکارە کە ی بدرکێنی، لە پیناوی خودا ﷻ ئازار بدری،
 دوا جار دراو سییە تی خودای ﷻ وە گیر کەوت. خودا ﷻ ئەو ئافرەتە ی
 کردە پیشە نگ و سەر کردە ی هە موو ڕو دارێک هە تا ڕۆژی قیامە تی. لە
 قورئانی شدا پە سە نی داو و ناوی تۆ مار کردوو و کارە کە ی ئەو ی بە باش
 و بە جێ لە قە لەم داو، زۆریش سەر زە نشتی پیاو و لادەرە کە ی کردوو.
 درە و شانە وە: با لە نیو گە رده لولیش بیت هەر گە شبین بە.

ناو ڕ: تە ماشا کە ڕۆژاوا چی بە ئافرەت دە کا .. ئافرەت ی کردوو و تە
 کەرە ستە ی یاری!

بريسكه: له پاشى هموو تهنگانه يه ك، فېره حناييېه ك هه يه.

خشلې دووهم: سامانيكې له بن
نه هاتووت له ناز و نيعمه ت لايه

بامه وداش دوور بى مېهره بانىي خدا
به چا و تروكانيك ده تگاتى

هو خوشكه كه م، له دواى هموو ناخوشيه ك،
خوشيه ك دى، له دواى فرميسك خنده دى و

له دواى شوى دريژ گزنگى به يانى هه لدى، به پشتيوانى خدا
بهم زووانه ته متومانى غم و په ژاره دېره ويته وه، نه وه بزانه تو
پاداشت هه يه. نه گهر دايكى نه وا له داهاتوودا پروله كانت ده بڼه
هاوكارى ئيسلام و په ناي ئاينى خدا و پشتيوانى گهل، به لام ده بيت
تو نه و انت به باشى په روه رده كړدې، نه و مندا لانه له سوجه له
كاتى به ربه يانى دوعات بو ده كهن، ههر به راستى نه و نيعمه تيكي
گه وره يه تو بيتته دايكيكي به سوز و دلاوا، نه وه ريز و پايت به سه
كه دايكى پيغه مبه ريش ﷺ دايكيكي بو، پيغه مبه ريكي نه وها به ريز
پيشه وای پيشكه ش كرد:

واهدت بنت وهب للبرايا يدا بيضاء طوقت الرقابا

واته: ئامينه خاتوون خه لاتيكي پيشكه شى نه و دونيايه كړدووه
كه دوو ده ستى سپى و جوانى له ملي كويله و ديله كان كړد.

به لێ تۆش ده توانی به په یقی جوان و ئامۆژگاری باش، به لێزانی و گفتوگۆی نهرم و راگۆڕینه وه و پێنۆینی و ژیاننامه ی بۆندار و به رنامه ی به رز و شکۆدار، بۆ دهسته خوشکه کانت بیته بانگخوازیکی به رنامه ی خودا. ئافرهت ده توانی به ره وشت و کرده وه ی جوانی خۆی کاریکی وا بکات که وتار و وانه و کۆر ناتوانن بیکهن. چه ندان ئافرهت له و گه ره کانه هه ن که وانه ی ئاین و پێز و خۆشه ویستی و بالا پۆشی و ره وشتی جوان ده گه یێننه دراوسێکانیان و فیری گوێرایه لی هاوسه ری خۆیان ده که ن، ژیاننامه ی بۆنداری نه وانه وانه یه که و ده گو تر یته وه، ئامۆژگارییه و له کۆر و دانیشتنه کان ده ما وده م ده کا، ئه م جو ره ئافره تانه ده بنه پیشه نگی دهسته خوشکه کانیان.

دره وشانه وه: هه ر سبه ی ره یحان بۆن ده پرژینی و زیزی و شپه رزه یی ده روا و ئارامی بالده کیشی.

ناوې: وشه گه لی (خۆزگه) و (بریا) و (واده کهم) واز لێ بیهنه چونکه پیشه کی شکستن.

بریسکە: بەراستی لە گەڵ ھەموو تەنگانە یە کدا خوۆشی و ئاسانی دیت.

خشی سییەم: ئەوە نەدەت بەسە موسلمانە

ئەری دەتەوی لەو بێئومید بیت کە دەرووی خیر بینی
ئە ی بیرناکەیتەو خودا و قەدەر لە کوین؟!

بە ئیزنی خودا ھەموو ئەو شتانە ی لە پیناوی
خودا تووشت دەبن تاوانە کانت دەسپرنەو، با بە
فەرموودە یە ک موژدە یە کت بدەم: ((اذا اطاعت المرأة ربها، وصلت
خمسها و حفظت عرضها، دخلت جنة ربها))، واتە: ئە گەر ئافرەت
ملکە چی خودا بوو، پینچ نوژە کە ی کرد و ناموسە کە ی خوۆ
پاراست، دەچیتە بە ھەشتی.

ئەو کردەوانەش ئە گەر خودا سانای بکا ئاسان، ناوی خودای
لی بینە و ئەو کردەو بە باشانە بکە تا بە خودای بەزەیی بگە ی و لە
دونیا و دواپۆژ کامەران ببیت، با ملت بو شمشیری شەرە لە موو
باریکتر بئ، لە سەر پێبازی قورئان و فەرموودە ی خوۆشە ویست ﷺ
برۆ، ئەو کات توۆ موسلمانە، ئەمەش ریز و پایە یە کی زۆر گەورە یە.
سەیری خەلکی دیکە بکە لە ولاتی بێباوەران لە دایکبوون، جا
فەلەن یان جوون یان شوغین یان ولاتانی تری جیاواز لە ئاینی

ئیسلام، ئەی تۆ، خودا تۆی هەلباردوو و تۆی کردوو و تە موسلمان. و شوینکە و تەووی پیغه مبه رﷺ، تۆی کردوو و تە شوین پی هەلگری عائیشه و خەدیجە و فاتیمە (پەزای خودایان لیبی) ئەی خوشی له تۆ که پینج نوێژە که دە که ی و، پەمە زانی بە پۆژوو دە بیت و، حە جی دە که ی و، خۆت به جلك و بەرگی شەری دادە پۆشی، سەرفرازی بو تۆ که به خودا پازی و ئیسلامت کردوو و تە ئاینی خۆت و به پیغه مبه رایە تی خوشە و یست ﷺ خوشنودی (رضا).

دەرەوشانە وە: ئاینە کەت زیڕ و زیوی تۆیە. پەوشتە کەت ئارایش و سامانیشت ئە دە بی تۆیە

ناوێ: زینەت و جوانی پەنجە کانت ئە وە یە زکری پیکە ی.

بريسكه: حسبنا الله و نعم الوكيل (په نا به خودا)

خشلى چوارهم: ئافرهتى برودار و ببباوه و هكو يهك نيين

به خته وه رى به وه بهرده وام نابيت پي كه يفخوش بيت
به غهم و خهفه تيش شتى ونبوو ناگه پي ته وه

ده كرئ ههر به و شته خوت دلخوش بكهى
كه سهيرى دياردهيه كى ئاشكرا بكهى، ئه ويش

ئه و واقيعهيه كه ئافرهتى موسلمان له ولاتى ئيسلاميدا ههيهتى
و ئه و واقيعهيه ئافرهتى ببباوه و له ولاتى خويان ههيهته. خانمى
موسلمان له ولاتى ئيسلاميدا، كه سيكى برودار، چاكه خواز،
پوژووگر، شهوييدار، بالاپوش، گوپرايه لى هاوسه رى خويهتى،
له خودا ده ترسى، چاكه له گه ل ده رودراوسى ده كات و له گه ل
پو له كاني خوى ميهره بانه ياخوا ئه و پادا شته گه وريه و ئه و
ئارامى و خوشنوديه پيرو ز بى، به لام له ولاته يلى ببباوه ران،
ئافرهت پرووت و قووت، نه زان، بينرخ، جلكوبه رگ پيشان ده دا،
كه لوپه ليكي بببايه خه و شتومه كيكي هه رزانه له هه موو شويين
پيشان ده درى، نه نرخى ههيه نه ريز و پايه و ئاين، تو به راوردى ئه و
دوو وينه و دياردهيه بكه، ئه و جا بو ت پروون ده بيته وه به لى، ئه وه تو
به خته وه تر و بالاتر و گه و ره ترى، الحمد لله: [وَلَا تَهْنُوا وَلَا تَحْزَنُوا
وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ] (آل عمران: ١٣٩)

سست و دل لاواز مەبن و غەمبار مەبن هەر ئیوه بەرز و بلندترن
تەگەر پروادار بن.

درەوشانەو: هەموو خەڵک هەر دەژیین ئەوێ کۆشکیکی هەیه
و ئەوێ کۆلیتیکی هەیه، بەلام ئەوێ گەزەبانی کامەیان
دلخۆشن.

ناوێ: گەنجی بەرەو پیری، جوانی بەرەو کریتی، لەخوداترسانیش
بەرەو بردنەو.

بريسكه: هەر خودا.. هەر خودا په روهر د گارمه و هاوه لی نییه

خشلی پینجه م: ته مبه لی دوستی شکست و رووخانه

بالا ترين شوین له م دونیا یه سهر زینی ته سپه
باشترین هاو نشین له هه موو سهر ده میك كتیبه.

ئاموژ گارییت ده که م خۆت به کارێك مژۆل
بکه، واز له سستی و لاوازی و دهست به تالی بییه،
هه لسه سهر پا و دهستیك به مأل و کتیبخانه که ت

دایینه، یان ئه رکه کانت را په رینه یان نوژیك بکه، قورئان یا خود هەر
کتیبکی تری به سوود بخوینه یا خود گوێ بده شریتیکی به که لك،
له گهل دۆست و دراوسی دانیشه، بابه تیکی و اباس بکه ن له خود اتان
نزیك بکاته وه، ئا له و ده مه یدا شادی و کامه رانی و سینه کراوه یت
دهست ده که وێ - به ئیزنی خودا - وریا به ... تکایه وریا به خۆت
نه ده یته دهست بیکاری و ته وه زه لی، چونکه هه رچی په ژاره و
ناخۆشی و پارایی و گومان و پهستی هه یه له سه رت خرده کاته وه، به
کار و سه ر قالی نه بی نا روا.

ئه وه شت بیر نه چی بایه خ به سهر و سیما ت بده، هەر له پرووکاری
ده ره وه و بۆنخۆشی مأل و پیکو پیکی له کۆر و دانیش تندا، به پروو خۆشی
و سینه فراوانی له میرد و مندال و برا و خزم و دۆسته کانت به روانه.

زینهار خۆ له تاوانان بپاریزه چونکه هۆی پهستی و نارههتییین
 به تایبه تیش ئه و گوناهاهی لای ئافرهتان باوه وه کو پروانینی هه پام
 و خۆروو تکرده وه و دانیشن له گهڵ بیگانان و نه فرهت و جنیو و
 پاشمله یان گوینه دان به مافی هاوسهر و ده رکنه کردن به کرده وهی
 باشی هاوسهر، ئه و گوناهاهه له نیو چینی ئافرهتان زۆرن، جگه
 له وانهی خودا ره حمی پیکردوون. وریا به وه بهر توپهیی خودا - جل
 فی علاه - نه کهوی، خۆبپاریزه و له خودا بترسی چونکه خۆپاریزی
 و له خودا ترسان ده بیته هۆی دلخۆش بوون و ئاسوودهیی ویژدانت.
 دره و شانیه: ئه گهر غه م پرووی تیکردی و زۆر خهفه تبار و دلگیر
 بووی، بلی: لا اله الا الله

ناوب: له بیرت بیت تو له سه ره سه فهری و تویشووت ئاماده که.

بريسكه: به جوانى دان به خودا بگره

خشلى شه شههه: بهو شتانهى تو ههته
له مليونان ئافرهت باشتري

كهسانى وا ههه تو دهرگات به روو داخستوون
كه چى ههر ئهوانه بوون تالترين ژيانيان له گهلت گوزه راند

به چاوئىكى گشتگير له دونيايى پروانه، ئه
نه خوشخانه به ههزارى نه خوشى واى تيدايه

كه سه بارهت به نه ساغى و ئازار چهند ساله ده تلينه وه. سه رى
چهند سالانه تووشى كاره سات بوينه، ئه رى ههزاران كهس له
پشت تيل و شيشه زيندانى نيين؟ ژيانيان تاريك و ليل بووه
و ههرچى خوشيه نيانه، ناخو چهندان كهس له ژير چاوديرى چر
يان له نه خوشخانه و عه قلييان له دهست داوه و فكريان نه ماوه
و شيت و شور بوينه. ئه دى ئه وه موو خه لكه ههزار و نه داره
له ژير چادري ته سك و تري سك و كونه كو ليتان نيين و، پارچه يه ك
نانيان دهست ناكه وي. له م دونيايه دا چهندان ئافرهت ههه به
كاره ساتيك يان رووداويك هه موو منداله كانيان تيداچوون و
مردن؟ ياخود ئافرهتى وا ههيه بينايى يان بيستنى له دهست داوه
يا قاچى براوه ته وه ياخود دهستى كى په ريووه، يان فكر و هوشى
نه ماوه ياخود دوو چارى نه خوشى دريژخايه نى وه كو شيرپه نجه يان
نه خوشى دى بووه، تو ش ساغ و سه لامه تى و له خير و خوشى

و ئاسوودەيى و ئارامى و دۇنيايى دايت، بۆيە لەسەر ئەو ناز و نىعمە تانە سوپاسى خوداى بىكە و كاتى خۆت لەو شتۆكانە بەسەر مەبە كە خودا پىيى رازى نىيە وەكو: دانىشتنى دوور و درىژ لە ديار كەنالى ئاسمانى كە رىگەپىنە دراو و خراپ و بىكەلكن، تەنيا كات دە كوژن. سەير كەردنى ئەو كەنالا نە تەنيا دەردو نە خۆشى و تەمبەلى و سىستىت تووش دە كەن، كەوابى تو گىرنگى بە شتى بە مەفا و باش بدە، وەكو كۆر و كۆبۇنە وەيان بەرنامەى تەندروستى بەسوودىان ھەوالى پىئوھندىدار بە موسلمانان يان شتى لەم جۆرە، خۆ لەم شتە بىكەلك و قۇرآنە بەدوور بگرە كە پىشان دەدرىن، ئەو شتەنە شەرم و ئاغرى و ئاين لەبەين دەبەن.

درەوشانەوہ: لەستەمكار گەپى بۇ دادگەى پوژى دوايى، لەوئندەر جگە لەخودا ھىچ دادوهرىك نىيە.

ناوبر: ھەول و ھىممەت لە چاكەخوازى و خۆشەويستى بە دەردەكەوى.

بریسکه: له ساتیکهوه بهره و ساتی خوښی

خشلی هه وتهم: بو خوت

له بههشت کوشکک بنیات بنی

گوئی له مستی ویست و ئاره زووه کانی خوښ بووم و بوومه کوپله
ئه گهر قه ناعه تم هه بوايه ئازاد بووم
ده تو ته ماشا که چهندان نه وه هاتن و پوښتن،
ئه ری چ مال و مولکیان ده گهل خو برد؟ چ کوشک و

ته لاریان پله و پایه بیان برد؟ چ زیر و زیوه ریان له گهل نیژرا؟ تاوی
چوونه نه و دنیا چ ئوتۆمۆبیل یان فرۆکه یان برد؟ نه وه لا ته نانه ت
جلك و بهرگیشیان له بهردا کهندن، به تای کفنیك شوپی گوپیان
کردنه وه، ئینجا له مردوو ده پرسری خودات کییه؟ پیغه مبهرت کییه؟
و له سهر کام ئاین بووی؟ خوت بو نه و پوژه ساز و ئاماده که، بو
مولک و مالی دنیا یی غه مان هه لمه گره، چ به غه مان پیکنایی،
مالی دنیا چلکی دهسته جگه له کارو کرده وهی چاک هیچت بو
نامیینه وه، خودای گه وره له قورئاندا فهرموویه تی: [مَنْ عَمَلْ
صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْشَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ
اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ (النحل: ۹۷)]

واته: ههر کهس له نیر یان له می کرده وهی چاکي کردبی و
برواداریش بوو بیت نه وه سویند به خودا به ژیانیکی خوش دهیان

ژیینین، سویند بێ به چاکتر لهوهی که نهوان دهیانکرد پاداشتیان
دهدهینهوه.

درهوشانهوه: نهخۆشی په یامیکه و موژدهیهکی له خۆ گرتووه،
له شساعی بهرگیکه نرخی تایبهتی خۆی ههیه.

ناوهر: له بیرت بیت خودات له گه له کهوابی له چی ده ترسی؟

بریسکه: ئەه پاك و بێگهردی بۆ تۆ، چ خودایه کی به پراستی جگه له
تۆ نییه، من له ستهمکاران نه بم.

خشلی هه شته م: به دهستی خۆت

دلت ههلا ههلا مهکه

ئهری زه مانه چی ترت به به ره وه ماوه

تاكو مهردانی پۆژگار پيسـوا بکهی

له هه موو ئه و شتانه خۆ به دوور بگره که کات

لی ده کوژن، ههر له خۆیندنه وه و سه پرکردنی

گۆفاری بێناپروو، پر وینهی پرووت و هه لماندراو

و بیرى خراپ، یا کتیبی توندوتیژی یان پۆمانی دژه په وشت. به لام

ناگات له و شته به سوود و به که لکانه بێ بۆ نموونه گۆفاری

نیسلامی و کتیبی به مه فا، خولی گه شه پیدان و، ئه و وتارانیهی له

ههردوو دونیا به هرهی لی ده بهی. هه ندی کتیب و وتار گومان له دل

و دهروون دروست ده کهن و، دوودلی و لادان له ناخ پهیدا ده کهن.

ئه و ده رنه نجامه به هۆی کاریگه ری پۆشه نیبری بێجی و لادراوی

ولاتیانی بیاوه پ بۆ ولاتیانی ئیمه هاتوو و بلا بووه ته وه.

بزانه کیلی پاز و نه ئینییه کان لای خودایه و بهس، ههر به خۆی

غم و خه فه تان لاده با بۆیه له تکا و نزا هه تر به و به بهرده وامی ئه م

دوعایه بلیروه: ((اللهم إني أعوذ بك من الهم والحزن، و أعوذ بك

من العجز والكسل، و اعوذ بك من البخل والجبن، و اعوذ بك من غلبة الدين، وقهر الرجال))

واته: ئه ی خوايه، له غه م و خه فه ت په نات پي ده گرم، په نات پي ده گرم له سستی و ته مبه لي، په نات پي ده گرم له پرژدی و ترسنوکی، په نات پي ده گرم له که و تنه بن باری قهرز و قول و توره یی مهردان.

ئه گه ر ئه م فه رمووده یه ت زور پاته کرده وه و له ماناکه شی پامای، ئه وا خودا هه رچی په ژاره و ناخو شی و نازاره له سه رت لاده با.

دره وشانه وه: له هه ر چرکه یه م ته سبیحاتیک بکه و، له هه ر خوله کیک بیروکه یه کت هه بیته و له هه ر کاتژمیړیک کرده وه یه ک بکه.

ناوېر: فرمیسیکی چاوی توبه کاریک له سه د ركات نویژی خو په سه ندیک چاتره.

بریسکه: أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ
خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهٌ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذْكُرُونَ (النمل: ۶۲)

ئایا زاتێ که به هاواری ناچارو داماووه دیت کاتێ هاواری
لێ ده کات و ناخۆشی و به لا کان لاده بات و ده تان کاته جێنشینی
که لانی تری سهر زهوی ئایا په رستراویکی تر ههیه له گهل خودادا
(نه خیر نی یه) به لام زۆر کهم بیرده که نه وه.

خشلی نوێهه: تۆ مامه له له گهل
خودایه کی به خشنده و دهستکراوه
مامه له ده که ی

زه مانه، دواى کات و ساتێکی زۆری دووری و دا بران
به یه کدیمان ده گه ————— نیتته وه

موژده ی خوێش بده، ئه وه تانی خودا چ پاداشتیکی

که وهری بو دانای، ههر به خوێ ده فهرمووی:

[فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى]
(آل عمران: ۱۹۵) ئینجا پهروه ردگاریان وه لایمی (نزاکانی) دانه وه
(فهرمووی) بیگومان من کرده وهی (هیچ) خاوهن کرده وه یه که له
نیوه له نیر یان می زایه ناکه م). خودا چ گفت و ههر یه کی به پیاو
دابێ هه مان گفتی به ئافره تانیش داوه، چۆن به پیاوانی هه لداوه،
به هه مان شیوه به ئافره تانیشی هه لگوتوه، ئه وه تا ده فهرمووی: [إِنَّ

الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ
وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ
وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ
وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ
أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا [الأحزاب: ۳۵]

واته: به راستی پیاوان و نافرته‌تانی موسولمان، پیاوان و نافرته‌تانی
تیبان دار، پیاوان و نافرته‌تانی ملکه‌چ و فه‌رمانبه‌ردار، پیاوان و
نافرته‌تانی راستگۆ، پیاوان و نافرته‌تانی خوگر، پیاوان و نافرته‌تانی
له‌خوا ترس، پیاوان و نافرته‌تانی به‌خشه‌نده، پیاوان و نافرته‌تانی
پوژووان، پیاوان و نافرته‌تانی داوین پاك و نه‌و پیاو و نافرته‌تانه‌ی
كه زۆر یادی خوا ده‌كه‌ن، به‌خشین و لی بورده‌یی و پاداشتی زۆر
مه‌زن و بی سنووریان له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌و بو ناماده‌كراوه (هه‌ر
كه دنیا‌یان به‌جیه‌یتشت پیی شاد ده‌بن).

ئه‌و ئایه‌ته به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه تۆی نافرته خوشك و نزیکه‌ی پیاوی،
پاداشتی لای خوا پارێزراوه، تۆش له نیو مال و کۆمه‌لگادا
کرده‌وه‌ی چاکت هه‌یه كه ده‌تگه‌یی‌تیته په‌زامه‌ندی خوا و ببه‌ته
چاکترین نمونه، بو پۆله‌كانت ببه‌ته چرا و نمونه‌یه‌ك كه شانازییت
پیوه‌بكه‌ن. با پیشه‌نگی تۆ له ژیاندا ناسیای خێزانی فیرعه‌ون و
مه‌ریه‌م و خه‌دیجه و ئه‌سه‌ما و فاتیمه‌ بی (په‌زای خودایان لی‌بی).
ئه‌وانه و هاوشیوه‌کانیان هه‌لبێژدراوی پاك و پرودار و خوداناس و
پوژووگرن، خوا له‌وان پازی بوو ئه‌وانیش له خودای پازی بوون،
ده‌تۆش له‌سه‌ر ئه‌م رێبازه به‌و ژیاننامه‌ی ئه‌و پیشه‌وایانه به‌خوێنه‌وه

ههتا خێر و ئاسووده ییت و به چهنگ کهوئ.

درهوشانه وه: فرمیسکی چاوی ههتیوان بسره با به پهزامهندی
خودای شاد بی و بهچیته بهههشتی.

ناوهر: ئوم مه حجهن گهسکی له مزگهوتی ده دا، پاداشتی خوی له
بهههشتی وهرگرت.

بريسكه: ئهري به ياني زوو نيه؟

خشلي دهيم: به هر شيويهك

بيت هر تو براوهي

بهو كه سهي نهنگيمان لي دهگ—ري بلئ:

ئهرى زهمانه ههر ته نيا مه رده كان تاقي ناكاته وه؟!

خوپراگر به، ئه وهي بزانه ئه گهر تووشي

غم و خهفتهيك يان سفت و سويهك بووي

ئهوا دهبنه هوئى رهش بوونه وهي تاوانه كانت، بزانه ئه گهر يه كي

له مندا له كانت مرد ئهوا لاي خودا دهبيته تكاكار، بزانه ئه گهر

دووچارى نه خوشيهك يان پهتايهك بووي ئهوا لاي خودا پاداشت

وه رده گريت، ئه وه نساغييه لاي خودا پاريزراوت دهكا، لاي خودا

برسيه تي پاداشتى خوئى ههيه، نه خوشى پاداشتى خوئى ههيه،

هه زاري پاداشتى خوئى ههيه، هيچ شتى لاي خودا زايه نابئ، خودا

ئهم شتانه وه كو بارمته هه لده گري هه تا له پوژى دوايي ده دري ته وه

خاوه نه كهئى.

دره وشانه وه: نويز دهسته بهري دلكرانه وه دهكات و غه مان فرئ

ده داته دهري.

ناوبر: راستكر دنه وهي هه له شانازى و شكويه، به لام به رده وام بوون

له سهري فهوتانه.

گهر دانه

گهر دانه به نرخ و گرانبه‌هایه، وه‌لی له گهر دانه گرانتر و له ملوانکه به نرختر نه و گفت و په‌یمانیه که له نیوان خودا و به‌نده دایه، په‌یمانی شه‌په‌فه، به‌رنامه‌ی خه‌لکه، ده‌ستووری ژیاڼه، سوور به له‌سهر وه‌فاداری بو نه و په‌یمان، نه‌وجا له به‌هه‌شتی ملوانکه‌ی به‌نرختر و جوانتر له مل ده‌که‌ی.

بريسكه: ئه وهى پيم به خشيوى توند ده ستي پتوه بگړه و له
سو پاسگوزاران به.

گهردانهى يه كه م: به خششه كانى خوداى ئه ژمار بكه

من تا ئه و رادهيه ئوميدم به خودا ههيه
كه ئه وهى له لاي خوداوه دى ئارامى له سهر ده گرم

كه به يانى دادى ئه وهت له بير بيت روژ له سهر
هه زاران ئافرهتى به دبه خت و بيچاره هه لدى و،
جه نابيشت له نيو ناز و نيعمه تان داي، هه زاران

برسى روژ ده كه نه وه و توش تيروپرى، روژ له هه زاران كلول و
به نده هه لدى و توش سهرگه فاز و نازادى، هه زاران كه سهردار و
جهرگ سووتاو هه ن و توش كه يفخوش و سه لامه تى، فرميسك
له سهر گوناي ئافره تان شو رابه ي ده به ستن و چهند جه خار له دلى
دايكان دايه، چهند زيره و ناله و نوزه له قورگى كچولان په ننگى
خواردووه ته وه كه چى توش ساز و پوشته ي، ده ي كه واييت له سهر
ئه و پاريزكارى و سوژ و به زه بيه سو پاسى خوداى بكه.

به راشكاويى له گه ل خوت دانيشه و، ژماره و ئامار به كار بينه:
چهندت كه لوپه ل و پاره و سامان و نيعمه ت و شتى خوش و
شاديبه خش هه يه، ئه ي جوانى و مال و مندال و تاو و ساو و ولات

و پۆناکی و ههوا و ئاو و خواردن و دەرمان، دەی دڵخۆش به،
سینه فراوان و شادمان به.

درهوشانهوه: به پاره‌ی خۆت نزا و پارانهوه‌ی هه‌ژاران و خۆشه‌ویستی
نه‌داران بکړه.

ناوې: جوانترین شت له ژووره‌که‌تدا به‌رماڵ و قورئانه‌که‌ته.

بريسكه: به بهشى خۆت رازى به دهبيتە دەوله مەندترین كەس

گەردانهى دووهم: ئەو كەمه شتەى
دلخۆشت دەكا زۆر چاتره لهو زۆرهى
تووشى گەرداویكت دەكا

خودا ئەگەر بیهوئ خێر و چاكهیهك بڵاوبكاتوه،
په نهانی دهكا، ئەوسا زمانى ههسوودان دنیای تێدهگهێنن

ئەو تەمەنەى بۆت ئەژمێر دەکری بریتییه:

لهو تەمەنەى كه له خوشى و شادى و پەزاهەندى

و ئاسوودەیی و پەسەندى گوزەراندووتە، لى چاوبرسییه تی و
نەوسنی و ویستی زۆر كەى له تەمەنت حیسابن؟! ئەم شتانه
دژی تەندروستی و لەشساغى و جوانى تۆن، كهوا بى ئاگات له
پەزاهەندى خودا بى، به بهشى خۆت لاس وەر بگره، پروات به قەزا
و قەدەر بى، بۆ داهاوو گەشبین به، به وێنەى پەپولهیه كى پۆح
سووك و دیمەن جوان به، هێندە خۆت پێوهستى شتان مەكه، لەم
گۆل بۆ ئەو گۆل، لەو گرد بۆ ئەم گرد، لەو میڤرگ بۆ ئەو میڤرگ
بفپه، ئەگەرنا وه كو میشهنگ به، له تەپرى دەخوا و پاکی بهرهم
دینى، كاتيك لهسەر لكه دارىك دەكهوئى چ جیى ناشكى، گۆلان
پادەموسى و ناگەزى، ههنگوین دەدا و پێوه نادا، به عیشقهوه
دەفپى، به ئازیزی دەنیشیتەوه، گیزه گیزه كەى موژدەیه، نوزەى

ره زامه ندييه، هر ده لتي ثافه ريده يه كي ثاسهانيه و له جيهاني
جاويداني دابه زيووه.

دره وشانه وه: خودا توبه كاراني خوش ده وي چونكه نه وان بو لاي
نه و گه راونه ته وه و سكالاي خويان بو نه و بردووه.

ناوې: سوجه يه كي دوور و دريژ و ملكه چانه زور زور له ته لاري
به گولان چاتره.

بریسکه: سوپاس و ستایش بۆ ئه‌و خودایه‌ی غه‌م و خه‌فه‌تی له‌سه‌ر
لابردم

گه‌ردانه‌ی سییه‌م: تۆ بڕوانه هه‌ور،

هه‌رگیز مه‌روانه تۆز و خۆل

ئه‌گه‌ر کلپه‌ی ئاگر نه‌بوايه کوا
ده‌زاندرا بـۆنی عود خۆشه‌!

هیممه‌ت هه‌بی و به‌رز بڕوانه، داوات لی

ده‌که‌م هه‌میشه به‌ره‌و به‌رزی بڕۆی، به‌رده‌وام به

و ئاگات له‌ که‌وتن و نسکۆش بی، ئه‌وه‌ی بزانه

ژیان خوله‌ک و چرکه‌یه‌ بۆیه‌ وه‌کو میرووله به‌ له‌ پرووی کۆشان

و نه‌سه‌ره‌وتن و ئارامگرتن، هه‌رده‌م تێکۆشه‌، ئه‌گه‌ر چوویه‌وه‌ سه‌ر

گوناها‌ن دیسان تۆبه‌ بکه‌ و په‌شیان بیه‌وه‌، قورئان ئه‌زه‌به‌ر که‌،

ئه‌گه‌ر له‌بیرت کرد قه‌یدی نا‌کا هه‌مدیس بۆ جاری دووه‌م و سییه‌م

... و ده‌یه‌م بگه‌رپۆه‌ سه‌ری. ئه‌وه‌ گرنگه‌ هه‌ست به‌ شکست و که‌وتن

نه‌که‌ی، چونکه‌ میروو په‌یقی کۆتایی نازانی و عه‌قلیش دان به‌

کۆتا جار نانی، به‌لکو له‌ هه‌موو باریک هه‌ول و چاک‌کردنه‌وه‌ هه‌یه‌،

ته‌مه‌نیش وه‌کو جه‌سته‌ وایه‌ ده‌گونجی نه‌شته‌رگه‌ری جوانکاری

بۆ بکری ته‌مه‌ن رێک وه‌کو با‌له‌خانه‌یه‌ ده‌شی بڕووخیندری و سه‌ر

له‌ نوێ بنیات بندریته‌وه‌. ئه‌م جاره به‌ جوانی و به‌ بۆیه‌ی دیکه‌

بڕازیندريته‌وه‌، ئامانه‌ خۆ له‌ نسکۆ و تێکشکان به‌دوور بگه‌ره‌، له‌

زهینی خۆت پیشبینی نهخۆشی و کارهسات و چهرمهسه‌ری و
به‌لای ناگه‌هان ب‌سپه‌وه، خوداش ده‌فرمووی: [وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا
إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ] (المائدة: ۲۳)

واته: ئه‌گه‌ر ئیوه‌ باوه‌ردارن هه‌ر پشت به‌خودا ببه‌ستن.

دره‌وشانه‌وه: وازه‌یتان له‌ سه‌رپ‌چی و گونا‌ه‌ جیهاده، به‌رده‌وام
بوونیش له‌سه‌ر تاوان که‌لله‌ره‌قی و لاسارییه.

ناوې: پ‌یش گوتنی چاک بیرکه‌وه، نه‌وه‌ک په‌یشه‌ که‌ت کوشنده‌ ب‌ی.

بريسكه: موژده بدهنه ئهوانه ي بروايان هيناوه.

گهردانه ي چواره م: كه پريكي تزي
له بروا له تهلاريكي پر جهور و
سته م چاكتره

ئهو كه سه ي چاوي پيم هه لئايي لومه ي ناكه م
گه ر پكي ليم بيته وه، چونكه من سزا و ئازارم بو ئه وان

ئافره تيكي موسلمان كه له ساباتيك ده ژيي و

خودا په رستي ده كا و پينچ نوژه ي ناچي و يه ك پوژووي په مه زاني
ناشكيئي زور له و ئافره ته به خته وه رتره كه له كو شيكدا له نيو
كه نيزه ك و خزمه تكار و كه لوپه ل و داروبار دايه، خوشكيكي
بروادار له په شاليك دابي و كه رته نايتيكي جو، چوپه ناويكي
گوزه، قورئانيك و ته سبيحيكي هه بي گه ليتك له و ژنه شادتره كه
له بورجي عاج يان له ژووري پازاوه ده ژيي، نه خودا ده ناسي
نه ياديكي حه ق ته عالا ده كا و نه پتي پيغه مبه ر ﷺ ده گري. ده ي
كه وابي له ماناي دلخوشي تيبگه، دلخوشي ئه و شت سه خته نيه
كه زور كه س وا بو ي چوون، پتيان وايه له دو لار و دينار و درهم
و پيال، رايه خ و جل و جوړ و نان و پات و خواردنه وه و پترو دايه،
نه ك جاريك هه زار جار نه خير، به خته وه ري بريته له قايلبووني
دل و ئاسوده يي ويژدان و به رقه راري ده روون و شادمان ي روخ و

سینه فراوانی و چاکی حال و بهرده وام بوون له سهرا ئاکاری باش و
پاککردنه و هی کرده و هت و قه ناعهت و پازی بوون به بهشی خۆت.
دره و شانیه: ئه و که سه چۆن ئاسووده ده بێ که ئازاری موسلمانێکی
داوه یان سته می له بهنده یه ک کردووه.

ناوێ: رهنگه سبهی بیت و ئیمه له دنیا که ی تر بین!

بریسکه: پشت به (خودای) زیندوو ببهسته که زاتیکه ههرگیز نامریت.

گهردانەى پینجەم: کاتەکانت بەگوێرەى ئەرکەکانت دابەش بکە

ئەوێ خودایە، بەلکو ئەو غەمەى شەوت پێکردەوێ
دەرۆیکى خێرى بەدواوێ — ییت.

دەتۆ خوێندنەوێ کتیییکى بەسوودیان شریتیکی
باش تاقیبکەوێ، بەجوانی گویى بدە نایەتەکانی
قورئانی، لەوانەى ئەتاکە نایەتیک هەموو گیانت بلەرزینى و، بەنیو
خۆتدا نغروۆت بکا و، لەگەڵ وێژدانى بدوێ، هەرئەو نایەتە رێنۆینی
و نوور بێ، هەرچی نائومیدی و گومان و دوودلی و بێ هیوایی
هەیه بییا، مۆتالای کتیبەکانی فەرموودە بکە و لە کتیبی (ریاض
الصالحین) فەرماشتی خوشەویست ﷺ بخوێنەوێ، هەتا چارەى
باش و زانیاری بەسوودت دەست کەوێ، کە لە هەلخایسکان
بەتپاریزی و لە کەمایەسى بەدوورت بگرێ و، شیفای زامانت
بدە. بەلێ، دەرمانی تۆ لە سروشە(وحی) بە قورئان و سونەتەوێ،
سانەوێ تۆ لە باوەرە کەتە، نوێژ گلێنەى چاوتە، سەلامەتى دلت لە
پازى بوونە، قەناعەت مایەى هیورى هەست و دەروونتە و، جوانی
پروخسارت لە خەندەى لیوانە، بالاپۆشیی پاریزی ناموستە، دلتیایی
دل و دەروونت لە زیکر و یادى خودایە.

درهوشانهوه: له تکا و تووکی ستهملێکراوان و فرمیسکی بییهشان
پاریزی بکه.

ناوێ: ییش خۆندنهوهی کتیب و گوڤار و رۆژنامه قورئان بخوێنه.

بريسكه: تا خه فته نه خۆن بۆ ئه وهی له دهستان چووه و دلخۆش و
غهرا نه بن به وهی كه پێی داوون

گهردانهی شه شه م: به خته وه ری ئی مه وه كو هی ئه وان نییه

پاشی نه خۆشیان، نه ساغ چاده بنه وه
غه رییش دوا ی ماوه یه كه به دیارده كه ونه وه

ئه وه كێ پێی گوتی: میوزیکی رابواردنی و،
گۆرانی هه لیت و په لیت و، زنجیره فیلمی روخینه ر
و، شانۆگه ری پر و پوچ و، گۆفاری بیتا ورو و، فیلمی پرووشینه ر،
به خته وه ری و شادمانیت بۆ دینن؟ ئه وهی ئه م شه كه ری شكاندووه با
له گوپی دا...! ئه م هۆگه له کیلی به ده به ختی و سۆنگه ی غه مۆکی و،
ده رگای خه فته و دلته نگه ی و په ژاره ن، ئه وه ش به دانپیدانانی ئه و
كه سانه ی كه ئه زمونیان کردووه و، دوا ی زانیین تۆ به یان کردووه.
له و ژیا نه ناخۆش و ناڕێكه راكه، ژیا نی ئه و كه سانه ی هیچ و پوچ
و لاده رن و رپیی خودایان ون کردووه، پرووبكه ره قورئان خویندنی
گه رده نكه چانه، خویندنه وه ی به سوود، ئامۆژگاری به پێز، وتاری
به جۆش و خروش، خیری به چه ندانه و تۆ به یه کی راستگۆیا نه. ده
وه ره بۆ کوڕ و دانیشتنی رۆحانی و زیکری خودا، به لکو خودا تۆ به ت
لێ وه رده گری و، دلت پر پر ده كا له ئارامی و به رقه راری و دلیایی.

دره‌وشانه‌وه: له دڵتکی پاک و بێگەرد هاوبەش دانان و گزی و ڕک و
ئیره‌یی بوونی نییه.

ناوێر: کێشه‌ له‌وه‌یه‌ ئه‌و زیڕ و زیوه‌ له‌ گه‌ڵ ئافرهت ناچنه‌ نێو گۆڕ!

بریسکه: خودایه دل و دهر و ونم فراوان بکه

گهر دانهی حه و ته م: سواری که شتی

دهر باز بوون به

ئهی خودای بونه وهر خوومان پادهستی تو کردوو به و
ئومیدهی

توش به زه ییت به که مده ستاندا بیتته وه ئای چه ند
به ره حمی.

به ده یان چیرۆك و به سه رهاتی هونه رمه ندان و

پیاو خراپان و گالته چی و پوو چگهر و ئه وانه ی پاده بووین، به مردوو
و به زیندوو وه خویندوو ته وه، گوتومه: ئهی داد، موسلمان و پروادار
و راستییژ و پۆژووگر و خوداناس و خودا په رست و ملکه چان له
کوین؟ ئه م ته مه نه کورت و سنوورداره که ی بایی ئه وه ده کا به م
شیوه یه له شتی پروپوچ و لاوه کی به سه ری بیهی و له مهیدانی
فه رامۆشی و سه ره پیچی به هه ده ری بدهی؟ ئه ری جگه له و ته مه نه
چ ته مه نی دیکه ت هه یه؟ بیجگه له و پۆژگاره ی تییدای هیچ
پۆژگاری دیت هه یه؟ ئایا هیچ گفتیکت له خودا وهرگرتوو که تو
نامری؟ ... نه وه لا نییه ئه و شتانه هه مووی و هه م و گومانی ناراستن،
ئه ندیشه ی به تالان، ده ی که وایی له خۆت بیچه وه، په وته که ت نوێ
بکه وه و، پشت له خراپه که و، خۆت بگه یینه کاروانه که و، سواری
که شتی پزگاری به.

دره وشانه وه: ئافره تی ژیر بیابانیکی قاقړ ده کاته میږگیکی سهوز.

ناوېر: هندی پاره بو پروژی رهش له بانکی پاداشت دابنی.

بريسكه: دهرووی خیر له دوای ناخوشییه.

گهردانهی هه شتەم: کړنووش کلیلی به خته وه ریه

به خته وه ریه له کۆکردنه وهی مأل و سامان نه دیت
به لکو ته نیا له خو دا ترسان کامه رانن.

یه که مین لاپه ره ی تینووسی ئەمپۆ و یه که م
پلیتی تۆماری ئەمپۆت نوێژی به یانییه، ئەمپۆت
به نوێژی به یانی دهست پێ بکه، پۆژی ئەمپۆت

به نوێژی به یانی بکه وه ئیدی ده که ویتە نێو دهسته بهر و په یان و
پاریز و چاودێری و ئارامی خودا، ئەوسا خودا له هه موو ناحه زییه ک
ده تپاریژی و به رهو خێروبێرت ده با، هه رچی باس و چاکه یه پیشانت
ده دا و له هه موو خراپه یه ک دوورت ده خاته وه. ئەو پۆژه ی به نوێژی
به یانی ده ست پێنه ک ردبێ هیچ خێروبێری تیدا نییه. ئەو پۆژه ی نوێژی
به یانیت چووبێ هیچ خۆشی تیدا نییه، ئەم نوێژه یه که م نیشانه ی
قه بۆل بوون و ناو نیشان کتیبی رزگاری و تابلۆی سه رکه وتن و
سه ربه رزی و سه رکه وتنه. ئەو ئەو که سه ی نوێژی به یانیت کردووه
خۆشی له خۆت، شادی بۆ جه نابت که نوێژی خۆت کردووه، چاوی
ئەو که سه رۆشن که ناگای له نوێژی به یانییه، به دبە حتی و مألۆرانی
و ژیفانی بۆ ئەوانه ی ئەم نوێژه پشت گوێ ده خەن.

دره‌وشانه‌وه: مشتومری بێ ئه‌نجام و ده‌مه‌قاله‌ی به‌تال هه‌رچی باش
و جوان هه‌یه، نایه‌یتلی.

ناوهر: ببه‌هۆی به‌رده‌وامی بو خاوه‌خیزانت.

بریسکه: ئایا ئیمه تۆمان سینه فرهه نه کرد

گهردانه ی نۆیه م:

پیره ژنه ی لیك ده بنه دروشم

له کاتی نائومیدی پشتیوانی دی
خودای به زهیی و فەریادپەس دێته هانات

تۆ وه کو نه و ئافره ته به که نه وی پۆژی لای
حه جاج بوو، متمانە ی به خودا پته و بوو، پۆژیک
حه جاج کۆری نه و پیره ژنه ی له زیندانی په ستا و سۆیندی بو پیره ژنه
خوارد کۆره که ی بکوژی، پیره ژنه ش به سه ره رزی و نازایی و
باوه رو خۆراگرییه وه له حه جاجی چووه پیش و گوتی: کۆره نه گهر
نه شیکوژی خۆ هه ر ده مرئ!

له پشت به ستن به خودا وه کو پیره ژنه فارسه که به وه ختایه ک له
کۆلیتی مریشکان دوورکه وت بووه وه و، چاوێکی له ئاسمانی بری
و گوتی: خودایه کۆلیتی مریشکانم بپاریزه هه ر به خۆت چاکترین
پاریزه ری!

له خۆراگری وه کو نه سهای کچی نه بو به کر به، تاویک عه بدولای
کۆری به کوژراوی و هه لواسراوی بیی، نه م په یشه به ناوبانگه ی
گوت: نه ری کوا ئیستا کاتی نه وه یه نه م شوپه سواره بگلی؟! ...

وه کو خه نساخان به چوار رۆلهی خۆی له پیناوی خودا پیشکەش کرد، کاتی شه هیدبوونیان ده یگوت: سوپاس بۆ ئه و خودایه ی که به شه هیدبوونی ئه وان له پیناوی خۆی پایه داری کردین و پرزی لێ ناین ... ده تۆ چاو له و شیره ژنانه و میژووی بهرز و ژیاننامه ی به پرستی ئه وان بکه.

دره وشانه وه: له شنه ی شه مال نهرم و نیانی و له میسک بۆنی خوش و له شاخ خۆراگری فیر به.

ناوهر: یه کێ له که موکو وریه کانی ئیمه ئه وه یه: هینده ی له خه لکی ده ترسیین له خودا ناترسیین.

بریسکە: با سستی پرووتان تێنە کا و غەمیش مەخۆن، هەر ئێوەن که
سەر دە کهون.

گەردانە ی دەیه م: تا ببیتە رازاوەترین مرووف لە بوونە وەر

هەر پرووداوی که دێتە پیش با بە دلێشت نەبێ
دەروویکی خیری هەر بە دواو وە یە

تۆ بە و جوانییەت لە خۆر قەشەنگتری، بە و
ناکارە جوانەت لە میسک پاکتری و، بە خاکە رایی

لە مانگ بەرزتری، بە سۆز و دلنەرمیت لە بارانی نەرمتری، دە ی
کە و ابو بە باوهری خۆت پاریزی لە جوانییە کەت بکە، بە هۆی
قەناعەت رەزای دلت بهێلە وە، بە بالاپۆشی چاوت لە داوینپاکی خۆت
بێ، ئارایشتی تۆ زیڕ و زیو و ئەلھاس نییە، بە لکو دوو پکات نوێژی
بە یانییە، تییوو یە تی پۆژوو وە بۆ خودا، خیر و چاکە یە کی پەنھانە کە
بێجگە لە خودا کەس پێی نازانی، فرمیسکیکی گەرم و گورە کە
تاوانە کانت دەسپێتە وە، سوجدە یە کی درێژ لە سەر بەرمالی بە ندایە تی،
شەرم کردنە لە خودا لە کاتی شەر و هەلای شەیتان، بەرگی تەقوا
بپۆشە، چونکە تۆ جوانترین ژنی لە هەموو دنیا، هەر چەند ئە گەر
جەلکە کانت دپاوپرا بن، عەبای رەوشت جوانیی لە بەرکە ئە و کات
دەبیتە نازدارترین ئافەرەت لە هەموو جیهان، با پێخواسیش بیت. ئامانە!
نە کە ی چاو لە ئافەرەتانی داوین پیس و بیباوهر و جادوو گەر و پرووت

وقوت و بهرە لا بکهی، ئەم ئافره تانه پیتاکی ئاگری جەهەندەمیین:
[لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى] (اللیل: ۱۵) واتە: کەس ناچیتە ناو دۆزەخەو
مەگەر خراپترین کەس.

درەوشانەو: لە هەر شوێنێ لەم ژیاڵە ئەگەر کەوتیتە تاریکی
لەسەر تە بۆ خۆت و لەبەر خۆت چرایەك داگیرسینی.

ناوێ: ئەوێ شتێ بفرۆشێ کە پێوستی پێ نییە ئەو شتە دەکڕێ
کە پێوستیەتی.

ئالتونون

موتەنەبى گوتۇيەتى:

لەبەر ئەوۋە ھەزىم لە زىڭر نىيە كە سوۋدى لى بىيىم
بەلكو بۆ ئەوۋەمە شانازى پىن پەيدا بىكەم.

ئەوۋە ھالى باۋەردارە ئارايشتى رۇھى دەخاتە پىش ئارايشتى
جەستە، كاروبارە مەزىنەكان رەپىش خۇشەكانى ژيان دەخات. دوو
پكات نوڭزى لە مەزگەۋتى بەسوۋدتر و باشترە لەھەموو زىڭر و ئالتونىك.

بريسكه: ئه گهر به يانیت کرده وه چاوه ریی ئیواره مه که.

ئالتونی یه کهم: ئه ی پایه دار

له وانه یه شتی هه بی تو خۆتی لی بپاریزی که چی
ئه و شته ویستی تو به دوا ی خۆیدا بهیئتی.

ئه ی خوشکی راستگۆ، ئه ی پرواداری
خودا ویست، وه ک دارخوارما به دوور له شه ر
و خراپه، به رزتر له ئازاردانی ئه وانه ی به ردت

تیده گرن، تو به ریان بو به رده وه، زستان و هاوین هه رده م سه وزه،
سوودی زۆر و زه وه نده. خوشکم له شتۆکه ی بیکه لک به رزتر به،
خۆت له هه موو ئه و شتانه بپاریزه که وا شه رم شکۆت له که دار
ده که ن. وا بکه وته ت زکر بی و پروانینت په ند بی، بیده نگیت
بیرکردنه وه بی، له و کاته دا تو به خته وه ری و ئاسووده ییت
ده سته که وی، هه مووان خۆشییان ده وی و پیداکوتن و دوعای
باش له خه لکی به رز ده بیته وه، خوداش په له هه وری ناره حه تی و
کلۆلی، تارمایی ترس و لێلا ییت له سه ر ده ره ویئتی، به لایلا یه ی
پارانه وه ی پرواداران بنو، به ئاوازی پیه لدانی وان له خه و رابه،
ئه و کاتی ده زانی به خته وه ری به س به وشکه پاره و که لوپه ل نییه،
به لکو به گو پراهه لی خودایه، کامه رانی له جلک و به رگی نوئ نییه
و له حزمه تگوزاری به نده کان نییه به لکو له خودا په رستییه.

درهوشانهوه: خودی خۆت بێ هیوا مەبە، بە هیوری هەول دە، لەوانە یە
ئەنجامی وا بێتە پێشت هیممەتت دا بمرکێنی، بە لām تۆ لی مە گەری
دەستت لی بستێنی.

ناوێ: لە گەل ئەفسی خۆت تێبکۆشە چونکە ئەفس هەموو خراپە یەك
بە مەرووف دەکا.

بريسكه: هاوارم بكهني به ده نكتانه وه ديم.

ثالتووني دووهم: به پيل نيعمه ته كان
برو و ئهركي خويان بدئ

چه ندان ناز و نيعمه ت هه ن به كه مي
سو پاسگوزاري تو، خودا كه مي نه كردنه وه

به سو پاسگوزاري و گوپرايه لي وه لامگوي
نيعمه ته كاني خوداي به و به هينديان بزانه.

تام وچيژ له ئاو وه ربگره چ به خواردنه وه بي يان ده ستنويز يان
خوشوردن. خوت به گه رمي و پرووناھي خور داپوشه، ئاويزاني
تريفه ي مانگ به و خوتي پي پرازينه وه. برو ميوه چيني، تير تير
ئاي پرووباران بنوشه. پروانه دهريا و بيتاواني (بيابان، سارا) چول
و وشكارو ته ي كه، سو پاسي خوداي مه زن و لي بوورده بكه، له و
به خشش و خه لاتهي به تو ي داوه سوو دمه ند به، تكايه تكايه ناز و
نيعمه تي خودا مه شاره وه، [يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْكُرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ
الْكَافِرُونَ] (النحل: ۸۳) واته: ئه وانه به هره كاني خودا ده ناسن (و
ده زانن) پاشان ئينكاري ده كهن و زوربه ي ئه وانه هه ر بي باوه رن.
ئامانه خو له نكولي كردني بپاريژه، پيش ئه وه ي درك و دال بييني له
گول پروانه، له جوانييه كه ي رامينه. پيش ئه وه ي گله يي و بوله بول
له گه رمي هه تاو بكه ي چيژ له پرووناكيه كه ي وه ربگره. پيش

ئه وهی پرته پرت له تاریکیی شه و بکهی ئه و ئارامی و هیمنییی شهوت له بیر بی، ئاخو بۆچی ئه و پرووانینه ره شبینه تاریکانهت بۆ شته کان هیه، بۆچی به خششه کانی خودا له ریچکهی خوی لاده دهی؟ [أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ] (ابراهیم: ۲۸)

واته: ئایا سهیری ئه وانته نه کردوه له جیاتی (سوپاسی) به هره و چاکه ی خودا بی باوه و سپله بوون و گه له که یان به ره و هه لدر برد. ئه و خه لاتانه وهر بگره و به سینه یه کی فراوان رازی به و سوپاسی خوداشی له سهر بکه.

دره و شانوه: پشتکردنه هه له و پرووکردنه چاکه سه رچلیه کی دوور و دریزه به لام له جوانیش به ده ر نییه.

ناوهر: دهستی دایک و باوکت ماچ که، ده گه یته ره زامه ندی.

بریسکه: له رهحمه تی خودای نائومید مه بن

ئالتوونی سییه م: بهس تۆبه و
ئییستیفارات هه بی ئیدی
رۆزیت له سه ر خودایه

هاوسییه که م، ئاوات و خۆزگه راست نیین
زۆربه ی هوکاری سه رکه وتن له گه ل نائومیدییه

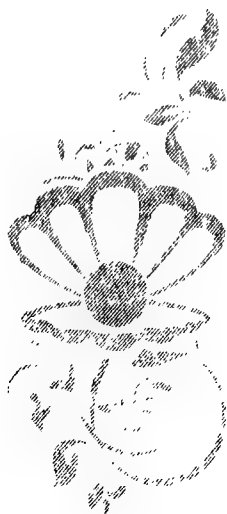
ئافره تی گو تی: که هاوسه ره که م مرد من له

ته مه نی سی سالاندا بووم و پینچ مندالی کچ و کوپم هه بوو، دونیام
له بهر چاوی رهش داگه را، هینده گریام لیلای هاته سه ر چاوم،
چاره رهش و نائومید بووم، غه م ده وره ی لیدام، بهرگی خه فه تم
پۆشی، منداله کانم هه موویان سه رکه و بنکه بوون و چ داهاتیکی
واشان نه بوو، بهو بره پاره که مه ی باوکم جیهیشت بوو خه رجیم
ده کرد، وه ختایه که له ژووره که ی خۆم بووم، ته له فیزیۆنم هه لکرد و
خسته سه ر که نالیکی قورئان، له و ده میدا مامۆستایه که ده یفه رموو:
خۆشه ویست ﷺ فه رمویه تی: (من اکثر من الاستغفار جعل الله
له من کل هم فرجا، و من کل ضیق مخرجا) واته: ئەو که سه ی
زۆر تۆبه و ئیستیغفارن بکا خودا له خه فه تان ده یره خسینی و له
هه موو ناخۆشییه که رزگاری ده کا. بۆیه دهستم پیکرد زۆر زۆرم
(استغفرالله) ده گوت، منداله کانیشم پاسپاد وا بکه ن، خودا شاهیده
شهش مانگی تیپه ر نه کرد، پلانی دروستکردنی باله خانه یه که

له سه‌ر کۆنه مۆلکیکی ئیمه ده‌رچوو، چه‌ند ملیۆنیان بۆ بژاردین، کۆره‌که‌شم بووه‌یه‌که‌می سه‌ر قوتابیانی ناوچه‌که‌ی خۆمان و، هه‌موو قورئانیشی ته‌زبه‌رکرد، ئیدی که‌وته ژێر چاودێری و سه‌ره‌رشتی خه‌لکی و مال پر بوو له‌ خێر و فەر، ژيانمان خۆش بوو، خودا هه‌موو منداڵه‌کانمی کرده‌که‌سانی چاکه‌کار و هه‌رچی غه‌م خه‌فته‌ نه‌ما، بوویمه‌ به‌ خته‌وه‌رترین ئافره‌تی نه‌و دونیایه‌ی.

دروشانه‌وه: نه‌گه‌ر خۆت راده‌ستی بێ هیوایی بکه‌ی نه‌وا پیتده‌لیم تو هیه‌چ نازانی و هه‌رگیزیش په‌ی به‌ به‌ خته‌وه‌ری نابه‌ی.

ناوهر: هه‌میشه‌ نه‌م ئایه‌ته‌ت له‌بیر بیت (له‌ مالی خۆتان جیگیر بن)

بریسکه: به راستی جگه له وانه ی بیبا و پرن کهس له ره حم و میهره بانی
خودا نا ئومید نابیی.

ئالتوونی چوارهم: به دو عایان تهنگ و
چه له مهت لی دور ده که ویتته وه

با گه ورهش بی به لام خودا هه ندی
نیعمهت
وه کو به لا ده نیتری، هه ندی کهس به نیعمهت به تاقی
ده کاته وه

هاوړییه کم هه یه هه تا بلتی پیاوکی چاک

و خودا ناسه. خیزانه که ی گیرۆده ی نه خوشی شیرپه نجه بوو،
سێ مندالیشی هه بوو، نه و دنیا یه ی لی ویکهاته وه و زهوی لی
تهنگ و تاریک بوو، مامۆستایه کی ئاینی پینوینی کرد بوو، پیتی
گوت بوو: با بۆ شه و نوێژ هه لبستی و له به ره به یان دو عایان بکا و
(استغفرالله) بلتیته وه، تۆش قورئان له سه ر ئاوی زهم زهم بخوینه و
بیده خیزانه کهت، کابرا له سه ر نه و حاله ی به رده وام بوو، خوداش
به و دو عایانه ده رگه ی خۆی لی کرده وه، کابرا خیزانی خۆی به ئاوی
زهم زهم شۆرد که دو عای له سه ر خویندرا بوو، ژنه له نوێژی به یانی
تا تاوکه وتنی، له گه ل میرده که ی خه ریکی خودا په رستی بوو، هه ر
له نوێژی مه غریبی هه تا عیشایی به رده وام خه ریکی (استغفرالله)
و تکا و رجا یان بوو. ئیدی خودای ته عالا شیفای نارد و ژنه ش له و

دهردهی چابووه و پيستی ناسکتر و پرچی جوانتری هاته وه، له وه و دوا وازی له (استغفرالله) و شه و نوږ نه هینا، نهی پاک و بنگه ردی بوئه و خودایه ی چاره ساز و شیفابه خشه جگه له خو ی کهس خودا نییه، هی له خو ی پهروه ردگار ټک نییه.^(۱)

نه ی خوشکه کم نه گهر نه خو شی په نا وه بهر خودا ببه و، زور دوعا و استغفرالله بکه و بگه ریووه، کارت له سهر ئاسان ده بی، دوعایه کانیشته وهرده گیرئ، ههرچی ناخو شی و به لایه نامینن: [أَمِنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ إِلَهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ] (النمل: ۶۲)

واته: ئایا زاتئ که دیت به هاواری ناچارو داماووه کاتئ هاواری لئ ده کات و ناخو شی و به لا کان لاده بات و ده تان کاته جینشینئ گهلانی تری سهر زهوی ئایا په رستراوئکی تر هه یه له گهل خودادا (نه خیر نییه) به لام زور کم بیرده که نه وه.

دره و شانوه: له ئیستا و رابردووت بروانه، ژبان له چهند نه زمونیکی به دوا یه ک پیکهاتووه، پیویسته مروف به سهر که وتووی لئی بیته ده ری. ناوېر: نه م شه شهت به سه: ئاین و چاکه کاری، قه ناعهت و ته کوزی، داوئپاکی و نه مه ک.

(۱) هی: ئامرازی هه لا ویردنه (حصر و استسناء)، نه م ئامرازه له ده شتی هه ولیر به کاردیت. بو هه لا ویردنی شتیک له کومه لئ شت، مانای (غیر، الا) ده دات. کم له نوو سهران به کار دینن. نمونه: لا اله الا الله، واته: هی له خودای راستی چ خودای دیکه نییه. جاء الطلاب الا زیدا، واته: هی له زهیدی هه موو قوتابییه کان هاتن.

بریسکه: خودا بۆ باوه‌رداران دلۆفانه

ئالتوونی پینجه‌م: وریای بیئومییدی و

دارووخان به

له‌ناو کاره‌ساتان ئه‌گهر تووشی بیئومییدی بووی
له‌بیرت بیئت ئه‌وه پیت ده‌لتی: خوشی و نیعمه‌ت چۆنه!

کوره گهنجیکی تاقانه له زیندانی کرا، ئیدی

خه‌و له چاوی دایکی زه‌را و غه‌م و خه‌فه‌ت شه‌ش

دانگی لی گرت. ئه‌وه‌نده گریا، تاوه‌کو گریانێ بێزار کرد، تا خودا
ئهم زیكره‌ی خسته‌ دلی (لا حول ولا قوة الا بالله) له‌مه‌به‌دوا زۆر
ئهو په‌یقه‌ مه‌زنه‌ی ده‌گوتوه‌ که گهنجینه‌یه‌ که له‌ گهنجینه‌کانی
به‌هه‌شتی. چهند پوژیککی نه‌برد - دواي ئه‌وه‌ی ناومی‌د بوو له
پزگار بوونی کوره‌که‌ی - یه‌کێ له‌ ده‌رگای دا و خوشی و شادی
و فه‌ره‌خنایی بالی به‌سه‌ر ئهم دایکه‌دا کیشا، به‌لتی ئه‌مه‌ پاداشتی
ئهو که‌سه‌یه‌ که دلی به‌ خودا پیوه‌سته و هه‌موو کاروباریکی خۆی
ده‌داته‌ ده‌ست خودا. تۆش زیکری (لا حول ولا قوة الا بالله العلي
العظیم) بلتی، چونکه‌ هه‌تا هه‌ز بکه‌ی گه‌وره‌یه و پازێ به‌خته‌وه‌ری
و سه‌رفرازییه، هه‌ر بیلێوه، نسکۆی غه‌مان تییه‌لده و په‌ژاره
و دلته‌نگی و عاجزی راوێ، دلخۆشی خۆت بده‌وه و چاوه‌پێی
ده‌رووی خێر به، ئاگات له‌خۆ بێ په‌تی تکا و پرجانه‌په‌چرینی و وه

بهرمه رده. خۆت تووشی پرووخان و شکست مه که چونکه ههرچی
تهنگ و چه له مه ههیه خوشییه کی له دوایه. له کۆنه وهش ههر وا
بووه، خودا له ئیشی خۆی بووه ته وه. خودا له گه ل ئه و که سه یه
گومانی باشه ی پێ هه یه و، پشتی پێ ده به ستی و، داوای لیده کا و،
چاوه پروانی ده رووی خیره لێی.

درهوشانه وه: هینده غه م و خه فته و کیشه ی خۆت مه که سه رباسی
قسان چونکه تۆ به و کارهت به ره به ستیك له نیوان خۆت و شادمانی
داده نیتی.

ناوېر: له سه ر تۆ به و ئیستیغفار به رده وام به، به لکو ده رگه یه کت لێ
بکریته وه!

بریسکە: راستییە کە ی پەرەردگاری تۆ خواوەنی لیبوردنیکى فراوانە.

ئالتونى شەشەم: مالى خۆت شانىنى سەر بەرزى و خوشەويستىيە

بَلَى: ئەو خودايە مېھرەبانە و باوەرمان پى ھىناو،
شۆنکە و تووى خوشەويستى مەدينەيمە ﷺ.

ئەى خوشکە بەرپىز و سەلارە کەم: لە مالى

خۆت دانىشە و تەنيا بۆ کارى پىويست برۆ
دەرى، ئەو مالى خۆت پازى بەختە و ەرىتە [وقرن فى بىوتکن]
واتە: لە مالى کانى خۆتاندا بىننەو. تۆ لە مالى تامى کامەرانى
دەکەى، ھەر لە مالى دەتوانى پارىزگارى لە ناموس و شەرف
و شەرم و شکۆى خۆت بکەى. ئافەتانى پەراوێزخراو زۆر دەچنە
دەرى، لەخۆو دەچنە بازار و دەگەرپىن و دەسوورپىن، جا چ بۆ
گەران بەدواى مۆدیل يان بۆ جلك و بەرگ يان چوونە شوینکارى
بازرگانى ياخود لە ھەموو شتىکى نوێ و تازە و سەیر دەپىچنەو،
ھىچ غەمىکى ناين و پەيامى بانگەوازی و زانىين و پۆشەنبىرى
و زانست و فێربوونيان نىيە، ئەم ئافەتە تانە زىدەرپۆن و ھەر لە
پارە سەرفکردننە، ھەموو غەم و خەيالىيان لە خوردن و پۆشاکە.
ئامان سەد ئامان ھىندە مال بەجىمىلە، چونکە مال شوینى شادى و
جىگەى ئاسوودەيى و دلنایىيە، ئەشکەوتى دۆستايەتى و قىبەلى

سهلامهتییه له خه‌لکی، مائی خۆت بکه زانکۆی خوشه‌ویستی و
ده‌روازه‌ی به‌خشین و چاکه.

دره‌وشانه‌وه: ته‌نیا لای نه‌وانه باسی کیشه و ئاریشه‌ی خۆت بکه
که ده‌توانن به‌ نه‌ندیشه و وته‌کانیان شادمانت بکه‌ن.

ناوې: به‌رگه‌ کۆنه‌کانی تۆ لای هه‌زاران نوییه.

بريسكه: كاروبارى پرودار چەند سەيره هەمووی هەر خێره.

ئالتوونی حەوتەم: ئاگادار بە تۆ

کاتی زۆر گوشتت نییه

مانگی تابان بزهی دێ و ئەستێره کان چه پلهی لێده دەن
که وایی بۆ غەم خەریکه ئیمه بکوژی و مەنخنکینی؟!

واز له دەم دەمانی و کیشمه کیشم و چله حانیی
بی بهر و مایه بینه، ئەم شتە دلت توند ده کا و

هەوسەلت ناهیلی. لەسەر ئەو بابەتانهی پروانگهی کهسی
تێدایه هەول مەده هەموو خەلکی رازی بکهی، بەلکو بی روشاندن
و پاته کردنه وه رای خۆت بلی، بی ئەوهی گرژی دروست بکهی،
خۆت له باوه گۆدانه وه و پەخنه کاری دوور بگره چونکه ئەم شتانه
سەر و دلت ده گرن و وینهیه کی ناشیرینی تۆ پیشانده دەن. پهیفی
خۆت به نەرم و نیانی و لەسەر خۆیی بلی، ئەو کاتی ده توانی بیته
پاشای دله کان و ئاوه دانی پۆحه کان. ئەو شتانهی بیته هۆی غەم
و خەفەت و تانه و تەشەر و که مکردنه وهی خەلکی، پاداشت و
چاکەت رهش ده که نه وه و تاوانت لەسەر کۆده که نه وه، دلتیایی
له لات بار ده کا، به چاک کردنی نهنگی و که موکو پیه کانی خۆت
سەرقال به و واز له عزیبی خەلکی بینه، چونکه خودای مەزن
ئیمه ی به تهواوی و بیتاوانی دروست نه کردووه، بەلکو هەموومان

تاوان و كهم و كورپهان ههيه، ئه‌ی خوشی بۆ ئه‌و كه‌سه‌ی واز له
عه‌یبی خه‌لكی دینێ و سه‌رقالی عه‌یبه‌كانی خۆیه‌تی.

دره‌وشانه‌وه: له‌سه‌ر ئه‌و دایكه‌ی منداڵه‌كه‌ی له‌ شوینێكی به‌رز
به‌رده‌بێته‌وه‌ پێویسته‌ كات به‌ گریان و قیژه‌قیژ تینه‌په‌رینێ، به‌لكو
له‌سه‌ریه‌تی برینی منداڵه‌كه‌ی چاره‌سه‌ر بكا.

ناوبر: ته‌نانه‌ت گوتنی ئۆف بۆ دایك و باوك هه‌رآمه‌ چ جای زیاتر؟!

بریسکه: بزانه ئه وهی توشت ده بێ هه مووی به هۆی هه له ی تووه نییه.

ئالتوونی هه شته م: ده روون رووناك به دو نیا سلاوت لی ده كا

وا ده زانی بیه یوایی هه ر وا به رده وام ده بێ
ئه گه ر شتی به رده وام بێ کوا خه لکی به سه یری ده زانن.

به گو شه نیگایه کی گه شبینانه له ژیا ن پروانه،

ژیا ن دیاری خودایه بۆ به نیاده م، ده ی که وایی

دیاری خودا قه بو ل بکه، به شادی و خوشیه وه وه ری بگه ره. به یانیان

به پروناکی و به زه ی ژیا ن پو ژ بکه وه، شه ویش به و یقار و ه یمنیه وه

به سه ر ببه، به پروناکی و تیرو ژه وه پرو له پو ژ بکه، تی ر تی ر ئاوی

زو لال و فی نک بخو وه و سو پاسگوزار به، پر به سین هت هه وای پا ک

و بیگه رد هه لمژه، بو نی گو لان بکه، به چاوی په ند له و دو نیایه ی

پروانه، نه و به خششه خوداییه له زه وی پر نه، هه ر له ده سکه گو ل

و خو نچه و سه وه ی شه ما ل و و بو ن و به را مه ی می رگ و با غچه و

ئاوی خو ر و پر شنگی مانگ، نه و خه لات و نیعه تانه ی خودای

بگو ره و بی که تو ی شووی ری بۆ به ندایه تی خودا و سو پاسگوزاری

له سه ر خه لات و مه تانه و ری ژ. ئا گات له خو بی مو ته که ی غه م و

خه فه ت له دی تنی نه و نیعه تانه بی به شت نه کا نه وه ک بی به که سی کی

منجى و لامل، به لكو بزانه خودا پرۆزیده و ئافه رینه ره، ئه وه هه موو
 نيعمه تهى بۆ ئه وه دروست کردووه تا يارمه تى مروّف بدهن بۆ
 ملکه چى و خودا په رستى، ئه وه تا خۆى ده فه رمووى: [يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ
 كُلُّوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ] (المؤمنون
 ۵۱) واته: ئهى نيرراوانى خودا له خۆراكى پاك (حه لال) بخۆن و
 کرده وهى چاك بکهن (چونكه) به راستى من به وهى ئيوه ده يكه ن
 ئاگدارم.

دره وشانه وه: زۆر ترين و پاكترين ريز و پايه له لای ئه وانه يه كه
 هيجيان نييه، به لام به هاى په يڤ و خه نده ده زانن، چه نده زۆرن
 ئه وانهى كه ده به خشن ده ليى به شه قان له كا برای ده دهن.

ناوبر: تو په مه به ژيان له وهى كورتره كه تو پيشبيني ده كه يت.

بريسكه: ههركهسێ له خوداترس بێ، خودا دهرووی لێ دهكاتوه.

ئالتوونی نوێهه: نهبووه و نهگونجاوه
به خته وه ری به تهواوی بۆ كهسیك
هاتیته دی یان تهواوی خیر و خوشی
بۆ مروتیک بووبی.

به زکر و یادی خودا غه مان فری ده و
له تاریکی شهوی ئاره زوو په رستی هه لێ و دوور كهوه.

ئه گهر وه ها تیبگی ژیان له سه دا سه د به
ویستی دلی تۆ و له سوودی تۆیه، دلیا به زۆر هه له ی، ئه و شته
بهس له به هه شتی هه یه، لێ له م دونیا به دا به پێژه یه کی دیاریکراو
هه یه و هه رگیز هه موو ئه و شتانه ی ده مانه و ئێ و هه زمان لێیه ته و او
ناهن. دوا جار هه ر تووشی به لا و نه خوشی و کاره سات و تاقیکردنه وه
ده بین، بۆیه له خوشییدا سوپاسگوزار به و له ته نگانه دا ئارامت
هه بێ، له دونیا ی نمونه یی و خه یالدا مه ژێ، به جوړی بته و ئێ هه ر
له شساغ بی و هه رگیز نه خوش نه کهوی و هه ر ده و له مه ند بی و
هه ژار نه بیت، به خته وه ری و قهت غه مبار نه بیت، خیزانه کهت
هیچ که موکورییه کی نه بێ و براده ره کهت بێ کیماسی بێ، دلیا به
ئه و شته قهت به دی نایێ، خوێ له سه ر چاوپۆشی له که موکوری و
هه له وه پله و دیدگای لارو و یر رابینه، ته نیا له شته باش و چاکه کان
بروانه. له سه رت پێویسته گومانت باش بێ و، پروییانووی خه لکی

وهر بگری و پشت به خودای بیهستی، چونکه خه لک هیی ئه وه نیین
پشتیان پی بیهسته و کاروباری خوتیان پی بسپیږی: [نَهْمَ لَنْ يَغْنُوا
عَنكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ
الْمُتَّقِينَ] (الْبَاقِيَة : ۱۹)

بیگومان ئه وانه له لایه ن خوداوه هیچ سوودیکت پی ناگه یه نن و
به راستی سته مکاران هه ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه ندیکیان
و خودا دۆست و پشتیوانی پارێزکارانه.

دره وشانه وه: لئ مه گه پئ هیچ قانیك له ژیان تاريك بئ، روناکی
هه ر هه یه، ئه وه ندهی دهوی تۆ چاو بگپری تا ده یبینیته وه.

ناوېر: به ئیره یی خو مه فه وتینه.. هه ر سکت به خو بسوتی!

بریسکە: ئەو هی لە خودای بترسی کاروباری بۆ ئاسان دەبێت.

ئالتوونی دەیهەم: برۆ نیو باغی زانیاری

ئە هی ئەو کەسە هی لە خۆت پازی و پشتت بە زەمانە
بەستوو

ئایا تۆ بە سـاغ و تـهـهـواوی
دەمینیتهوه؟!

یە کـی لە هۆیه کانی بە ختە وەری تۆ تیگە یشتنتە
لە ئاینە کەت، فیڕبوونی ئاین سینەت گوشار

دەکا و، خوداش لە خۆت پازی دەکە ی، هەروە کو خوشەویست ﷺ
دەفەر مووی (من یرد الله به خیرا یفقه فی الدین) واتە: ئەو هی خودا
ویستی خیری بۆ هەبـی لە ئاین شارەزای دەکا. ئەو کتیبە زانستییه
بەسوود و باشانە بخوینەوه کە زانیاریت زیاد دەکەن و لە ئاین
حالیـت دەکەن وە کو کتیبی: ریاض الصالحین و فقه السنه و فقه
الدلیل و تەفسیره ئاسانە کان و پەیا مە بەسوودە کان. بزانه باشتـرین
کاری تۆ ئەو هیە زانیاریـت لەبارە ی ئەو هەبـی خودا لە قورئاندا
چی لە تۆ دەو ی، و، نیازی پیغەمبەر ﷺ لە فەر موودە چیه، بۆیه
زۆر لە قورئان رابمینیـه و لە گەـل دەستە خوشکە کانت بیخوینەوه و،
هەندیکیش لەبەر کە و، گو یی لی بگره و کاری پـی بکە، چونکە
بیئاگایی لە شەریعت تاریکاییه بۆ دـل و دەروون، کەوابـی با
کتیبخانە یه کت هەبـی — هەرچەند بچوکیش بـی — و کتیبە باش و

به سووده کان و شریتی به که لکی تیدا بی، ئاگات له به هه دهردانی
 کات بی و له گوینگرتن له گۆرانی و سهیرکردنی زنجیره فیلمه کان
 به سهیری مه به، له بهرئه وهی هه ر چرکه یه که له ته مه نت له سه رت
 حیسابه بۆیه کاتی خۆت له ره زامه ندی خودای به سه ر به.

دره وشانه وه: سه خترین شت به زه رده خه نه ی مرۆفییکی به هیژ و
 پته و ئاسان ده بی.

ناوېر: به هیژترینی به هیژان و ده و له مه ندترینی ده و له مه ندانت
 له گه له ... الله.

مرواری

ئافرەت لە فکری خۆی وادادەنن کە بچیتە زۆرینگر هەتا مرواری
گرانەها بکڕن، لێ زۆرینەیان لەلایان زەحمەتە مرواری بەنرخ
لێزانی و نامۆژگاری باش بکڕن، چونکە بەهای ئەو مرواریانە نەفسیکە
خۆپاریز بن، دڵیکى خۆشەویستە، هەولێ راستگۆیانە، نیازیکى باش
و کارى دروست و راستبێژییە.

بریسکه: تۆ چوزانی به لکو خودا کاریکی تر پیش بئیی.

مرورایی به کهم: شۆرابه ی فرمیسکان و دلی بریندارت له بیر بی

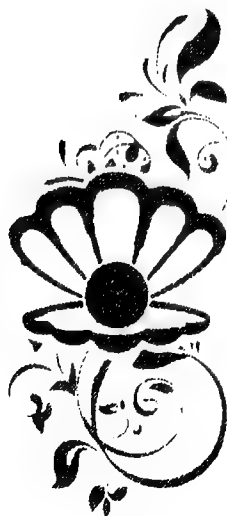
ئهری نه تبینیوو ه کاتی تاریک و نوته کی شه و
لیوریز ده بی، پرووناکی به یانی دی.

ئه دیبیک جوانی فهرمووه:

ئه گهر وا حالی بووی که گفت و په یهانت له
زه مانه وهرگرتوو ه که شته کان به ویستی تۆ بن و ئه وهی تۆ هه زت
لییه و پیت خو شه بیه دی، چاک بزانه تۆ جلّه وی خۆت داوه ته
دهستی غه م و خه فته، له و کاته ی هه ز و خولیا یه کت نایه ته دی
یان ویستیکت جی به جی نابی، ئه گهر تۆ شیوه ی ره وتی گیتی و
زه مانه بزانی که نه ریتی دان و سانه و به خشین و نه دانه، ئیدی
ژیان وایه که شتیکت بداتی له بیر ناچی لیشت ده سی نیته وه، ئه وه
نه ریتی کاته و بو هه موو به نیاده میک و بووه، جا چ ئه و بنیاده مه له
کو شکیک بی یان له کو لیتیکی بی، جا چ ئه و که سه به سه ر قوله ی
قافدا بروا یان له نیو ته پ و تۆز پیاده رو بی، جا له بهر ئه وه هه نده
غه می مه خو و فرمیسه که کانت بسره، تۆیه که م که س نییت گرفتاری
تیری زه مانه ده بیت، گرفته کانی تۆ شتیکی تازه نییه له نیو تۆماری
به لا و گرفتارییه کان.

دره وشانه وه: واز له چاوخشان دهنه وه به گونا هه کانت بینه، له و کرده وه
باشانه پروانه که له بری نه و تاوانانه دهیکه ی.

ناوېر: تافره تی له خود اترس زیاتر به کرده وه کانی بانگه واز ده کا نه ک
به قسه.

بریسکه: به لا وات لی ده کا دوعای بکهی

مرواریبی دووهم: ئەوانه به ختە وەر نیین

ئەگەر قەیران تاوی سەند، خوشیی نزیکه
و هه والی پوناکی سپیده ده داته شهوی

له ژیا نی خۆتدا چاو لهو کهسانه مه که خه ریکی
رابطواردن و فشه و زیاده پره وی و خۆبادانن، ئەو حاله ی
ئەوان تییدان هیی ئەوه یه دلّان بۆیان بسوتی نه ک
خۆزگیان پێ بخوازین، ئەو خه لکانه ی وا هه موو فکر
و خه یالّیان له سه ر پاره خه رجکردن و خوشی و چێزه و
هه موو هه ولّ و ته قه لایان بۆ سک و داوینه ئەوجا چ

به حه لّی بێ یان به حه رامی، هه رگیز ئەوانه به ختە وەر نیین، ئەم جۆره
کهسانه جگه رسۆز و وه پره زن چونکه هه موو ئەوانه ی له به رنامه ی خودا
لا ده دهن، هه موو ئەوانه ی بێ فه رمانی خودای ده کهن، هه رگیز چاویان به
خوشی و، فه ره حنایی ناکه وی. وا گومان مه به ئەوانه ی خه ریکی رابطواردن
وزیده پره وین دلّیان زۆر لهو جۆره کهسانه خۆشته که وال سه رتووکێ نه رم
و دیباچ و ئاو پریشم له نێو کۆشکی جوان رازاوه ده خه ون، چونکه ئافره تی
نه داری پروادار و خوداناس له م جۆره که سه به دکار و لاده رانه کامه رانترن.

دروه شانه وه: به ختە وهریی له نێو خودی خۆت دایه، بۆیه له سه رت
پێویسته ئاراسته ی هه ولّ و ته قه لات له خۆته وه بیت.

ناو پر: به پیره ژنیکیان گوت: چ پاره و مالت هه یه؟ گوتی: ئا، متمانم
به خودا هه یه.

بریسکە: دُنیا بە و بزانه بێجگە لە (الله) هیچ پەرستراویکی تری راستیی نییە.

مرواری سییه م: ڕێبازی خۆدا باشترین ڕێیه

لەوانەیه دَل لە شتێ بێزار بێ، بەلام
وێکو کردنەوێ پەق قاقی و شتر ئاسان بێ

بەختەوێ چیه؟ ئایا بەختەوێ لە پاره و
سامانه؟ یان لە پله و پایه، وەلامگەلی فرە هەن...
لێ با ئیمە پروانینه بەختەوێ ئەم ئافرهتە:

پیایۆک کێشە لە گەل ھاوسەرەکی خۆی هەبوو.. بە ژنە
گوت: مەرج بێ ژیا ئێ تال کەم، ژنەش زۆر بە هیواشی
پێی گوت: ناتوانی، کابراش گوتی: چۆن؟ ژنە گوتی: ئەگەر
بەختەوێ لە پاره و سامان دایە ئەوا تۆ مەنت بێهەش کردوو،
ئەگەر لە خۆرازانەو دایە لە مەنت قەدەغە کردوو، کەوابێ نە
تۆ و نە کەسی دیکە هیچتان لە دەست نایێ، ئەوەتا مەنت بەختەوێ
لە پروایە کەم دایە و پرواش دەنێو دلمە، تەنیا خۆداش پاشای دلمە.

ئا ئەمە بەختەوێ بە راستییه..، بەختەوێ پروا، کەس
هەست بەو کامە رانییهی ناکا تەنیا ئەو کەسە نەبێ دَل و دەروونی
لێوانلیوه لە خۆشەویستی و ئەوینی خۆدا، ئەوێ خواوەنی

به خته وه ڕی راستیه هه ڕ خودایه و به س.. که وایی به گوێپرایه ئی
خودا داخوازی به خته وه ڕی بکه.

تاکه ڕی بۆ به دهست هینانی به خته وه ڕی له وهیه خۆت له دینه
راست و دروسته که ی خودای شاره زا بکه ی که پیغه مبه ڕی ﷺ بۆ
ناردوو، ئه وه ی ئه و ڕیه ی پی زانی باکی نییه، له بن ساباتیک یان
له سه ڕ شوسته یه ک بنووی، که رته نانیک ی به سه، ئه و که سه ده بیته
به خته وه ترين که سی ئه م دونیای، به لام ئه وه ی گو مپی بی هه موو
ته مه نی که مه و خیر له مالی خۆشی نابینی، مالداریکه ڕی ره نج
به خه ساره و په شیانی له دوایه.

د ره وشانه وه: راسته ئیمه پیو یستان به پاره و سامانه بۆ ئه وه ی بژیین
به لکو ئه وه به و مانایه نایه ت ئیمه له پیناوی مال و پاره بژیین.
ناو پ: دلیک به ته قوای پا زابیته وه زۆر له رو خساری جوان با شتره.

بریسکه: خودایه داوای لیخۆشبوون و تهندرۆستیت لی ده کهین

مرواریی چوارهم: ئه گهر ڕیگا کانت لی
تهنگ بوو هۆشیکت به خوداوو بی

ئه گهر کاروبارت لی تنگ وناجۆر بوو
بـیرێک له الم نـشـرح بکه

ئییو جهوزی ده لی:

((شتیکم لی به زهحمهت کهوت بوو، غهم و خهفه تیکی زۆری بۆ پهیدا کردبووم، ده گژ فکری قوول قوول پاده چووم ههتا بتوانم پێچارێک بدۆزمهوه به لکو له وشته پزگارم بی، هیچ پێیه کم پێ شک نه هات، ههتا ئه و ئایه تهم کهوته بهر دل [وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا] (الطلاق: ۲) واته: ههر کهسی خوداناس بی، خودا ده روی لی ده کاته وه). ئیدی زانییم له خوداترسان و خۆپاریزی هۆیه بۆ ده ربازبوون له هه موو غهمێک، ههرچی زووهر و پووم له ته قوا کرد و دهرووی خێرم لی کرایه وه)).

منیش گوتم: لای هۆشمه ندان، له خوداترسان هۆی هه موو خێر و بێرێکه ههرگیز بێتاوان تووشی سزا نابێ و، سزاش بێ تۆبه ناپاروا، بۆیه غهم و مهینهت و ده رده سه ریش به شیکن له سزای ئه و کرده وانه ی که ئه نجامت داو، ههر له که موکۆری له نوێژ یان پاشمله ی موسلمانێک یان که موکۆری له بالاپۆشی یان ئه نجامدانی

حه رامێك. جا هەر كهسێ له بهرنامهی خودا لا بێدا ده بێ نرخه كهی
 بێژێ، نرخێ لیستی فهرامۆشکردنی بدا، ئهوهی به ختە وهری وهدی
 دینی خودای به خشنده و میهره بانه، جا چۆن به ختە وهری له یه کیکی
 دی داوا ده کهی؟ ئه گهر به ختە وهری به دهستی خه لکی بایه کهس
 له سه ر ئه و زه وییه ی بێ غه م و ماته مبار و دلتازار نه ده بوو.

دره و شانه وه: له و بیرکردنه وه دوور که وه و له بیرێ که، که هه موو
 شتیکت ناییته دی. جهخت له سه ر که وتن بکه وه، ئه و کات نا کرێ
 دڵ له دڵ بده ی.

ناو پر: تا سه ر که وتن و پرزگاری به ده ست بینی به یانییت به زکری
 به یانیان بکه وه.

بریسکه: من له گه‌ل گومانی به‌نده‌ی خۆم دام

مرواریی پینجه‌م: هه‌موو پۆژیکت بکه ته‌مه‌نیکی نوێ

ئه‌گهر ئازایه‌تیت نواند له پیناو شه‌ره‌ف
به که‌متر له پایه‌ی ئه‌ستێران پازی مه‌به

له‌وکاته‌ی مرو‌ف له پش‌تیوانی خودایی داده‌مال‌دری
و له به‌ره‌که‌تی ئه‌و بیه‌ش ده‌بن هه‌رچی به‌هره‌ی
زیره‌کی و توانا و که‌ش‌خه‌یی و زانیارییه‌ لێی ده‌بیته
خه‌شم و ده‌ردو به‌لا. بۆیه‌ خودا ئه‌و خه‌لکه‌ی بۆ پاشه‌پۆژی ده‌ترسی‌نی
تا له‌ خودا دووره‌په‌ریز و په‌میده‌ نه‌بن و تووشی سه‌ر لێتێک‌چوون نه‌بن.
وا هه‌ل‌ده‌که‌وی تۆ به‌ پ‌ی‌گه‌یه‌ ک‌دا ده‌ر‌و‌یت و ئۆتۆمۆبیلێک زۆر
به‌تالوکه‌ ده‌پ‌وا، وا خه‌ریکه‌ ده‌ت‌گات‌ و ده‌ت‌شیل‌ و ژیا‌نت له‌به‌ین
ده‌با، تۆش ته‌نیا هه‌لاتن و خۆده‌رباز‌کرد‌نت له‌ ده‌ست د‌ی، ...
به‌هه‌مان ش‌یوه‌ خودا ده‌یه‌وی به‌نده‌کانی خ‌وی وریا ب‌کاته‌وه‌ ئه‌گه‌ر
له‌و ته‌ریک‌ بن توشی چ‌ تیا‌چوون و مال‌و‌یرانییه‌ک‌ ده‌بن، پ‌یا‌ن ده‌ل‌ی
چ‌ۆن خ‌ۆمان له‌وه‌ها ب‌وار‌یک‌ ر‌ز‌گار ب‌که‌ین که‌ هه‌ر خ‌ۆیه‌تی ده‌گاته
فریامان: [فَفَرُّوا إِلَيَّ اللَّهُ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ وَلَا تَجْعَلُوا مَعَ اللَّهِ
إِلَهًا آخَرَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ مُبِينٌ] (الذاریات: ۵۱)

واته: ئینجا به‌په‌له‌ به‌ره‌و لای خودا ب‌پ‌و‌ن به‌پ‌راستی من له‌لایه‌ن
خوداوه‌ ترسی‌نه‌ریکی ئاشک‌راو پ‌و‌ونم بۆ ئ‌یوه‌. له‌گه‌ل خودادا

په رستراوی تر دامه نین، به راستی من له لایه ن خوداوه تر سینهریکی
ناشکراو پرووم بۆ ئیوه.

گه رانه وه بۆ خودا وا له مرووف ده کات دووباره خۆی نوێ بکاته وه
و دووباره ژیا نی خۆی ریکبخاته وه، پیوه ندییه کی باشت له گه ل خودای
دروست بکا و کرده وهی باشت ئه نجام بدا، په یانیك بدا که وا له م
دوعایه دا رهنگ ده داته وه: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا
عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ،
أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.

واته: (خودایه تو په روه ردگارمی و هیچ په رستراویکیش نییه،
که شایسته ی په رستن بیته جگه له تو، دروستت کردووم و منیش
بهنده ی تو م. خودایه، من له سه ر په یان و به ئینه که ی خۆم، که به
تۆم داوه تا چهنده له توانمدا بیته. خودایه، په نات پی ده گرم له شه ر
و خراپه ی ئه وهی که ئه نجامم داوه. خودایه، دان به وه دا ده نیم، که
تۆ به خشش و نیعمه ته به سه ردا رشتووم، دانیش به تاوانه کاندای
ده نیم و داوای لی خوش بوونت لی ده که م، هیچ که سیکیش له
تاوانه کان خوش نا بیته، جگه له تو (چونکه به راستی خوشبوون له
تاوان به س ته نیا شایسته ی خودایه))

دره وشانه وه: ئه گه ر له یه کنی له ئیش و کاره کانت سه رکه وتوو
نه بووی خۆت مه ده ده ست نائومییدی، را را مه به و وا گومان مه به
که ناتوانی چاره ی بۆ بدووزیته وه.

ناوېر: چاوت به فرمیسکی په شیمانی ته ر بیته له وهی جوانتره کل
رېژی بکه ی.

بريسكه: زه رده خه نه يه ك به رووى برايه كه ت چا كه يه.

مروارېي شه شه م: ثافره تان ته ستيړه ثاسمان و هه ساره ي تاريكين

ته گهر له گهر دشي گهر دوون دلزویری
پشت به خودای تاك و توانا به سته

ثافره تی موسلمانې چا كه كار ته و هيه به نه رم
و نيانی له گهل هاوسه ری خو ی ده جولیتته وه
دوای گوپرایه لی خودا به گوئی میړدی خو ی ده كا. پیغه مبه ر ښه له
چاكي ته م جوړه ثافره تانه دواوه و به ثافره تی نوونه یی دایناون كه
له سر پیاوان پتو یسته چاویان لییان بی، جاريك له پیغه مبه ریان ښه
پرسی: كام ثافره ت باشتړینه؟ فهرمووی ته و ثافره ته ی كه میړده كه ی
ته ماشای بكا و دلخوش بی، گوپرایه لی میړده كه ی بكا نه گهر
شتیكي پی گوت، سرپیچی له داخوازیه كانی نه كات و مالی
پیاوه كه ی وا سهر ف نه كا كه پیی خوش نه بی.

كاتيك خودا ته م ثايه ته ی [وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا
يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ] (التوبة: ۳۴)

واته: ته وانه ی ئالتون و زیو سهریه ك ده نیڼ و كوده كه نه وه و
له رپی خودا به ختی ناكه ن ته وه موژده ی سزایه كي نازارده ریان

پي ٻڌه). كه ئهم ئايه ته دابه زى، عومهر (په زاي خوداي لي بي) روښسته دهري و سهوبان (په زاي خوداي لي بي) كه وته دواي و چوونه خزمهت پيغه مبهري ﷺ عومهر به پيغه مبهري ﷺ گوت: نه ي پيغه مبهري ﷺ ئهم ئايه ته له سهر يا وه رانت سهخته و په شوكاوين! بويه پيغه مبهري ﷺ فهرمووي: شتيكت پي بليم كه باشر بي لهو كه نجينه ي مروف هه ليده گري: ئافره تي باش. نه گهر لي ي پرواني دلخوش بي و نه گهر شتيكت پيگوت بيكا و نه گهر كابر ديار نه بوو ژنه به ئهمه ك و خو پاريز بي.

پيغه مبهري ﷺ چوونه به هه شتي ژناني به په زامه ندي ميړده كانيان پيوه ست كردووه، له ئوم سه له مه وه ده گيرنه وه كه پيغه مبهري ﷺ فهرموويه تي: ((ايما امرأة ماتت و زوجها عنها راض دخلت الجنة)) واته: هه ئافره تيك بمرئ و هاوسه ره كه ي لي ي رازي بي ده چي ته به هه شت، له م جوړه ئافره تانه به ده بيته دلخوشتري ئافره ت.

دره وشانه وه: چيگه يه ك له ريزي يه كه م هه يه بو تو يه به مهر جيك تو ش له وه زياتر و باشر ئه نجام بده ي كه ده يزاني.

ناوې: چوونه ده ره وه بي پيوستى بريتييه له كه لله ره قى و كريتي.

بریسکه: گیتی ده چه رخی نۆرهی دلخۆشی تۆش دی

مرواریی حهوتهم: مردن نهك حهرام

ئه گهر پۆژیکت لی تهنگ و تووش هات شپژه مه به
زۆرت پۆژگاری خۆش و سانا بردوووه ته سه هری

له فهرمووده یه کدا له عهبدو لای کۆری عومه ری
کۆری خهتابه وه (په زای خودای لی بی)،
گێپراویه تیه وه - له باره ی ئه و سێ که سه ی که
له نیو ئه شکه و تیکدا شهویان به سه ردا هات

و به ردیک له شاخی داکه وت و زارکی ئه شکه و تیی لی گرتن،
ئه وانیش به و کرده وه چا کانه ی که کردبوویان له بهر خودا پارانه وه.
جا که سی دووه م، گوتی: خودایه به خۆت ده زانی ئامۆزایه کم
هه بوو خۆشه و یستترین که سم بوو - له گێپرانه وه یه کی تردا - تا
دوا پله ئه وینداری شهیدای بووم، ده موویست کاریکی وای
له گه لدا بکه م به لام ئه و هه رگیز لینه ده گه را، تا سالیکیان مالن
ئه و ئامۆزایه م هه ژار و ده ستکورت بوون، ئامۆزایه که شم هاته لام،
منیش سه د و بیست دینارم دایی به و مه رجه ی له گه لم جووت بی،
ئیدی لئی چوومه پیش و مرخم لی خۆش کرد - له گێپرانه وه یه کی
تردا - له گه لی راکشام، ئامۆزاکه م گوتی: کۆره له خودای بترسی و
کاره که ی مه ترازینه، ئه و کچه چه نده له خودا ترس بوو، له خۆپرا
خراپه ی ده ست پینه کرد، کاتیک هه ژاری تهنگی پێهه لچنی و ناچار

بوو هیشتا هەر خودای به بیر ئامۆزا که ی ده هینایه وه، ههستی ئییانی
 کابراشی بزواند، تا نه گهر بیهوی به هه لالی بۆ یه ک بن و، تووشی
 شهروالپسی نه بن، کابراش وریا بووه وه و تۆبه ی کرد و بۆ لای
 خودا گه پرایه وه، ئهم کرده وه ی ئهم پیاوه بووه هۆی ئه وه ی له م
 پۆژه دا گاشه بهرده که مه ودا یه ک له زارکی ئه شکه و ته که به ربدا.

دره وشانه وه: فیر به چۆن له گه ل ترس هه ل سوکه وت ده که ی، ئیدی
 ترسه که به خۆی نامینن.

ناوې: تام و چیرۆکی گوناھان پۆیی و تفت و تالی په شیانی مایه وه.

بریسکه: ژيانت به رهه می دهستی بیروکه کانتە

مرواریی هه شته م: چەند ئایەتیک و
دروشانە وەیان

من له پۆژگاری ژایانی خوّم ئەو ئەزموونهی فێر بووم
که ئارام گرتن پاشه پۆژیکی باش و چاکی ههیه.

خودای مهزن ده فەرموی: [سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ

يُسْرًا] (الطلاق: ۷) واتە: بێگومان خودا دوای تەنگانە ئاسانی دینیت.

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ] (آل عمران: ۲۰۰)

واتە: ئەو ئەوانەوێ که بپرواتان هێناوه خۆگربن و (له خۆگری
دوژمن) خۆگرتن بن و له سهنگهردا ئیشك بگرن و له خودا بترسن
بۆ ئەوهی پزگار بن.

[وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ. الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ] (البقرة: ۱۵۶)

واتە: جا مژده بده به خۆپاگران. ئەوانەوێ که له گهڵ دوو چاری
سهختی یهك بوون ده لێن ئیتمه ههه ههه خوداین و ههه بۆلای ئەو
ده گهه پێینهوه.

[وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ
الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ] (الشورى: ۲۸)

واته: خودا ئه و زاته یه که باران ده بارینى له پاش ئه وه ی که
خه لکی ناثومید بوون و (بارانى) په حمه تی خوی بلاو ده کاته وه و
هر ئه و پشتیوان و سوپاس کراوه.

[قُلْ يَا عِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا
حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ]
(الزمر: ۱۰)

ئه ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بلئ به و به ندانه م که باوه رپان
هیناوه له (سزای) په روه ردگارتان خو بهاریزن که سانئ له م دنیا یه دا
چاکه یان کردووه پاداشتی چاکیان بو هه یه و زهوی خودا فراوانه
به راستی ته نیا دان به خو دا گران بی ژماره پاداشتیان ده دریتته وه.

خودا له باوه گوی یونس دا فه رمووی: [وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا
فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ] (الأنبياء: ۸۷)

واته: (باسی) زه ننون (یونس بکه که پیغه مبه ری خه لکی نه ینه وا
بوو) کاتئ پوشت به توره یی (گه له که ی به جئ هیشت) وای ده زانی
ئیمه ته نگانه ی به سه ردا ناهینین، جا له تاریکیه کاندا (تاریکی شه و
وده ریا و ناوسکی نه هه نگ) هاواری کرد (ئه ی خودا) به راستی هیچ
په رستراویک نی یه جگه له تو پاکی و بینگه ردی بو تو یه بیگومان من
له سته مکاران بووم.

ئا ئهمه قورئانه و بانگهێشتت ده کا تا شادمان و دلنیا بێ، پشت به خودای خۆت نهستوور بکهی، سینهت به په یهانی خودای گوشاد بێ، چونکێ خودا ئهم خه لکهی بۆ سزادانی دروست نه کردووه، به لکو بۆ پاک و پوخت کردن و فێرکردنی دروستی کردوون، خودا له دایابی مرۆ به زه ییتره، لهو خودایه ی داوای سۆز و به زه یی و میهره بانی و په زامه ندی بکه، نه ویش به زکر و سوپاسگوزاری و قورئان خویندن و شوینکه وتنی پیغه مبه ری ﷺ.

دره وشانه وه: خۆت ئاماده که بۆ روودانی خراتر نه وکاتی هه ست به وه ده که ی چه ند باشی.

ناوې: ده رگه ی وه لامدانه وه ی پارانه وه ت به تاوانان گاله (داخستن، قه پات) مه ده.

بریسکه: بۆ پایه و ریزی ئافرهت ئهوهنده بهسه دایکی پیغمبه رحمة الله
ئافرهت بوو.

مرواریی نۆیه م: خوداناسی غه م و خه فه تان ناهییلی

ئه گهر خۆشه ویستیت راست بێت هه موو شتی ئاسانه
هه موو ئه وهی له سه ر خۆله ده بیته وه خۆل

خودا له هه موو ده سته کراوان ده سته کراوه تره،

له هه موو به خشن دان به خشن ده تره، پێش ئه وهی به نده داوا بکا له وهی
زیاتریش که ده یه وی ده ی داتی. خودا سوپاسی کرده وهی بچوک ده کا
و گه وه شی ده کا. له تاوانی زۆر خۆش ده بی و په شی ده کاته وه،
هه موو پۆژی ئه وهی له ئاسمان و زه وییه داوا ی لی ده که ن،
هه موو گیانه به رو زینه وه ران له ئاسانه کان و زه وییدا به رده وام
به گوشتار و به زمانی حال، داوا ی پیدا ویستی و داخوازییه کانیا ن
له په ره ردگار ده که ن، هه موو پۆژیک و هه موو کاتیك. سه رقال
نابی و کهس فه رامۆش ناکا، له وه هه موو داوا و خواسته هه له ناکات
و تیکه لیشیا ن ناکا. له ناو رانه وه و لاله وه بیزار نابی، ته نانه ت
ئه وانه ی داواکانیا ن زۆر ده لینه وه. بگه ر ئه وانه ی خۆشه وه ی که
زۆر داواکانیا ن ده لینه وه، پێی خۆشه داوا ی لی بکری، هه ر توره
ده بی ئه گه ر داوا ی لی نه کری، به و مه زنییه ی خوی شه رم له

به ندهی خۆی ده کا، که چى به نده شهرم له و ناکا. به ندهی خۆی داده پۆشی که چى به نده خۆی دانا پۆشی، به زه یی دیته وه له کاتی کدا به نده به زه یی به خۆیدا ناییته وه، دَل چۆن خۆشی نه وى که هه موو چا که یه ک له وه وه یه، ته نیا نه و خراپه کان لاده با، هى له خودای که س نیه وه لامگوى پارانه وه بى و، شکست نه هیلئى و له تاوانان خۆش بى و، نه نگیه کان داپۆشی و دهر د و به لا لادا و به هانای لیقه و ماوان بچى و بهرده وام ببه خشی.

خودا... له هه موو سه خییان ده سترکراوه تره، له هه موو نه وانه میهره بانتره که خه لکی ئومیدی میهره بانیان پیتی هه یه، له هه موو نه وانه به خشنده تره که خه لکی چاویان لیانه. له هه موو نه و په ناگیرانه بهر زتره که خه لکی هانایان بۆ ده بهن، نه و به ندهی پشتی پى ببه ستى نه وى به سه، له دایک بۆ مندالی خۆی به زه یتره، بۆ تۆبه ی تۆبه کار له و که سه شادتره که وشتری به باره وه لى ون بووه و خواردن و خواردنه وه شی له سه ره له چۆله وانیک که ئومیدی ژيانى نه مینى دواتر بیدۆزیته وه.

دره وشانه وه: با بریارت بۆ نه وه ی هه ول بده ی بۆ گه یشتن به به خته وه ری له خودی خۆیدا نه زمونیکی دلخۆشکه ر بى.

ناوبر: هه لی قسه کردن بده نه وانی دى نه و جا بۆ چوونی خۆت بلئ.

بریسکه: هه‌روا خودا نمونیه‌یه‌کی تری هینایه‌وه بۆ ئه‌وانه‌ی که
بروایان هیناوه (به) ژنی فیرعه‌ون.

مروارپی دهیەم: رۆژه ییروژه که

هه‌ر خـودا خووشی دینی

 ئەزموونی بکه دوای ئەوەی نوێژی بەیانیت
 کرد بە ترس و خاکی پایی پروو لە قیبلە دە خولەك
 یان نیو سەعاتیک دانیشە، زۆری زیکر و دوعا بکه، داوا لە خودای
 بکه ئەمپۆت پۆژیککی خوش و پرشنگدار بێ، پۆژیککی پیروژ و پر
 لە شادی بیت، پۆژیک پر لە سەرکەوتن و چاکە و سەربەرزى بیت،
 پۆژیککی دوور لە غەم و قەیران و تاریشە و بەربەست، پۆژیککی
 پر لە پۆزی حەلāl و زەلāl بێ و خیر لە ھەموو لاوە پروو بکا و
 لە بەلای ناگەھان دوور بێ، پۆژیک بیت ھەرچی غەم و خەفەت و
 دلتازاری چییە تێیدا نەبیت، ھەیە دلخۆشی، ھەیە پۆزی، لە خودا
 داوا دەکا. ئەم دانیشتنە - بە ئیزنی خودای - دەستەبەری ئامادەییته
 بۆ ئەم رۆژە پیروژ و بەسوودە.

نامۆزگاری کراوه نه گهر له ئيش ته و او بووی یاخود بیکار دانیشتبووی گوئی له هه ندی قورئان بگره، جا له شریت بی یان له په خشی که ناله کان بی، به دهنگی قورئانخونیکی له خوداترس و

دەنگەخۇش، با قورئانخوينە كە چەند ئايەتتىكى قورئاننىت بە گويدا
بچرىپىنى و، تۆش گويى بۆ بگرە و ملكەچ بە، هەرچى غەم و
خەفەت و گومان و نارەھەتى ھەيە بە و قورئانە بيشۆرەو، بەم
جۆرە دەگەپىيەو ھەر بارودۇخى جاران و ھەر و دلت دەبىتەو.

درەوشانەو: گرنگى بە و شتانە مەدە كە ناتوانى جىيەجىيان بگەي،
لەبرى ئەو خۆت بە چاككردنى ئە و شتانە بە ھەر بىە كە دەتوانى
چاكيان بگەي.

ناوې: حىجابە كەت لە ھەورى بەر تاوئ جواناترە.

دور

دور هه يه له دوکانی زير و زيو ناودير و ناسراوه، به پاره ده کپدرئ و له مل ده کړئ، ئيمه نه و جورهمان ناوئ و مه به ستمان نييه، نه وهی ئيمه مه به ستمانه نه و دوريه که تاجی سه به رزی ئافرهت ده خه ملتین و ده پرازينيته وه، تاوه کو نه م ئافره ته بکاته به خته وه رترین ئافرهت له جيهاندا، نه وانیش نه م دوره به رز و ئامانجه ماقول و نه دگاره جوانانه ن: ئاین و ره وشت، راستگویی و خوگری، وه فا و توبه، مه به ست و کردار.

بریسکه: گهلۆ سه رکه وتنی خودا نزیکه

دوری به کهم: ژنیکی تیگه یشتوو

بریتییه له ژیانیکی به خته وه

له وانه یه خودا وچانیکی خوش یینیت چونکه

خودا هه موو پوژی باری باشت دینیتته پیش

له سه ر ئافرهت پیویسته زۆر به جوانی پیشوازی

له هاوسه ره که ی خۆی بکات... کاتی پیاوه که ی

دیته وه مائی. نه گهر دیتی پیاوه که ی پرومۆچ و بیتاقهت و ماندوو

پیویست ناکا ژنه ش پرووگرژ بکا، به لکو به پیچه وانه وه ده بی

به پیرییه وه بچی و بزانی چی دهوئ بۆی بکا، بی ئه وه ی کابرای

پرسیار باران بکا و، لیتی بیچیتته وه، ئه وه بۆ ئه و نیوچه وانت

تیکناره؟ دوا ی ئه وه ی کابرا دانیشته و خۆی ته نا کرد، ئه وکات

به خۆی هه گبه ی هه لده پژی و چی هه بی باسی ده کا، نه گهر واش

نه بوو ئه و کاتی ئاساییه ژنه به زمانیکی نه رم و شیرین له کابرای

به پرسی و له دوودلی کابرای که مبه کاته وه.

نه گهر ئافره ته که زانی ده توانی هاوکاری پیاوه که ی بکات و

چاره ی ئه م کیشه یه ی بۆ بکات، ده شی ده ستپیشخه ری بکات و چی

له دهستی دی بیکا، ئه و زه حمه تییه ی له ئه ستۆی پیاوه که یه سوک و

سانای بکا.. ئەو کاتیش پیاوێه که ده زانی له مالهوه چ گه وهه ریکی
 به نرخیه ههیه ته نانهت له هه موو گه وهه ره کانی دونیایی به نرختره.
 دره وشانهوه: نائومید مه به لهو کارانه ی که به پایانت نه گه یاندوون
 پێویسته بزانی کاری مرۆقه مه زنه کان هه رگیز ته واو نابێ.
 ناوێ: خۆر ده دره وشیتتهوه، ته ستیره کان تریفه داوین، هه ساره کان
 هه لاتوون که واییت بو دلتتهنگی؟!

بریسکه: خودا ئەگەر کەسانیکێ خوش بوی دوو چاری به لایان ده کا

دووی دووهم: ته نیا بو ئە مروت کار بکه

ئەوانه هەرگیز وادانائین که به لا له دواي خوشی نایی
پیشیان واییه به لا لیدانیکی گورچکبه

یه کئی له به ختە وەرە کان ده بیژی:

پۆژی پرشنگذار ئەو پۆژهیه کهوا ئیمه
جلهوی ژیانی خۆمان له دهست خۆمان بێ، نهوهك دنیا دهست
به سەر ئیمه دا بگری، پۆژی جوان ئەو پۆژهیه، که حز و ویست و
ناره زووی خۆمان له بن دهستی ئیمه بێ، نهوهك ئیمه گوئی له مستی
ئەوان بین.

یه کئی لهو پۆژانهی که ههردهم له یادمه و بیرم ناچیتتهوه:

هەر پۆژێك که به سەر خۆمدا زال بوویم و خۆم له چوارچیوهی
گومانی نهوهی که دهتوانم چ بکهیم و ناتوانم چ بکهیم ده رهینا بێ،
ئەو پۆژه یه کێك بووه له پۆژه هه ره جوانه کان.

ئەو پۆژه چ جوانه که تیییدا دوودل بووم له نیاوان پیداهه لگوتنی
خه لک و ئەو کارهی که هیچ کهس پیتی نه زانیووه. مه دح و سه نای
خه لکم پشت گوئی خست و به کری کاره چاکه کهم کرد، له کاتی کهدا

هیچ که سێک پێ نه زانیووه و نه بیستووه.

ئهو پرۆژه چەند جوان بوو که گیرفانم پر پاره بوو، کهچی و یژدانم ئاسووده نه بوو، بۆ ئهوهی و یژدانم ئاسووده بێت دهستم له جهرگم نا و ئهوهی لام بوو به خشییم.

ئهو پرۆژانه جوانن، جوانتر لهو ئهوه بوو که بهشی دونیاییم زۆر کهم بوو، به لام بهشی عیرفانییم (پروچی) بهقهدهر ئهو کردهوهیه بوو که کردبووم، الحمدلله ئهو شته بۆ من زۆر و زهوهنده.

درهوشانهوه: دلخۆش به بهوهی ههته و پازی به بهوهی خودا پیتی داوی. واز له خهیاڵ پلاوی بینه که له گهڵ کۆشان و توانات ناگونجی.

ناوهر: نوێژ باشتترین شته، له کاتی وهههزی و تهنگانه بههاواری دی.

بریسکه: خودا لەو هی رابردووتان خوش بوو.

دوری سییه م: واز لەو ههستهی بیته که پیت وایه چهوساوهی

خوشیت دی و تامت کرد، هه موو بارێك كۆتایی ههیه،
ههروهكو چۆن سه رهتاییه کیشیان هه بوو

(وازهینان له ههستی که ساسی) سیفه تیکی
ناوازهیه که یارمهتیت ده دا بۆ نه هیشتنی دوودلی
و سه رکه و تنت له ژياندا و وات لی ده کا دۆستانه بیت و له گه ل
خیزانه که شتدا شادومان و به ختیار بیت، چونکه نه گهر که سیك
خاوه نی ئاسۆیه کی فراوان بی، به جوانی له سروشتی خه لکی تیده گا
و گۆرانکارییه کان ده خه ملینی و خوی له بری که سی به رانه ر
داده نی و، بارودۆخه شاراوو و ئاشکراکان هه لده سه نگی نی.

سه بارهت به بابه تی دوودلی، نه و که سه ی گۆشه نیگایه کی
دووری هه بیته، له شته کان باش تیده گا، که تووشی کی شه یه ک ده بیته
ده زانی چ بکا یان که هه زیکی بۆ نایه ته دی، به ئاسایی وه ریده گری.
سروشتی ژیانیش ئاوایه هه موو شتی به خواستی که سیك نابی.
له وانه یه مروف رکی له شتیك بیته وه، به لام نه و شته خیری نه وی
تیده یه، له وانه شه دلی به شتیك خوش بیته و زیانی نه وی تیدا بی،
راستییه که ی خیر ته نیا له و شته یه که خودا هه لیده بژی ری.

ئەوێ خاوەن ئاسۆیەکی فراوانە دەرك بەوێ دەکا ئەو بەشیكە
 لەو گەردوونە فراوانە و پشکی خۆی. لە غەم و ئازار و خۆشی هەیه،
 ئەو شتە نە شتیکی لەناکاووە و نە هی ئەوێ شەخەفەتی بۆ بخۆی،
 ئەوێ لەسەر ووی ئەو شتانەوێ و هی لە کەسی کورتبین، کەسانی
 بیرکراوە هەرگیز هەست بە گریکوێرە ستملیکردن ناکەن، چونکە
 کورتبین پێی وایە ئەو شەر و کێشەیه تەنیا بەرپۆکی ئەوێ گرتووە
 و هەموو خەلکی ستم لەو دەکەن یان پێی وایە هەموو دەمی
 نیوچەوانی سێزەدەیه. بەلێ، کەسی دووربین هەرگیز شتی وای بە
 خەیاڵدا نایێ بەلکو ئەو هەست بە سروشتی بوونی ژیان دەکات
 و دەزانێ ئەو ئارێشە و بەرێستانە بەشیکن لە ژیان بۆیه دواي
 ئەوێ ئەو پەری هەولێ خۆی دا بۆ بەدیھێنانی باشتترین بە ئەنجامی
 شتەکان پازی دەبێت.

دەرەوشانەوێ: هەر ئێستا کە دلخۆش بە ئەک سبەی.

ناوێ: لە بەدگومانی دوورکەوێ دەخەسییەوێ.

بریسکه: ئەك سلاوتان لى پیت ئارامتان گرت

دورى چوارەم: ئای سەرکەوتن دواى
هەول و ماندوووبوون چەند خۆشە!

تەنگانە دى و دواى ئـهـو

خۆشى دى و تەنگانە ناگەریتـهـو

یەكی لە كەسە سەرکەوتووێكان دەلى:

بە هەژاری لە دایك بووم و هەر لە سەر لانكى

بووم دەستكورت بووین، زۆرم تامى تالى نوزانەو بە پارچە نانێك
لە دایكەم چەشت، لە كاتێكدا دایكەم هیچى لای نەبوو بىمدا، پەلكە
نانێكى وشكى شك نەدەبرد، لە تەمەنى دەسالى مالم بە جێهێشت،
لە یازدەسالى دەستم بە ئیشى كرد، لەو هەموو سالە تەنیا یەك مانگ
خویندم، دواى تەمەنى یازدەسالى پر لە ئیش و كارى سەخت دوو
سەر مانگا و شەش سەر مەڕ و ٨٤ دۆلارم هەبوو. لە هەموو تەمەن
خۆم یەك فلس چىیە بۆ خۆشى خۆم سەرفم نە كردبوو، لەو تەمەنى
پێرۆكە بووم تا تەمەنى بیست و یەك سالى هەر درهەمێك پەیدا
كردبى هەمووم هەڵدەگرت.. بە مانای وشە تامى ماندوووبوون و
شەكەتییەم كرد و چەندان میلم دەبرى و دەرویشتم تا برا مروڤه كانم
ئیشیكم بەدەنى و پێى بژیییم. لە یەكەم مانگی دواى تەمەنى بیست
و یەك سالیییم چوومە دارستانێك تا عارەبانە یەك بە جووتە گایە كان

لٲٲخورٲم و دار و باری سوتانی بٲرم، پٲش رۆژه لاتٲی له خه و
 هه لده ستام هه تا دونیا تاریك داده هات ئیشیكی قورس و زه حمه تم
 ده كرد، له پٲنאו ئه وهی سه ری مانگ شهش دۆلاران وه ربگرم، هه ر
 یه كی له و دۆلارانه ده تگوت مانگی تابانه له نٲٲو جه رگه ی شه وی
 تاریك و ئه نگوسته چاو.

د ره وشانه وه: ئه گه ر له رۆژانی رابردوو هه له یه كت كرد، شتیكی لی
 فٲر به، دوا ی ئه وه ی په ندیكت لی وه رگرت پشت گوٲی بخه و ته واو.
 ناوٲ: باوه ر غه م لاده با و خه فهت ناهیللی.

بريسكه: بلئى : ههر خودا ئتوه له و مه ترسييه و له هه موو ناپه حه تى
و غه م و په ژاره يه ك پرزگار ده كات .

دورى پينجه م: له گه ل بارودوخى خوت راديتى

له هه موو ولاتيك وايه كه سيك له نيو دوستانى غه ريب بئ
مـاـداـم داوا زور هـهـبـئ هاوكار كه م ده بئت

پياويك ده ناسم له نه شته رگه ريه كدا قاچيكي
پرايه وه، منيش بو دلدانه وه و كه مكر دنه وهى

نازاره كانى چوومه لاي، ئه م پياوه كه سيكي ژير و زانا بوو. له دلئى
خوم گوتم پئى ده لئيم: ئومه تى ئيسلام چاوه رپئى له تو نيه، ببيته
پاكه ريكي چاپوك، يان زورانبازي شه ر، به لكو ئومه ت چاوى له
پروا و ئه نديشه ي گه شى تويه، سوپاس بو خودا ئه وه شت له ده ست
نه داوه. كاتييك چووم و سه ردانم كرد، پئى گوتم: سوپاس بو خودا
قاچم ده يان سال به جوانى هاوړيم بوو، من به سه لامه تى ئاينه كه م
دلئم ئاوئى ده خواته وه و ئاسووده م.

يه كئى له ليژانان گوتويه تى: ئاسووده يى فكر و هو ش هه رگيز
دروست نابئ تا كه سه كه خوى راده ستى خراترين ئه گه ر نه كا
و، سه رچاوه ي ئه م قسه يه ش - له لايه نى ده روونيه وه - خو
ته سلیمكردنه، كه چالاكى تو له كووت و به نده كان ده ردئى... پاشان

ده ئی: له گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌زاران هه‌زار که‌س ژیا‌نی خۆیا‌ن را‌ده‌ستی
ئهو واقیعه‌ تا‌له‌ نا‌که‌ن و ئه‌وه‌ش ده‌رباز نا‌که‌ن که‌ پێ‌ویسته
ده‌ربازی که‌ن، له‌بری ئه‌وه‌ی هه‌ول بۆ بنیاتنا‌نی هیواکانیا‌ن بده‌ن،
له‌نێو خۆیا‌ن له‌ شه‌ڕیکی تووش و تا‌ل له‌ گه‌ڵ را‌بردو و را‌ده‌گه‌یی‌ن،
مل بۆ دوودلی ده‌ده‌ن که‌ چ به‌هره و سوودیکی نییه‌.

به‌داخ و که‌سه‌رداری بۆ را‌بردوویکی شکسته‌خواردو و گریانیکی
زۆر بۆ ئه‌و ئازار و دۆرانا‌نه‌ی بریتییه‌ — له‌ دیدی ئیسلام — له‌
هه‌ندێ پڕواله‌تی کوفر به‌ خودا و تو‌ره‌ بوون له‌ قه‌زا و قه‌ده‌ر.
دروشه‌نه‌وه‌: پروو‌خان پیستری‌ن دو‌ژمنه‌، چون توانای تێکدانی ئاسووده‌یی
هه‌یه‌.

ناو‌پر: که‌می له‌ خواردنه‌ که‌ت بده‌ هه‌ژارا‌ن.

بريسكه: ئيوه مان كرده گه ليكي ميانه په و

دوري شه شه م: چهنډ ئاموژگار ييه كي
راست و دروست له دا يكي كي ژيره وه

چهنډ كه سي غه م بار و بيزار مان دي
پاشترى دلخوش و شادمان بوون.

چهنډ ئاموژگار ييه كه ههن له باسترين
ئهو ئاموژگاريانن كه له ئافرهتي عه رب
ده گيردر يته وه. ئاموژگار ييه كه هي ئومامه ي كچي حاريسه بو
كچه كه ي خوي ئوم نياسى كچي عه وف له شه وي بو كيني پي گوت
و ئه وها ئاموژگاري كچه كه ي خوي كردووه: ئه ي كچه شيرينه كه م:
وا خه ريكه له و ماله برۆي كه ليى گه و ره بووي و لييه وه گا گوله ت
كرد و فيره پويشتن بووي، ده چيته مائيك كه نايانناسى، ده چيته
مائيك بو تو نامون. كچم به هوي ئه و ماره كردنه وه ئه م پياوه بووه ته
سه ردارى تو، كه وابه ي به دلي ئه و بجوليته، خودا ژنى بو پياو
دروست كردووه و پياويشى بو ژن دروست كردووه.

ئاموژگاري يه كه م و دووه م: به په زامه ندى خوته وه به گوئي
بكه، گوپرايه لي به و بي دلي مه كه.

ئاموژگاري سييه م و چواره م: له بوون و به رامه ت دنيا به، با چاو
ودلي پياوه كه ت شتى خراب نه بينى و بونى ناخوشت لي نه كا.

ئامۆژگاری پێنجەم و شەشەم: لە کاتی خۆی نان و خواردنی
بۆ ئامادە بکە، لە خەوی مەکە چونکە زۆر برسێەتی پشکۆیە و
خەوزپاندنیش جارێکەرە و مەوۆف توپە دەکا.

ئامۆژگاری حەوتەم و ھەشتەم: چاوت لە مائ و خزم و کەس
و منداڵەکانی بێ، ئەگەر چاوت لە مائ و سامانی کابرای بوو
نیشانەی ئەوێە تۆ بەو پیاوێە رازی و ئاگاداربوونی منداڵەکانیش
واتە باش بەرپۆوە بردن.

ئامۆژگاری نۆیەم و دەیەم: منجری لە داواکارییەکانی مەکە
و نەپتییەکانی ئاشکرا مەکە، چونکە ئەگەر بە گوێت نە کرد دلی
دەبێتە ھەنبانەی رێ و کینە، ئەگەریش نەپتییەکانی ئاشکرا کرد لە
ستەمی دنیای مەبە، ئامان ئەگەر ئەو دلتەنگ بوو خۆت خۆشحال
دەرنەخە، ئەگەر ئەویش کەیفخۆش بوو تۆ نیوچەوانت تێکەنێ
و مەوۆچ مەبە.

دەرەوشانەوێ: بەختەوێ تۆ لەسەر کەسی دی نەوێستاوێ، بەلکو
لەنیو دەستی خۆتە.

ناوێ: نەکە ی خۆ لە کتێبە ئیلحادی و گوڤارە پوچەکان دەی.

بریسکه: به یانی روژ هه لڊی و دلت خوش ده بیت.

دوړی حهوتهم: ئەو تافرهته ی هه ول دهادو
تیډه کۆشی خودای له خو رازی دهکا

نائومیډ مه به چونکه نائومیډی کوفره
به لکو خدا له نه بوونی و که مده رامه تی ده وله مه ندت بکا

ئهی دهر بارهی ئەو تافره ته جو هه نییه ت نه بیستووه
که تووشی زینا بووبوو پاشان خودای به بیر هاته وه
و تۆبه ی کرد و گه رایه وه.

ئهو هیزیکی ئیمانییه که وای لهو تافره ته کرد خوی پاکبکاته وه،
زه حمه تی ئەم دونیایه هه لبریزی نهک هی قیامهت، ئە گهر ئیمانییکی
به هیزی نه بویه ئەو نازاره ی هه لنه ده بژارد له وانه یه که سی بلی: باشه
بوچی زینای کرد خو ته نیا که سی پروا لاواز ئەم کاره ده کات؟ وه رام
ئهو یه: جار وایه مروڤ لاواز ده بیت و ده که ویتته نیو تاوانه وه،
چونکه مروڤ جو غزیکی بی تینه، جاری وا هه یه ده که ویت چونکه
به تالوکه یه، هه ندی جار به هوی که موکورییه وه پیی ده خلیسکی، لی
که تووی پروا له دلیدا چه که ره ی کرد و بنه داریکی به رز و سایه دار
شین بو، ره گ و ریشه ی ره سه ن و پروای پته وی دهرده که وی،
هه ر ئه وه ش بو وای له م ژنه کرد به په له خوی بگه ینیتته پیغه مبه ری
خودا ﷻ و داوای خو پاکژ کردنه وه بکا، له پیناو ره زامه ندی و ره حمه ت

و لیخۆش بوی خودای پۆحی خۆی به خشی.

دره و شانەو: هه‌موو ده‌می یان هه‌ر به‌که‌یف پرته‌پرت و بۆله‌بۆلی
مه‌که.

ناوېر: هۆی هه‌موو غه‌مان پشت‌کردنه‌ خودایه‌ که‌وابی پووێ تیکه‌.

بريسكه: كه قهيران توند بوو خير له رتيه

دوري هه شتم: ئه و ئافره ته ی سنووره کانی

خودای بپاریزی خوداش ئه و ده پاریزی

ئه گهر نیعمه تیکت له ده ست چوو هیچ شـوره یی نیه
به لکو ئه وه عه یبه یه خۆت جوان نه که ی و خۆت پیر که ی

ده گیرنه وه له رووداوه که ی ئه سکه نده ریبه
ئافره تیکی شوخ و شه نگ و ده وله مند له هه لاتنی

دوا که وتبوو، به خۆ و به خزمه تکار و که نیزه که وه له مائی مابونه وه.
فه ره نسویه کان به شمشیری هه لکیشراو هه لده کوته سه ر مائی
و یه کیان دهنه پرتنی: پاره و سامانه که له کوییه؟ ئافره ته که ش —
ترسا بوو — گوتی: پاره که له نیو ئه و باولانه یه که له فلانه ژوور
دان. ماله که شی پئی پیشان دا، ژنه له ترسان هه لده له رزی. یه کئی
له فه ره نسویه کان به ژنه گوت: مه ترسی تۆ له گه ل من ده بیت. به و
مال و سامانه ی هه یه راده بویرین، ژنه تیگه یشته ئه و پیاوه خو شی
ده وئ و ده یه وئ بۆ ئه و بیت، بۆیه خو ی لئ نزیك کرده وه و به چرپه
و ناز و عیشه وه پئی گوت: ده مه وئ بچمه سه ر ئاوئ.

کابراش وا حالی بوو ژنه مه یلی بۆ بزواوه، ئاماژه یه کی بۆ کرد
تا بچیتته ئاوده ستی، ئیدی ژنه رۆیی و فه ره نسویش خه ریکی تالان
و بری باولان بوون، ژنه له دهر کی مائی چووه دهرئ و، خو ی به

له ودهیه کی تاریکی پر کا دادا، که له کۆلانه کهی خۆیان بوو، له نێو کایه که چالێکی هه لکه ند و خۆی تیدا هه شار دا، پاش دزی و تالانی فهره نسی که و تنه سه ر و سۆراغی ژنه ی و نه یاندۆزییه وه. فهره نسی ده سته که وتی دزی خۆیان برد و ژنه ش به و ئایین و ئۆینه له دیلی وان پرزگار بوو، به هه مان شیوه خزمه تکار و ئۆکه ره کانیش چوو بوونه سه ربانی و له دیلی سه لامه ت بوون.

پاشان ئه م ژنه ده یگوت: سه لامه تی ئاین و ناموس له و ماله ی چاتره که مرۆف هه ر بۆ ئه و پرۆژانه مāl هه لده گرێ، چونکه هه ژاری له کۆیلایه تی باشته، نه داری له گۆرینی ئاین زۆر چاکتره.

دروشانه وه: بێگومان تۆ له م دونیایه ی تووشی هه ندیک شت ده بیت که ناتوانیت بێگۆری، به لām ته نیا ده توانیت به ئارامی و ئیهانه وه هه لسه که وتی له گه ل بکه یت.

ناوبر: خوشکۆله بێده نگه تاجی سه رته.

بريسكه: دايك كارخانهى پياوان و كانگهى پالەوانانه.

دورى نۆيه م : ئاوى تۆبه پاكترين ئاوه

ژيان جوانه بۆيه پتتى شادمان به
و به جوانترين شتوه بپرازينهوه

خودا تۆبه كاران و پاك و خاوينانى خوش دهوى،
تهنانهت به پهژيوان بوونهوهت له تاوانان كهيفى
دى، زۆر زياتر له دلخۆشى لهو كهسهى له

چۆله وانييهك دايه و توئشو و پئخۆر و خواردنهوهى خوى لهسەر
پشتى و شتره كهيه تى. له پر و شتر بزر دهبيت و كابرا ناھوميد دهبيت، له
سيبهرى دارىك هه لده تروشكى و چاوه پروانى مردنى ده كا، ده بورژى
و پاش ماوهيه كى كه م به خه بهر دى، چ ببينى؟! وا و شتره كهى له تهك
كابراى وه ستاوه و خواردن و خواردنه وه كه شى لهسەر پشته، كابرا
هه لده ستى و جلهوى و شتره كه ده گرى و له خۆشيان هاوار ده كا:
ئهى خودايه تۆ بهندهى منى و منيش خوداى تۆم.. پاك و بيگهردى بۆ
ئهو خودايهى لهو بهندهيه ش زياتر به تۆبهى بهنده كانى شادمانه تا
بهنده كانى بباته به هه شتى و لتيان رازى بى، خودا به و نايه ته بانگى
برواداران ده كا و ده فهرمووى: [وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ] (النور: ۳۱)

واته: هممووتان ته وبه بکهن و بگهړینه وه بؤ لای خودا نهی
نیانداره کان تا پرزگار و سهرکه وتوو بن.

توبه ته وه یه دلت به فرمیسکان بشوی و له په شیانیان ناخت دایسی
و، له دهر وونه وه هه ست به تاوان بکهی و، فرمیسک شورا به یی ببه ستی.
به لئی، نه مه سهره تای پتی پیاوani خودایه، سهرمایه یی براوه کانه،
یه که م هه نځاوی موریدانه، کلیلی به رده وامي خودا ویستانه. توبه کار
داماو و ملکه چه، ده گریی و ناله ی دی، کاتئ خه لکی ئو قره ی ده گرن
نه وه هدا نادا، کاتئ خه لکی داده که سین نه وه له ترسان ناسره وی،
به دلئیکی غه مباره وه له قاپی خودای راده وستی و دلی په ست و
خه جاله ته، په نځی زهرده لگه پراوه، نه گهر گه وره یی تاوانه کانی و
گوناهه زوره کانی به بیربیتته وه، غم و خه فته دایده پوښی، ناگر
له هه ناوی به رده بی و، فرمیسکی دیته خواری و به هه ناسان ناگری
ده کاته وه، به هوی که فوکولی دلی هه نسک ده یگری، خوی تاماده ده کا
به لکو بتوانی له دواړو سهرکه وتوو بی، له م دونیا یه سوکه ل و
چاپووک ده بی تا بتوانی به په له به سهر پردی سپراتیدا تیپه ری.

دره وشانه وه: به شیوازی ئه رینی و گه شبینانه بیر بکه وه نه گهر
پوژیک شته کان به لار و ویری هاتن نه وه پیښه کی هاتنی پوژانیکي
نریکن که پراوپرن له خوښی و شادی.

ناوې: نه وه ی له سهر شانؤ خوی پرووت و قوت کردو وه ته وه سبه ی
چ جوابیکي خودا ده داته وه!

بریسکه: جا ئافره ته چاکه کان (ئهوانه ن) گوێرایه لی بهرده وام، پارێزه ری
(داوینی خویان و سامانی میرده کانیا ن) ن که میرده کانیا ن له ماله وه نه بن.

دوری دهیهم: یه کهم گیانفیدا

له وانه یه که سێک شتیکی له دل گران بی و
حه زی لی نه بی، که چی ئاکامیکی باشی هه بی

له سهرده می خۆیدا له نایابترین کۆشک ده ژیا،
چه ندان که نیه و بهنده ی ژن و پیاوی له ژێرده ستی
بوو، ژیا نیکی به دلی خوی و پرناز و نیعمه تی هه بوو.

ئه وه ئاسیای کچی موزاحیمی خیزانی فیرعه ون
بوو - په زای خودای لی بی - تاکه ئافره تیک له پرووی جهسته وه
لاواز بوو، له کۆشکه که ی خۆیدا ده ژیا و هه رچی کیشه چیه
نه ببوو، نووری ئیهان له دلیدا ده رکه وت، ئالنگاری ئه و واقیعه
نه زانییه بوو که میرده که ی خوی سه رکردایه تی ده کرد.

تێروانی نیکی سه رکه شانه ی هه بوو، پشتی له کۆشک و
پایه خی نه رم و ئاوریشم کرد، وازی له و ژیا نه خۆشه و که نیه و
خزمه تکار هینا، بۆیه شایه نی ئه وه یه خودا له قورئانی باسی بکات،
وه کو نمونه یه که بۆ ئه وانه ی بروایان هیناوه، ئه وه تا خودا خوی
ده فه رمووی: [وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِّلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ
رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِّنْ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ] (التحریم: ١١)

واته: ههروا خودا نموونهیهکی تری هینایهوه بۆ ئهوانهی که پروایان هیناوه (به) ژنی فیرعهون کاتیك گوتی: پهروهردگارم لای خۆت، له بهههشتدا مالتیکم بۆ دروست بکه و پرزگارم بکه له فیرعهون و کردهوهکانی، پرزگارم بکه له گهلی ستهمکاران.

زانایان له تهفسیری ئهم نایه ته پیرۆزه فهرموویانه: ئاسیا دراوسی پێش خانوو ههڵبژارد، ههروهتر ئهو شایستهی ئهوهیه پێغه مبه رﷺ له گهڵ ئهو ئافرهتانهی ناوی بێنی که به پایهی تهواوی (کمال) گهیشتون، ههروه کو ده فهرمووی: ((کمل من الرجال کثیر و لم یکمل من النساء الا اسية امراءه فرعون و مریم بنت عمران، و ان فضل عائشة علی النساء کفضل الثريد علی سائر الطعام)). واته: (زۆرن ئهو پیاوانهی گهیشتونه ته پلهی تهواویی (کمال - پێغه مبه رایه تی/ وهرگێڕ) له ئافرهتانیشت ههه ئه مانه بێ که موکووپی بوون: ئاسیای هاوسهری فیرعهون، مه ریهمی کچی عیمران، پایهی عائیشه ش له سهر ژنانی دی وه کو پایهی تیگوشه یه له سهر خواردنه کانی دیکه) له فهرمووده ی تر دا ئافره تی دیکه شی له گهڵ دایه/ وهرگێڕ).

ئهو ئاسیایه ئیپانداره چرایه ک بوو، تاریکایی کۆشکه که ی فیرعهونی پۆشن کردهوه، ئهی کێ چرایه ک بۆ ئیمه داده گیرسێنی و به نووری ئارامی و هه دادانه وه ئیمه بۆ لای خودا بانگ ده کات؟ درهوشانه وه: ته نیا بیرو که کانت کۆنترۆل بکه ئیدی به ختەوهر ده بیت.

ناوبر: مالتی خۆت گه وهره ترین شانشینه به زیکری خودای ئاوه دانی بکه وه.

زەبەر

ھەرچەندە ئافرەت ھونەر بنوینن بۇ ئەۋەى بگەن بە باشتىن و
بالاتىن جوانكارى لەپىش ئەو ئافرەتانه كۆمەلئ ئافرەتى تر ھەبوون،
كە زىپ و زىويان زۆر و بئ ئەژمار بوو ھە ئافرەتانه: شەجەرەتودەپ،
شىرىن، كىلۇپاترا، كرىستيانا ئۇنىسس و دىانە، بەلام ئەمانە بە
شەرمەزارى و ھەسرەتكىشى و ئاومىدى مردن، بۆيە پئويستە ئافرەت
بەدۋاى جوانكارى دىكەدا بگەپئ لە كۆگەى سروش(الوحى) و لە
عەمبارى شەرىعەتى پاكدا.

بريسكه: ره حمه تي خودای له چاكان نزيكه.

زه به یری یه کهم: بنوو بی غه م و
خه یال خودا یه کهو ده رکهی هه زار

له وانه یه خودا شیفای ئازاره کانت بدا چونکه
ئه و خودایه بۆ به نده کانی خووی غه مپه وینه

ئه و ئافره تانه ی چاویان به قه ده یری خودای لیک
ده نین و رازین به به شی خویان هه رچه ند زریانی
کیشه و گرفت ده وری داوون و سه دان به لا پرووی تیکردوون،
هیشتا غه م ده رچه یه ک نابینیتته وه تا بگاته دلیان. هه رگیز لینا گه رین
فرمیسک له چاویان بمینیتته وه، بۆ ئه و ئافره تانه ی کوپ و نازیز و
باوان و دوستانیان له ده ست داوه، به هه موو پر واداریکی غه مبار و
به هه موو کاره ساتبار و کوستکه وتووێک ده لیم:

خودا پاداشتی نه پراوه تان بداته وه و پله و پایه تان به رزکاته وه و
دوا ناخوشتان بی، خودا ده فهرمووی: [وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ
وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ] (البقرة: ۴۵)

واته: په نا بینه به رنارام گرتن ونویژ (بۆ گه یشتن به مه به ست) و
بیگومان نویژ (ئه رکێکی) گه وره و گرانه مه گه ر لای ئه وانه نه بی
که له خودا ده ترسن، واته خویان به زل نازان.

پیشەوا عەلی (علیه السلام) فەرموویەتی: ((ئارامگرتن بۆ باوەڕ
و هەکو سەرە بۆ جەستە)). مۆژدە ی پاداشتی قیامەتیت دەدەمێ له
فیردەوس و له نزیکی خودای تەنیا له به ههشتی نه پراوه و له
نشیمه نی په سه ند، له پاداشتی ئەو شتانه ی له پیش خۆتان ناردوو یانه
و رهنجیان کیشاوه و به خشیوو یانه، ئەک ئەو باوەڕ و ئارامگرتنه تان
پیرۆز بێ، له مه و دوا ده زانن ئیوه به هه موو جوړیک براوه ن [وَبَشِّرِ
الصَّابِرِينَ] (البقرة: ۱۵۵) واتە: جامژده بده به خۆراگران.

دره و شانه وه: با ته مه نت هه رچه ندی بێ، پراوه خۆبوون مانایه کی
زیاتر به ژیا نته ددها، وات له ده کا هه ولی زیاتر بۆ ئەم ژیا نته بده ی.

ناوېر: نوێژیکى وا بکه له گه لته بێته نیو گوړ.

بریسکه: خودا بۆ بەنده کانی خۆی دلۆفانه

زەبەری دووهم: کویری راستەقینه

کویری دلە

رۆژگار چیه؟ جگە لە ناخۆشییەك و نەمانی ناخۆشی
تەنگانەیهكە و دەرووی خیری بەدوا دیـت

پیاویکی کویر هه‌بوو له‌ گه‌ڵ خیزانه‌ دلسۆزه‌ که‌ی
و کورە باشه‌ که‌ی و دۆسته‌ وه‌ فاداره‌ کانی ده‌ژیا،
تا که‌ شتی که‌ به‌ری له‌ به‌ر خۆشی ئەم پیاوه‌ گرت
بوو ئەو تاریکاییه‌ بوو، هه‌رده‌م هیواخواز بوو روشنایی بیینی تا به‌
چاوانی خۆی ئەو خۆشی و شادییه‌ بیینی.

دکتۆریکی بلیمه‌ت هاته‌ شاری ئەم کویره‌ و نیشته‌جی بوو، کویره‌
به‌هه‌له‌ داوان خۆی گه‌یانده‌ لای دکتۆر و داوای ده‌رمانیکی لێ کرد تا
بینایی بۆ بگه‌ڕێته‌وه‌. دکتۆر قه‌تره‌یه‌کی دایـی و پیتی گوت: ئاوا ئاوا
و به‌ریکی به‌ کاریبیننه‌، پیشی گوت به‌و قه‌تره‌ی ئە گه‌ری هه‌یه‌ له‌ پڕ
رووناکی بیینی و چاوت چاك بیته‌وه‌. کویره‌ له‌ سه‌ر به‌ کاره‌ینانی
ده‌رمانه‌ که‌ به‌رده‌وام بوو، هه‌رچه‌ند ده‌ورو به‌ره‌ که‌ی ئائومید بوون،
به‌لام دواي چهند رۆژێك له‌ به‌ کاره‌ینانی ده‌رمانه‌ که‌، کابرای مجرۆ له‌
باخچه‌ی مالی خۆیان دانیشتبوو له‌ ناکاو رۆناکی دیت وه‌خت بوو له‌
خۆشییان شیت بی، به‌ گورگه‌ لۆقان رایکرده‌ ژۆری هه‌تا به‌ خیزانه‌ که‌ی

بَلێ به لām چ ببینی؟! وا خێزانە کە ی له گه‌ڵ براده‌ریکی خۆی پاكشاوه و ناپاکی له و ده‌كا، پروای به چاوی خۆی نه‌كرد هه‌پایكرده ژووره‌كە ی دی، بینی كۆپه‌كە ی وا خه‌ریكه‌ پاره‌ی مالى خۆیان ده‌دزی، كا‌برا به‌ رێی خۆیدا گه‌پاوه و هاواری كرد: ئه‌وى ئه‌و ده‌رمانه‌ی دامی دكتۆر نه‌بوو، جادووگه‌ریکی نه‌فره‌تلیكراو بوو، میخێکی ده‌ست دایێ و له‌ چاوی خۆی چه‌قاند و خۆی كوێر كرده‌وه، به‌ بێ ترس و داخو‌رپانه‌وه گه‌پاوه‌وه سه‌ر ئه‌و خۆشییه‌ی كه‌ لێی راها‌ت بوو.

د‌ره‌وشانه‌وه: پارایی له‌ ده‌رووندا له‌ نه‌خۆشییه‌ جه‌سته‌یه‌كان كو‌شنده‌تره‌.

ناو‌پ: قه‌ناعه‌ت به‌ سه‌ر و شك‌ل و پ‌رۆزییه‌ كه‌ت هه‌بێ، به‌ ختەوهر ده‌بیت.

بریسکه: نه خێر، خودام له گه‌لدایه‌ رێنۆنییم ده‌ کا

زه‌ به‌ری سییه‌م: دادگهی تۆله‌ سه‌ندنه‌وه‌

دامه‌مه‌رزینه‌ با خۆت یه‌که‌م

قوربانى نه‌بیت

ئه‌و خودایه‌ی بۆ دوینێ ئیوارێ به‌ست بوو
بـۆ ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ه‌ش ڕووده‌دا به‌سه‌

هه‌ندێ که‌س دلفراوانن و گرنکی به‌وه‌ ناده‌ن
که‌ هه‌موو مافی خۆیان وه‌ربگرن، له‌ زۆر شتان
خۆیان بێئاگا ده‌که‌ن و، وای داده‌نێن ئه‌و شته‌یان
نه‌دیوه‌، له‌ کۆی کاروباره‌کان که‌سانیکێ
دڵۆقان و ئاسانکارن، زۆر به‌ورده‌ نیین، به‌دوای
ئاشکراکردنی دیوی پشته‌وه‌ی قسان نارۆن، هه‌ر خۆیان به‌و شتانه‌وه‌
ماندوو ناکه‌ن.

هه‌ندێ خه‌لکی تر هه‌ن هه‌ر نازانن چاوپۆشی چیه‌، بایی
ته‌نۆلکه‌یه‌ک له‌ مافی خۆیان نایه‌نه‌ خواری، هه‌رده‌م له‌ گه‌ل خه‌لکی
له‌ شه‌ر دان تاکو بتوانن بچوکتترین افی خۆیان وه‌ده‌ست بێنن، که‌
له‌وانه‌یه‌ هه‌ر مافی خۆی نه‌بێ، ئه‌وکه‌ سانه‌ به‌ده‌ گمه‌ن رازی نه‌بن.

به‌ شیوه‌یه‌کی سروشتی مرۆفی لی‌بوورده‌ له‌ په‌زامه‌ندی و
داکه‌سانی ده‌روون و خه‌یاڵ ئاسووده‌یی نزیکه‌ و له‌ دوودلی دووره‌،

به هه مان شيوه له دلی خه لکی نزیکه و خه لکی خویشان دهوئ،
 ده رگه ی سهرکه وتن زوړتر به پرووی نه ودا والا یه له و که سه ی که
 هه موو ده مئ له گه ل خه لکی خودای له چه قه چه ق و شه په ملانئ
 دایه، سهرباری نه وه ش ئه م جوړه که سانه قسه و بابه ته کان شی
 ده که ونه وه و، مده به ستیکی پیسی لئ هه لده هیجن، له هه موو
 لایه که وه پارایی و به دگومانی بو خو یان راده کیشن، رکیان له خه لکه
 و له بهر زارکی سهرکه وتن ده غه زرن و گاله ی ده دن، پیغه مبه رﷺ
 نه گهر له نیوان دوو شتدا سهرپشک کرابایه ئاسانه که ی هه لده بژارد،
 به مەرچی تاوان نه بوایه نه گهر پیغه مبه رﷺ و نه بوایه دوو ورتین
 که س ده بوو له خه لکی.

پیغه مبه رﷺ ده فهرمووی: ((رحم الله عبدا سمحا اذا باع، سمحا
 اذا اشتری، سمحا اذا قضی)) واته: خودا په حم به و به نده یه بکا که
 له کړین و فروشتن و بریاردان و دادوهری لیوورده یه.

دره وشانه وه: نه وه ی ئیستا له ده ست دئ بیکه بی نه وه ی دوو دل بی
 له وه ی که ده بی سبه ی چ پرووېدا.

ناوېر: خودا په رستی به خته وه رییه و نوړژ سهرکه وتنه.

بریسکه: قورئانمان نه ناردوو ته خواره وه بۆ ئه وهی دوو چاری
ناره حه تی غه م و په ژاره ببیت.

زه بهری چواره م: نایابی له کار کردن

ئه گهر هاوکاری خودا بۆ که سیک نه یه ت، یه که مین شت
که پیاو دهستی پتوه بگرئ هه ول و کۆشانی خۆیه تی
یه کئ له دهوله مه ندان ده ئی:

له سۆنگه ی ئه وه ی من دهوله مه ندرین پیاوی
جیهانم هیچ هه ستیککی تایبه تییم نه بووه، له گه ل
خیزانه که مداله نیو شو و قه یه کی ئاساییدا ده ژیم، نه جگه ره ده کیشم
و نه ده خۆمه وه، هیچ هه زیشم له شتواری ژیا نی ملیاردیره کان
نییه که پۆژنامه کان پرن له وینه ی وان، ئه و ملیاردیره به له می
پاواردن و کۆشکیان له گوندان هه یه، ژیا نیکی جه نجا ل و پر هه را
و ئاههنگی به دهه ول و زورنا ده گپرن و کچۆله ی جوان و دلگیر
له پیشیان ده ره قسین، هاوسه رگیری له گه ل ئه و کچۆلانه به ته لاق
کۆتایی دی و ناچاریش ده بن به ملیۆنان دۆلار بدهن.

ئه وه پهری هه زی من ئیش و کاره، به ئیشکردنی دلخۆشم، زۆر جار ان
نانی نیوه رۆ ده به مه سه ر ئیشی و له وی ده یخۆم، هه رگیز به وه دلخۆش
نا بم له دلی خۆم بلیم ئه وه تانی چه ند ملیارم هه یه، به لکو ئه وه ی من
دلخۆش ده کا ئه وه یه کاتی بیر ده که مه وه که من چۆن کارم بۆ شاره

خۆشه‌ویسته‌که‌م (تۆکیۆ) کردوو و تۆکیۆم له شارۆکه‌یه‌کی ساده
بوو ته‌ پایته‌ختی‌کی وا که چاوی هه‌موو دونیای بکه‌ویته‌ سه‌ر ته‌ویش
به‌هۆی نه‌و کۆمه‌لا نیشته‌جییی نوێباوانه که توانیم به‌ نه‌جامیان
بگه‌یینم، به‌ کورتی و پوختی: دل‌خۆشی من له ئیشکردنه‌.

دره‌وشانه‌وه: داخ و که‌سه‌ر که‌شتییی که‌ت له قولایی ده‌ریا‌ر‌زگار نا‌کا.
ناو‌پر: نه‌ گه‌ر تاوان‌باری‌کت دیت پاشمله‌ی ده‌کرد، پیتی بلی: له‌ خودای
بترسی.

بریسکه: ئەرێ خودا بۆ بهندهی خۆی بهس نییه

زه بهری پێنجهم: دونیای بێ باوهری
له نێو سهرگهردانی ئازار دهچێژی

ئه گهر جاویدانی بۆ کهسێ گونجا با خو
دهبوو

یه کێ نه مر بێت، به لām دونیا بۆ هیچ کهس تا سهز
نییه

دکتۆر (هارۆلد سین هابین) پزیشک له

نهخۆشخانهی (مایۆ) لیکۆلینه وهیه کی له کۆمه لگهیی پزیشکی
ئه مریکی بۆ پزیشکان و نهشته رگه رانی نێو دامه زراوه ی پیشه سازی
پیشکesh کرد، که تییدا ده لێ: له حاله تی ۱۷۶ پیاوم کۆلیوه ته وه
که هه مووان ئیشکهر و کرێکار بوون، ته مه نی هه موویان له
ده وری چل و چوار سالدیدا بوو، بۆم پروون بوویه وه زیاتر له سێ
یه کی ئه و که سانه به یه کێ له م سێ نهخۆشیانه ده نالێنن که ههر
سێ نهخۆشییه کهش به هۆی ئالۆزیی کۆئه ندامی ده مار و میشکesh،
ئه مانیش: نهخۆشی دڵ، برینی گه ده و فشاری خوێن. تۆ سه یر! ئه م
نهخۆشیانه پیش ته مه نی چل و پێنج سالی، ئه رێ ئه و که سه به
سه رکه وتوو ئه ژمار ده کری، که ته ندروستی خۆی به مالی دونیا
فرۆشتوو و تووشی برینی گه ده و نهخۆشی دڵ بووه؟! ئاخه ر چ
سوودی هه یه ئه گه ر که سێ هه موو مالی دونیا یی هیی ئه و بێ و

له شساغ نه بێ. ئه گهر مۆلكی دونیا هه مووی هیی یهك كهس بێ خۆ
 بۆ نووستن ته نیا له سه ر چوار پایه ك ده نووی و له سێ ژهم پتر ناتوانی
 له یهك پۆژدا بخوا، كه وابی جیاوازی ئهم كهسه و كرێكارێك كه
 زهوی هه لده كۆلی چیه؟ له وانه یه كرێكاره كه خهویكی قوولیشی
 لی بكهوی، زیاتریش تام و چێژ له خواردن بكا، لهو خاوهن كارانهی
 كه خاوهنی پله و پای و سه رمایه ن.

دكتور (ئه لفاریز) W.S. Alfarez ده لیّت: پرووینووه ته وه له ههر
 پێنج نه خۆشێك چواریان به هیج شێوه یهك هیج بنه مایه کی خانه یی
 نه خۆشییان نییه، به لكو نه ساغی وان به هوی ترس و دلّه راوکی و
 رك و کینه و خۆپه رستی و نه توانینی ئه و كهسه یه بۆ خۆگونجاندن
 له گه ل خۆی و ژياندا.

دروشانه وه: ئیمه ناتوانین ده سکاری رابردوو بکهین یان داهاوو
 به و شێوه یه بخه ملینین كه خۆمان ده مانه وی، كه وابی له پیناوی چ
 خۆمان به داخ و كه سه ریك بکوژین كه ناتوانیین بیگۆرین؟!
 ناوې: ئه و ئافره ته ی خۆی بۆ بیگانان پرووت ده کاته وه چ بێ نرخه!

بريسكه: توره مډبه، توره مډبه، توره مډبه

زه به ږي شه شه م: له ږه وشته کاني هاوژين

به لكو ناخوښيهك، خوښيهك به دواى خوځى بينى و
ته و ناخوښيهت بو بښته خوښى و فېره حنايى

ئافره تى پروادار و چاك ناييت داواكارى زور
بخاته ملي ميړده كې، به لكو وا باشه به به شى

خوداى رازى بى. پېشه ننگى ئافرهت له م بواره ده بى خاووخي زانى
پېغه مېر ښه بى، عوپړه له عائيشه پورى ده گيړتې وه، كه ده يگوت:
خوشكه زاكم سوښد به خودا ئيمه مانگى يه كشه وه مان ده دى، ديسان
مانگى يه كشه وه مان ده دى، ديسان مانگى يه كشه وه مان ده دى،
سې پازده روژى له دوو مانگدا، ئاگر له ماله كاني پېغه مېر ښه دى
نه ده كرايه وه، منيش گوتم: نه ي پورې نه ي به چى ده ژيان؟ فېرموى:
به دوو شته ږه شه كه: قه سې و ئاو، نه وه ش هېبوو پېغه مېر ښه دى
دراوسيه كى نه نسارې هېبوو، بزنيان هېبوو، ته و شيره ي بو
پېغه مېر ښه دى ده نارد لېهان ده خوارده وه.

د ره و شانه وه: نرځى ژيان نه وه يه كه مروږ له هېموو كاتر ميړيكى بڙييت.

ناوېر: ئافره تى بى ئاين و بى باوېر و پرووت دلخوش نيه.

بریسکه: ئیش سوتەمەنی هیوایه و دژی شکسته

زەبەری حەوتەم: بەووە رازی به
که خودا بۆی داناوی

گومانی خراپ به خودای مەبه
خودا شایەنی گومانی باشه

ئەو فەرموودهی خاتوو هاجەرە

(پەزای خودای لێ بێ) خێزانی ئیبراهیم و دایکی
ئیسماعیل (علیهم السلام) چەند جوانە! دواي ئەوێ ئیبراهیم،
هاجەرە و مەلۆتکە کە ی لەو دۆلە وشک و چۆلە بەجێهێشت و
پڕۆیی، حاجەرە لەسەر یە کدی چەند جارێ دە یگوت: هۆ ئیبراهیم
بۆ کوێ دە پڕۆی و لەم دۆلە چۆل و هۆلە بە تەنێ بە جێمان دیلی؟
ئیبراهیم دە پڕۆی و ئاوێ دە دایەوێ تا حاجەرە فەرمووی: خودا
فەرمانی پێ کردووی؟ ئیبراهیم فەرمووی: بە لێ. حاجەرە فەرمووی:
کەوا بێ نامانفەوتینێ. بە لێ خودا بەند چاکە کانی خۆی نافەوتینێ.
ئەرێ خودا ئەو ژن و پیاوێ سوپەتی کە هفی باربوو نە کردەو؟
[وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ فَخَشِينَا أَنْ يُرْهِقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا]
(الکەف: ۸۰)

واتە: تازە لاوێ کەش (کە کوشتەم) ئەوێ باوک و دایکی ئیئاندار

بوون، جائیمهش ترساین (خۆشه ویستی نه و لاوه) پالیان پیوه بنیت
بو سهرکهشی و بی باوه پری.

ئهی خودا گهنجینهی - پیاهه چاکه کهی - نه پاراست کاتی داوای
له خدری زینده کرد دیواریکی نوئ له سهر گهنجینه که بنیات بنی،
تا نه و کاتهی دوو کوپه کهی گه وره ده بن و گهنجینه کهی باوکیان
ده بن؟ [وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِفُلَّامِينَ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَ تَحْتَهُ
كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا
كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ
عَلَيْهِ صَبْرًا] (الكهف: ۸۲)

واته: هۆی (چاک کردنه وهی) دیواره کهش، چونکه هیی دوو
مندالی هه تیو بوو له شاره کهذا، له ژیریدا گهنجینه یه که هه بوو که
هیی نه و دوو منداله بوو، باوکی نه و دوو منداله چاک و خوداناس
بوو، له بهرته وه پهروه ردگارت ویستی هه ردو وکیان گه وره و
به هیزبن گهنجینه که یان ده ربینن، ئه مه په حمه تیک بوو له لایه ن
پهروه ردگارت وه (له بهر باوکیان) نه و (شتان) هی کردم له خۆمه وه
نه بوو نه وه نه یینی و هۆی نه و کرده وانه ی بوو که تو توانای خۆگرتنت
نه بوو له سهر (کردن) یان.

دره و شان وه: ناتوانم رابردو و بگویم و ئیستاش ناتوانم بزائم چیم
به سهر دی که وای بوچی په شیان و دوودل بم.

ناوې: منداله کانت له که ناله خراپه کان بپاریزه

بریسکه: سەرکەوتن لە تەك ئارامگرتنە

زەبەری ھەشتەم: ئاخ و داخ بۆ دولیا مەخۆ

ئای چ سەیرە چۆن سەریچی خودا دەکری؟
یان نکولیکار دان بە خودا دانائ؟

ئەوێ تەمەنی کورتی دولیا و کەموکورتی
چێژ و خۆشییەکانی و پەوشتە ناحەزەکانی زوو
پشتتێکردنی دولیاداران بزانی ھەرگیز ئەفسووس

بۆ ئەم دولیایە ناخوا، ئەو کەسە داخ و کەسەر بۆ پابردوو دانا کا
و غەم بۆ ئەو شتانە بەسەرچوونە ناخوا، ئائومید نابێ چونکە
ئیمە مائیکی تر و دولیایەکی تری لەم دولیایە گەورەتر و باشتەر و
چاکترمان ھەیە، ئەویش پۆژی دوايیە، کەوابێ سوپاسی خودای
بکە تۆ پروات بە دیداری خودای تاک و تەنیا ھەیە. ھێ لە تۆ –
ژنانی بێ باوەر – پروایان بە پۆژی دوايی نییە، خێر و خۆشی
لەوێ پروای بەو پۆژە ھەیە و خۆی بۆ ئامادە دەکا، قوربەسەری
بۆ ئەوێ باوەری لاوازە و ئەو پۆژە لەبیر دەکا و کۆشک و مأل و
پارە و سامانە بێ کەلکە کە ی ئەو پۆژە لەبیر بردوو تەوێ. ئاخۆ
نرخێ کۆشک و مأل و زیڕ و زیو بێ ئیمان چییە؟ پلەو پایە بەبێ
تەقوا نرخێ چییە؟ ئاخەر ئەگەر پاشا و میر و بازارگانەکان بیا ئیوانیا

به خسته و هری بکرن نه و هه موو پاشا و میر و بازرگانه مان نه ده دی و
له نیو نه و ژیا نه ناخۆش و بیسه رو به ره ده ژین و تامی تالی غه م و
خه فه ت ده که ن و هه رده م گازانده له گرفت و غه م و خه فه ته کانیا ن
ده که ن.

دره و شانه وه: دوینی خه و نیک بوو رۆیی، سبه ی هیوا یه کی گه شه که وایی
هه ر نه مپۆت راست و له به رده سته.

ناوې: له بیرت بئ مردوو به زیر و زیوه وه ناخریته گۆر.

بریسکه: نافرته مروّفه گه وره کانیاں پیشکەشی جیهان کردوو

زه بهری نوّیه م: ئەوپه‌ری جوانی
له دروستکراوه‌کانی خودا هه‌یه

له زه‌مانه گه‌رێ چ ده‌کا با بیکا، ئەگه‌ریش
چاره‌نووس پیشهاتیکی هه‌ینا ناخست چاک بکه

سه‌یری مروّف و ئەو ناوازیی و په‌گه‌ز
و جیاوازی زمان و شیوه‌زاری بکه، خودا به

جوانترین شیوه‌ دروستی کردوو و له وینه‌ی به‌رزدا کیشاویه‌تی.
[اللّٰهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُم فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُم فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ] (غافر: ۶۴) واته: خودا زاتیکه که زه‌وی بۆ کردوونه‌ته
نیشته‌جێ (ئارامگا) و ئاسمانیشی بۆ کردوون به سه‌ربان و به
جوانترین شیوه‌ ئیوه‌ی دروست کردوو له‌وه‌ش هه‌لآل و پاکه‌پۆزی
داوون، ئەمه‌یه خودای په‌روه‌ردگاری ئیوه، به‌رزی و په‌رۆزی بۆ
خودای په‌روه‌ردگاری جیهانیا.

[يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ رَبُّكَ الْكَرِيمِ. الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ.
فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ]

واته: ئەه‌ی ئینسان چی تۆی خه‌لتاندوو به په‌روه‌ردگاری گه‌وره
و به‌خشنده‌ت.

ئهو (په روه ردگار) هی که دروستی کرد و ویت و پیکتی خست و ویت و جیای کرد و ویت و له گیانله به رانی تر.

[لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ] (التین: ۴)

سویند به خودا به پراستی ئینسانمان دروست کرد له جوانترین شیوه دا.

ته ماشای ناسمان و نه ستیره و خور و جوانی نه وان بکه. سهیری نه و هه ساره و مانگه پرشنگدار و نه و گه رد وونه فراوانه بکه، پروانه زهوی: [وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا. أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا. وَالْجِبَالُ أَرْسَاهَا]

واته: له پاشان زهوی پراخت. ئاو و له وه پری لی دهرهینا و شاخه کانی پته و دامه زرانده.

پروانه نه و ده ریا و پرو بارانه، نه و شه و پرژه، نه و پرو ناکیه نه و تاریکییه، نه و هه ور و هاوئاوازیی و هاوسه نگییهی له هه موو بونه وهر ههیه، نه و سیسته مه و نه و گول و خونچه و به رو بووم و میوه پینگه یشتوانه، نه و شیر به تام و خوشه، نه و هه نگوینه پالفتهیه، نه و دارخورمایه، نه و میشه نگوین و میروولانه، نه و کرمۆکانه، نه و ماسییه، نه و بالنده ئاواز خوینه و نه و بولبوله گورانییژه، نه و خشۆکه، نه و گیانه وه ره، جوانییه کی نه براوه، جوانییه کی بی کۆتایی، چاو موله قه له ناستی، [فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ] (الروم: ۱۷)

ئينجا پاك و بيگهردى خودا بليين كاتى ئىواره تان لى ديت و كاتى
به يانيتان لى ديت.

[وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ]
(الروم: ١٨)

واته: سوپاس هەر بۆ خودایه له ئاسمانه کان و زه ویدا و (پاکى و
بیگهردى خودا بلیین) له شه ودا و کاتى نیوه پۆتان لى دیت.

[يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُخْيِي الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ] (الروم: ١٩)

واته: خودا زیندوو له مردوو دهر دینى و مردوو له زیندوو
دهر دینى و زهوى زیندوو ده کاته وه له پاش مردن و وشك بوونى و،
هەر به وجۆره ئیوهش دهرده هینرین (له گۆره کان) تان.

دهره وشانه وه: له لایه نه ناخۆشه کانى ژيان مه پروانه به لكو جوانییه کانى
بقۆزه وه.

ناوې: ژيانت نوئ بکه وه، شیوازی ژینت هه مه جۆر بکه.

بریسکه: وقرن فی بیوتکن: له مائی خۆتان جیگیر بن.

زه بهری دهیه م: ئه وپه ری به خشندهیی و
لوتکه ی دهستکراوهیی

چه نده خێر و فەر له دواى نائومیدی هات،
چه ند دلخۆشى پاشى به ده به ختى هات

پۆم هه ندى ئافره تی موسلمانى به كه نيزه برد و
هه وائ گه يشته مه نسوپی كورپی عه مار و پييان
گوت: ده كرى كۆر و دانىشتنىك له نزىكى مىرى باوه رداران ساز
كه ی و خه لك بۆ غه زا هان بده ی؟ پێك مه نسوړ دانىشتنىكى لای
هه رونه ره شیدی مىرى باوه رداران له په قه ی شام پێكخست.

له و كاته ی شیخ مه نسوړ هانى خه لكی ده دا له پیناو خودای
بجه نكن، بوخچه یه كى نه كراوه و نامه یه ك بۆ شیخ هه لدر، مه نسوړ
نامه كه ی كرده وه و لى نووسرا بوو: ((من ئافره تیكى ئه و ماله
عه ره بانهم، هه وائی ئه وه م پێگه يشتووه پۆم چیان له و ئافره ته
موسلمانانه كرده وه، گوێبیستی ئه وه ش بووم تۆ خه لكه ت هان داوه بچه
غه زایى، له خۆم پروانى له جه سته ی خۆم له كه زیه كانم خۆشه وىستترم
نه بوو، بۆیه بریم و له نێبو ئه و بوخچه م داناوه، به ناوى خودای سۆندت
ده ده م ئه و كه زیانه م بكه نه لغاوى ئه سپێك له م غه زایه دا، به لكو
خودای گه وره من له م حاله بپینى و په حمیكم پێكا)).

کاتی مه‌نسوور خۆی له‌به‌رانبه‌ر ئهم ده‌سته‌واژه‌ جوانانه‌ دی
له‌ پرمه‌ی گریانى دا و خه‌لكيش گریان، هاپون پاست بووه‌وه و
فه‌رمانى ده‌ركرد ئاگادارى گشتى (نفیر العام) ده‌ربكرى، به‌خۆشى
له‌ گه‌ل شه‌ركه‌ران غه‌زای ده‌كرد هه‌تا خودا سه‌ریخستن.

دروه‌شانه‌وه: بۆ رابردوو مه‌گرى، به‌خۆپایى فرمیسكان مه‌وه‌رینه،
تۆ ناتوانى رابردوو بگێریته‌وه.

ناوې: له‌ سروشى له‌ خوداوه‌ هاتووت باشت‌ر ده‌وى؟

ياقووت

ياقووتيان هه لده پڙانده سه رپي کي نيزه کاني زويښده ي ژني هارونه
ره شيد، که چي که نيزه کان مردن و زويښده ش مرد، هارونه ره شيدش
مرد، بو ئيستا چي ماوه ته وه؟!

ته نيا چاکه و خيړ و ئيشي باش و نويژ و سه لاوات و کرده وه ي
چاک ماوه ته وه.

بریسکه: ئاگادار بن هه‌ر به‌یادی خودا دله‌کان ئارام ده‌بن.

یاقووئی به‌که‌م: جیگره‌وه‌ی خودای نییه

گورگه‌که‌ لوران‌دی، خووم به‌ گورگ گرت که ده‌لورین،
مرۆڤێک ده‌نگی هات، ویستم له‌به‌ری هه‌لبێم و بفرم

پیاویک هێ له‌ کاتی نوێژی چووه‌ مزگه‌وتیک،
هه‌رزه‌کارێکی ده‌ سالانی که‌وته‌ به‌رچاو، زۆر

به‌ جوانی نوێژی ده‌کرد، چاوه‌پێی کرد تا کۆره‌ له‌ نوێژی بووه‌وه
و چوو سلاوی لێی کرد و لێی پرسى: تۆ کۆری کێی؟ کۆره
سه‌ری دانه‌واند و فرمیسک به‌سه‌ر گۆنای شۆرابه‌ی به‌ست. دواتر
کۆره‌سه‌ری به‌رز کرده‌وه و گوتی: مامه‌گیان من هه‌تیوم، دایک و
باوکم نییه‌، کابرا که‌زه‌ی له‌ جه‌رگیه‌وه‌ هات و پێی گوت: بۆ نابیه‌
کۆری من؟ کۆره‌ گوتی: ئه‌گه‌ر برسییم بێ نانم ده‌دیی؟ کابرا
گوتی: به‌لێ. کۆره‌ گوتی: ئه‌گه‌ر بێ جلك بم پۆشته‌م ده‌که‌ی؟ کابرا
گوتی: به‌لێ. کۆره‌ گوتی: ئه‌گه‌ر نه‌خۆش بم چاکم ده‌که‌یته‌وه‌؟
کابرا گوتی: پۆله‌ نه‌وه‌یان پێی تیناچێ، کۆره‌ گوتی: ئه‌گه‌ر بمرم
زیندووم ده‌که‌یه‌وه‌؟ کابرا گوتی: ئه‌وه‌ش پێی تیناچێ.

کۆره‌ گوتی: که‌وابێ مامه‌گیان بۆ نه‌و خودایه‌م لینگه‌پێ که
دروستی کردووم و پینۆینیم ده‌کا، خواردن و خواردنه‌وه‌م ده‌دات،

ئه گهر نه خوش کهوم چاکم ده کاته وه، ههر به خۆی له پۆژی دوایی
له تاوانه کانم ده بووری.

کابرا کړوکپ بوو، وازی له کورپی هینا و گوتی: پروام به خودا
ههیه و ئه وهی پشت به و خودایه ی ببهستی، به سیه تی.

دره وشانه وه: ههر چه ندی قژ برنییه وه و لیبگه پتی غهم و خهفه ت
دهست له قورگت نین ناتوانی تۆزقالی له پرووداوه کانی رابردوو
بگپریته وه.

ناوې: له سهر خویندنه وهی سورپه تی (تبارك) بهرده وام به چونكه
پرزگار كه ره.

بريسكه: ره حمه تم هه موو شتيكي گرتووه ته وه.

ياقووتى دووهم: به خته وهى ههيه
به لام كئ وهيدۆزئ؟

گوته دلى خوّم نه گهر خوّت هه لاوشت
ئهوا واز له غه م بینه، زۆرينه ی ترس پووچه وه به لاشه

مروّف ناتوانئ به خته وهى هئ له خودى
خوى بدۆزّته وه، به لام ده بئت بو باشتري پّياز
پّينوئنى كرا بئت تاكو پّيبگات، به كورت و

پوختى ده بئت كه سيكي راستگو و بوئربئ و ئيش و كار و خه لكى
خوشبوئ و، هاوكارى خه لكى بكات و خوى له خوويستى به دوور
بگرئ، پيش هه موو شتئ ويژدانئيكى زيندوى هه بئت، به خته وهى
ئهفسانه يه ك نيه به لكو راستيه كى ئاشكرايه زور كهس تاميان
كردووه و ئيمهش ده توانين تامى بكهين. ئه گهر سوودمان له
ئهزموونى خويمان وهرگرت و په ندمان لهو ئهزموونه وهرگرت كه
له ژيان وهدهستمان هئناوه، ئه گهر روانينى قولمان بو ژيان هه بئ
ده توانين له نئو خودى خويمان زور شت وهدهرخهين. به هوى ئه و
زانبارى و خواست و ئاراميهى هه مانه ده توانين له زور نه خوشى
جهسته يى و دهروونى چاكينه وه، ده توانين به بئ كه لله رهقى و
نازار و نه گبه تى بژيين.

درهوشانهوه: هیچ دوژمنێك هێندهی دوودلی ناتوانی ئافرهت له پیری
نزیك بكاتهوه و جوانیه كهی له كه دار بكات.
ناوهر: بههۆی رهشبینیهوه خه مۆکی مههینه مالی خۆت.

بریسکه: سویند به خودا له مەولا پەر وەردگارت ئەو وەندەت بێ دە به خشی
که رازی بییت

یا قووتی سییه م: رهوشت به رزی به ههشتیکه له دلدا

ئاوات به هیوا بخـوازه و چـاوت لـی بـی
وای ژیان بـی بوونی ئومـیدیک چـهـند سهـخت و تهـنگه!

خه لك ئاوینه ی به کترن، جا نه گهر یه کینک له گه ل

ئهوانی دیکه رهوشت به رز بـی به هه مان شیوه
ئهوانیش به جوانی مامه له ی له گه لدا ده کهن، ئیدی سه رو دلی نه و که سه
ده حه سیته وه و واهه ست ده کاله کۆمه لگه یه کی راست و دروست ده ژێ.

ئه گهر که سیکیش بـی رهوشت و دلـهـق بـی، خه لکـیش وه کو نه و
ده بن و به خراپی له گه لی ده جو لینه وه. ناخر نه وه ی ریزی خه لکی
نه گری خه لکیش ریزی لینا گرن.

مرو ئی رهشت به رز له دلنایایی نزیکه و له دوودلی و ناره حه تی و
حاله تی ناخۆش دووره، سه ره پای نه وه ش رهوشت به رزی عیباده ته
و ئیسلام هانمان ده دا بۆی: [خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْبَاطِلِينَ] (الأعراف: ۱۹۹)

ده ست بگه به لی بۆر ده یییه وه (چاوپۆشی بکه) فه رمانیش بده به
چاکه و چاکه کردن و پروو وه رگی په له نه فامان و نه زانان، واته وازیان
لی بیته.

خودا وه سفی پیغه مبه ر ﷺ ده کات و ده فهرمووی: [فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ
اللَّهِ لَأَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ
عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ] (آل عمران: ۱۵۹)

واته: به هوئی به زهیی خودا وهیه بۆ ته وان نه رم و نیانی بووی،
ته گهر تۆ قسه رهق و دل رهق بوویتایه ته وه هه موو بلاوه یان ده کرد
له ده ورت، که واته لییان ببوره و داوای لی بوردنیا بۆ بکه له خودا
و پراویژیان پی بکه له کاروباردا، جا کاتئ (دوا پراویژکردن) برپارت
دا ته وه پشت به خودا بیهسته به راستی خوا ته وانهی خوش ده ویت
که پشت به خودا ده بهستن.

پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی: ((ان احبکم الي احاسنکم اخلاقا،
الموطنون اکنافا، الذین یالفون و یؤلفون، وان ابغضکم الي المشاؤون
بالنمیمة، المفرقون بین الاحبة، المتسمون للبراء العیب))

واته: خو شه ویستترینتان لای من ته وانن که ناکار جوان و
نه رم و ساده ن، له گه ل خه لکی ده گونجین و خه لکیش له گه ل وان
دیته وه، بیژراوترینتان لای من ته وانن: دووزمانن و دوستان له یه ک
ده که ن و به دوا ی عه ییی که سی بی تاوان ده گهرین.

دره وشانه وه: دردۆنگی و شکست و گهران به دوا ی کیشه .. هه موو
ته و شتانه ن وا له مروؤف ده که ن می شک و ههسته ده ماری ویران بی.

ناوېر: نافرته تی نازاد له دینداری په ریئکی نازداره.

بريسكه: خودا داواى له هيچ كه سيك نه كردوو مه گهر به نه ندازهى
تواناى خۆى.

ياقووتى چواره م: ده به ندى به خته وه رى

ئارامت هه بى خودا خير دينيت

له وان هه ئه و به لايه نه مينيت و پروا

زانای دهرووناسى نه مريكى (د. پيكس)
ده ليت: ژيانىكى خوش و كامه ران هونه ريكى
جوانه و ده شتى پتيويسته كه نه مانه ن:

۱. ئيش و كارىكى به دلى خوت هه بى، نه گهر كارىكى نه وهات
به ده ست نه كه وت، نه وا چه زو خوليايهى كه هه ته له كاتى بى
ئيشى و ده ست به تالى نه نجامى بده.

۲. ئاگادارى ته ندروستى خوت به چونكه نه مه پړوحى به خته وه ريبه..
نه مه ش به ميانه پره وييه له خواردن و خواردنه وه و وه رزش و
دووركه وتنه وه له خووه خراپه كان.

۳. بوونى ئامانجيك له ژياندا، چونكه نه م شته چالاكى و وزه ت
پيده به خشى.

۴. مړوف و هه ژيان وه رى گري كه بوى هاتوو، جا به خوشى و به
گرفته وه.

۵. مەرۆف لە کاتی ئیستایدا بژیی، نە داخ و کەسەر بۆ پابردووی بخوا و نە مەراقیش بۆ داهاوو بخوا کە هیشتا نە هاووه.

۶. مەرۆف لە هەموو کار و بپاریک بیر بکاتهوه، لە پای پریاره کانی خۆی و لهوهی گیرۆدهی بووه گازانده لە کەسانی تر نە کا.

۷. لەو کەسانە پروانی کە لە ئەو خراترن.

۸. مەرۆف خۆی لەسەر زەرەخەنە و پۆحسووکی رابیینی و دوستی کەسانی گەشبین بێ.

۹. مەرۆف لە پیناو دلخۆش کردنی کەسانی تر تیبکۆشی تا بە خۆشی بۆنی بە ختە وەری بکا.

۱۰. لە دەر فەتە خۆش و شادە کان بە هرهوهر بێ و بە ویستگە ی پیویستی بە ختە وەرییان دا بنی.

دره و شانەو: دەست بە ئەمڕۆتە وە بگره و چێژی لی وەربگره، بەدوای ئەو شتانە دا بگهڕی کە پێی ناخۆشیت لی دەگرن پیش ئەو هی پرووبدن و پەلامارت بدن.

ناوبر: میژوو بخوینەو و بیر لە شتە سەیره کانی بکەو.

بریسکه: خودا هه موو رۆژی له کردنی کارێک دایه.

یا قووتی پینجه م: له هه موو غه م و
خه فه تیک په نا به خودا بگره

ئه گهر ژنان ئه وانه بن که ئیمه ناسیومان
ده ئیم: ژن پـایه یان له پیاوان بهر زتره

به بیرم نایی که سیکى عاقلم دیبى که له
زه رده خه نه پژد بى، یان پرودارێک روو له په شبینی
و نا ئومیدی بکا. ده شی توپه یی و نا په حه تی هه ندی جار دلنایى
و په زامه ندی بیه ن به لام له حاله تی وا ده بى که سه که په نا به خودا
بگرى تاوه کو له وه ی تووشی بووه، خودا پرزگاری بکا، خو دانه ده ست
خه مۆکی و په ستی سه ره تای پرووخانى ته واوی وسته و هه موو
ئیش و کاره کانى ئه و که سه شه پریو و سه رپچر ده بن.

بۆیه پیغه مبه ر ﷺ هاوه له کانى خۆی فیرده کرد په نا به خودا بگرن
تا له و ده رد و به لایانه پرزگار بن، ئه بو سه عیدی خودری و توویه تی:
رۆژێک پیغه مبه ر ﷺ چووه مزگه وت و بینى پیاویکی ئه نساری که
پێیان ده گوت ئه بو ئومامه وا له مزگه وته، پیغه مبه ر ﷺ به بابای
ئه نساری فه رموو: ئه ی ئه بو ئومامه بۆچی ده تبینم له مزگه وتی
دانیشتووی، خو کاتی نوێژیش نییه؟ ئه بو ئومامه گوتی: ئه ی
پیغه مبه رى خودا ﷺ که وتوو مه ته بن بارى غه م و قه رزان،

پێغه مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: قسه‌یه‌کت فێر بکه‌م ئه‌گه‌ر بیلێی غه‌مت
 بپروا و قه‌رزه‌کانیشت بده‌یه‌وه، گو‌تی: به‌لێ ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری
 خودا ﷺ، ئه‌وجا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر به‌یانی و ئیوا‌ره‌ت
 کرده‌وه به‌لێ: ((اللهم إني أعوذ بك من الهم والحزن، و أعوذ بك من
 العجز والكسل، و أعوذ بك من البخل والجبن، و أعوذ بك من غلبة
 الدين، وقهر الرجال)). رواه ابو داود

واته: خودایه‌ من په‌نا به‌ تۆ ده‌گرم له‌ خه‌فه‌ت و دڵته‌نگی و
 بێده‌سه‌لاتی و ته‌مبه‌لی و ترسنۆکی و پرژدی و له‌ فشار و زۆری
 قه‌رز و قۆل و که‌وتنه‌ ژێر ده‌ستی خه‌لکی. نه‌بو ئوما‌مه‌ ده‌لێ:
 وامکرد و خودا غه‌م و خه‌فه‌تی نه‌ه‌یشتم و قه‌رزه‌کانیش دایه‌وه.

دره‌وشانه‌وه: برینی گه‌ده‌ به‌هۆی ئه‌و شتانه‌وه‌ نییه‌ که‌ ده‌یخۆی
 به‌لکو به‌هۆی ئه‌و شته‌یه‌ که‌ تۆ ده‌خوا (غه‌م).

ناو‌پ: بێبه‌ش که‌سی‌که‌ له‌ نو‌یژی ستۆچه‌ماو (خاشعه‌) و چاوی به‌
 فرمێسک بێبه‌شه‌.

بریسکه: هەر چاکه و بههریه کتان هه بێ ئهوه له خوداوهیه.

یا قووتی شه شه م: ئه و نافرته تی
که پشتوانی له کات و ساته
سه خته کان بو هات

دوو بار (حاله) هه ن: تهنگی و به لا
دهستی به دهستی پیده کرێ بو نيعمهت و خوشی

کتیبی (الطبقات) له فاتیمه ی زه هرای (په زای
خودای لی بێ) کچی پیغه مبه ره وه ﷺ ده گیریته وه که چهند رۆژی
به برسیه تی گوزه راندوویه تی تا پیشه وا عه لی (کم الله وجهه)
بینیوویه تی وا فاتیمه پهنگی بزپرکاوه و زهرد هه لگه پراوه، بویه لی
پرسی: فاتیمه ئه وه چیته؟

فاتیمه ش گوتویه تی: سێ رۆژه هیه چمان له مائیدا نییه، پیشه وا
عه لی فهرموویه تی ئه ی بوچی پیت نه گوتووم؟ فاتیمه فهرمووی:
شه وی گوستنه وه م باو کم پیتی وتم: (فاتیمه نه گهر عه لی شتیکی بو
هینایه وه بیخۆ نه گهر نا لینی داوا مه که).

به داخه وه ئه و ژنانه چهند زۆرن که ئیش و کاریان ته نیا خالی
کردنی گیرفانی میرده کانیانه، هیه و اهیه ناتوانی سهیری گیرفانی پری
پیاهه که ی بکا، باری له نا کاو له مائی راده گه یینری و ده بیته هه لایه ک
ئه وه سهری دیار نه بێ، ژنه رانا وه ستی تا وه کو خر پاره که ی نه با.

بێگومان ئەگەر پیاو جارێك خۆی رادهست كرد، هەرگیز
 ئەم كێشهیه بنهبر نابێ و ئەو پاره ساندنە دەبێتە نهریت، ئیدی
 پاش ماوهیهك لیكترازان و دابراڤان دەست پێدەكا، لەوانەشە ئەو
 لیكترازانە سەر بۆ تەلاق بکێشی، رۆژی ئەم دێرە شیعرانە
 کابرای بیاباننشین دەلیتەوه کە بۆ ئومامە ی خیزانی پاش زەحمەتی
 و ناخۆشییه کی زۆر تەلاقى داوه و گوتویهتی:

پەلارم لێدەدەن ئومامەم تەلاق داوه
 من لەو کۆت و بەندە پرگارم بوو
 خۆزیا دلی خۆم نەهێشاندبا و
 فرمیسکم لە چاوە نەباراندبا
 دەرمانی ئەو شتە ی کە حەزت لی نییه
 ئەوهیه: کە لێك دابری و دووربکەویهوه
 ژیان لە ئیوان دوو کەس خۆش نییه
 کە پێکەوه نەگونجین

دەرەوشانەوه: ژیان بەخۆی کورتەوبایی ئەو ناکا هەولێ کورتکردنەوه ی
 بدەین.

ناوبر: گۆقارە بەدەرەوشتییەکان دل تاريك دەکەن چونکە پووچن.

بریسکه: سه رکه وتن ئه وه یه ناوت له سه ر ده م و زاری هه موو خه ئکی بیته.

یا قهووتی چه وته م: ئافره تیکی ئه هلی به هه شت

ئه و خودایه ی بۆ دوینن به ست بوو
بۆ سه به ش به ست ه و پشتیوانته

عه تای کوپی ئه بی ره باح ده گیریت هه و ده لیت:

ئیبین عه بباس پیتی گوتم: ئافره تیکی ئه هلی به هه شت ه پی پیشان
بده م؟ گوتم: به ئی، گوتم: ئه م ئافره ته ره شتاله یه ی هاته خزمه ت
پیغه مبه ر ﷺ و پی یگوت: من فیدارم (گه شکه) جلك و به رگی به ر
خۆم هه لده مالم، بۆیه بۆم له خودا به پاریتوه، پیغه مبه ر ﷺ فه رمووی:
(ان شئت صبرت و لك الجنة، و ان شئت دعوت الله تعالى ان
يعافيك))

ئه گه ر ده ته وی ئارام بگری، به هه شت بۆ تۆیه. ئه گه ریش
ده خوازی با بۆت له خودا به پاریتمه وه و چاك ببیت هه و، ئافره ته که
گوتم: ئارام ده گرم به لام خۆم هه لده مالم، دوام بۆ بکه با جه سته ی
خۆم به دهر نه خه م، پیغه مبه ریش ﷺ ئه و دوایه ی بۆ کرد.

ئه م ئافره ته به رودار و خوداناسه به م دهر د و به لایه رازی بوو،
که له م ژیا نه کورته ی دنیا تووشی ببی له به ر خاتری به هه شت،

به راستیش له و مامه له یه قازانجی کرد و بووه ئه هلی به ههشت، به لام
 وازی له وه نه هیتنا که خۆی پرووت بکاته وه و خه لکی شه رمگای
 ببینن، ئه مه یان له تافهت موسلمانن خوداناس ناوه شیته وه، ئه ی
 ده بی چی به و تافهته پرووت و قووتانه بلین که هونه رمه ندی له
 خۆ پرووت کردنه وه و ده رخستنی جوانیه کانیاان ده نوینن و ئه و په پری
 رهنج و کۆشش ده کهن تا خویان باشتی پرووت بکه نه وه.

دره وشانه وه: واز له دله پراوکی بینه و نارام بگره و به پیداگریه وه
 پروو له حه قیقه ت بکه، شتی بکه تاوه کو بژی.

ناوهر: چاره سه ری کیشه ی تاوان بریتیه له تۆبه، چاره ی ئاریشه ی
 دژواریش پارانیه وه.

بريسكه: يارمه تى بارتاقاى سه ختى و ناخوښى دى

ياقووتى هه شتم: به خشين پيش به بهلا ده گري

له هه موو شتيك له م گهردوونه نيشايهك هه يه
به لگه ي تاك و ته ني اي خودايه

به خشين ده رگايه كي گه وره يه له ده رگاكانى
سینه فراوانى و دلكرانه وه، نه گه ر كه سى ده ستى
له خيږ و چاكه نه گيږي ته وه خوداش سه رو دليكي فراوانى ده داتى
و دل و ده روونى ده كرېته وه و به رچاوى پروون ده بى. با كه مېش
بى هه ر به خشه، هه رگيز به چاوى كه م و سوكي مه پروانه به خشين،
جا با ده نكه خورمايهك يان پاروه نانېك يان قومه ئاويك يا چوپړه
شيريك بى، بېده هه ژاران و به نه دارانى ببه خشه، برسپيان تير
كه و سه ردانى نه خوښان بكه، نه وكاتى ده بينى چوڼ خودا غه م و
خه فته ت سووك ده كا.

به خشين ده رمانيكه ته نيا له ده رمانخانه ي ئيسلام هه يه.

پياويك له پيشه واهه بدولاي كورى موباره كي پرسى: نه ي نه بو
عبدوره حمان نه وه كهوت ساله برينيك له نه ژنوم پهيدا بووه، چومه ته
لاي چهندان دكتور و چهندان ده رمانم به كارهيئاوه، ساريژ نه بووه.
ئيبنو موبارهك پتي گوت: پرؤ و بگه ري تا شوينيك ده بينيه وه

که خه لکی نهو شوینه پتو یستییان به ناو بی و لهو شوینه بیریک
لیده، تکام وایه لهو شوینه ی که تو کاریزیک هه لده کهنی، کونی
برینه کهت خوینی لی بووه ستی، کابرا وایکرد و برینه که ی چاک
بووه وه.

نه ی خوشکه به ریزه کم، پیغه مبه ری خودا ﷻ فه رموویه تی:

((داوا مرضاکم بالصدقة)) واته: نه خوشه کانتان به خیر و
به خشین تیار بکه ن، هه روه ها فه رموویه تی: ((ان الصدقة تطفي
غضب الرب و تدفع ميتة السوء)) واته: به خشین تورپی و خه شمی
خودای ده کوژینیتته وه و به دمه رگی (میتة السوء) لاده با.

دره وشانه وه: دلهر اوکی دۆستی بی ئیشیه.

ناوېر: زیکره کان به له می رزگاریین له ده ریای ژياندا.

بريسكه: په رى سپيى چا وره شن، له نيو خيوت و چادره كاندا دهرناچن.

ياقووتى نويه م: با روحت جوان بى چونكه بوونه وهر جوانه

له بهر كاره ساتى دويښ شپرزه مه به
چونكه رووداوى دونيايى تا سهر نيه

بيگومان ديمه نى ته ستيره ي ناسمانى جوانه،
جوانيتكه ههر به دل هه ستى پيده كړى، جوانيتكه

به پرهنگ و كاتى جياواز خوى نوې ده كاته وه، له به يانى تا تيواره ده
په ننگان ده گوړى، له پوژه لات بو پوژاوا و له شه وى كى پرشنگدار
بو شه وى تاريك و نوتك، له سامالى بو ليلى و هه ورينى، ته نانه ت
له كاترميريك بو كاترميريكى تر، له پروانگه يه كه وه بو يه كيكي
تر، له گو شه يه ك بو گو شه يه كى تر ده گوړى و هه مووشى ههر
جوانه و سهرجه ميشيان به ژيرى و عه قل وهرده گيرى.

نهم ته ستيره ناوازه پرشنگان داوى، ههر ده ليلى چاويكى جوانه
و به عيشقه وه هه لدى، نه ها نه و جووته ته ستيره ليره، خويان له
ناوه دانى به دوور گرتو وه و به گوښى يه كترى ده چرپينن!..

بروانه نه و گه له ته ستيره ليره و له وى ده ليلى كورى يارانه له
ناههنگى ناسمان، شه وى وا هه يه مانگ پرووناكه و تريفان داوى، برى

جار پر شنگان داوی و، هندی جار لیله، جاری واشه ده لئی کورپه یه کی تازه بووه. هندی جار چاوشارکی ده کا و خوی ده شاریتته وه..!

ئه م گهردوونه بهر فراوانه، هه رگیز چاو له سهیرکردنی تیر نابی و ناتوانی ئه و په پری بیینی.

ئه وه یه جوانی، جوانیه ک مرۆف ده توانی لئی پامینی و بیری لیبکاته وه، لی هه رگیز ناتوانی به وشه و په یقی خوی وه سفی بکا. دره وشانه وه: پیویسته ئه و باردۆخه ی پیش هاتووه، قه بولی بکه ی، جا ئه گهردوودل بی چ سوودی هه یه؟

ناوهر: ته نیا له مرۆت بژی، دوتنی پۆیی و ناییتته وه، سبه ش هیشتا نه هاتووه.

بريسكه: نابې ئيوه وه كو ژنانى سهرده مى نه زانى جوانيى خوتان
ده ربخن.

ياقووتى ده يه م: تافره تيك پالنه وانبييه تى تو مار ده كا

درکښک به لاسکى گولیکه وه ده بينى و چاوت
له ئاست بينينى شه وغمى سهر گوله که کویره

ميرى باوه رداران عوسمانى کورى عه فغان
(پره زای خودای لى بى)، هه ستا حه بيبي کورى

موسليمه ي فيهرى راسپارد بيته سهرله شكري موسلمانان بو
ته مبيكردنى روم، چونكه روم گيچهل و بى ريزيان به رانه ر
موسلمانان ده كرد، هاوسهرى حبيب سهر بازىكى نيو سوپايه که
بوو، پيش نه وه ي شهر ده ست پيىکا، حبيب به ناو له شکره که دا
ده گه را تا گه يشته خيزانه که ي خوى و لى پرسی؛ ژنى نه گهر شهر
گهرم بوو له کوئ چاوم پيت بکه وپته وه؟ ژنه باوه گوئ داوه؛ يان
له چادري سهر کرده ي روم يان له به هه شتى ده مبینيته وه! ناگرى
شهر دايسا، حبيب و سوپايه که ي شهر يکى نه به ردانه ي وایان کرد
نمونه ي نه بيت و هه رگيز شهرى وا نه کراوه، خودا به سهر رومدا
سهر يخستن، حبيب په له په لى ده کرد بگاته خيوه تى سهر کرده ي
روم تا له وئ چاوه روانى هاوسهره که ي بکا، که گه يشته زارکى

چادری، شتیکی سهیری دی، بینی هاوژینه که ی پیشی ئەو که وتوو و
و چوو ته نیو چادری گه وره ی پۆم!

ئه گهر ژن وه کو ئەم ژنه ی بن، دنیام پایه ی ژنان له هیهی پیاوان
به رزتره

دره و شانەو: مادام تۆ له ژياندا بتوانی بجوئیی و ئیش بکه ی هیچ
شتی سهخت و نه ستهم نییه.

ناوې: به دوای نارهحه تی ئافره تی پروداری بیئاگا مه گه ری.

میژوونوسان ده گیتنه وه شه غه بی دایکی خه لیفه قاهر یه ک
کۆگه ی پر له گه وهه ری هه بوو، پاش نه وه ی کوره که ی له خه لیفایه تی
لادرا، چاوی خه لیفه یان ده رهیتنا و نه و گه وهه رانه یان له دایکی ستاند
و جلك و بهرگیان له بهر داکه ند، کۆت و به ند کرا و گه لیکیان به
قامچیان لیډا، نه وه ی یه ک تۆز په حمی له دلدا بووبی بۆی ده گریا،
بۆیه تکات لی ده که م تۆ گه وهه ری وا بۆخۆت ببه دهستی که سی
نه گاتی، سته مکار نه توانن بیبه ن، بیته ئه مانه ت لای خودا، نه و جا
هه ر له نویژی سپی و چاوی ته پ و خیر و بیر و قورئان خویندن.

بريسكه: يادم بكه ن يادتان ده كه م.

گه وهري يه كه م: كات و ساتي خوت
له هيچ و خوړايي به سهرمه به

هر كه پاره و مالمان زور بوو غم و خهفه تيشمان
له گه لى زور بوو، خهفه ت له زورى و بوى دايه

پيغه مبه ره كه ت ﷺ ده فرمويتته عائشه:
(وان كنت المت بذنب فاستغفري الله و توبى اليه،

فان العبد اذا اعترف بذنبه و تاب تاب الله عليه..)) واته: نه گهر
تووشى گونا هيك بووى توبه و ئيستيفار بكه و بگه پړوه چونكه
نه گهر به نده دانى به تاوانه كهى نا و، گه پرايه وه، خودا ده بيه خشى.

وا دابنى تو هه موو نه و شتانه ت هه يه كه خواست و خه ونى تون،
به هه موو هيقى و داخوازي خوت گه يشتووى كه دلت ده يه وى،
دواتر هر له ناكاو هه موو شته كانت بيكه لك بوون و نه مان، نه و
كات ده گرى و نازار ده چيژى و ناخان هه لده كيشى و په نجهى خوت
بو ئه م شتانه ده گه زى كه وا له ده ست چوون، نهى چى ده رباره ي
ته مه نت ده لى كه وا بى هوده ده روا و تو هر هه ستيشى پى ناكه ي؟

ته مه نى تو گه وه ريكي گران به هايه به هيچ شتيكى ماددى
ناخه مليندرت، راستيه كهى نه و ته مه نه چه ند هه ناسه يه كه هر
هه ناسه يه كه بده ي ئيدى گه رانه وهى نيه، نه و هه ناسانه سه رمايه ي

تۆن، له م دونیا یه ده توانیت ئه و خه لات و ناز و نیعمه تانه ی پێ
 بکری که له به هه شت ده ته وی، چۆن ئه و ته مه نه به بی تۆ به یه کی
 نه سوح تیده په رینی؟

دره وشانه وه: یه ك تا که ری هه یه ئیمه به ره و شاد بوون ده با ئه ویش
 وازه ئینه له ترسان له شتانیك که له توانای ئیمه دا نییه به رزه فتیان
 بکه ین.

ئاوهر: ده ست بۆ دو عایان هه لبره با پر خیر و بیر بی.

بريسكه: ههر خودات به سه

گه وه هری دووهم: به خته وه یری

به پاره ناکردی

خووی نه فس ئاوايه به دلی بکهی ویستی زیاد ده بی

ئه گهریش به که مه پازی بکهی فیتری قه ناعت ده بی

زۆرن ئه وانهی ته مه نی گه نجی و له شساغی

خۆیان له پیناو کۆکردنه وهی مأل و سامان

به ختکرد، پاشان هه موو ئه و پاره ی کۆیان کردبووه وه له و ته مه نه ی

مابوو یان، سهرف کرد تا به خته وه یری به ده ست بینن که چی تالی و

به دبه ختیان وه گیرکه وت، ئه وان خه ریک بوون لاییی بگێر نه وه

که چی پیری ده ستی لیستاندن، ئه وان چوون له شساغی به ده ست

بینن که چی له ولاوه نه خوشی بی ده رمان یه خه ی گرتن.

ئه کته ریکی به ناوبانگ ده لییت: تاکه ویستی ژیانم بریتی بوو

له پاره و مأل. ئه م ئه کته ره وه های بیرده کرده وه به هو ی ئه و مأل

و سامانه ی دکاری بیته به خته وه ترين. که سی سه ده! بروای وا

بوو ده توانی له سۆنگه ی ئه و مأل و مولکه وه هه موو خواست و

ئاره زوو هکانی بکاته راستی و دنیا له نیو ده ستی بیته په رداخه

ئاویک، دوا ی بیست سال خودا زۆر زیاتر له و ماله ی دایی که

ده‌یویست، لی ته‌ندروستی و گه‌نجی و خه‌ونه‌کانی لی ستانده‌وه،
 لی ده‌گیرنه‌وه له جییان چۆن ده‌گریا و ده‌یگوت؛ خۆزگه داوای
 مأل و سامانم له خودا نه‌کردبا، بریا داوای ژیانیکی سه‌د ساله‌م
 به‌هه‌زاری لی کردبا و هه‌ر پاقله‌ی کوللوم خواردبا، نه‌م نه‌کته‌ره
 به‌های له‌شساغی نه‌ده‌زانی تاكو له‌ده‌ستی نه‌دا، کاتیک بووه
 ده‌وله‌ندترین هونه‌رمه‌ندی میسر بو‌ی پروون بووه‌وه مأل و سامان
 ده‌سته‌وه‌ستانن له‌وه‌ی بتوانن هه‌موو شتیان پی بی، ده‌رکی به‌وه
 کرد به‌وه‌موو پول وپاره‌ی ناتوانی تاکه‌ پرۆژیک چیه‌ بیخاته‌ سه‌ر
 ته‌مه‌نی له‌ده‌ستچووی.

ده‌هوشانه‌وه: پیویست ناکا تافرهت نیوه‌ی ته‌مه‌نی خۆی له‌ پک و
 رکابه‌ری زایه‌ بکات.

ناوېر: نه‌که‌ی گالته‌ به‌ ناین بکه‌ی چونکه‌ نه‌وه‌ بابه‌تی؛ باوه‌ر و
 کوفره‌!

برىسكە: پەنا بەرنە بە نوڭز و ئارامگرتن

گەۋھەرى سىيەم: پەلەپەل و زوۋ
 ھەلچوۋون سوتەمەنى سەختى و
 ناخۇشىين

ئەگەر خۇزگە بىتە دى
 ئەۋا خۇشتىن ژياغان دەبىت

نەرم و نىانى جۇرىكى سوارچاكى بالايە،

مروڭ بەھۆيەۋە دەتوانى تورەبوۋون و نەزانى و ھەۋەسى بەرزەفت
 بكا. لەسەرەخۇيى، برىتيە لە خۇپراگرى و پەلەنەكردن و جولانەۋە
 بەدەقۇل و لىزانى، ئەۋ دوو ئەدگارە شەپن دژى دۇپراۋكى. ئەۋەى
 يەكىكىيان لەدەست بەدا خىرىكى زۆرى لەدەستداۋە، كەسى
 نەرم و نىان بەھىۋورى خۇى بەرپەرچى زۆرىك لەشەپ و فىتنە
 دەداتەۋە، بەلام نەزانى تورە شەپ و فىتنە گەۋرەدەكا و مىشىك
 دەكاتە گامىشىك و دۇپراۋكى پتر دەكا. مروڭى خۇگر كەمجار
 ھەسرەتكىشە، ياخود كەم ھەلدەكەۋى دەست بە شتىك بكا و
 بەرنەنجامى ناديار بى، ۋەلى كەسى گىل و بزۇز ھەموۋ تەمەنى
 بەداۋى لىبوردن و پارايى و بەدبەختى دەباتە سەرى. بەم شىۋەيە
 ئەۋ مروڭەى كە لەگەل خۇى و خەلكى نەرمە سەركەۋتوۋە، سەر
 و مىشىكى ھىدىيە و خەيالى تەختە. ئاينى ئىسلام پىنداگرى لەسەر

نەرم و نیانی و ئاسانکاری دەکا. پیغەمبەر ﷺ دەفەر مووی: ((ان
الرفق لا يكون في شئ الا زانه و ينزع من شئ الا شانه)) واتە: نەرم
و نیانی لە هەر شتێک بێت جوانی دەکا، لە هەر شتێکیشدا نەبی
بیزە وەری دەکا.

درەوشانەو: بەراستی ئیمە لەم ژيانەدا کات و ساتی بەختە وەری
خۆمان لە پێناو شتی پر و پوچ بە فیرو دەدەین.

ناوێ: خاتوو زبێدە کاریزیکی لە مەکە هەلکەند، چاوی حەسوودان
نەدەچوو و خەوی!

بریسکه: لە ئایندا هیچ کارو کردە وەیه کی قورسی لەسەر دانەناون.

گەوهەری چوارەم: یاری کۆکردنەوی پارە کۆتایی نایی

هه‌موو دونیا بۆ خۆتان بیه‌ن هێ له‌و دڵه‌ی من
با دڵی من سه‌ربه‌ست و په‌ند و بێ ماڵ بێ

بیفر برۆك دهلێت: پارە و پولێکی زۆر زۆرم
کۆکردەوه، لێ له ئەزموونی واقعییدا بینیم

درێژەدان بەو یارییه، یاری کۆکردنەوهی مāl مەترسیداره و پایانی
نییه و تەمەن و بەختە وەریم هەڵدەلوشی، بۆیه کارەکم گۆپی و
پرووم کردە ئیشیکی تر که خۆم حەزم لێی دەکرد، کاری بۆلاوکردنەوه
و پەخش بوو، هەرچەند پارە ی زۆریشم لێ بەدەست نەدەکه‌وت، بەلام
خۆشبەختی و خەزمتی کۆمەلگەم بەدەست هینا، بۆیه ئامۆژگاری
هه‌موو که‌سیکی خاوه‌ن ئیش و کار دەکه‌م هەر هینده پارە کۆبکه‌نه‌وه
که به‌شییان ده‌کات و واز له‌ یاری مāl کۆکردنەوه بێن. پیش کاتی
یاسایی خۆم خانه‌نشین کرد تاوه‌کو تام و چێژ له‌و شتانه وەربرگرم
که په‌یدام کردوون و ده‌ستم به‌ کاریکی دلبخوازی خۆم کرد که له
خەزمتی کۆمەلگە بوو، له‌ پرووی کاتیشەوه به‌که‌لک بوو.

ئەو که‌سانه‌ی پارە و پولێکی زۆر کۆده‌کانه‌وه و هینده گوی
به‌وه ناده‌ن ئەو مāl و موڵکه هه‌مووی ده‌بێته میرات، چونکه‌ وا

دەزانن ئەوان پایە بەرزترن لەوانەی کە لە مەیدانە کەن و تەنیا عەقل
و پرەشتیان هەیە. ئەو پارە و سامانەی بێ پرەنج و ئارەقە هاتوووە تە
دەست دەبێتە تورپیی و نەفرین و بەدبەختی، نابێتە نیعمەت و
بەختە وەری، جەستە ی ئەم جۆرە پیاوانە لە خوشی و رابواردن تێر
دەبێ بەلام عەقل و دلیان بەتال و بۆشە و گۆلی رۆژانی گەنجییان
دەژاکێ.

درەوشانەو: بیروباهەری خۆت پتەو بکە بەجۆری هیچ جۆرە
ئەستەمیک لە ژیاوندانە بێ.

ناوبر: تا بگەیتە پایە ی دۆستایەتی با هەموو خوشەو یستت بۆ خودا
و پیغەمبەر ﷺ بێ.

بريسكه: نهى ئاگر سارد به ره وه و بو ئيبراهيم بى زيان به

گه وهه رى پينجه م: له بيكاريدا هه ر ناخوشى دپته بهر

هه موو ئه و شتانهى مرووف ده يخوازي بوى نايتته دى،
له وانه يه با به جورىك هه لكه به ئاره زووى كه شتى نه بى

له هه ناوى بى ئيش و كاريدا هه زاران خراپه
و به دره فتارى دپته بهر و ميكرؤبى مه رگ و

بيسه روه رى سه رده ردينى. ئه گه ر ئيش و سه رقالى په يامى زيندووان
بيت، ئه و بى ئيش و كاره كان مردوو حيسابن. ئه گه ر ئه و دونيايهى
تيمه مه زراى ژيانىكى مه زنتر بى كه له داها تو دى ئه و كه سانى
ده ست و پى سپى شايه نترين كه سن كه بى مايه حه شربكرين چونكه
هى له مالكاولى و په شيه انى چ بهر و بوومى ديكه يان نيهه.

پيغه مبه ر ﷺ ئاگايى داوه، هه زاران كه س بيتاگان له نيعمه تى
له شساغى و كات، هه روه كو ده فه رمووى: ((نعمتان مغبون فيها
كثير من الناس: الصحة، والفراغ)). واته: دوو به خشش هه ن كه
زورينهى خه لكى لى بيتاگان ئه وانيش: له شساغى و كاتى به تاله.

به لى چه ندان كه سى ساغ و سه لامه ت ئه م ژيانه بى هه چ هيو
و ئامانجيك تيده په ريتيت، بى ئه وهى ئيشيك بكه ن يان په ياميكي

تایبەت به خۆیان هه بێ و ته مه نی خۆیان له سه رخستنی ئه و شتانه
 بیه نه سه ری، خه لکی بۆ ئه وه دروستکراون؟ نه خێر، ئه وه تا خودای
 گه وره ده فه رمووێ: [أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا
 تُرْجَعُونَ. فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ]
 (المؤمنون: ۱۱۶)

واته: ئایا ئیوه گومانتان وابوو که بێگومان ئیوه مان به بێ
 هووده دروست کردوو و بێگومان ئیوه ناگه پێنه وه بۆ لای ئیمه.
 جا بهرز و بلند ی بۆ خودای پاشای راست و په و، هیچ په رستراویک
 نی یه جگه له و که په روه ردگاری عه رشی به ریز و به رزه.

خودا ژیان و زهوی و ئاسمان و ئه وه ی له نیوانیانه به راستی
 دروست کردوو، مرۆف ده بێ ئه و راستیی به ناسی و پێی بژی.

به لام نه گه ر که سێک خۆی خسته نیو قاوغی هه ز و ئاره زوو
 به رته نگه کانی و خۆی چاو به ست کرد، بێ له زه تترین ئیستا و
 داهاتوی بۆ خۆی هه لبژاردوو.

دره وشانه وه: هه رده م وێنه ی سه رکه وتن له ئه ندیشه ی خۆت
 به خشینه.

ناوېر: مالی خۆت ولاتی تۆیه به باوه ر ئاوه دانی بکه وه.

بریسکه: لە لایە کەووە رزق و رۆزی دەدات کە بە خەیاڵدا نەهاتووە.

گەوھەری شەشەم: مایکی بی
تورەیی و ھەرا و ھۆریا و شەکەتی

گەنجی ژیر و ھۆشمەند ئەگەر ئارامیشی نەمیئ
خو دەبی خوڤاگر و چەسپاو بی

کچە بە گریان و نوزە نوزەووە دەیگوتە باوکی: ھۆ
باوگیان دوینی شتی لە نیتوان من و ھاوژینە کەم

پروویدا، ئەویش بەھۆی قسەییەك بوو کە من کردم، بینیم تورە بوو
خەجالت بووم لەوێ کردم و داوای لیبووردنم لێی کرد، کەچی ئەو
لە گەلی تیکدام و پرووی لێ وەرگێرام، ھەر لە دەوری ھەلسوپام ھەتا
بە پیکەنینم ھینا و ناشتم کردووە، دەترسێم نەوێك خودا لەسەر ئەم
چەند چرکەییە بمرگێ کە ئەو پیاوێم و ھا دەھری کرد و خوینی دەکۆلا!
باوکی بە کچەیی گوت: پۆلەیی شیرینم سوێند بەوێ گیلانی منی
بەدەستە ئەگەر پیش ئەوێ ھاوسەرە کەت لە خۆت رازی بکە
و مردبای گەردەنم ئازا نەدەکردی، ئەی نازانی ئەگەر ھەر ئافەرەتێك
ھاوسەرە کەیی لێ دڵزوی بی، لە تەورات و ئینجیل و زەبوور و قورئان
نەفرینلێکراو، سەرەمەرگ بو ئەو سەخت دەبی و گۆری بو تەنگ
دەبی. ئەی خووشی و بەختەوێ بو ئەو ئافەرەتەیی کە پیاوێ کەیی لێی
رازییە.

ئافرهتی چاک نه و په پری هه وڵی نه وه د هدا لای پیاووه که ی ئازیز و
له بهر دڵ بێ، هه رگیز شتیکی واکات ژیان له خۆی و پیاووه که ی
تال بکا، پیاویک ئاوا ئامۆژگاری خۆی و خیزانه که ی ده کرد:

خذي العفو مني تستديمي مودتي ولا تنطقي في سورتی حين اغضب
ولا تنقريني نقرک الدف مرة فانك لا تدرين كيف المغيب
ولا تكثري الشكوى فتذهب بالهوى و ياباك قلبي و القلوب تقلب
فاني رايت الحب في القلب و الاذى اذا اجتماعا لة يلبث الحب يذهب
واته:

له گه لم لیبوره به هه میشه سۆز و به زه یی منت ده بێ
نه گه ر من تو ره بووم تو مه دوی
په خنهم لی مه گره و ده هو لم له دو مه کوته
تو نازانی چۆن له بهر چاوم ده که وی
زۆر گزاندان مه که و به هه وه سی خۆت مه پۆ
پشت له دلم مه که چونکه دڵ ده گوپی
پیم وایه نه گه ر خوشه ویستی و ئازار له دلیکدا جه م بوون،
هه ر ده بی خوشه ویستی پروا چونکه نه و جیتی نابێ.
دره وشانه وه: وینه ی شکست فری ده و له ده ره وه ی هو ش و بیرت داینی.
ناوهر: تو به و باوه ره ی خۆت له گه وه ره جوانتری، چونکه نه وه ی
لاته نه و په پری جوانییه.

بریسکه: ټه وهی باوه پری نه بی ټه ناهی (امان) نییه

گه وهه ری حه و ته م: داوینپاکی و
شهرم جوانی ټافرهټ زیاد دهکات

که دلم رهق ده بی و ری و ری بازگه لم لن ته نگ ده بن
خوم ده سپر مه چاوپویشی و لیپوردهی تو

هه والی نوم سه له مهی (ره زای خودای لی

بی) خیزانی پیغه مبه رت ﷺ پی نه گه یشته وه له

کاتیځدا گوئی له پیغه مبه رت ﷺ بوو که ده یفه رموو: ټه و که سه ی
سه بارهټ به شانازی کردن و پوزه وه کراس هه لیکا له پژوی دواپی
خودا سهیری ناکا، پرسیم: ټافرهټ چ کاریان به شوپرکردنی جلك و
به رگ هه یه؟ فه رموی: بستیک کراس دریز ده کهن هه تا هه لیپکه ن،
گوتم: که وابی قاچ و قولیان ده رده که وی، فه رموی: گه زیك کراس
شوپر ده کهن و پتری ناکه ن.

نوم سه له مه چ دایکیک کی چاک بوو! .. ټه ی خودا لیت پازی
بی خاتوون چتو ټافرهټ بووی! له ژنانی خو به زلزان و قه پوزیلند
نه بووی، به لکو ټافرهټی موسلمان به شهرم و پاک و خاوین و ریژدارن
چ پیویست ناکا قاچ و قولیان بییندری، ده بی کراسیان بای ټه وه نده
دریز بی له دوايان بخشى تا هیچ پیاوئک نه توانی سهیریان بکا،

بەلام ژنانی ئەم سەردەمە — هێ لەوانە ی خودا پەحمی پیکردوون — تا دەتوانن کراس هەڵدەکەن گوایه لەبەر تەرپوون و پیس بوونه خۆ ئەگەر لە دەستی یان بێ هەر دایده کەنن و هیچ لەبەر ناکەن، چاو لە ئافرەتانی پرووت و قووتی بیباوەران دەکا، سەد پروییانوو بۆ ئەم پرووت و قووتییە دیننەوێ لا حول و لا قوه الا باللە، پیاوێ کانیشیان خۆ هیچ پیاوێتیان لە دڵی نییه و هەر بە ناو پیاون، شان بە شان لە گەلیان دەپۆن، هەر گۆشیشیان نادەنێ، بەراستی شەرم باری کرد. سویند بەخودا ژیان و دونیا خێر و خوشی تیدا نامینێ ئەگەر شەرم نەما.

درەوشانەو: تەندروستی لە کەمخۆرییە دەرووندروستی لە کەم تاوانییە.. راحەتی دڵ لەوێ هیندە ی گۆی بە دونیایێ نەدە ی.. سەلامەتی زمانیش لە کەم قسە کردنە.

ناوێر: لەنیو دڵی بێ دەسەلاتان درەختی خوشەوێستی خۆت بچێنە.

بریسکه: خودا باشتین کاروبار ده زانی

گه وهه ری هه شتەم: خودا نادیاران ده گێڕتەوه

خودایه! یه کهم شت که دل و هزرم پێیان گوتم:
به په نهانی و به ئاشکرا یادت بکه‌م

دوای لێکدا برانی زیاتر له بیست ساڵ، خودا
وای دانا بوو — له چیرۆکیکی ته‌واو سه‌رنجرا کێش
— دایک و کچیکی ته‌مه‌ن بیست و پێنج ساڵه‌

به‌یه‌کتری شاد ببنه‌وه. دوای نه‌وه‌ی بارودۆخی ژیان لێکی دابری
بوون، نه‌و دیتنه‌وه له کاتی به‌سه‌ربردنی مانگی هه‌نگوینی له ناوچه‌
گه‌شتیاریه‌ کانی چیا ی سه‌وده له نه‌بها روویدا.

دایکه‌ که دوای نه‌وه‌ی له می‌ردی یه‌ که‌می جیا بووه‌وه کچیکی
سێ ساڵانه‌ی لای می‌ردی یه‌ که‌می به‌جیه‌شت و، می‌ردی کرده‌وه و
می‌ردی دووه‌می به‌به‌رده‌وامی و لات و ولات ده‌گه‌را، بۆیه‌ دایکه‌ که
نه‌یده‌پرژایه‌ سه‌ر بینینی کچه‌ که‌ی که‌ لای باوکی بوو.

له‌ رۆژێک له‌ رۆژه‌ جوانه‌کانی وه‌رزی هاوین له‌ چیا ی سه‌وده
له‌ نه‌بها له‌ یه‌ کێک له‌ هاوینه‌هه‌واره‌کان کچه‌ چاوی به‌ خانمی
که‌وت و هه‌ردووکیان که‌وته‌ن قسه‌ و سه‌ربردان، نه‌وان یه‌ کدیان

نه ده ناسی چونکه دایکه که ئەم کچهی خۆی له تەمەنی سی
 سالان به جیهیشت بوو، له وکاتی ئەوان سەرگەرمی قسان بوون
 دایکه بینی په نجهیه کی کچه کهی قرتاوه، ئیدی که و ته پرسیاران
 و له باره ی دایکی کچه کهی پرسى، کچه ش هه موو به سهرهاتی
 خۆی بۆ گێپرایه وه، ئیدی دایکه زانی ئەمە کچه کهی خۆیه تی که
 ئەوه بیست سألە نهیدیووه، یه کسه ر له باوه شی گرت و به هه موو
 سۆز و خۆشه ویستی خۆی ماچی کرد و ئەو هه موو شهوق و سک
 سووتانه ی خۆی بۆ باسکرد که ئەو هه موو سألە له دووری ئەم کچه
 چیشتوویه تی.

دره و شانە وه: بیرکردنه وه له به خته وه ری ناچارت ده کا بیر له و شتانه
 بکه یته وه که پیش به خته وه ری دینه پیت یان دوا ی به خته وه ری
 تووشت ده بن، ئەم شته له خودی خۆی به خته وه ریت لی تیکده دا.

ئاوېر: خویندنه وه ی پیتیک له قورئان ده چاکه یه.. ئەفسوس بۆ
 بیئاگایان!!

بريسكه: هەر ده لێی یاقووت و مەر جانن

گه وهه ری نوویه م: په یقیك هه موو
كات و شوینیك پر ده كا

ئه ی ئه و خودایه ی گازانده ت له لا ده کرێ و هانات بۆ
دینن
تۆ ئاماده ی بۆ هه موو ئه و شتانه ی لیت چاوه ری
ده کرێ

موسا - سه لامی خودای له سه ر بێ - فه رمووی:
خودایه، نزایه کم فیتر بکه تاوه کو پێی داوا له تۆ بکه م و مونا جات
له گه ل بکه م، خودا فه رمووی: ئه ی موسا، بلی: (لا اله الا الله)،
موسا فه رمووی: هه موو خه لکی ده لین: (لا اله الا الله)، خودا
فه رمووی: ئه ی موسا، ئه گه ر هه ر جهوت چینی ئاسمان و زه وی له
تای ته رازووێکدا بێ و (لا اله الا الله) له تایه که ی تر بێ (لا اله
الا الله) گرانتره.

لا اله الا الله.. تیشکه گه لی به شوقی هه یه، ئه م پرسته به گوێره ی
تینی بریسکه و تیشکه کانی، هه موو تاریکی و ته متمانێکی تاوان
ده ره ویتیته وه، نووریکی هه یه، نووری ئه هلی ئه م زیکه ر جیاوازن -
هه ندیک نووره که یان به تینه و هه ندیکیش کز و لاوازه.

هه ندیک خه لک هه ن نووری ئه م زیکه ر له نیو دلیان وه کو خۆره
و نووری هه ندیکێ تریان وه کو بریسکه ی ئه ستیره یه، نووری نیو

دلی هه ندیکیش وه کو مه شخه لیکى گه وره یه، هه ندیکى تر وه کو
چرایه کى پروونا که، هه ندیکى تر وه کو کزه چرایه که.

تاوه کو نوورى ئەم په یقه به هیز و به تاو بى ده توانى گومان و
حهز و شه هوهت بسوتینى.

دره وشانه وه: خوشه ویستی خودا به خته وه رى پروداره، خوشه ویستی
له پیناو خودا به خته وه ریه که له هه موو شتى قولتره، هه ر ئەم
پروداره راستگۆیانه پى ده زانن و ده یچیژن و هیچ شتیکى تر
له برى ئەو خوشه ویستیه وه رناگرن.

ناوبر: ته نیا گرنگى به و شته بده ئیشى تویه نه ک به وهى پیه وندی به
تۆوه نییه.

بريسكه: ئافره تان له گه نجينه گرانترن و له سامان به نرخترن

گه وه هري ده يه م:

دلانىك تامه زروى به هه شتن

پيش مردنى له ژيان به خته وه به،
گولى خوت هه لپاچه، تا باي خه زانى نه هاتوه

خو چيرۆكى ژنه كه ي سالحى كورى حوييت
بيستوه، نه و ئافره ته دواي مردنى پياوه كه ي دوو

كورى هه بوو. كاتى كوره كان گه و ره بوون و جاحيل بوون، يه كه م
شت نه م ئافره ته كه فيري كردن خودا په رستى و شه و هه ستان بوو
بو عبادت.

دايكه به كوره كانى گوت: نابيت خوله كيك له شه ودا به سه ر
مالى ئيمه دا تيبه په رى و يه كيك نه بى به ئاگا بى و يادى خوداى
بكا، كوره كان گوتيان: دايه گيان جا ئيمه چى بكه ين فرمان بكه،
دايكه گوتى: شه و له نيوان خو مان ده كه ينه سى به ش، يه كيكتان له
به شى يه كه م هه لبستى و نه وه ي دى له به شى دووه مين و منيش له
سيه كى كو تا يى هه لده ستم و ئيوه ش بو نو يژى به يانى بانگ ده كه م،
كور گوتيان: به چاوان دايه گيان، دواي نه وه ي دايكه وه فاتى
كرد، كوره كان شه و بيداريان وازنه هينا چونكه هه زى خودا ناسى و
به ندايه تى دلى پر كرد بوون، خو شترين كاتى ژيانيان نه و كاته بوو

که شهوی ههڵدهستان، ئەو جاره شهویان کردبووه دوو بەش، هەر
بەشەو یەکیکیان ههڵدهستان، کاتیک یەکیکیان نهخۆش ده کهوت
ئەوهی دیکه بهتهنیا شهوه کهی زیندوو ده کردهوه .

درهوشانهوه: ژیان بهو پرووه جوان و گهشهی وا له دهورو بهرمانه
بریتیه له بانگهشهیه کی راست بو به ختەوه ری.

ناوبر: پیش جامی مائی خه لکی جامی مائی خۆتان چاک بکه!

ئەنگوستىلە

ئەي ئەو كەسەي پىداگىرى لەسەر ئەو دەي ئەنگوستىلەگەت جوان
بى تا ئەگەر لە پەنجەت كورد جوان دەربكەوئ، ئەرى ئەم قامك و
ئەنگوستىلە دەمىنن! چەندان پەنجە كە جوانترىن ئەنگوستىلەي
جىهانىان لە پەنجە كرابوو نەمان، داوئىنپاكى ياخود راستى و شكۆي
ئىمانى و كردهو دەي باش و پاك بپۆشە، تا بىتە جوانترىن كچى ئەم
جىهانە.

واتە: جەنگتان لەسەر پێویست کرا کە لاتان ناخۆشە و دەگونجی شتیکتان پێ ناخۆش بێت و باش بێ بۆتان و دەگونجی شتیکتان پێ خۆش بێت و خراپ بێ بۆتان و خودا (چاک و خراپی ئێوه) دەزانی و ئێوه نایزان.

پروابوون بە قەزاوقەدەر پۆلێکی باشی هەیە بۆ دلدانەوه لە کاتی کارەسات و بەلادا، بە تایبەتی ئەگەر بەندە بە تەواوی پەی بەوه ببا کە خودا میهرەبانە و دەیهوێ کارناسانی بکا، هەر بەخۆی لێزان و چازانە، لە دواپۆژدا پاداشتی ئارامگران بەبێ ئەژمار دەداتەوه. ئەوه لە کاتی گەشبینی و کارکردن بەو شتە هەرچی غەم و خەفەت و دەرد و بەلایە دەبێتە خۆشی و بەختەوه‌ری، لێ کوا هەموو کەس ئەم توانایە هەیە؟

ئەو هەنگاوانەی لەسەرمان پێوستە جێبەجێیان بکەین بۆ بارسوکردنی غەم و بەلایە لەسەر دڵ و دەروون، کامانە؟

۱- وادابنێ ئەگەر بەلایە کە لەوهی گەورەتر بوو هەروەها داها تەوویکی خراتری لەمە هەبوو.

۲- پروانە حاڵی ئەو کەسانە کە کارەساتی گەورەتر و سەختریان بەسەر هاتوو.

۳- سەیری ئەو هەموو ناز و نیعمەتە بکە کە تۆ تێیدای و زۆرانیش لێی بێبەشن.

۴- لە کاتی گرفت و بەلای خۆت رادەستی پرووخان مە کە [فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا] (الشرح: ۶)

واته: به راستی له گه‌ڵ هه‌موو ته‌نگانه‌یه‌ کدا خوشی و ئاسانی
دیت. بێگومان له راستی دا له گه‌ڵ هه‌موو ته‌نگانه‌یه‌ کدا خوشی و
ئاسانی دیت.

دره‌وشانه‌وه: زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ کی راستیی که له‌نیۆ دله‌وه‌ بیت، خیرترین
په‌یامی به‌خته‌وه‌رییه‌ بۆ نیۆ دڵ و ده‌روونی نه‌وانی دی.

ناوبر: نه‌وه‌ی پاشمله‌ی کردی بیه‌خشه‌ چونکه‌ نه‌و خێر و چاکه‌ی
خۆی کردووه‌ ته‌ دیاری بۆ تۆ.

بریسکه: جگه له خودا کەس نییه کاتی هاتنی پوژی دوایی ئاشکرا
بکات.

ئەنگوستیلە ی دووهم: باشترین کار میانەییە

هه‌موو پەوشێك داها توویکی هه‌یه و له‌وانه‌یه
ئەوه‌ی پێت ناخۆشه‌ بۆ تۆ چاك بێ

موسته‌فا مه‌حمود ده‌لیت: من هه‌ست به‌

به‌خته‌وه‌ری ده‌كه‌م چونكه‌ خۆم پیاویکی ناوه‌ندگیرم و ویست و
تەندروستی و بژیویشم ناوه‌ندییه.. له‌ هه‌موو شتی كه‌مێكم هه‌یه..
ئەمەش واتە پالنه‌ری زۆرم هه‌یه، ژیان پالنه‌ری منه..

پالنه‌ر له‌ ژيانێ ئیمه‌دا، واته‌ ئەو گه‌رم و گورییه‌ی كه‌ له‌ ژيانێ
ئیمه‌دا هه‌یه، بریتییه‌ له‌و مایه‌ی كه‌ ده‌توانین ژيانێ خۆمانی پێ
هه‌ڵسه‌نگین.

بۆ خوێنه‌ری ئەو دێرانه‌ له‌ خودای ده‌پارێمه‌وه‌ كه‌ ژیانێکی
ناوه‌ندیان بدات و له‌ هه‌موو شتیك، شتیکی كه‌ میان بدات.. به‌
ناوی خودای ئەم دو‌عا یه‌ زۆر باشه‌!

دایکم له‌ قسه‌ی گه‌وره‌ و به‌توێکل تیناگا، به‌لام خاوه‌نی
هه‌ستیکی پاك و سروشتیکی خاوینه‌، بێ خوێندنه‌وه‌ له‌م وته‌یه‌

تێگه‌یشت و ناویکی ساده‌ی لهم وته‌یه نا؛ پاراستن.. پاراستن، واته
له هه‌موو شتێ تۆزێك و له پڕو‌حدا زۆر و زه‌وه‌ند.

دره‌وشانه‌وه: زه‌رده‌خه‌نه‌ی درۆینه و ینه‌یه‌کی پرووت و قووته له
وینه‌کانی دوو پروویی.

ناوبه‌ر: جوانکاری و ئاریشته‌کانت ده‌فه‌وتین و چاکه‌کانت ده‌مینه‌وه.

بریسکه: بیلبیلله ی چاوم نوژنه

ئهنگوستیلله ی سییه م: ره شبینی غه م
و خه فه تان له خو ی کو ده کاته وه

ده کری شتی له کو تاییه که ی به ره و باشی بچی
له دوا ی ئه وه ی به ناخو شی دهستی پیکرد

براده ر کاریگه ری له سه ر هه ست و نه ست و
ره وشتی براده ره که ی هه یه، ئه گه ر براده ره که —

جا چ هاوړی یان هاوژین یا هاو نشین یان دو ست — که سیکی نه رم
و هیور، پروو خوش، دلکراوه و گه شبین بی له ژیان، ئه م سیفه ته
باشانه بو براده ره که شی ده گوازیته وه.

به لام ئه گه ر براده ره که بابایه کی ره زا گرانی، ترش و تال و، مرو موچ
و، دوودل و ره شبین بی، ئه و دلّه پراوکی و دانه که سانه بو براده ره که ی
ده گوازیته وه. خو براده رایه تی به س له براده رایه تی مرو ف کورت
نابیتته وه ئه وه تانی کتیب و بهرنامه ی ته له فیزیونی و که ناله کانیش
ده گریتته وه، له وانیشدا گه شبینی و ره شبینی هه یه، هه یانه دلّه پراوکی
دروست ده کا و هه یانه دلّارامی وه به ردین، به تایبته کتیب وه کو
وه رزه کان وایه، به هار و پایزی هه یه، جا ئه گه ر که سه که زیره ک بوو
له هه لّباردنی کتیبی باش و گه شبینانه بو ژیان و وای لی ده کردی
کو شان و سه رکه وتن و پروابه خو بوون به ده ست بین، ئه ووا خوینه ر

دهرگای خوښی و بهختیاری به رهو ژیاڼی خوڼی ئاوالا ده کات و سروهی خوښی بو هه لده کا، خودانه خواسته نه گهر که سیڼ کتییی گومانای و پارایی و ره شینانه به رانه ر ژیاڼ و خه لک هه لبریری، نه م جوړه کتییانه به رانگژی بابای خوینهر ده که ن وه کو چوڼ میکرۆب مروڤ گهر و گول ده کا نه وها ژیاڼی لی تال ده که ن.

دروشانه وه: پښگهی به خته وهریت له پیشه له زانست و کرده وهی چاک و ره وشتی به رز به دهستی بینه و له هه موو کاروباریکت میانه ره و دلیا به.

ناوې: زهره ر نه وهیه فهرزه کانت بچی و تووښی گوناهاڼ بیت.

بریسکه: خودا ئارامی و ئاسوودەیی بۆ ناردن

ئەنگوستیلە چوارەم: ئامانە وریای
سەرزنەشت و بیزاری و خەشم بە

ئەوێ له هەلزان بەسەر هەوراز و هەلدیری شاخان
بترسی

هەتا هەتایە دەبی له نێو نزمەلان و گەلییان
بیگوزەرینی

یە کێک دەلێت: کاتێک له تەمەنی بیست سی
سالییدا بووم، سەرەرای خۆشی ژیانم زۆر بە گلهیی و گازانده و
پرتە و بۆلە بووم، ئەویش له سۆنگەي نەزانییم بوو بە بەختەوهری،
نەمدەزانی هەر بەراستی من وا له نێو جەرگەي بەختەوهرییم،
ئێستا تەمەنم له شێست سالی تیپەرییوو، چاک دەزانم، بەراستی
من له تەمەنی بیست سی سالی بەختەوهر بووم، بەلام داخەکم
دوای چ؟ له دوای ئەوێ تەمەن پڕۆیی ئەوجا زانییم، ئێستاش بەس
یادگارییه کانم ماون، چ یادگارییهك؟ پڕ سوێ و پەشیمانی، ئەگەر
کاتی خۆی پێم دەزانی، دەبوا زۆر بەخۆشی بژایابام و تامم له ژیانم
کردبا، من له هەرەتی لاوی هیچ هۆیه کم نەبوو تا هێندە بیزار و
بەگلهیی بم. بەدرەنگەو، ئێستا گۆلی بەختەوهری دەبینم، ئێستاش
من و ئەو پووت و ژاکاوین، له گەل تۆمە خوێنەری ئازیز با پیت
بلیم یان بەخۆشی و هەموو هەستە کانتەو بەختەوهر بژی، هەستی

بۆن و بينين و همموو ههسته کاني تريت بهو گو له پشکوتوو انه ی بهردهستت تير بۆن بکه، يان نهو شتانه له بير که و بۆ خۆت له لايه کی دی پروانه، نهو کات ده بيه نيچيري سه رزه نشت و گازاندان، لهو ی ئيستاکه ت لي ده بيه رابردوو، پاشان فرميسکت کاروان کاروان بۆ ئيستا له چاو ديته خواري، نهو کات ده بيني تو چهنده به خته و هر بووی و نه تده زانی، لي کاته که پويوه و کاتي زانين نييه، نهو ی له بهردهستت ده مينيتته وه ته نيا چهند يادگاريه کی ناخوش و سيسه.

درهوشانه وه: ثافره ت ده تواني مالي خوی بکاته به ههشتي بهرين و له دهستيشي دي بيکاته جهه نده می بهرگه نه گيراو.

ناوې: نه گهر له گه ل ثافره تان دانيشتي خودای عهرد و عاسمانيان به بير بينه وه.

بریسکه: خودا له وان رازی بوو، ئه وانیش له خودای رازی بوون.

ئهنگوستیله ی پینجه م: زۆربه ی

کیشه کان به هۆی شتی

هیچ و بی مانایه

ئه ری تو نازانی من هه ر کاتی ده چم سهردانی بکه م
بوئیکی خو ش ده که م با عه تریش له مالی نه بی

زۆر به داخه وه زۆر جار ان شتی بچووک و

بئرخ ده بیته هۆی ئه وه ی هه زاران که س سه لیه

له ده ست بده ن و مال و حال یان لی تیکچی و، پیوه ندی براده رایه تی یان
نه مینی، له و دونیا یه ida به شیوا ی و په شیما نی بمیننه وه. (دیل
کارینگی) ئه نجامی ئه م هه لچوونانه باس ده کات که به هۆی شتی
که م پرووده دات، ده لیت: ((شتی پروپوچ له ژیا نی هاوسه رییدا وا له
ژنه که و پیاوه که ده کات عه قلیان راوه ستی و نیوه ی ئازاری دل له م
دونیا یه ی به هۆی شتی که م و هیچه وه یه)).

ته نانه ت پیتۆل و شاره زا کانیش ئه مه یان پشتراست کردو وه ته وه،
(جو زیف ساباتی) دادوهر له دادگه ی شیکاگو دوا ی داوه ریکردنی
زیاتر له چل هه زار حاله تی جیا بوونه وه (الطلاق) ده لیت: هه میشه
شتی پروپوچ هو کاری تیکچوونی شیرازه ی هاوسه رگیریه.

(فرانك ھۆگەن) جیڭگري داواكارى گشتى نىيۆرك دەلێت: نىوہى ئەو حالەتانەى دەدریته دادگەى كەتن بەھۆى كیشەى بچووك و ھىچەوہیە، وەكو دەمەقالیى نىوان تاكەكانى خیزان یان قسەىە كى رەق یان گالتهیەك یان ئاماژەىە كى پرووشینەر.

ئەم شتە بچووك و كەمانە سەردە كیشن بۆ كوشتن و تاوان.

كەمێك لە ئیمە ھەر بە سروشت كەسانى دلڤرەقن، ئەو تانە و تەشەرانی لە خودى ئیمە و كەرامەت و خو بەزلزانی ئیمە دەدری ھۆكارى نىوہى ئەو كیشانەىە كە ئیستا دونیا بە دەستیىەو دەتلیتەوہ.

درەوشانەوہ: خیر و چاكە گەورەترین نىعمەتن كە پىویستە چاویریان بکەین، بگرە ئەگەر دەروون پر چاكە بوو ئیدى ئەو كەسە شادمان و بەختیارە.

ناوېر: بىر لە تۆلە مەكەوہ، چونكە ھەردەم دەبییتە قوربانى.

بریسکه: هانا ده به نه بهر خودا، ئه ویش دیت به هانا یانه وه.

ئهنگوستیله ی شه شه م: هونهری پاراستنی زمان

ئه گهر دوو چاری نه خوۆشی و ئازاریك بووم ئه وا
له نئو ئه و ناره چه تیه دا ده مه به ردیكی كه روکپ

میژو و نووسان ده گیر نه وه: خالیدی کوری
یه زیدی کوری مه عاویه غه ییه تی عه بدولای

کوری زوبیری ده کرد که دوژمنی بنه ماله ی ئومه یه بوو، ده یگوت:
عه بدولا که سیکی رژده. خیزانی خالید ناوی ره مله بوو، ده یکرده
خوشکی عه بدولا، له وی دانیشتبوو، مته قی لییه وه نه هات و یه ک
وشه ی نه گوت. خالید پپی گوت: ئه وه بۆ چ نالپی ده لپی قسه که مت
پی خوۆش بوو یان ههر ناته وی وه لامم بده یه وه؟ ره مله گوتی: نه خیر،
هیچییان راست نیین، چونکه ئافرهت بۆ ئه وه دروست نه کراوه
خۆ هه لبقورتیته نئو کاروباری پیاوان، ئیمه چه پکه گولی بۆن
و باوه شیین، چ کارمان به نیوانی ئیوه یه؟! خالید سه ری سورما،
نیوچه وانی ره مله ی ماچ کرد.

پیغه مبه ر ﷺ زۆر به توندی قه ده غه ی کردووه هاوسه ران نه ئینی
نیوان خو یان بدرکینن.

نه حمه دی کوری حنه بل له نه سهای کچی به زید ده گیر یته وه؛ که نه و له خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ بوو، ژن و پیاویش له خزمه تی دانیشتبوون. پیغه مبه ر ﷺ فرمووی: ((له وانه یه پیاو هه بی باسی نه وه ی بکا چ له گه ل خیزانی خوی ده کا، له وانه یه ژنیش هه بی باسی نه وه ی بکا چ له گه ل پیاوه که ی ده کا)). خه لکه که هه موی کړوکپ بوون هیچیان نه گوت، منیش گوتم: نه ری وه لا نه ی پیغه مبه ری خودا ﷻ ژنانیش وا ده کهن، پیاوانیش وا ده کهن. خوشه ویست ﷻ فرمووی: ((وا مه کهن، نه م شته وه کو نه وه یه له سهر ریگه یه کدا شه یتانیکی نیر بگاته شه یتانیکی مییه، جووت بن و خه لکیش ته ماشایان بکات!))

خودای گه وړه ده فرمووی: [الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا (النساء: ۳۴)]

واته: پیاوان سهر په رشتیارین به سهر ثافره تانه وه به هو ی نه وه وه خودا باوی هه ندیکیان ی داوه به سهر هه ندیکیاندا هه روه ها به هو ی نه وه ی که (پیاوان) له سامانه کانیان خه رج ده کهن، جا ثافره ته چاکه کان (نه وانه) گو پرایه لانی به رده وام (بو خوداو پاشان میړده کانیان) پاریزه رانی (داوینی خو یان و سامانی میړده کانیان) که میړده کانیان له ماله وه نه بن به هو ی نه وه ی خودا فرمانی

پاراستنی داوه). هه ندی له راقه کارن ئەم ئایه ته وا ته فسیر ده کهن:

مه به ست له (خۆ پارێزان) ئەوانه ن: نهیانی سه رجیی نێوان خۆیان
و پیاوه کانیان ده پارێزن، هه ر پێویستیشه به ته واوی ئەم رازه
بشاردریته وه.

دره وشانه وه: له بری ئەوه ی ناخۆشی و کێشه کانت بژمییری نیعمه ته کانی
خودای بژمییره.

ناوبر: (استغفرالله) بکه هه تا شه یتانی وا لی بکه ی خۆی بکوژی.

بريسكه: ژيان كورته بويه به غم و خهفه تان كورتترى مه كه وه.

تهنگوستيلهى حهوتهم: به نويز شه
له گهل دله راوكئ بكه

تاوانم زوره، به لام كه له گهل ليبوردهي تو
به راوردم كرد بينيم ليبوردهي تو زور گهورتره

ثافره تاني موسلماني پيشين ده يانزاني نويز
په تي پتوه ندى نيوان خودا و به نديه، ههر به نده
ملكه چه كان براوهن: [قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ. الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ
خَاشِعُونَ] (المؤمنون: ۲)

واته: به پراستى باوه پداران پزگار دهن، واته سهرده كه ون تهو
كه سانهى كه له نويزه كانياندا له خودا ترسن (گهردن كه چن) بو
خودا.. ثافره تاني پيشين شه وان هه لده ستان و به وپه پرى ملكه چييه وه
خودا په رستيان ده كرد، ده يانزاني هم كار هيان باشتري تويشووى
قيامه ته، هاوكارى گهياندى بانگه واز بريتييه له نويز، تهو نويزه وا
له نويز كهر ده كات له به رانبهر سه ختى و ئالوزييه كانى خه لك به هيژ
و پته و بى، شه و بيدارى له ههره كرده وه باشه كانه بو نزيك بوونه وه
له خودا هه روه كو خوداى گه وره ده فهرمويته يه كه م بانگخوازى
خوى: [وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا
مَخْمُودًا] (الإسراء: ۷۹)

واته: (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌به‌شێکی شه‌ودا هه‌سته، شه‌و نوێژ بکه‌ به‌ قورئان خوێندن تێیدا، ئه‌وه‌ زیاده‌ نوێژی تایبه‌ت به‌ تۆیه‌، ئومێده‌وار به‌ په‌روه‌ردگارت به‌تگه‌یه‌نیتته‌ پله‌و جیگایه‌کی په‌سه‌ند کراو. په‌سه‌نی ئه‌وانه‌ ده‌دا که‌ شه‌و بیدرای ده‌که‌ن: [كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ] (الذاریات: ١٧) واته‌: ئه‌وانه‌ که‌مێک له‌ شه‌ودا ده‌خه‌وتن واته‌ شه‌و نوێژیان ده‌کرد.

ئه‌نه‌س ده‌گێڕێته‌وه‌: پێغه‌مبه‌ر ﷺ ها‌ته‌ مزگه‌وت و بینی په‌تیک به‌ ئه‌ستوونیکی مزگه‌وت به‌ستراوه‌ته‌وه‌. پێغه‌مبه‌ر ﷺ پرسی: ئه‌م په‌ته‌ چیه‌؟ گو‌تیان: ئه‌م په‌ته‌ ه‌ی زه‌ینه‌به‌ ئه‌گه‌ر شه‌که‌ت بوو خۆی پێده‌به‌ستێته‌وه‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((حلوه‌، لیصل احدکم نشاطه‌، فاذا فتر فلیقع)). لێی بکه‌نه‌وه‌ با هه‌ر که‌سی له‌ ئێوه‌ چه‌ندی پێکرا نوێژی بکا که‌ ه‌یلاک بوو با دانیشی. ئافره‌تانی برودار ئا به‌م جو‌ره‌ زۆریان له‌خۆ ده‌کرد و له‌پیناو به‌ده‌ست ه‌ینانی په‌زامه‌ندی خودا خۆیان شه‌ته‌ک ده‌دا، تا پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی پێکردن له‌ توانای خۆیان زیاتر نه‌که‌ن، باشت‌ترین خودا په‌رستی ئه‌وه‌یه‌: که‌م و به‌رده‌وام بێ، خۆ ئاشکراشه‌ ژنانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ هه‌موو کات و ساتی شه‌و و پو‌ژیان په‌ له‌ ئیشی دنیا. له‌وه‌ی که‌متر چیه‌ ئه‌گه‌ر دوو پرکات نوێژان له‌ تاریکی شه‌وی بکه‌ن تا بتوانن به‌سه‌ر شه‌یتاندا زāl بن، باشت‌ترین کاروبار ناوه‌ندگیریه‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ سی جاران فه‌رمووی: (ده‌که‌ زۆربلی و زیده‌پۆ له‌ناوچن).

دروشه‌نه‌وه‌: ئه‌گه‌ر راستگۆی متمانته‌ به‌ خودایی، ئه‌گه‌ر تۆبه‌کاریشی به‌ به‌یانیه‌ت دلخۆش به‌.

ناوپه‌: هه‌زار قه‌سیده‌یان به‌سه‌ر خاتوو شه‌جه‌رتوده‌پیدا هه‌لگوت، خاتوون مرد و شیعه‌ره‌کانیشی له‌گه‌ر خۆی برد.

بریسکه: ئارامگرتن کلیلی خوشییه

ئەنگوستیلەى هەشتەم: چەند
ئامۆژگاریهكى ئافرهتێكى سەرکەوتوو

خودایه گيان سوپاس بۆ تۆ هێ له تۆ سوپاسی ناکرێ
ئەى ئەو خودایهى هەموو بونەوهر ئومێد و نیازى پێته

دایکێكى ئەم سەردەمەى خۆمان ئەم
ئامۆژگاریانەى کچهکەى خۆى تێکەڵ بە

خەندە و فرمێسک کردوو. دایکە گوتویهتى: کچی شیرینم تۆ
بەرەو ژيانێكى نوێ دەچى، ژيانێک کە دایک و باوکت یا براکانت
شوێنیان تێیدا نییه، تۆ دەبیتە هاوسەرى پیاویک کە تەنیا و تەنیا
تۆى دەوى، رازى نابێ کەسێک هاوبەشت بێ تەنانەت ئەو کەسەى
له خوێن و گۆشتى تۆش بێت.

بیه خێزانى و بیه دایکیشى، وای لێ بکە هەست بکا تۆ هەموو
ژيان و هەموو دونیای ئەوى، هەردەم لەبیرت بێ پیاو — جا هەر
پیاویک بێ — منداڵێکى گەورەیه، بچوکتريت وشە دلخۆشى دەکا،
وای لێ مەکە بەو هاوسەرگیرییهى لە گەڵ تۆى کردوو و هەست
بکا تۆى لە مأل و خزمانت داپریوه، ئەویش هەمان هەستى هەیه،
ئەویش بەهەمان شێوه مألێ باوک و خێزانى خۆى لەپیناو تۆدا
بەجێهێشتوو، لێ جیاوازی لەنیوان تۆ و ئەودا وه کو جیاوازی نیوان

ژن و پياوه، ئافرهت پتر سۆز و غەريبي بۆ ئەو مāl و خيزانه ههيه که لێی له دايکبووه و گه و ره بووه و فير بووه، به لām پيويسته ئافرهت له سه ر ئەو ژيانه تازه ی رابی، پيويسته له گه ل ئەو هاوژينه که ی هه لبا و خۆی بگونجيني، ئەم پياوه مي رد و سه ره رشت و باوکی منداله کانييه تی.. رۆ له ئە مه يه دونيا يه نو ييه که ت.

کچی شیرينم ئا ئە مه ئیستا و داها تووته، ئە مه يه ئەو خيزانه ی تۆ و پياوه که ت دروستتان کردووه. کچه نازيزه که م من ناليم دايک و باوک و خوشک و برای خۆت له بير که چونکه ئەوان هه رگيز له بيرت ناکهن، جا دايک چۆن جه رگی خۆی له بير ده کا؟ له هه مان کات شوه که ی خۆت خوشبو ی و بۆ ئەو بژی و به هاوژيني ئەو خوشحال به.

دره وشانه وه: له ئاسيا وانه ی ئارامگری و له خه ديجه وه فا و له عايشه، راستبيژی و له فاتيمه خۆراگری فير به.

ناوې: به شيك له خي ر و خوشيی خۆت بده برسی و هه ژاران.

بریسکە: پێش ئەوان لە ئادەمی و جنۆکە، دەستی کەسیان پێ نە کەوتوو.

ئەنگوستیلە نۆیەم: ئەوەی بە
خودای دلخۆش نەبێ بە
هیچ شتێ دلخۆش نابێ

ئەمڕۆ و پۆژی تریش هەیه
ئیشی خودای چاوەڕێ دەکری

خودا هاودەمی باوەردارە، سیبوری گوێرایەلانی

و خۆشەویستی خوداناسانە ئەوەی خدوو بە خودا بگری ئەوا
حەزی لە ژيانە و کەیفی بەو بوونە دی و چێژ لە پۆژگاری ژيانی
وەردەگری، دلارام و سینە فراوان دەبێت، خۆشەویستی خودا لەنیو
دلی نەخش دەبەستی، سیفەتەکانی خودای لە ویژدان و دەروونی
جیگیر دەبێت، ناوەکانی خودا دینە بەرچاوی، ئەو ناوانە لەبەر
دەکا و لە سیفەتەکان رادەمینێ، هەردەم ئەم ناوانە لەنیو دلی
نامادەییان هەیه، ناوەکانی بەخشندە (الرحمن)، دلۆقان (الرحیم)،
نەرم و نیان (الحمید)، چاکە (البر)، بەسۆز و بەزەیی (اللطیف)،
چاکەکار (المحسن)، خۆشەویست (الودود)، بەریز (الکریم)، مەزن
و هیژا (العظیم)...، هاودەمی لە گەڵ خودا و خۆشەویستی و نزیکیی
لە خودا کاری تی دەکەن.

هه‌ستی نزیکی خودا له به‌نده‌کانی شادمانی لی دپته بهر، به‌نده بهو چاودیرییه‌ی خودا که یفخۆش ده‌بیته: [وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ] (البقرة: ۱۸۶)

واته: هه‌رده‌مێ به‌نده‌کانی من له‌باره‌ی منه‌وه پرسیاریان لی کردیت، بێگومان من لی‌یانه‌وه نزیکم، نزای نزاکاران گیراده‌که‌م هه‌رکاتێک هاوار و نزام لی بکه‌ن، ده‌ی با ئه‌وانیش به‌ده‌نگ منه‌وه بێن و بروام پێ به‌ئێن به‌لکو پێی راست بدۆزنه‌وه.

دلخۆش بوون به‌ خودا بێ هۆکار نابێ، بێ په‌نج و ماندووبوون ناییته به‌ر به‌لکو دلخۆش بوون به‌ ملکه‌چی و په‌رستن به‌ره‌نجامی خۆشه‌ویستییه، ئه‌وه‌ی ملکه‌چی فه‌رمانی خودا بێ و فه‌رمانه‌کانی به‌جێ بگه‌یه‌نێ و خۆی له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی به‌دوور بگرێ و له‌ خۆشه‌ویستییه‌که‌ی راست بکا، له‌م نزیکییه‌ تام و چێژی ده‌ست ده‌که‌وێ، له‌ نوزانه‌وه و دو‌عا‌کانی به‌خته‌وه‌ری بۆ په‌یدا ده‌بیته.

دره‌وشانه‌وه: جوانی هه‌ر جوانی په‌وشته، باشی هه‌ر باشیی ئه‌ده‌به، پله و پایه‌ش هه‌ر پایه‌ی عه‌قله.

ناوێ: دو‌عا مه‌پچرێنه چونکه په‌تی رزاگرییه.

بریسکه: وهسیهت بئی له گه‌ڵ ئافره‌تان باش بن

ئه‌نگوستیله‌ی ده‌یه‌م: خاوه‌ن دوو
پشدی‌ن دوو جار ده‌ژی‌ی

ئه‌وه‌ی ناخی جوان نه‌بئ
له‌و دونیایه‌ی یه‌ك شتی جوان نابینئ

ئه‌سه‌ی کچی ئه‌بوه‌ کر (په‌زای خودای لئ
بئی) نموونه‌یه‌کی زیندوو و جوانمان له‌باره‌ی

ئارامگرتن له‌سه‌ر سه‌ختی و تالییه‌کانی ژیان و پیداکری له‌سه‌ر
گوپرایه‌لی هاوسه‌ر و به‌ده‌ست هینانی په‌زنامه‌ندی هاوسه‌ر بۆ
دینیتته‌وه. له‌ فەرمووده‌یه‌کی سه‌حیحدا هاتوه، ئه‌سه‌ ده‌فه‌رمووی:
زوبیر منی خواست، هئ له‌ ئه‌سپێک هیچی تری نه‌بوو ئه‌ویش
من سه‌روکارم ده‌کرد و ده‌م له‌وه‌راند. ناوکه‌ خورمام بۆ وشتر دینا
و ئاوم ده‌دان و هه‌ویرم ده‌شێلا. پۆژی له‌ زه‌ویه‌که‌ی زوبیر که‌
پێغه‌مبه‌ر ﷺ دابوین، ناوکه‌ خورمام دینا، پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌سیکی
له‌ گه‌ڵ بوو، بانگی کردم و یخه‌ی له‌ وشتره‌که‌ کرد و منیش له‌
دواوه‌ی سوار بووم و زۆریشم شه‌رم کرد، زوبیر و غیره‌تی زوبیرم
به‌ بیره‌اته‌وه. گه‌یشته‌ینه‌وه مأل و پێغه‌مبه‌ر ﷺ پۆیی. گه‌رامه‌وه
مأل و هه‌موو سه‌رو سه‌ربرده‌م بۆ زوبیر گیترایه‌وه. زوبیر گوته‌ی:
وه‌لاهی کۆکردنه‌وه‌ی ناوکه‌ خورمایانم زۆر به‌لاوه‌ ناخۆشتره‌ له‌وه‌ی

لە دواوەی پیغەمبەر ﷺ سوار بووی. جا ئەسما دەلی: وا بوم تا ئەبوبە کری باوکم بەردەستیکی بۆ ناردم تا سەروکاری ئەسپە کە بکا، هیندەم پێی خۆش بوو وام دەزانی لە دیلی پزگار بوومە.

دوای ئەو هەموو ئارامگرتنە، دەرگای نیعمەت لەسەر خۆی و هاوسەرە کە ی کرایەو، بەلام ئەسما بە دەولەمەندی لوت بەرز نەبوو، بەلکو پتر دەست کراوە و بەخشنە بوو، هیچی بۆ سبە ی هەلنەدەگرت، کە نەخۆش کەوتبایە چاوەڕێی دەکرد تا چاک بیتەو و مال و سامان ببەخشی، دەیگوتە منداڵ و خزمان: ببەخشن و خێری بکەن، چاوەڕێی پاداشتیش مەبن.

درەوشانەو: ژیان لەبەر چاوی باوەرداران جوانە، دواڕۆژ لای لەخوداترسان خۆشەویستە، بەلی هەر ئەوانە بەختەوهرن.

وته ناوازه‌گان

ئه‌و وته ناوازه‌ت له‌بیربێ که له‌ پێبازی یه‌کتا په‌رستی و ده‌ستگرتن به‌ فه‌رمانی خودا دانسقه‌ن، له‌ پله‌ی که‌مال و پێبازی چاکه‌، دانسقه‌یی له‌پلیکانه‌ی سه‌ربه‌رزی و په‌وشتی جوان. هیچ ناوازه‌یه‌ک له‌وه به‌هادرتر و گه‌شت نیه‌ له‌و وته‌ ناوازه‌ی که‌ جوهرائیل بۆ پێغه‌مبه‌ری هه‌یناوه، ئه‌ویش: به‌لگه‌ یه‌کلاکه‌ره‌وه و ده‌لیلی ئاشکرا و نیشانه‌ی رۆن.

بریسکه: خه‌فه‌تیاڼ بۆ مه‌خۆ و به‌و فیتل و پیلانانه‌ش ده‌یکه‌ن دلته‌نگ مه‌به.

ناوازی یه‌که‌م: کئ ئازیزترین که‌سته؟

نه‌فس نه‌وها ده‌بئ که پایدینی نه‌گهر خواردنت دایئ
تامه‌زۆ ده‌بیت، نه‌گهر نه‌تدایئ، رادی و له‌بیری ده‌چئ

ئه‌وت له‌هه‌مووان خوشتر بوئ..!

قه‌ت له‌خۆت پرسبووه و له‌نیو دلی خۆت

لیکتداوه‌ته‌وه نایا چه‌نده‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوش ده‌وئ؟ ئه‌ری
ده‌زانی به‌لگه‌ی ئه‌و خوشه‌ویستییه ئه‌وه‌یه ئه‌و ئیشانه‌ بکه‌ی که
پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌زی لی بووه و له‌و شتانه‌ دووربکه‌ویده‌وه که ئه‌و
قه‌ده‌غه‌ی کردوون، چاو له‌هه‌ست و نه‌ستی خۆت بکه‌ و پرووی
هه‌ست و سۆزت — یه‌که‌م که‌س له‌خودا بئ — پاشان پرووی
خوشه‌ویستیت له‌و که‌سه‌ بکه‌ که ئیمه‌ی له‌گومرپیی ده‌رباز
کرد. ئه‌گهر ده‌ته‌وئ له‌به‌هه‌شت پایه‌دار بیت، ئه‌و فهرمووده‌ی
پیغه‌مبه‌رت ﷺ له‌بیر بئ که ده‌فه‌رموئ: ((المرء مع من احبه)).
واته: مرؤف له‌گه‌ل ئه‌و که‌سه‌یه که خوشی ده‌وئ، لی له‌هه‌موو
به‌لگان له‌پیشتر بۆ ئه‌و خوشه‌ویستییه ئه‌وه‌یه کار به‌وشتانه
بکه‌ی که خوشه‌ویست ﷺ فهرمانی پێداوه، ناخر چۆن ده‌گونجی
که‌سێ پپی وابی پیغه‌مبه‌ری ﷺ خوش ده‌وئ و کار به‌فهرمانه‌کانی

ئەو نه کا، شوێنکه وتهی سونهت و قورئان نه بێ، دهست بده یه کێك له کتێبه کانی ژیا ننامهی پیغه مبه ر ﷺ و بخوینه وه، بپروانه په وشتی بهرز و فهرمووده شیرینه کانی بو لیبوورده یی و له خودا ترسان و دونیانه ویستی، په وشتی خۆت بگۆره تا کو به په وشتی پیغه مبه ر ﷺ بچی.

دره وشانه وه: ژنه کانی نوح و لوت ناپاکیان کرد و بێ ئهرزش بوون که چی ئاسیا و مه ریه م بپروایان هینا و پێزیان لی گیرا. ناو بپ: نوێژ و قورئان خوێندن و زیکر ملوانکه ی گهش و زێڕین بو سینگ و بهرۆکت.

بریسکه: بینگومان من لییانه وه نزیکم نژای نژاکاران گیرا ده کهم ههر
کاتیک هاوار و نزام لی بکهن، دهی با ئه وانیش به دهنگ منه وه بین.

ناوازی دووهم: به خته وهری هیچ پیوهندی به دهوله مهندی و ههژاریه وه نییه

دهوری زه —انهی ئهم دونیایه ده مترسینی
چهندان شت هه بوون مه ترسیدار بوون و پروویان نه دا

بیرنارد شو ده لی: پیش ئه وهی بتوانم له سایه ی
قه له مه که مه وه شتیک پهیدا بکهم ههرگیز ناتوانم بلیم تامی
ههژاریم کردووه، چونکه کتیبخانه یه کی زور گه وره م هه بوو
ئه ویش کتیبخانه ی گشتی بوو له موزه خانه ی بهریتانی، باشتترین
تابلوی هونه ریم له بهرده ست بوو له نزیك گۆره پانی ترافلگار، جا
پاره م بۆچی بوو؟ جگهره بکیشم؟ خو جگهره کیش نیم، شامپانیا
بخۆمه وه؟ خو دیاره من ناخۆمه وه. سی قاتی تازه و گرانبه ها بکرم
تا کو به هه له داوان خۆم بگه یه نمه داوه تی ئیواره ی نئو کۆشکان و
ئه وان ببینم که هه موو هه ولی من ئه وه یه قهت چاوم به چاویان
نه که وی، ئه سپنیک بکرم؟ ئه سپ چهند مه ترسیداره. ئۆتۆموبیل
بکرم؟ بیزارم ده کا. ئیستا ئه وه نده پاره و سامانم هه یه ده توانم هه موو
ئه و شتانه ی پی بکرم، به لام ناشیکرم که له رۆژگاری هه ژاری
نه مکرپیوو. به خته وهری من ههر له و شتانه یه که له رۆژگاری

ههژاری به خته وهریان ده کردم، ئه وانیش: کتیب خویندنه وه و
 سهیرکردنی تابلۆ که چیژی لی وهرده گرم، بیرۆکه نووسینه وه یه.
 له لایه کی تریشه وه من ئه ندیشه ی قولم هه یه، پیم شک نایی
 هه رگیز هه وجیی شتیک بم زیاتر له وه ی چاوم داخه م تاوه کو خۆم
 له جییه کی وه ها دا بنیم که خۆم پیمخۆشه، هه رچی بمه وی له نیو
 خه یالدا ده یکه م. که وابی ئه و شته بی نرخانه ی وا له شه قامی بۆند
 ده فروشرین چ سوودی منی تیدایه؟!

دره وشانه وه: له مائی خۆت به هه شتیک له دلنه وایی دروست بکه
 نه ک یاریگای شه ره چه قه، به راستی هیمنی ناز و نیعمه تی خودایه.
 ناوبر: چۆن مافی خۆت له خه لکی ده وی ئه وهاش مافی خه لکی بده.

بریسکه: خودایه خانووێکم له نزیکه خۆت له به ههشتی بو دروست بکه

ناوازه ی سییه م: ئه ری خۆدا له
کهسانی تر شایه نتر نییه تاوه کو
سو پاسگوزاری بین

هیچ قوفلیک نییه دواتر قوفله که ی نه کرایته وه
هیچ مالتیک نییه نه گۆرێ و حالیکێ تری به دوا دا نه یه ت

سو پاسگوزاری خۆدا جوانترین و سانترین

هۆی به ختەوه ریه و، مایه ی سانه وه ی سه ر و

میشکه چونکه کاتی تۆ سو پاسگوزاری خۆدا ده که ی ئه و ناز و
نیعمه تانه ی ئه وت دێته به رچاو و سو پاسی ئه و نیعمه تانه ده که ی
که خۆدا به سه ریدا پڕاندووی و تۆش لێی سو ودمه ندی. یه کیک له
پیشینه چاکه کان ده فهرمووی: ((ئه گهر ده ته وی نیعمه تیکی خۆدا
بزانی چاوت داخه)), پروانه نیعمه ته کانی خۆدا ی هه ر له بیستن
و بینین و عه قل و ئاین و مال و منداڵ و پۆزی و جوانی. هه ندێ
ئافره ت هه ن به چاوی سوک له و نیعمه تانه ده پروانن، به لام ئه گهر
سه یری ئافره ته هه ژار و نه دار و نه خۆش و ئازاردراو و بی مال و
حاله کان بکه ن، ئه و اشوکرانه ی خۆدا ده که ن له سه ر ئه و نیعمه تانه ی
به ئیمه ی به خشیوو، ئه گهر له ره شالیک یان له هۆده یه کی به
خشت و قور یان له بن داریکی ئه و بینایانه بای چی؟ سو پاسی
خۆدا بکه له سه ر ئه و به خشینانه بکه، خۆت به و ئافره تانه به راورد

بكه كه لهش و لاريان يان عهقلان يان بيستيان يان مندا له كانيان
 توشي نه خۆشيهك بووه خۆ ئهوانه له دونيايي ههر زۆر زۆرن.
 درهوشانهوه: ئهوانه ي سكه سوتاون به وشه ي جوان دليان بدهوه به
 خير و چاكه فرميسكي ههژاران بسره.
 ناوب: ئه گهر لاپه ره ي ئه مپو ي پوژميرت هه لدايه وه بزانه تو
 پوژيكي ته مه نت له ده ست چوو.

بریسکه: ژيانی مرۆف هەر ده گۆرئ

ناوازه‌ی چواره‌م: ئافره‌تی به ختە وەر
کەسانی ده‌ور و به‌ری خۆی
دلخۆش ده‌کات

له ژيان و مهرگت هەر بآلا بووی
هەر به‌راستی تۆ یه‌کیکی له موعجیزه‌کان

ئۆریزۆن سویت ده‌لیت: ناپلیۆن به‌ختی

هه‌بوو، پێش ئه‌وه‌ی بیه‌ته سوپاسالار و ده‌ست به‌ داگیرکردن بکا
هاوسه‌رگیری له‌ گه‌ڵ جۆزفین کرد، شیوازه‌ نهرم و نیانه‌ که‌ی،
که‌ سایه‌تییه‌ شیرینه‌ که‌ی جۆزفین بۆ ناپلیۆن له‌ دڵسۆزی ده‌یان
پیاو باشتربوو، له‌ پێناو به‌ ده‌ست هێنانی پله‌ و پایه‌. جۆزفین
شادمانی بآلوده‌ کرده‌وه، ته‌نانه‌ت فه‌رمانی به‌ شیوه‌ی راسته‌وخۆ
به‌ خزمه‌تکاره‌کانیشی نه‌ده‌دا، خۆشی له‌ یه‌کیک له‌ وته‌کانی بۆ
ده‌سته‌خوشکیکی ئه‌وه‌ی پروون کردووه‌ ته‌وه‌ ته‌نیا له‌ یه‌ک شوین
وشه‌ی (ده‌مه‌وێت) به‌ کاردێنم ئه‌ویش له‌و کاته‌ی که‌ ده‌لیم:
ده‌مه‌وێت ئه‌وانه‌ی له‌ ده‌ور و به‌ری منن به‌ ختە وەر بن. وه‌ کو ئه‌وه‌ی
وۆلت ویتمانی شاعیری ئینگلیز ئه‌م شیعره‌ی بۆ ئه‌و گوته‌ی:

((له به‌یانیه‌کی جوان و پرشنگداردا

بە کۆلانی دا تێپەری و

شکۆی سپێدە

بە درێژایی ئەو روبارە بۆلاو کردەو))

دۆستی ئازیزم ھەر بەراستی سۆز و میھرەبانی، بەختە وەری لە
نیوانمان بۆلاو دەکاتەو، تەنانت شتە بێ گیانە کانیش دەگریتەو.
نەرم و نیانی جوانییەکی واتاییە هیچ سنووریکی نییە، جوانی
بۆ ئافرەت چەند گرینگە نەرم و نیانی بۆ پیاو ئەوھایە، بەلام بە
نەرمونیانی ئافرەت دەتوانی چەندان و چەندان جار زیاتر خۆی
جوانتر بکات.

درەوشانەو: ئەری ئەو ئافرەتە بەختە وەرە کە جوانییەکی خۆی
پیشانی مەرۆقە سەگ سیفەتەکان دەدات و شوخ و شەنگی خۆی
بۆ خەڵکانی گورگ سیفەت وەدەردەخا!؟

ناوێ: تۆ فرمیسکی مندالی خۆت دەسپری ئەی کێ فرمیسکی بێ
باوکان بسپری؟!؟

بریسکه: له شینهیی خودای بناسه ئه ویش له تهنگانه ده تناسی.

ناوازه ی پینجه م: دلنیا به هه موو شتیک به قهزا و قه ده ره

به که یفخووشی، ناتوانی درپژه به به ختوه وری بدهی
به غه مانیش که سی نادیار پهیدا نایته وه

یه کئی لهو شتانه ی (دیل کارینگی) له بری
ئیمان بوون به قهزا و قه ده ر باسی کردووه ئه وه یه،

که مروف ئه و که سه بئینته پیش چاوی خو ی که تووشی به لایه ک
بووه، وه کو چۆن گامیشیک یان بنه داریک تووش دی. کارینگی
پاساوی هه یه له وه ی باسی قهزا و قه ده ری نه کردووه، چونکه ئه و
چاره سه ره ی له به ر دهستی ئیمه یه به ر دهستی ئه و نه که و تووه، با گو ی
بگرین، کارینگی ده لئ: جاریک ویستم پروو به پرووی شتیک ئه سته م
بیمه وه که تووشی بوو بووم، هه ر به راستی کالقام بووم، زۆر پرته پرتم
کرد و توپه بووم، وه خت بوو شیت بم، چهند شه ویکم له خو کرده
جه هه نده می خه وزپان، دوا ی سالتیک له و ئازاره ده روونییه وازم له م
کاره ئه سته مه هینا که هه ر له سه ره تاوه ده مزانی هه یچ ریچاریک بو
گۆرپینی نییه، زۆر باشتربوو ئه و دپره شیعه ری وۆلت ویتمان جی
به جی بکه م که ده لیت:

((چهنده جوانه به ره نگاری تاریکی و زریان و برسییه تی

دهرد و به لا و ناخۆشى و لۆمه و سهرزه نشت هه ره شه ببیتته وه
وه كو چۆن ئازهل و ره گى دار وا ده كه ن)).

دوازه سالى ته مه نى خۆم له گهل ميگه له ئازهلان بردو وه ته
سه رى، هه رگيز مانگايه كم نه ديو وه بيئوميد بى، له و كاته ي له وه رگه
ده سووتى، يان به هو ي بيبارانى نه هات بى، يان گايه كه ي دۆستى
له مانگايه كى ديكه نزيك بو وه ته وه. ئازهل به هتورى و له سه رخۆيى
پرو به پرو وى تاريكى و زريان و برسپه تى ده بيتته وه، بۆيه زۆر به
كه مى تووشى تيكچوونى كوئه ندامى ده مار و برينى گه ده ده بن.

دره وشانه وه: هه ر بير له سه ركه وتن و خۆشپه كان بكه وه، هه رده م
ناخۆشى و به لايه كان له بير بكه.

ناوېر: چۆن زير كه له كه ده كه ي له كا تيكدا هه تيوه كان له برسان ده گريين؟!

بريسكه: ته نيا خودا به سه پيسپيتر دراو و چاودير بيت.

ناوازه ي شه شه م: نوم عه ماره ده دوي

جيهاننيكه هه م—وو خير و شهريك
سنووري خو ي هه يه و ماوه يه ك دي ت و ده روا

نوسه يبه ي كچي كه عب (دايكي عه ماره) -
په زاي خوداي لي بيت - به سه رهاتي پوژي نوحد
ده گير پته وه، ده ليت: سه ر له سبياني چوومه

ده ري بزنام نهو خه لكه چي ده كه ن، كونده ناويكيشم پي بوو، خو م
كه يانده پيغه مبه ر ﷺ، ديتم له گه ل هاوه لانه و پوژ پوژي نه وانه.
كه خهريك بوو موسلمانان نسكو بينن خو م له پيغه مبه ري ﷺ نزيك
كرده وه و ده ستم به شه ري كرد، به تير و شي ران به رگريم له پيغه مبه ري
ده كرد هه تا بريندار كرام. كه خه لكی بلاوه ي كرد و پيغه مبه ريان ﷺ
به جي هيشت، ئيبن قوئه يمه هات و گوتي: موحه مدم ﷺ پي پيشان
دهن، به س بزنام له كوييه، يان من ده بم يان نهو، من و موسعه بي
كو ري عومه ير پو و به پرووي بووينه وه، جا ئيبن قوئه يمه له شاني
دام، نه منيش دامه بهر شي ران لي نهو دوژمنه ي خوداي دوو زري
پوشي بوو.

ئا نه مه يه نوم عه ماره كه پيغه مبه ر ﷺ له باره ي نهو فهرموويه تي:
((ما التفت يمينا ولا شمالا يوم احد الا و اراها تقاتل دوني)). واته:

لہ پوڑی ئوحد ئاورم بہ لای راست و چہ پدا نہ دودہ تہ وہ ئیلا بینوومہ
وا ئم ژنہ شہر لہ پیناوم دہ کا.

درہ وشانہ وہ: ئاگاداری دہ مہ قالہ بہ چونکہ خۆماندوو کردنیکی
بہ لاشہ. خۆ لہ جنیودانی بہ دوور بگرہ چونکہ سزا و ئازارہ.

ناوې: ئوہی تین و تاوی ئاگری جہ ہنہ می لہ بیر بی لہ سہر
نہ کردنی گوناہان ئارام دہ گری.

بریسکه: نو له دهی رهوشت بهرزی ئهوهیه ههلهکان فرهامۆش
بکهی

ناوازهی ههوتهم: چاکهکردن له گهڵ
خه لکی غهم و خه فهتت ناهیللی

ئه گهر خودا سهراپای مولکی زهوویت بداتئ
خه لك چاوه پئ هه لئاین ده لئین ئهوه چیه؟!

فرموودهی پیغه مبه‌ر ﷺ له باره‌ی ده‌ستکراوه‌یی

ئافره‌تان زۆره، جا چ به هاندان بئ له سه‌ر جوامیری و به‌خشین، یا
به پیغه‌لدان و هه‌لگوتن بئ یان به به‌خشین بئ و ئه‌و دل‌خۆشییه‌ی
ئافره‌تان بئ، له میوانداری دۆست و خۆشه‌ویستان، دایکی پروداران
عائیشه ده‌گێڕێته‌وه؛ جارێک به‌رخێکمان کوشتبوه‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ
فرمووی: ئه‌ری هه‌چی لی ماوه؟ گوتم: هئ له پیلێک هه‌چی نه‌ماوه،
پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمووی هه‌مووی ماوه هئ له پیله‌که‌ی.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو مال و خێزانی خۆی روونکرده‌وه ئه‌وه‌ی به‌خشیویه‌
و، کردوویه‌ به‌ خیر و پاداشت، له‌ روژی دوایی وه‌ریده‌گرن،
ئه‌وه‌ی بو ئه‌م دونه‌یه‌ ماوه و ده‌یخۆن چ پاداشتی له‌ سه‌ر وه‌رناگرن.
ئه‌مه‌ سه‌رنجێکی چه‌ند جوانه‌ که هانی خیر و چاکه‌ ده‌دات له‌ پێناو
ره‌زامه‌ندی خودا.

ئەوێتا خاتوو ئەسەیی خوشکی عایشە (پەزای خودای لێ
 بێت) دەفەرمووێ: پێغەمبەر ﷺ ئامۆژگاری کردین بێهەشتین،
 بە لکو خودا پاداشتمان بۆ زیاد بکا، ئەسە دەلێت پێغەمبەر ﷺ پێی
 فەرمووم: درێغی مە که لە بەهەشتین با خودا لێت وەرنە گریتهوه، لە
 گێرپانە وەیه کی دی خێر بکه و بێهەشتە هەر مەژمێرە خودا بۆت
 دەژمێرێ، بە پرووی کەس دامەدەوه نەوهك خوداش بەسەرت
 داداتهوه.

دەرەوشانەوه: لەبەرئەوهی شەو دەگوزەری، ئازار و غەمیش دەپۆن
 و، قەیرانیشتی دەپەرێ و، سەختی و ناپەهەشتیش نامینێ.

ناوێ: لە گۆتە گۆتی (قەسە و قەسە لۆك) دوور بکهوه، کردەوهت هەیه
 هێندە شایێکە.

بریسکه: نیعمه ت بوکیکه و ماره ییه که ی سو پاسگوزارییه.

ناوازی هه شتم: زیانه کانت بکه قازانچ

ئه ی خودایه پڅومان له سهر له پی دهسته
له توو هس پاداشتی زور و زه وه ندمان دهوئ

ناموژگاری کرد و گوتی:

ئه گهر قاچت نه تره ی برد و که وتییه نیو چالینکی
فراوان، بیتومید مهبه ههر زوو به هیژ و گورینکی زیاتره وه له و جییه
دیته دهر، خودا له گهل نارامگرانه.

غه مبار مهبه ئه گهر له نزیکتین که سته وه تیرینکی کوشنده ت
بو هات، یه کی دی و تیره که دهر دینی و، برینت سهر پڅ ده بی و
ژیان و خنده ت بو ده گهر پته وه.

له کونه هه واران زور مه وه ستن به تایبه تی ئه گهر شه مشه مه کویره
لانه یان چیکرد بو، تارماییش پڅ و پڅ یازیان داگرت بو، به دوا ی
دهنگی بولبولان بگه پڅ که موژده ی ئاسوی پڅوژینکی نوی ده دن.

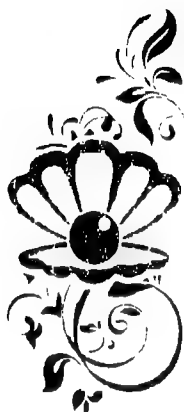
مه پروانه ئه وپه ره کاغه زانه ی زهرده لگه پراون و پیته کانیا ن
سپراونه ته وه و، دیره کانیا ن به هو ی دووره ده سته ناخو ډنډرینه وه،
به م نزیکانه بو ت دهرده که وئ ئه م دیره جوا نترین شت نیین که تو

نووسیووته، ئەم کاغەزانەش کۆتاشت نین که نووسیووته، دەبی
 ئەو کەسە جوئ بکەیتەو لەو کاتە ی ئەو دێرانە ی نووسیووە و لەو
 کەسە ی که ئەو تانی کاغەزە که هەڵدەداتە بەر با، ئەم دێرانە تەنیا
 چەند پەییکی جوان نین، بە لکو هەستی دڵیکن که لە گەل پیت بە
 پیتی ئەو دێرانە ژیاو، تەپە ی دلی کەسیکن که خەونیکی هەبوو،
 بە ناگری ئەو دێرانە زامدار بوو، مەبە شینە شاھۆ، ئەم بالندە یە هەتا
 خوینی زیاتری لەبەر برۆا خۆشتر دەخوینی، هیچ شتی لەم دونیا یە
 دڵپە خوینیکی تۆ ناھینی.

دەرەوشانەو: ئەو ی با بچینی، گەردەلول دەدوریتەو.

ناوێ: دوو زمان لەبەر دڵان رەشە، پاشملە کاریش تاوانبارە.

بریسکە: دەلینی مرواری نیو سەدەفن.

ناوازی نۆیەم: وەفا زۆر بەنرخە،

ئەری وەفاداران لە کوێن؟

پیاو پیاوی قســــە ی دوا ی خۆیەتی
بۆیە کە لە گەڵ کەسێ دانیشتن قسە ی باش بکەن

ئە یوب پیغەمبەر (علیه السلام) یە کێک بوو لە
گەورە خودا ناسان و، ئەوانە ی خۆیان داوێ دەست
خودا و بە حوکمی خودا رازین. ئە یوب لە جەستە

و مائ و مندال تووشی زەرەرمەندی بوو، تەنانەت هیندە ی سەرە
دەرزییە ک لە جەستە ی بە سەلامەتی نەما جگە لە دلێ. هەرچی
خودا بە بەنیادەمی داوێ لەو دونیایە ی نەیا تاوێ کو لەو نەخۆشیی و
بارودۆخە ی سوودی لێ ببینی، جگە لە خێزانە کە ی ئەویش بەهۆی
باوەرە کە ی بە خودا و بە پیغەمبەر ﷺ. ئەم ئافەرەتە هەژدە سالان
بە کرێ خزمەتکاری دەکرد و خواردنی دەدا یە ئە یوب و خزمەتی
دەکرد. مەگەر بۆ خزمەتکاری پوشتبە ئەگەر نا شوو و پوژ لێی
دووڕ نەدە کەوتەو، هەرکە لە خزمەتکاری مائان تەواو بیا یە کسەر
دەهاتەوێ لای ئە یوب، ئەم بارودۆخە درێژە ی کیشا و وەزعیان شپ
بوو، ئیدی کاتی خۆی هات و ئە یوب فەریاد و نالە یە کی لە دلێ
را بۆ خودای جیهان و پەرورەدگاری پیغەمبەرەان و زاتی بەخشنە

و دَلُوفَانِ بَهْرَزِ كَرْدَه‌وَه وَ، هَاوَارِی كَرْد: [وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ] (الأنبياء: ۸۳)

واته: (باسی) ئه یووب (بکه) کاتی هاواری له پهروهردگاری کرد (له دواى ناساغى ماوهیه کی زۆر) بهراستی من زیان و نازار و نهخۆشی دووچارم بووه و تۆش میهره بانترینی میهره بانانی.

هەر زوو خودا دو عایه که ی گیرا کرد، به هانای چوو، خودا
 فهرمانی به ئه یوب کرد له شوینی خۆی ههلبستی و پێ له زهوی
 بدا، ئه یوب ههستا و وایکرد، کانیهك ههلقولا، خودا فهرمانی دا
 خۆی تیدا بشوا، ههرجی دهر د و نهخۆشی ههبوو له جهستهی نهما،
 پاشان فهرمانی پێکرد له شوینیکی دیکه پێ لهزهوی بدا، ئه یوب
 وایکرد و کانیهکی دیکه دهر بوو، فهرمانی کرد بیخواتهوه، ئه یوب
 خواردیهوه، ههرجی دهر د و تازارهه بوو له نێو ههناوی نهما، له
 ناوهوه دهر وه چابووهوه، ئهم ههموو شته بهروبوومی ئارامگرتن
 و خۆراگری و سوود و ئه نجامی رهزامه ندیه.

دروه‌شانه‌وه: به‌دنیایی مرؤف له‌پای قسه‌کردنی په‌شیمان ده‌بیته‌وه
به‌لام که‌م که‌س له‌سه‌ر بی‌ده‌نگی به‌داخ بو‌وه!

ناوبر: به فرمیسکی تۆبه، سورمه‌ی تاوان بشۆ.

بریسکه: ئافرهت سه‌رچاوه‌ی دلخۆشیی و کانگه‌ی که‌یف و خۆشیی

ناوازه‌ی ده‌یه‌م: هه‌ته‌ر (جدی) به.. هه‌ته‌ر^(۱)

به‌ده‌م به‌یانی پێکه‌نه‌و بۆ: ئەک

به‌خێریتی ئیمه‌ تینووی دیدارت بووین

ئیش و کاره‌ کانت به‌ دل بکه‌، جاهه‌ر له‌ په‌روه‌رده‌ کرنی
مندال و گه‌ران به‌دوای ئیش و کاری به‌ سوود و
که‌لک و، خۆتندنه‌وه‌ی به‌سوود و، قورئان خۆتندن و
نوێژی به‌مانا و، زیکری سپی و خێر و به‌خشین و پێکخستنی مال و
کتیبخانه‌، تا به‌وشتانه‌ غه‌م و خه‌فه‌ته‌ کانت لی دوور بکه‌وێته‌وه‌.

تۆ پروانه‌ ئەم ژنه‌ بێباوه‌رانه‌ له‌ گه‌ل ئەو لادان و بێ باوه‌رییه‌ی
هه‌یانه‌ له‌ ژانیان چهند هه‌ته‌رن، ئەوه‌ تا سه‌رۆک وه‌زیرانی پێشووی
ئیسرائیل (گۆلدا مایه‌ر) له‌ یاداشتنامه‌ که‌ی چۆن باسی شیلگیری
و پێکخستنه‌وه‌ی سوپا ده‌کا. باسی هه‌لوێستی خۆی له‌ شه‌ره‌کانی
له‌ گه‌ل عه‌ره‌ب ده‌کا، ئەو ئیشه‌ی به‌م ئافره‌ته‌ کراوه‌ به‌ که‌م پیاو ده‌کری!
درووشانه‌وه‌: به‌خته‌وه‌ری به‌شێک نییه‌ له‌ جادوو، ئەگه‌ر وا بوايه
هێنده‌ به‌نرخ نه‌ده‌بوو.

ناوهر: ئافره‌تی برودار له‌ خۆر جوانتره‌ چونکه‌ به‌ خودا په‌رستی
پێژلینگیراوه‌.

(۱) جدی: هه‌ته‌ر، لێبار، شیلگیرانه‌..

مەرجان

مەرجان لە بنەبنەى دەریاکان دەردەهیندری تاوہکو بە گەردەن
وہبکری، بەلام ئەو مەرجانەى کە لە سیدرەتولمونتەها لە خزمەت
بارى تەعالا ھاتووہ تە خواری زۆر بەسوودتر و بەکەلکترە، چونکە
مەرجانى سەر زەوى ئافرەتانی بىباوہر و پرووت و خراپ دەپپۆشن
بەلام مەرجانى ئاسمانى تەنیا ئافرەتانی پاک و خۆپاریز و خوشنووود
دەپپۆشن.

بريسكه: به راستى خودا له گهڵ ئهوانهيه كه خويان پاراستوو (له تاوان) ههروهها ئهوانهش كه چاكه كارن.

مهرجانى يه كه م: به ئازايى له گهڵ نهفسى خۆت بوهسته

برسييه قى به ئهستوو ركيكى وشك ناميئى كه وابى
ئهو هه موو حهسرهت و دوو دلييه له پاى چى؟!

ئهم پرسيارانه له خۆت بكه و به ژيرى و ليزانى
وه لاميان بدهوه:

– ئايا دهزانى تو گهشتيكي بى گهرا نهوه ده كهى؟.. ئهري خۆت بو
ئهم سهفه ره ئاماده كردوو؟

– ئهري لهم دونيايه پوچه دا بايى خۆت تو يشووت هه لگرتوو و
كارى چاكت كردوو هه تا له نيو قهبر هاو نشينت بيت؟

– ته مهنت چهنده؟ چه ندى ده ژى؟ ئايا دهزانى هه موو سه ره تايه ك
كو تايى ههيه، كو تايى يان به هه شته يان ئاگر؟

– ئهري قهت ها تو وه ته مي شكت كاتى فريشته بو نسكوى روحت
له ئاسمانه وه داده به زن تو لهو كاته بيتاگا بيت و له رابواردنى
بيت؟

– ئاخۆ هەرگیز دوا پۆژ و کاتژمیڤی ژیاڤی خۆت هاتووته
 بهرچاوی، کات و ساتی لیکدا بران له مأل و مندال و دوورکه و تنه وه
 له دۆست و ئازیزان؟ ئه وه مردنه به و هه موو سه ختی و ناخۆشییه وه،
 به لێ، ئه وه مه رگه .. مه رگ!!

دواي ئه وه ی پۆخت له جهسته جیا بووه وه، ده تبه نه سه ر تاته شوڤ
 و ده تشوڤ و کفنت ده کهن، ده تبه نه مزگه وتی و نویت له سه ر
 ده کهن، پاشان به چه ند پیاویک هه لته گرن بۆ کوێ؟

به ره و گوڤ، یه که م مه نزلگه ی دوا پۆژ، جا ئه و گوڤه یان میڤرگیکه
 له میڤرگه کانی به هه شت یان چالیکه له چاله کانی ناگر؟

د ره و شان هه وه: وانه له شکسته کانت وه ربگره.

ناوڤ: هه ردووکی هه ر مألن: مألێ زکر و قورئان، مألێ گورانی و
 رابو واردن!

بريسكه: خودا ئه و زاته يه كه باران ده بارينى له پاش ئه وهى كه
خه لكى نا ئوميد بوون

مه رجانى دووهم: وريا به

دلم پيش پروودانى شتيك پر نابى و غه مى بو ناخوم
خو ئه گهر شته كه پرويدا و تپه پرى خومى بو دلته نگ ناكه م

ئاگدار به خوت به پياوان و بيباوهران و ئافرهتى
خراب مه چوينه، له فهرمووده يه ك هاتووه: ((لعن الله

المتشبهين من الرجال بالنساء، و المتشبهات من النساء بالرجال)). واته
نه فهرتى خودا له و پياوانه ي خويان به ژنان ده چوين و نه فهرت له و له و
ژنانه ش خويان به پياوان ده چوين، و ريباى هه موو ئه و شتانه به كه
خودا توپه ده كا، ئه و شتانه ي كه له فهرمووده دا قه ده غه كراوه، مانه وه
له گه ل پياوى بيگانه يان گه شت له گه ل كه سانى نامه حهرم، يان بى
شهرم و بى ئاپرووبى و خو پروو تكدنه وه و فهراموش كردنى خودا،
هه موو ئه م شتانه دل تيكه ل و پيكه ل ده كه ن و دلته نگى دروست
ده كه ن و ده بنه تاريكى دونيا و دواپوژ، به داخه وه ئه م شتانه ئيستا له
نيو ئافره تانى موسلمان به ربلاوه هى له وانه ي خودا ره حمى پيكدوون.

دره وشانه وه: بو ئه وهى جوان بى ده بيت به جوانى بير بكه يته وه.

ناوېر: چاكترين ژياننامه به كرده وهى چاك و په وشتى جوان تومار
بكه.

بريسكه: ئه ي پهره ر د گارمان له گونا هو زياده ره ويان له كار ووبارماندا
، ببوره

مه رجانى سڤيه م: سو پاسگوزارى چاكه كاران ئهركه

ئه گه ر له گه ل ناخى خۆت دوواى، راستى پڤمه لئ
ئه گه ر نه فس راستى كرد هيواي بو بچوك كه وه

(خه يزه ران) كه نيزهك بوو، خه ليفه مه هدى له

كۆيله فروشانى كړيوو، ئازادى كرد و له خۆى ماره كرد، هه موو
فه رمانئىكى ئه و ژنه شى جڤبه جئ ده كرد، دوو كورپى ئه م ژنه شى
كرده خه ليفه ي جڤنشين، ئه و جا كا تئك خه يزه ران له خه ليفه ي توره
بووبايه پئى ده گوت: له ژيانى خۆم خيّر و خوشييه كم له تۆ نه ديووه!

به هه مان شتوه (به رمه كيه) ديلىك بوو، ده كپر دا و ده فروش را.
تا وه كو پاشاي مه غريب مو عته ميدي كورپى عه باد كړى و ئازادى
كرد و كردييه شاژن، به رمه كيه وه ختايهك ديتى وا ژن و ژارى
كاره كه ر يارى به قورئ ده كهن، هه واي زه مانى خۆى بزووت و
حه زى لئ بوو وه كو وان گه مان به قورئ بكا، پاشا فه رمانى دا
برئىكى يه كجار زۆرى گول و عه ترى له شتوه ي قور بو ساز بكرئ
تا شاژن خۆى پئى بخافلئئ. سه ره راي ئه و هه موو چاكه يه كا تئ
به رمه كيه له پاشا توره ده بوو ده يگوت: قهت خيّر و خوشييم له تۆ

نەدیوو. پاشاش پێدەکنی و دەیگوت رۆژی قورەکش؟! شازن
نارەقە ی دەکرد لە شەرمان!

ئەو سەروشتی ئافرهتەن ئاوايه — بێجگە لە کەمێکیان نەبێ —
ئەگەر ھەڵە یەك یان کەموکورییەك ببینن ھەموو ئەو شتانەیان
لەبیردەچێ کە لە پێناویان کراو. لە ھەرموودە ی خۆشەوێست
ﷺ ھاتوو: ((ئە ی گەلی ئافرهتەن خێر و چاکە بکەن چونکە بێنیم
زۆرینە ی دۆزەخییەکان ئافرهت بوون، ئافرهتەن گوتیان: جا بۆ وایە
ئە ی پێغەمبەری خودا ﷺ؟ ھەرمووی: زوو نەفرینان دەکەن و زۆر
پچک و پەلاران داوین، لە گەڵ دۆستی چاک بێ ئەمە کن)).

و قال ﷺ ((اريت النار فاذا اكثر اهلها النساء، لانهن يكفرن
العشير و يكفرن الاحسان، لو احسنت الى احداهن الدهر ثم رات
منك شيئا، قالت: ما رایت منك خيرا قط)).

ئەگەر کەسێک سەروشتی ئافرهتە ی ناسی ھەرگیز تۆرە نابێ و
دەماری جووت نابێ لەو کاتە ی ئافرهتێک نکوێ بکا و بلی: من
ھیچم بۆ نە کراو.

دەرەوشانەو: ئافرهتە ی سەرکەوتوو ئەو ئافرهتە یە ھاوسەرە کە ی
دوعای بۆ دەکا و پێی داھەڵدەلێ، دراوسێیەکانی خۆشییان دەوێ
و دەستەخوشکەکانی پێزی دەگرن.

ناوێ: ھەموو خولەکی (استغفرالله) بکە و لە ھەموو قسە یەکت
(سبحان الله) یەك بلی.

بریسکه: ره‌حمه‌تی خودا توره‌یی ئه‌وی گرتوه‌ته‌ خۆی

مه‌رجانی چواره‌م: بۆ چاودیری رۆم له‌ جه‌سته‌ له‌پێشتره‌

به‌هار به‌ شانـازیه‌وه‌ هـات و پێده‌که‌نن
هێنده‌ به‌و جوانیه‌ی خۆی شاده‌ وه‌خته‌ بدوێ و بزه‌ بکا

عومه‌ری کوری عه‌بدولعه‌زیز له‌ سه‌رده‌می
خه‌لیفایه‌تی خۆیدا به‌ پیاوێکی گوت: کراسێکم

به‌ هه‌شت دره‌همان بۆ بکړه. کابراش کراسه‌که‌ی کړی و هێنای،
عومه‌ر ده‌ستی خسته‌ سه‌ر کراسه‌که‌ و گوتی: وه‌ی چهند نه‌رم
و جوانه‌! کابرا کرژیه‌وه‌، عومه‌ر لێی پرسى: کابرا ئه‌وه‌ به‌ چ
پێده‌که‌نی؟ کابرا گوتی: قوربان پێش ئه‌وه‌ی بیه‌ خه‌لیفه‌ جارێک
فه‌رمانت پێدام عه‌بایه‌کی ئاوریشمت بۆ بکړم، منیش عه‌بایه‌کم به‌
هه‌زار دره‌هم بۆ کړی، جا ده‌ستت له‌سه‌ر دانا و گوت: ئۆی چهند
دړه‌ دړ! ئیستاش ئه‌و کراسه‌ هه‌شت دره‌هم باییه‌ت به‌ لاوه‌ نه‌رمه‌؟

جا عومه‌ر فه‌رمووی: پێم وایه‌ ئه‌و پیاوه‌ی کراسێک به‌ هه‌زار دره‌هم
ده‌کړێ له‌ خودا ناترسێ، پاشان فه‌رمووی: کاکه‌ من نه‌فسێکم هه‌یه‌
حه‌زی به‌ پله‌ و پایه‌یه‌، هه‌ر کاتێ ده‌گه‌مه‌ پله‌ و پایه‌یه‌ک داوای به‌رزتر
ده‌کا، کاتێ بوومه‌ میر دئه‌ی ده‌دام بیه‌ خه‌لیفه‌، که‌ بوومه‌ خه‌لیفه‌
ئه‌وجاره‌ نه‌فسم به‌ خه‌لیفایه‌تیش پاناوه‌ستێ و ئاره‌زووی له‌ به‌هه‌شته‌.

درهوشانهوه: بپیاردان له سه‌ر خه‌لکی له ته‌ستۆی ئیمه‌ نییه، کوا ئیشی
ئیمه‌یه بپیر له‌سزادان و تۆله‌ی نه‌وانی دی بکه‌ینه‌وه.

ناوهر: جوانیه‌یه که‌ی خۆت له‌ گه‌ل خۆتدا به‌ه‌ گۆر.. ته‌قوا

بریسکه: سنووری خودای بیاریزه خودا ده تپاریزی

مه رجانی پیئجه م:

نان ئەو نانه ئەمڕۆ له خوانه

ده خيلت بـم كورې ئەمڕۆ به فەردا وا ده كه م ههچه
چ فەرداها تيا نه كراوه كارێك و بووه دوینێ (مه حوی)

له خۆدان و پرچ پنینه وه و بهرۆك دراندن بۆ
كه سه ر و غه می پابردوو چ سوودی ههیه، ناخه ر

چ به ههیه کی ههیه مڕۆف هه موو بیر و ئەندیشه ی خۆی بخاته سه ر
پووداوێك كه تازه به سه رچوو، به باكردنی كۆنه كایان، غه م و
دڵسو تانت بۆ زیاد ده كات؟!

ئه گه ر له ده سته مان ها تبا و ده ستێكه مان گه یشتبایه پابردوو هه تا
بتوانین پووداوه كانی بهرێ بگۆرین و به دلی خۆمان ده سكا ری
بكهین، ئەوا گه پانه وه بۆ پابردوو ئەرك بوو، هه موو به هه له داوان
خۆمان ده گه یاندی، ئەو ئیشه ی لێی په ژوانین ده مانسپیه وه. له
هه ر شتی به شهان كه م بوو زیادمان ده كرد، به لام ئەو شته ئه سته مه،
بۆ ئیمه وا باشه هه موو هه ول و ته قه لای خۆمان له گه ل پڕۆژگار
و شه وگا ری ئیستامان به دین، هه نو كه ده توانین جیگه وه یه ك
وه دۆزین.

فهرموو ئهوه ئاگاداری قورئان پاشی سهربوردهی ئوحد خودا
 به جهرگسووتاوی کوژراوه کان و خه جاله تمه نده کانی پراکردووانی
 فهرموو: [قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى
 مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
 وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ] (آل عمران: ۱۵۴)

واته: بلی ئه گهر ئیوه له ماله کانی خوشتاندا بوونایه ههر
 دهرده چوون، ئهوانه ی کوژرانیا ن له سه ر نووسرا بوو بۆ جیگای
 کوژرانیا ن (پراکشانیان) بۆ ئه وه ی خودا تا قی بکاته وه ئه وه ی که له
 سنگتاندا یه و بۆ ئه وه ی پالفته و پاکی بکاته وه ئه و (بروایه) ی که
 له دلتاندا یه و خودا زانایه به وه ی له سینه و دهروونه کاندایه.

د ره و شان ه وه: د ل ن ی ا به به خ ته وه ری وه کو گو ل ی ک ی چ ی ن را و ه ی ش ت ا
 خو ن چ ه ی نه ک رد و وه به لām به د ل ن ی ا ی ی ه وه ه هر ش ی ن ده بی.

ناو پر: با هه و ل و کۆششت بۆ زیڕ و خشل و ئاههنگ نه بی، به لکو
 له چاکه کردندا بی ت.

بریسکه: هه ره کهسی پروو وهرگپری له یادی من نهوه بیگومان نهو
که سه گوزه رانیکی سهخت و تهنگی ده بیت

مه رجانى شه شهه: تهنگ و چه له مه گه نجینه ی وسته کانن

سبه ی به پروویکی خوش لهو میگره جوانه پروانه
وا بالنده گـۆرانی بو ده لئ و ده خوینئ

له ئوم عه لاهه (رهزای خودای لئ بیت)
ده گپرنه وه فهرموویه تی: ((ابشري يا ام العلاء،

فان مرض المسلم يذهب الله به خطاياہ كما تذهب النار خبث الفضه))
واته: من نه ساغ بووم و پیغه مبه رﷺ سهردانی کردم و فهرمووی:
ئه ی ئوم عه لا موژدهت لئ بی، چونکه خودا به هووی نه خوشی
موسلمان تاوانان پاده مالئ وه کو چون ناگر خلتی زیوو ناهیلئ).

خو نه وه بهو مانایه نایی ئیمه خو مان تووشی میکرۆبی
نه خوشییان بکهین و چاره ی نه خوشان نه کهین به بیانووی نه وه ی
نه خوشی گوناوه و تاوانان ده سرپته وه، به لکو له سه ره بنده پتویسته
داوای زوو چاک بوونه وه بکات و دهرمان به کاربینئ، ههروه ها
له سه ره نه خوشی ئارام بگری و له خودا وه ی بزانی.

ئه وها له نه خوشی پروانی که ئه م نه خوشییه له تووماری چاکه کانی
ره سیده، نه وه یه که ئیمه له م خانمه چاکه کاره فیری ده بین.

له سهه ئافرهت پێویسته له کاتی له دهستدانی میرد و مندا له کانی ئارام بگرێ، ئه وه تا له فهرمووده یه ك هاتووه: ((ان الله لا یرضی لعبده المؤمن، اذا ذهب بصفیه من اهل الارض فصبر واحتسب، بشواب دون الجنة)). واته: خودا به كه متر له به ههشت بۆ بهنده ی خۆی رازی نابێ، ئه گهر خۆشه و یستیکی له وه بهنده ی خۆی دا بری و بهنده كهش ئارامگر و خۆراگر بوو، به پاداشتی جگه له به ههشت.

ئه گهر ئافرهتێك بپهژن بوو، خودا پیاوه كه ی به ره و دلۆقانی خۆی برده وه، خودا بۆ ئه م پیاوه نزیكتر و له پێشتره، جا ئه گهر ژنه كه گوتی: هۆ میرد به شه كه م پۆ، وه ی پۆ له پۆ! خودای ئافه رینه ر ده فه رمووی: بهنده ی خۆمه و من له هه موو كه س پتر له و نزیكم، مافی منی به سه ره وه یه نه كه سی تر. میرد قه رزه، كور سپارده یه، برا ده ستخوازه، باوك وامێكه، ژن ئه مانه ته.

مال و خێزان سپارده ن، هه ر ده بی پۆژێك ئه و سپاردانه بگێڕیه وه. دره وشانه وه: وه کی چۆن له تاعونی راده كه ی ئاواش له جویندانی هه لێ.

ناوهر: كتیبخانه یه کی بچوك له ماله وه دروست بکه چونكه پۆحی ماله.

بریسکه: خودا به زهیی به میهره بانه کاندایته وه.

مه رجانی حه وته م: به زه ییت به وانده دا
بیته وه له سه ر زه یین ئه وه ی له
ئاسمانه به زه یی پیتا دیته وه

نه تزانوو هه موو ناخوشیه ک، خوشیه کی له دوایه
وه کو چون ئارامگرتن ده رووی خیری له دوایه

له فهرمووده کانی پیغه مبه ردا ﷺ سۆز و

دلوفانی دایک بۆ منداڵه که ی به روون و ئاشکرای پیشان دراوه، که
ئه مه ش نمونه ی سۆز و دلناسکییه، کانی دلنه رمیی و میهره بانیه
که خودا هه لێقولاندوو، تا بۆرۆله کانیان ده ربین. به خشین و هاوکاری
پیغه مبه ر ئه و نمونه زیندووانه ی بۆ پروونکردنه وه ی په حمه تی خودا
بۆ به نده کانی پیشان داوه. له میری باوه رداران عومه ری کورپی
خه تتاب (په زای خودای لئی بیت) ده گیرنه وه، هه ندیک ئافره تی
که نه زه یان هیتایه خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ. پیغه مبه ر ﷺ بینی یه کئی له و
که نه زانه ده گه ری. منداڵیکی بچوکی له نیو یه خسیره کان دیته وه، له
باوه شی خۆی کرد و شیر دای، جا پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی ئه ری
پیتان وایه ئه م ژنه ئه و منداڵه ی خۆی باوێته نیو ئاگرئ، گوتمان:
ناوه لا، فهرمووی: خودا بۆ به نده کانی خۆی له و ژنه به ره حمتره بۆ
منداڵه که ی.

ئەم ژنە دیل و دڵتەنگە، لە مأل و حاللی خۆی خانومان بوو،
 لە کەن میرد و ھۆزی خۆی سەرگە ئاز بوو. ئیستەش بوو تە یە خسیر
 و بەرفەرمان، بارودۆخی دەروونی ئەم ژنە لە حالیکی زۆر شر و
 شەپرتو دایە، غەمی سەز دلی سەختە، کەچی ئەو بارودۆخە وای
 لەم ژنە نە کرد ئەو پارچە جەرگە ی خۆی، ئەو کۆرپە ی خۆی لەبیر
 بکا، بە ھەموو تین و تاوی لەدوای ویل بوو تاوێ کو دۆزییەو و لە
 نامیزی خۆی کرد و مەمکی دایی و بە سینگی خۆیەو پرایگووشی.
 ئافرەتێک لەو حالەدا دەستی لەو کۆرپە ی خۆی ھەلنە گرت، لەو
 تەنگانە یە کۆرپە کە ی خۆی لە ناخۆشی و برسییەتی پزگار کرد و
 خۆی بە ساقە ی دە کرد.

دەرەوشانەو: زمانی خراپ ھێندە ی زیان بو سەری خۆی ھە یە ھێندە
 زیانی بو زمانلیدراوێ کە نییە.

ناوې: دوای ئەو ی تۆبە و ئیستیغفارت بو خۆت و موسلمانان کرد
 ئەو سا بخەو.

بريسكه: سو پاسگوزاري پاريز به ندييه له ناخوشي

مه رجاني هه شتم: ئه م دونياي جوانه
هه ر ته نئ گه شبنه كان ده بينن

سه لاواق خودات له سه ر بئ ئه ي به يداغي پينماي
پوژگار موژده ي هاتني تو ددها

ئه گه ر زستان ده رگه ي مائي داخست، ئه گه ر
كه وييه به فر هه موو لايه كي لي گرتي، چاو ه پرواني
هاتني به هاري به، په نجه ره كان بو كزه بای
هه وای پاكو بكه وه. دوور پروانه به لكو بالندان بيني كه دينه وه
و ده چريكينن، خوړه تاوي ده بيني وا شهوق و شه به نكي زيريني
له سه ر لكه داران ده داته وه هه تا ته مه نيكي نوي و، خه ونيكي تازه و
دليكي نویت پي به خشي.

بو دار و دره ختي جوان گه شتي بياباني مه كه، له بياباني هي
له ترس و ته نيایي چي دي نيه، تو پروانه ئه و سه دان دار و باره ي
وا سي به ريان ده وره ي داوي، به روبوميان شادمانت ده كهن، ئه و
خوشييه ي كه وا بالنده كان له وي لانه يان داناوه.

هه ول مه ده كو نه كايان شه نه با كه ي و حه سه رتي بو هه لكيشي،
ئه گه ر گه لاي ته مه ن وه ري جاريكي تر په لكان نادا، له كاتيكا
له هه موو دهره به هاريكي نوي گه لاي تازه ده پروي، تو هه ر له و

گەڵایانە بروانە وای بەری ئاسمانییان گرتو، واز لەوانە بێنە وەریوون
و لەسەر زەویین، مەبە بەشێک لەوان.

ئەگەر دوینی پڕۆیی، خۆ ئەمڕۆت لە بەردەستە ئەگەر ئەمڕۆش
بەر و بارگەیی پێچایە وە لەسەر پڕۆشتن بوو ئەوە تا بەیانیت هەیە،
غەمباری دوینی مەبە چونکە ناییتە وە، بۆ ئەمڕۆش داخان مەخۆ
چونکە دەروا. خەون بە پڕۆژیکێ پرشنگدارە وە بێنە کە سبەیی هەلدی.

درەوشانە وە: ئەستەمە بتوانی ئەو هەموو نەخۆشییانە بەینیتە پیش
چاوی خۆت کە لە ئەنجامی قسەیی ناخۆش و دەمەقڕی دروست بوون!
ناوێر: ماله کەیی خۆت بکە میحرابی زیکر و کۆشکێک لە زانست.

بریسکه: ئافره تان خوشکی پیاوانن.

مەرجانی نۆیەم: خودای لە شینەیی
بناسە ئەویش لە تەنگانە دەتناسی

ئەي بئ هیوا پیش مەرگت بمره ئەگەر
دەشتەوێ بژی دەبێت ئومیدێکت هەبێ

کاتێک پێغەمبەر یونس (علیه السلام) لە نیو
سکی نەهەنگ هەستی بە دڵگوشران کرد، لە نیو

ئەو تاریکییە ئەنگۆستەچاوە: تاریکی دەریا، تاریکی نیو سکی
نەهەنگ و تاریکی شەو، دلی گیرا. غەم و خەفەتی زۆر بوو،
وەرەز بوو، هاواری بۆ خودای فریادپرسی لێقەوماوان، پەناگیری
کەسەرداران، بۆ خودای بەرەحم و بەخشنده برد، زمانی بەو پەشقانە
پژا کە هەر دەلێی یاقووت و مەرجان: [وَذَا النُّونُ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا
فَقَظَنَ أَنَّ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ] (الأنبياء: ۸۷)

واتە: (باسی) زەننون (یونس بکە کە پێغەمبەری خەلکی
نەینەوا بوو) کاتێ بە تورپی رویشت (گەلە کە بە جێ هیشت)
وای دەزانی ئیمە تەنگانەیی بەسەردا ناهێنین، جا لە تاریکیە کاندای
(تاریکی شەو و دەریا و ناوسکی نەهەنگ) هاواری کرد (ئەو
خودا) بەراستی هیچ پەرستراویک نی یە جگە لە تو، پاکێ و

بینگهردی بۆ تۆیه بینگومان من له ستهمکاران بووم). ههر زوو
 باوه گۆیی دراوه، خودا دهفهرمووی: [فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ
 وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ] (الأنبياء: ۸۸)

واته: (ئیمهش نزاو هاواری ئهومان گیراکرد و لهو غهم و خهفه ته
 پرزگارمان کرد ههرواش ئیپانداران پرزگار ده کهین.

خودا سروشی بۆ نه ههنگه که نارد، که یونس له وشکانیه که
 هه لبداته ده ری، به نه خۆشی و لاوازی خۆی له که ناریک دیته وه،
 به لام له ژیر چاودیری خودای دا بوو، خودا به په حمه تی خۆی
 دایپۆشی، بنه کوله که یه کی بۆ شین کرد — کوله که قه دی نییه ته نیا
 په لك و گه لای پانی هه یه — خودا وه کو جارانی لی کرده وه، بوژایه وه
 و که و ته وه سه رخۆی. ئهم پروودا وه بۆ ئه و که سانه یه که خودای
 له فهره حنایی ده ناسن، خوداش ئه وان له پرۆزه په شه ده ناسیته وه و
 فهرامۆشییان ناکا.

د ره و شان هه: تا کو نه توانی پێ به ری ژیا نی خۆت بکه ی، ناتوانی
 خۆت به پێ وه به ی.

ناو پ: به گونا ه ی خۆت خه ریک به و واز له ه ی دراو سییه که ت بینه.

بریسکه: پیاو بی ژن هه ژار ده بی

مه رجانی دهیه م: تافره تیکی خاوه ن زۆرتین ماره یی له جیهاندا

له شنه ی شه مال نه رمتر به که هه ل ده کا
له که لوی ئه ستیرانیش سه ربلندتر به

ئه بو ته لحه داوای له ئوم سه لیمی کچی
مه لجان کرد شووی پی بکا، ئه بو ته لحه ناماده بوو

ماره ییه کی زۆر بدا، وه لی کاتیک ئوم سه لیم به فیز و سه ربلندییه وه
داخوازییه که ی ره فز کرده وه، ئه بو ته لحه هی دم گرتی. ئوم سه لیم
گوتی: ناکری و نابی شوو به خودانه ناسیک بکه م، ئه ری ئه بو ته لحه
خۆ ده زانی ئه و بتانه ی ئیوه له لایه ن فلانه بنه ماله وه دهنه خشیندری
و ئه گهر ئیوه ناگریان تیبه رده ن ده سووتین؟!

ئه بو ته لحه دلی گیرا و پۆیی تا ئه و ساته ش نهیده توانی بپروا
به وه بکا که بینی و ژنه وتی، به لام ئه وینی راست وای لی کرد پۆژی
دواتر دیسان بگه پیتیه وه. سه باره تی به وه ی ئوم سه لیم پازی بی،
ماره ییه کی زۆرت و ژیانیکی خۆشتی پیشنیار کرد. ئوم سه لیم به
پیزیکی زۆره وه گوتی: ئه ی ئه بو ته لحه پیاویکی وه کو ئیوه ومانان
په د ناکریتیه وه، به لام دهستی ئه وه م شکاوه تو بابایه کی بیباوه ری و
منیش تافره تیکی موسلمانم، ناگونجی شووت پی بکه م. ئه بو ته لحه

گوتی: زەرد و سپییەت (زێڕ و زیوت) دەدەم. ئوم سەلیم گوتی: من زەرد و سپییم ناوی نا، ئیسلامەتییم لێت دەوی، ئەبو تەلحە گوتی: بۆ ئیسلامەتی قسە لە گەڵ کێ بکەم، گوتی: پیغەمبەری خودا ﷺ، ئەبو تەلحە پڕۆیی و چوو پیغەمبەر ﷺ بینی، کە لە نێو کۆمەڵی یاران دانیشتبوو، هەر کە پیغەمبەر ﷺ ئەبو تەلحە بینی، فەرمووی: ((جاءکم ابو طلحة غرة الاسلام في عينيه)). ئەبو تەلحە دیتە لامان و نووری ئیسلام لە نێو چاوانیەتی. ھاتە خزمەت پیغەمبەر ﷺ و ھەموو سەربردەیی خۆی لە گەڵ ئوم سەلیم گێڕایەو، پیغەمبەر ﷺ لە یە کدی مارە کردن.

ئەم ئافەرەتە نمونە یەکی بەرزە بۆ ئەوانەیی حەز بە پلە و پاداشت دەکەن. پروانە چۆن بەو پەوشتە جوانەیی دێری ئیمان و ماقوولیی تۆمار کرد، چاو لەو پاداشتەیی بکە کە لای خودای تاک و تەنیا ھەیەتی، پروانە چ پێداھەڵگوتنێکی شیرین و بۆن خوشی جێھێشتووە. پاداشتێکی چەند بە خێر و بەرە کەتی بە دەست ھینا. ئەو ھشی سەبارەت بەو راستگۆییە بوو لە خودای خۆی و راستیی لە گەڵ خودی خۆی و راستی لە گەڵ خەڵک، ئەمە ئەو پڕۆزە یە کە راستگۆیان راستبێژێ کە یان بە کەڵک دی، بە ھەشتی نەمرییان لێ پیرۆز بێ، تا ھەتایە بە خوشی لێی بمیننەووە چونکە ئەوانە لە براوە کانن.

درەوشانەووە: ئەگەر دەتەوی بزەیی ئەوانی دی ببینی دەبێت بە خوشت پێیکەنی.

ناوێ: ئەگەر توپە بووی کێ بە، چونکە کەسی توپە سەرخۆشە.

ئەلماس

ئەگەر ئافرەت لە تۆقى سەرى ھەتا بنى پىتى ھەمووى بە ئەلماس
دابۆشى، سوودى نىيە، تاوھەكو بەرگى خۆپارىزى و خوداناسى
نەپۇشى. ئارايىش ناتوانى پۆھىكى بىزەوەر جوان بکا، ھەوھسىكى كریت
بپازىنیتەو، ھىممەتتىكى سووك بەرز بکا. پىداگرى لەسەر جوانكارى
ئایندارى و خۆپارىزى و گران و سەنگىنى بکە، ئەم شتانە لە ئارايىش و
جوانكارى دونیا بەھادارتەن.

بریسکه: لەسەر هەر بە لا و ناخۆشییەك ئارامت هەبێ.

ئەلماسی یەكەم: كلیلەكانی سەرکەوتن

ئەو دونیایە مالتێكە ئەوەی ئەمڕۆ لێی پێكەنێ
دەنیابن سبە ی دەگری، ئای لەو مالتە ناخۆشە ی

– كلیلی سەربەرزى: ملکه چى خودا و پیغه مبه ره ﷺ.

– كلیلی رۆزى: هه ولدانه بو ئیستیغفار و خۆپاریزی.

– كلیلی به هه شت: یه كتاپه رستییه.

– كلیلی باوه ر: پامانه له نیشانه كانی خودا و دروستكراوه كانی.

– كلیلی چاكه: به خشینه.

– كلیلی ژيانی دل: هزرینه له قورئان و دوعا كردنه له به ره به یانی و
وازه یئانه له گوناوه.

– كلیلی زانست: پرسىارى جوان و باش گویدانه.

– كلیلی سەرکەوتن: ئارامگرتنه.

– كلیلی بردنه وه و پێشكه وتن: خۆپاریزییه.

– كلیلی زیادبوون: سوپاسگوزارییه.

– كلیلی خوازیار بوونی رۆژی دوایی: دونیانه ویستییه.

– كلیلی به رسف: پارانه وه یه.

دره وشانه وه: زه رده خه نه تیشكێكه له شه به نگى خۆر.

ناوېر: له شتی پرو پوچ كر به تا به سه ر خۆتدا نه شكیته وه.

بريسكه: پهروه ردگارا.. دواى ئه وهى كه هيدايت و رېنموويت
 كردين، دله كانمان له رېنگه ي راست لامه ده و له په حمهت و به خششى
 تاييه تى خۆت به هره وه رمان بكه،

ئه لماسى دووه م: دواى ئاريشه و ناخۆشى تام و چيژى سهركه وتن دئ

غمه شتېك نيهه بتوانن جيگير بئ، بۆيه مه يهتله.
 غه مه كانت نـــــــــــــــــاتوانن بميننه وه

دواى مانگى ههنگوينى ئافره تيك نامهى بۆ
 داىكى نووسيووه و ده لئ: دايه، ئه مپو دواى
 به سه ربردى مانگى ههنگوينى گه پامه وه مائى خو مان، گه پامه وه
 ئه و لانه به كۆله ي كه پياوه كه م داينى كردووه.

دايه گيان ئاواته خواز بووم ليم نزيك باى، تا هه موو ئه زموونى ئه م
 ژيانه نوويه ي خۆم ته له گه ل هاوسه ره كه م بۆ گيترابايه وه. هاوسه ره كه م
 پياويكى چاكه و خۆشى ده وييم، منيش ئه وم خۆشه وي، بۆ رازيكردى
 ئه و، ئه وه ي له توانمدا بيت ده يكه م... هۆ دايه گيان دنيابه هه موو
 نامۆژگار ييه كانى تۆم پاراستووه و كار به هه موو په نده كانى
 تۆ ده كه م. كه له شه وي گواستنه وه له باوه شت گرتم و به سينگى
 خۆتته وه راتگوشيم تايسته شى له گه ل بئ، هه موو وشه كانت هه موو
 پيتيكي كه تۆ گوتوته و، چرپاندووته به گويمدا، له بيره.

من له گۆشه نیگای تۆ له ژیان دهروانم.. تۆ نموونه ی پیشه نگیکی
 بالای.. هیچ ئامانجیکم نییه هێ لهوه ی بتوانم ئەو شتانه بکه م که
 تۆ له گه‌ڵ باوکم کردووته، تۆ ئەو هه‌موو سۆز و خۆشه‌یستیه‌ی
 خۆت به ئیمه به‌خشی.. مانای ژیا ن ت فیرکردین و پیت گوتین چۆن
 بژیین.. به‌ده‌ستی خۆت تۆی ئە ئینت له دڵدا چان دین.

وا گویم له کلێله که یه له نیتو کیلۆینی ده‌رگا که سرتی دی پیم
 چالاوایه هاوسه‌ره که م ده‌یه‌وی ئەم نامه‌یه م بخوینیته‌وه، ده‌یه‌وی
 بزانی چی بۆ دایکم ده‌نووسم، ده‌یه‌وی له و ساته خۆشه‌دا به‌شدار
 بێ که من به‌ رۆح و بیر له گه‌ڵ تۆی ده‌گوزه‌رینم. هاوسه‌ره که م
 داوای لێ کردم قه‌له‌مه که و هه‌ندی له نامه که به‌ بۆشی جیبیللم، تا
 ئەویش شتیک بنووسی. دایه تۆ و باوکم و خوشک و براکانم ماچ
 ده‌که‌م، ئیدی به‌هیاوی دیدار.

دروشانه‌وه: زه‌رده‌خه‌نه چی تیناچی به‌لام به‌خشی نیکی زۆره.
 ناوې: دانیشتن له گه‌ڵ بێ ئیشان کوشتنی کاته به‌ نرخه‌ کانه.

بريسكه: په روهردگار ائهم كار ه مان لى و ه ر بگړه و له ريزى چا كه كانماندا
تۆمارى بكه، چونكه به پراستى تۆ خودايه كى زۆر بيسه رو زاناييت.

ئەلماسى سىيەم: دوودلى هزر و جهسته ئازار دەدا

گوتى: ژيان نا ئومىدى و غەمە

گوتم: بهس پييكه نه غەم به با ده چى

يه كيك له ئەدگارە خراپە كانى دوودلى ئەو هيه

هيزى تەركيزى هزر ويران دەكا، كه پارا دەبين

هزerman پەرت و بلاو دەبیت، ئەگەر زۆرى لەخۆمان بکەین و

خۆمان بۆ خراپترین ئەگەر ئامادە بکەین، بەو شتە خۆمان لەنیو

حالتەتیک دابننن هاوکارمان بیت، زەینمان تەركيزى هەبى لەناو

جەرگەى کیشە کەدا ناتوانین بۆ کارىكى وروژنەر به پەرۆش

بين و لەهه مان کاتيش ههست به دلەپراوکی بکەین. يە کيک لهو

ههستانه ئەوى دیکه ههڵدەداته دهري، کاتیک له بارهى شتيکی

هه نووکەيى ههستت به دلەپراوکی کرد، به لاپەرەکانى يادگاريتدا

پرۆوه تا دهگهيتە خراپترین حالت له حالتهکانى دلەپراوکی که

پيشتر توشى بووى. بهم جوړه عقل دوو بژارى جياواز لهيه کى

دیتە بەردەم، ئەو بژارهى باشترو بهیژتره که له رابردودا رویداوه

بهسەر ئەوهى ئیستا که کهمتر سهخت و زهحمهته زال دهبى،

ئەو کات کە سە کە دە ئۆ: چى لەو حالەتەى پېشوم سەختەر و ناخۆشتر نە هاتوو تە رېم! کە چى بە سەرکە و توو يى تېمپەراندوو، تۆيەك کە توانيبيتت قەيران و ئاريشەى و بە سەلامەتى تېپەرېنى ئەوەى ئەمرو هېندە سەخت و تاقەتپروکېن نىيە بۆيە دەروا.

دڵەراو کۆ لە کاتى بى ئىشى و تەنبەلى بە سەرتدا زال دەبى، ئەو کات خەيال جەمە و بىر لە هەموو ئەگەرێك دە کەيتەو، بۆيە چارەسەر ئەوەيە بە کارىکى باش و شياو خۆت خەريک بەکەى.

درەوشانەو: دەشى شتى پروپوچ و لە کەسى ژىر و هۆشمەند بکات بەرەو ليوارى شىتى بچى.

ناوېر: دەرگەى هيوأ بەکەو و رېى ئىش بگرەبەر.

بريسكه: ژيان خولهك و چركه يه.

ئه لماسى چواره م: ئيش و كارى به دلى خوت رازى به خته وه ريبه

ئارام له سه ر ته ننگانه ي پوژگار بگره چونكه
داهاتووێك هه يه، به پراستی ئارام گرتن خوڤاگرى دهوێ

كهسى بليمهت له هه ر بوارێكدا بێت هه موو
هه وێ و كووششى خۆى له م بواره دا كه بوى دروست
كردوو و پێى پیدراوه داهینانی تیدا بكا، ده خاته
گه ر، تاوهك ئه گه ر گله ييش له به دبەختى خۆى له م بواره دا بكا هیشتا
هه ر ئه م كاره تاكه شته ئه و كه سه ده توانی به چێژ و ئه زمونه وه
بىكا، سه ره پای ئه و سه ختى و ناخوشیانه، كهسى بليمهت گوێ
ناداتى، ته نانهت ئه گه ر هيوای به م كارهش كه م و لاواز بێ، با زویش
ئاوړ بۆ دواوه ی بداته وه و خۆزگه بخوازی ئیشیكى تری كردبا كه
داهاتى زیاتر و پاره ی زیاتری دهست كهوتبا، با زویش گازانده له
هه ژارى خۆى بكا و كه به هۆى ئه م پيشه يه وه دوو چارى بووه، هه موو
ئو شتانه ناكاته ئه و به خته وه ريبى و خیر و بیرى به دهستى دینى.

دروشانه وه: به خته وه رى پیاو له په یقێك دایه وا له نيو لیوانى
ئافره تدا ده گوتری.

ناوې: به درێژایی میژوو چهند ئافره تی جوان هاتن و رویشتن؟..
جوانى كۆتایی هات و كرده وه مایه وه!

بریسکە: کاتی نەخۆش دەکەوم هەر ئەو شیفام بۆ دەنیری

ئەلماسی پینجەم: هیژ لە دلدایە نەك لە جەستە

لە پۆژگاری ژیانم خوویکم هەیه ئەگەر پۆژیک تەنگ بوو
ئارام دەگرم
ئەگەر خۆش بوو، بە دلم بوو سوپاسی خودای
لەسەر دەکەم

ژنە دیانیك لە ژیانى خۆى جگە لە هەژارى و

برسیه‌تى و نەخۆشى چیدی نەدیوو، بە ماوه‌یه‌کی کورت دواى
هاوسەرگیرى پیاوه‌کەى مردو، مێردى دووه‌میشى ژنیکی هەلگرت
و هەلات، پاشان کابرایان بە مردوویى لە کاولیک دیتەوه. ئەم ژنە
یەك تاقە کورپی هەبوو... ژنە لەبەر دەستکورتى و نەخۆشى هەندى
جار فکرى بۆ ئەوه دەچوو دەست لەو کورپە چوارسالیەش بەردا.

خالى وەرچەرخان لە ژیانى ئەم ژنە ئەوکاتە دەستى پێکرد کە
پۆژیکیان بە کۆلانەکانى شاردادەپۆی، لەسەر زه‌وییه‌کی شەختە
قاچی خلیسکا، ماوه‌یه‌کی زۆر بى‌هۆش کەوت، بەهۆی ئەو
بەربونەوه‌یه‌ زیانیکی زۆر بە بربرەى پش‌تى گەیش‌ت، دکتۆره‌کان
دوو پ‌یش‌بینیان بۆ کرد، گوتیان: یان بەزوویى دەمرى یان ئەوه‌نده‌ی
ژیانى ماوه‌ بەته‌واوى پەکی دەکەوى (ئیفلیج). لەوکاتەى ژنە
لەنیوجى و بالینگانى خۆى پاکش‌ابوو، ئینجیلی پ‌یروزی کردەوه، بە

هاوکاری خودای گه‌یشته‌ئو په‌یقانه‌ی ئینجیلی مه‌تا: ((که‌سانی په‌ککه‌وته‌یان له‌نیو جیی ده‌هینایه‌ خزمت‌ه‌ زهره‌تی عیسا (سه‌لامی خودای لی بئ) ئه‌وکاتی عیسا به‌په‌ککه‌وته‌که‌ی ده‌فورموو: هه‌سته و جئ و بالینگانت بپنچه‌وه و برۆوه‌ مالی، که‌سه‌که‌ هه‌لده‌ستا و به‌پیی خۆی ده‌رۆیشته‌وه)).

ئو په‌یقانه‌ ئیمانی ژنه‌ی جولاند و برۆای پته‌وتر کرد، به‌جۆری له‌جیی خۆی هه‌ستا!! له‌ ژوره‌که‌یدا ده‌ستی به‌ گه‌ران کرد. ئه‌و ئه‌زمونه‌ رینگای تایبه‌تی ئه‌و ئافره‌ته‌ په‌ککه‌وته‌یه‌یه‌ بۆ چاره‌سه‌رکردنی خۆی و له‌شساغی خه‌لکی دیش دیل کارینگی ده‌لێت: ئه‌و ئه‌زمونه‌ وای له‌ (ماری به‌یکه‌ر ئیدی) کرد بپته‌ موژده‌ده‌ری ئاینیکی نوی پیده‌چی ئه‌م ئاینه‌ تاکه‌ ناین بئ که‌ ئافره‌تیک موژده‌ده‌ریه‌تی. ئه‌ی تو خوشکه‌ موسلمانه‌ که‌م چی ده‌که‌ی؟!

دره‌وشانه‌وه: به‌هیزترین قه‌لا ئافره‌تی چاکه‌.

ناوبر: ئه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی وا له‌ نیو کۆشک و ته‌لار دای هه‌ژاری نیو کاولانت له‌بیر بئ.

بریسکه: قه ناعهت گه نجیکه نافه وتی

ئه لماسی شه شه م: ئافره تی سه لار
جه هه نه می ناخۆش و دهر د
ده کاته به هه شت

ئا کامی ئارامگرتی جوان ههر جوانی ده بی
باشترین ره وشتی پالنه وانان چاکه و میهره بانیه

هاوه لی به ریز خاتوو ئوم سوله می خیزانی ئه بو

ته لحه (خودا لییان رازی بی) نمونه کی زور جوانمان له باره ی
ئارامگرتن له سهر سَك سوتان بو ده گیریتیه وه که چون خودا
له بری ئه وه خیر و بییری پیدایه. له ئه نه سه وه (رخ) ده لیت: ئه بی
ته لحه (رخ) کورپکی هه بوو نه خۆش بوو، ئه بو ته لحه رۆیشت،
دواتر منداله که مرد. وه ختیك ئه بو ته لحه گه پرایه وه، گوتی: ئه ری
کورپه که م چۆنه؟ ئوم سوله می که دایکی کۆرپه که بوو، گوتی: ئیستا
باشتره! ئوم سه لیمه نانی ئیواره ی هینا و خواردیان و راکشان.
پاشان ئوم سوله می به ئه بی ته لحه ی گوت: پیاوه که، کورپه که مان
بشاره وه، رۆژی دواتری ئه بو ته لحه چوو هه زمهت پیغه مبه ر
ﷺ و سه ربرده که ی بو گیرایه وه، خۆشه ویست ﷺ پیتی فهرموو:
سه رجییتان کرد؟ گوتی: به لی، فهرمووی: خودا به ره که ت برژینی.
ئوم سه لیمه کورپکی بوو، ئه نه س ده لیت: ئه بو ته لحه پی و تم:

بیهه خزمهت پیغه مبهه ﷺ و چه ند ده نکه خورمایه کیش بیه. ئه نه س ده لئ: بردم و خوشه ویست ﷺ فه رمووی: هیچتان له گه ل نه هیئاوه؟ گوتم: به لئ، خورما، پیغه مبهه ﷺ هیندیکی لئ هه لگرت و ته پری کرد و له زاری مندا له که ی نا و ناوی نا: عه بدولا.

دره وشانه وه: هیچ شتی وه کو داوین پاکی پله و ریژی ئافرهت زیاد ناکات.

ناوې: ناو مید مه به خودا هاواری لئ ده کری.. مه ترسی خودا رجای لئ ده کری.

بریسکه: موژدهی شهوێ بدهن گهردی به یانی دادی.

ئه‌لماسی چه‌وته‌م: ئارام بگره تا سه‌رکه‌وتوو بیت

له‌سه‌ر خو‌وشی و ناخو‌وشی زه‌مانه ئارام بگرن چونکه
ئه‌وه‌ی خووی به ئارامیه‌وه گرت بێ به‌ره‌و پێگه‌یشتن ده‌چی

له‌فه‌رمووده‌دا هاتوو‌ه ئوم په‌بیعی کچی به‌پا که
ده‌کاته دایکی حاریسه‌ی کوری سوراقه، له‌شه‌ری
به‌در شه‌هید بوو، هاته‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر ﷺ و تکا‌ی له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ
کرد گو‌تی: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ حاریسه‌ چی به‌سه‌ره‌ات؟
ئه‌گه‌ر چوو‌ه‌ته‌ به‌هه‌شتی با ئارام بگرم، به‌لام ئه‌گه‌ر وا نییه‌ با
گه‌رمه‌ شینیک بگێرم، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمو‌وی: ((یا ام‌ حارثه، ان‌ها
جنان فی الجنة، و ان ابنک اصاب الفردوس الاعلی)). واته: ئه‌ی
دایکی حاریسه، کو‌ره‌ که‌ت له‌نی‌و به‌هه‌شته، کو‌ره‌ که‌ت گه‌یشتو‌ه‌ته
فیرده‌وسی بالا.

به‌راستی له‌ده‌ست دانی کو‌ر د‌ل هه‌لا هه‌لا ده‌کات، جه‌رگ
ده‌سو‌تینی و هه‌ناو داده‌پ‌زینی، که‌چی ئه‌و ئافه‌ته‌ هاتوو‌ه له
پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌پ‌رسی ئه‌گه‌ر کو‌ره‌ که‌م له‌ به‌هه‌شته‌ پێی ده‌گه‌مه‌وه
و له‌ پێناوی پله‌ به‌رزی و پایه‌ی ئه‌و له‌ به‌هه‌شتدا ئارام ده‌گرم،
ئه‌گه‌ر به‌م جو‌ره‌ش نییه‌، ئه‌وه‌نده‌ به‌کو‌ل ده‌گریم وه‌کو‌ ئه‌وانه‌ی تا

هه تايه بۆ دۆستىكى ئازيز ده گرین، ئاخەر هەر ئه وه م له ده ست دى .
ئهو نافره ته كۆستكه و توه چەند ميه ره بان و به سۆزه! چەند ئارامگر
و خوداناس و خۆراگره.

دره وشانه وه: ئه گەر ژنى جوان گه وه هر بى.. ژنى به ريز و باش
گه نجينه يه.

ناوې: هه موو پۆژى فەر مووده يه كى خوشه ويست ﷺ له (رياض
الصالحين) بۆ مال و مندالت بخوينه وه.

بریسکه: ثافرهت خوږه، وه لئی ناوا نابیی

ئه لماسی هه شته م: له قهیراندا هی
له خودای چ په ناگیرمان نییه

خوژگه توو شیرین بای، با ژیان تال با
خوژگه توو لئ پازی با، با هه موو خه لک لیم توپه بی

ئه گهر غه مت بوو پهیدا بوو، خه فته دهوړه دی،
په ست و بیزار بووی و دونیات لئ ته نگ و تاریک
بوو، هه موو رییه کانت لئ داخرا، هاوار که و بلئ: یا
الله .. یا الله: ((لا اله الا الله العظيم الحليم، لا اله الا الله رب
العرش العظيم، لا اله الا رب السموات و رب الارض و رب
العرش الكريم)). غه م و خه فته دهوړه ویته وه و دهووی خیرت لئ
ده کریته وه و زه حه مت له کوو ده بیته وه: [فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ
الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ (الأنبياء: ۸۸)]

واته: ئیمه ش نزاو هاواری ئه ومان گیرا کرد و له و غه م و خه فته
پزگارمان کرد هه رواش ئیمانداران پزگار ده که یه.

[وَمَا بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ تَجْأَرُونَ]
(النحل: ۵۳)

واته: هەر چاکه و بههرهیه کتان هه بی ئه وه هه مووی له خودا وه به پاشان کاتی دوو چاری زیان و نارهه تیه ک ببن ئه وه په ناو هاوار هەر بۆ لای ئه وه ده بن.

ئه گهر نه خۆشی تینی بۆ نه ساغیک هینا و لهش و لاری لاواز بوو، پهنگی هه لێز رکاو و پهنگی نه ما، دهوا و دهرمان که لکی نه ما، دکتۆر دهسته وهستان بوو، دهست و دلی نه خۆشه که له بی هیزیان ده له رزین، دلی ده له رزی و بنیسا، با نه خۆشه که دهست له خۆی بهرنه دا و پرووبکاته خودای مهزن و دلوڤان و هاوار که: یا الله .. یا الله، ئیدی نه خۆشی نامینی و کابرا چاده بیته وه و دو عاش باوه گۆی ده درێته وه: [وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِيَ الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ. فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى لِلْعَابِدِينَ]

واته: (باسی) ئه یووب (بکه) کاتی هاواری له پهروه ردگاری کرد (له دوا ی ناساگی ماوهیه کی زۆر) به راستی من زیان و نازار و نه خۆشی دوو چارم بووه و تۆش میهره بانترینی میهره بانانی. جائیمهش هاوارو نزا که یهان گیرا کرد و لاما ن برد ئه و زیان و نازار و نه خۆشییه ی هه یبوو و هه موو مال و مندالیان پی به خشیه وه (که پیشتر مردبوون) و ئه وه نده ی تریش له گه لیاندا ئه وه په حمه تیکی تایبهت بوو له ئیمه وه و بیرخه ره وه و ئامۆژگاری بوو بۆ خودا په رستان.

د رهوشانه وه: باشتترین شت که پیاو له خۆی بگری ئافره تیکی وه فاداره.

ناوبر: نوێژیکێ له خودا ترسانه بکه چون ئه وه ی چاوه رپی تۆ ده کا نوێژیک نا هین.

بریسکه: له گه‌ل شوشه‌ی (ثافرهت) نه‌رم بن

ئه‌لماسی نو‌یه‌م: ئه‌رئ هه‌ر خودا نییه
تکای لیقه‌وماوان وه‌رده‌گرئ

له‌ کیشه و قه‌یراندا هه‌ینده ده‌روونت ماندوو مه‌که، چ کاتی‌ک
قه‌یرانه‌که دژوار بوو چاوه‌په‌ی کۆتایی هاتنی کیشه‌که به

به‌خشنده‌یی خودا ئاوايه که‌س به‌ ده‌ست به‌تالی
په‌وان ناکاته‌وه، ئه‌وه‌ی له‌به‌ری به‌پاریته‌وه، زایه‌ی

ناکات، به‌گویره‌ی په‌یوستی مرۆفه‌که و پارانه‌وه و ملکه‌چی
به‌نده‌که، به‌لئ به‌په‌ی تکای لیقه‌وماوان، وه‌رده‌گرئ و ده‌رووی
خه‌ر ده‌کاته‌وه، هه‌ر له‌ به‌خشنده‌یی خودای ئه‌وه‌یه‌ تکا و پارانه‌وه‌ی
ناموسله‌ماننیش له‌ کاتی په‌یوستی و ناچاری و سه‌رکزی که‌سه‌که
و متمانه‌ بوون به‌ میه‌ره‌بانی خودا و ته‌ما بوون به‌ به‌خشنده‌یی گیرا
ده‌کا، خودا به‌ هاواری وانیش ده‌چی، ناخۆشییان له‌سه‌ر ده‌با، به‌لکو
خودایان خۆش بوئ و پڕوا به‌هه‌ین لئ زۆرینه‌ی خه‌لک چاکه‌ له‌بیر
ده‌که‌ن و جوانیه‌کان نابین و له‌به‌رانبه‌ر چاکه‌ بئ ئه‌مه‌کن: [فَإِذَا
رَكَبُوا فِي الْفُلِّكَ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا
هُمْ يَشْكُرُونَ] (العنكبوت: ۶۵)

واته: ئینجا کاتی ئه‌و (به‌باوه‌پانه) سواری که‌شتی ده‌بن (و
ترسان له‌ نوقم بوون) به‌دلسۆزی و گه‌ردنکه‌چیه‌وه هاوار له‌ خودا

ده كه نه، كه چٲ كاتٲ خودا ٲزگارٲان ده كات و ده گه نه و شكاني
 كتوٲر ئه وان هاوبه ش بو خودا داده نٲن. خودا به بٲر به نده كاني خوٲ
 دٲنٲته وه كه هه ر خوٲه تٲ تكاي بٲچاران وه رده گري و له ته نگانه
 ٲزگارٲان ده كات، ئه وه ش ٲه كي كه له به لگه كاني خودا ٲه تٲ خودا ٲ
 تاك و ته نٲا ده سه لمٲنٲ وه لٲ كه مي ك له خه لكٲ دٲته وه بٲريان: [اَمَنْ
 يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ
 إِلَهُ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ] (النمل: ٦٢)

واته: ئاٲا زاتٲ كه دٲت به هاواري ناچارو داماو وه كاتٲ هاواري
 لٲ ده كات و ناخوشي و به لاكان لاده بات و ده تان كاته جٲنشٲنٲ
 گهلاني تري سه ر زه وٲ ئاٲا ٲه ر سٲراوٲكي تر هه ٲه له گهل خودادا
 (نه خير نٲٲه) به لام زور كه م بٲرده كه نه وه.

دره وشانه وه: ٲٲوٲسته ئافرهٲ له ماله وه بمٲنٲته وه چونكه ئافرهٲ
 ناسكه.

ناوٲر: له قورئاندا هه ندي ئافرهٲ به هوٲ ٲه فٲتاري جوانٲان نه مرن،
 هه ندي ئافرهٲ تٲش سه بارهٲ به خراٲٲ ئاكارٲان شه رمه زار كراون.

بریسکه: نه که ی نازاری خه لکی بدهی چونکه به لگه ی شکست و نسکویه

ئه لماسی ده یه م: ئه وه ی قرچوکی
دهکا ئه وا رژدی له باره ی خویه وه دهکا

وه کو پرووی ئه ستیران به و بدره وشویه
له غه مێ مه ترسێ پرووت تیبکا و تارت بکا

سه رچاوه کان باس له به خشنده یی ئوم له نینی

کچی عه بدولعه زیز خوشکی عومه ری کوری عه بدولعه زیز ده که ن
که تافره تانی بانگه یشت مالتی خوی کردوو و جلك و به رگی جوانی
پیدا و ن و پاره شی دا و نه تی، پیتی گوتون: جلك و به رگه که بو خوتان
و پاره که ش بده نه هه ژاره کان - ئوم له نین به م شتوازه و یستوو یه تی
تافره تان فیری به خشین و نانبه ده یی بکا و له سه ر ئه وه رایان بینێ،
هه ر له و ده گیرنه وه ده یفه رموو: ئوف! له ده ست ره زیلی، به خودا
ئه گه ر جلك و به رگ بدووری قو لی لی هه لئا کی شم، ئه گه ر بیته
رینگه به سه ریدا نه ده ره یشتم.

له وته جوانه کانی له باره ی به خشنده یی: هه رکه س و یست و
حه زیکی هه یه، حه زی من ته نیا و ته نیا به خشین و نانبه ده ییه، سو ئند
به خودا دلا وایی و هاوکار یکردنم له خواردنی خوشی له کاتی برسیه تی
و خواردنه وه ی به فراو له تینویه تییدا لا خو شه و یستهره.

هه ره له باره ی پێداگری ئه و له سه ره به خشین و پاره دان به که سی
 شیاو و ده ستگیرۆی که سانی دی، ده فهرمووی: هه رگیز ئیره ییم به
 که س نه بردوو ه ته نیا به که سێک نه بی چاکه و خیری هه بی، هه زم
 لی بووه له و خیره ی به شدار بم.

ئا ئه مه ئوم له نه نه، ئه و وتار و کرداره ی ئه وه، کوان ئه وانه ی
 به ئوم له نه نه ده چن؟

دره و شان هه: به مردنی خو په رستی، به خته وه ریی سه ره رێژ ده بی.

ناوهر: هه موو رۆژی چاریکه سه عاتیک بیر له داها توو و دوا رۆژ
 بکه وه.

زیږوهر

دونیای هیچ و پوچ ناوایه، له بازاری ته م سهرده می زیډه پړه ویی
و پابورادن و زیډه ئیسرافیه یدا که نیزه ک ده کړدرین، هر یه کیکیان
هینده ی شاخیک زیږو زیویان پتوه ده کړی، که چی هاوه له خاتوونه کانی
پتغمبه ر ﷺ له ژووریکي به خشت و قور له سهر حه سیریکي له لکی
دارخورما ده ژیان، هر ناو و خورمایان هه بوو. داخ له ده ست نه و
دونیایه ی که ریز له به ها بالاکان ناگړی و نه فسیش جوداکاری له
نیوان پاست و ناراست ناکات.

بریسکه: بەراستی تەنیا دان بەخوگران پاداشتی بێ ئەژماریان
دەدریتەوه

زیوهری یەكەم: تۆ ئافرهتێکی
مسولمانی و نه رۆژهلاتی و
نه رۆژئاوایی

خو لهوانه—یه فەرەحنایـی بـی
لهوانهیه بتوانین لهبەر سیبهری داری بریایی دانیشین
ئەمە ئامۆزگاری ئافرهتێکی مسولمانی ئەلمانییه:

با له لایەن رۆژئاواوه بهناوی فکر و مۆدیلەوه فێلتان لی
نه کری، ئەم شتانه هه موو ته له کهن تا قوناغ قوناغ له ئاینه که مان
دوربکه وینهوه و دهست به سه ر سه ر و مالان دا بگرن.

ئیسلا م و شیرازه خێزانییه که ی بۆ ئافرهت گونجاون، چونکه
هه ر به سروشتی ئافرهت و اباشه له مال بمینیتتهوه، لهوانهیه بپرسن
بۆچی؟ چونکه خودا له روی جهستهوه پیاوی له ئافرهت به هیتر
دروست کردووه، ههروه ها ئافرهتی میهره بانتر دروست کردووه،
که وای ئافرهت شنگی پیاوی نییه، بۆیه مال بۆ ئافرهت په ناگهیه کی
باشه، ئەو ئافرهته ی هاوسه ر و مندا له کانی خو ی خو ش ده و ی، بـی
هۆ مال جینا هیل ی و تیکه لی پیاوان نابیت.

له ۹۹٪ ئافره تانی پوژئاوا تا خوڤان نه فروشتبوو نه گه یشتبوونه
ئه مړو، که هیچ ترسیکی خودایان له دلدا نییه.

چوونه دهره وهی ئافرهت له دونیای پوژئاوا بهم شیوه چر و پره
پیاوانی ناچار کرد پوولی ئافره تان بگێرن، له ماللی دانیشن و قاپ و
قاچاغ بشۆن و مندا لان ژیرکه نه وه و ئاره قی بخۆنه وه. خو ئیمهش
دهزانین ئیسلام هیچ به ربهستیکی بو ئه وه نییه پیاو یارمه تی
خیزانی خو ی له ماله وه بدا، به لکو هانمان ده دات به لام نه ك بهم
شیوه ی ئیستا که پوولی هه ریه کیان پیچه وانه بیته وه.

دره وشانه وه: جوان به، دونیای جوان ده بینی

ناوې: خو شی له و که سه ی چاو داده خا و نامووسی خو ی ده پاریزی.

بريسكه: هه موو كارنكي له بارت بو ئاسان ده كه ين

زيږهري دووهم: غهمهكانت له بير كهو به قولی ئيش بکه

پشتمان به خودای میهره بان به ستووه
به راستی نه وهی نه و پشتیوانی بی براوه یه

نه گهر هه لسیای به چاره سه رکړدنی ههر کیشه یه ک،

خوت به ویستیك یان خویندنه وه یان ئیشیک خه ریک

بکه، چونکه سه رقالی جیی دوودلی ده گریتته وه. خودا له سینهی

هیچ که سی دوودلی دانه ناوه، ئیستا وا دابنی کیشه ی تو نه خویشی

منداله که ته، دایک و باوک نه وهی له دهستیان بی بو چاره سه ری

ده یکه ن، پاشان ده بی کاتی خو یان به شتیکی باش و به سوود به سه ر

به ن، وا باشه کاتی مروث له نیو گهر داوی کیشه یه ک دایه، کیشه

و ئاریشه سه خته کانی پیشوو به بیر خوی بینیتته وه، به تایبه تی نه و

کیشه گهرانه ی که له و کیشه ی ئیستا مه تر سیدار تره، سه یر بکا

چون خودا سه ری خست و چاره سه ری کړد، به جوړیک کاریگه ری

له سه ر ئیستا نه ماوه، ته نیا بو خه نده و ههستی متانه به خو بوون

نه بیت، نه گهر مروث و بیر ی کړده وه هه ست ده کا کیشه ی نه مروی

وه کو نه وانی به ری دین و ده روڼ و ده بنه رابردوو. مروث ده بی

به دوای چاره سه ری نه ری یانه بو کیشه که ی بگه ری، ئیین جه وزی

وتهيه كى به سوودى ههيه، ده لىت: ((ئه وهى به لايه كى توشبوو، با لهو به لايه كى گه وره تر بينيته پيش چاوى، له سه رى سو ك ده بى، با بىر له پاداشته كهى بكاته وه وا مه زنده بكا به لاي گه وره ترى بو بى و وابزانى ئه وه ره حمه تى خودايه كه به لاي گه وره ترى بو نه هاتوه، هيو باخوازى كه ئه وه به لايه زوو بروا، ئه گهر به لاي سه خت نه بى، ئومىدى كاتى خو شى و فهرحانى نه ده بوو)).

دروه شانه وه: يه كى له فره زانان ده لى: هه رگيز په شيمان نه بويمه وه له وهى قسه م نه كردوه، به لام زورجار له سه ر قسه كردن په شيمان بوومه ته وه.

ناوېر: هېچ عه يب نيه هه له بكهى و توبه بكهى، عه يب ئه وه يه له سه ر هه له به رده وام بى.

بریسکه: په روه ردگارا.. دواى ئه وهى که هیدایهت داین و ړینموویت
کردین، دلّه کانمان له ړینگى راست لامه ده.

زیوهرى سییه م: ئه و خالانهى
یارمه تیت دده من بو به خته وهرى

ئه گهر له لایه ن که سیکی که م و کورت به خراپ باسم کرا
ئه وه نیشانهى ئه وهیه من که سیکی باش و ته واوم

چا و چنۆکى و چلیسى له ناوبه رن، چاره سه ریان
له م ده رمانه ئاویتتهى خواره وهیه:

۱. خه رجکردن به شیوهیه کی دیاریکرا و بگر، ئه وهى گوى
به سه رفکردنئ نه دا هه رگیز قه ناعه تى بو دروست نابئ، به لکو تووشى
چا و برسیه تى ده بئ، کابانى له سه رفکردن په گ و بنه ماى قه ناعه ته.
وتهیه ك هه یه ده لیت: جوان به ړیوه بردن نیووهى سه ر و سامانه.

۲. ئه وهنده بو داها توو دوو دل مهبه، بو ئه و مه به سته ش گوریس
له بن زه وى رامه خه و ئیانت هه بئ ئه و ړۆزییه ی بو ت داندراره
هه ر دیت.

۳. خو پاریزی و له خود اترسان، خودا ده فره مووی: [وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا (۲) وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى
اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا] (الطلاق)

۳: واته: ههر کهسێ خوداناس بێ خودا دهروی لی ده کاته وه و
 پرزق و پرۆزی دهدات له لایه که وه که به خهیا لیدا نه هاتو وه و ههر
 کهسێ پشت به خوا ببهستی نه وه خودای به سه، به راستی خودا
 کار و فهرمانی خۆی به نه نجام ده گه یه نی، بێگومان خودا به هه موو
 شتێک نه ندازه یه کی دیاری کراوی دانا وه.

۴. زانی نی نه وه ی: قه ناعهت سه ر به رزت ده کا، چا و برسیه تی و
 ویستی زۆر پرسیوایی له دوا یه، ئیدی په ند له هه ردو وکیان وه ربگره.

۵. زۆر له ژیا نی ساده و به سه رهات و قه ناعه تی پیغه مبه ران و
 پیا و چاکان و رابمینه، پروانه نه و ویسته ی نه وان بو چاکه و
 چاکه خوازی. نه وان بکه پیشه نگی خۆت.

۶. له کار وباری دویای له وانه پروانه له خوار خۆتن.

د ره و شانه وه: که سی ژیر سوود له رای به سوود وه رده گری، له هیچ
 دۆخی ک بێ ئومید نابێ و هه رگیز واز له بیر کردنه وه و کۆشان
 ناهیتی.

ناو پر: فهرمانی خودای به گه و ره بزانه تا خودا گه و رهت بکا،
 شوێنکه و تووی پیغه مبه ر ﷺ به تا شه فاعهتت بو بکا.

بریسکه: بێگومان خودا پشتگیری له وانه ده کات که باوه رییان هیناوه.

زیوهری چواره م: ئەگەر هه موو
په ته کان پچران په تی خۆت
به هومییدی خودای گری ده

ئەگەر ماندوو بوون نه بوايه هه موو خه لکی ده بووه ئاغا
ده سترکراوه یی بێ به ها ده بوو، میترخاسیی کوشنده ده بوو

پاداشتی کرده وە ی چاک به ئیمانه وە ژيانیکی خوشه
له سه ر زه و ی، خۆ مه رج نییه ژيانی خوش و رازاوه ته نیا به مأل و
سامان بێ، له وانه یه مأل و سامان ژيان خوش بکه ن له وانه شه وانه بێ.
له ژياندا زۆر شت هه ن له ده و له مه ندی زیاتر ژيان خوش ده کهن،
به لام له سنووری خۆياندا هه بن، له وانه:

پیوه ندی به خودا، مه تانه بوون پیی و دلنیا بوون له چاودیری و
په زامه ندی نه و، هه روه ها: ته ندروستی و هیمنی و په زامه ندی و
پیت و به ره که ت و مأل و نه وینی دلسۆزان،

له وانه ش دلخۆشی به کرده وە ی چاک و جی په نجه ی کرده وە ی
باش له سه ر و یژدان و له سه ر ژيانت.

پاره و سامان ته نیا به شیکه، بریکی که م به سه ته، تاوه کو دل جه خت
بکاته سه ر نه و شتانه ی لای خودای نه براه و پاکتر و گرنگترن.

درهوشانه وه: يه كيك له پيسا جيگيره كان ده لیت: پياوه مهزنه كان
ره گهزی مهزنيان له دايكيانه وه بۆ ماوه ته وه.

ناوېر: قورئانيك له ژوور سهرت دابنئ يه ك ئايه تي لئ بخوينه وه له
دونيا و ئه وهی له و دونيايهی ههيه باشته.

بریسکه: لا اله الا الله (هیچ خودایه کی راستی هێ له ئەلّای نییه).

زیوهری پینجه م: کەس له باوهردار دلخۆشتر نییه

ئیشی به سـاـدهـیی وهـرـبـگره
ئارامت له سهـر ناخۆشیهـکانی ههـبی

ژیاننامهی دهیان دهوله مه‌ند و گه‌وره‌پیاوی

جیهانم خویندوووه‌ته‌وه، ئەوانه‌ی که باوه‌ریان به

خودا نه‌بووه، ژیا‌نیان به‌تفت و تالی کوتایی هاتوو و داهاتوویان به‌نه‌فرین، هه‌ول و کۆشششیان به‌پیسوایی، باشه‌نیستا نه‌وان له‌کوین؟ ئەو پاره و سامانه‌ی کۆیان کردبووه‌وه و ئەو کۆشک و ته‌لار و خانووانه‌ی دروستییان کرد بوو کوا؟ هه‌موو شتی کوتایی هات! هه‌ندیکیان خۆیان کۆشت، هه‌ندیکیان کۆژران بریکی تریان له‌زیندانی کران، ئەوانی دیکه‌ش راپیچی دادگه‌کران، به‌شیکیان به‌هۆی تاوان و که‌تن و رابواردن و گه‌نده‌لی بوونه به‌دبه‌ختترین کەس، گاویک و گومانیان ده‌برد به‌پاره‌ده‌توان هه‌موو شتیکی وه‌کو به‌خۆشه‌ختی و خۆشه‌ویستی و ته‌ندروستی و گه‌نجی بکرن دواتر بۆیان پروون بووه‌وه به‌خته‌وه‌ری راستی و خۆشه‌ویستی راستی و ته‌ندروستی ته‌واو و گه‌نجی به‌پراستی به‌مال ناکردری!!.. به‌لێ ده‌کری له‌بازاردا به‌خته‌وه‌رییه‌کی خه‌یالی و خۆشه‌ویستی

ساخته و تهن دروستی وه همی بکرن، وه لئی هه موو به مائی دونیایی
ناتوانیت دلیک یا خوشه ویستی یان خوشبه تی بکری.

کەس لە باوەردار خوشحالتێر نییه، چونکە ئەوان بەرچاو پرون،
لە خو دەپێچنەوه، ئەوهی دەکەن کە خودا فەرمانی پێداوه، لە
قەدەغەیی خودا دوور دەکەونەوه، گوێی بدی لە قورئاندا وەسفیان
کراوه: [مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً
طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ] (النحل: ۹۷)

واته: هه رکەس له نێریان له می کردەوهی چاکێ کردبێ و پرواداریش
بوو بیت ئەوه سویند به خودا به ژيانیکێ خوش دەیان ژینین و سویند بێ
پاداشتیان دەدەینهوه به چاکتر لهوهی کە ئەوان دەیانکرد.

درهوشانهوه: ئەوهی به خۆی نهیهوی دلخۆش بێ هه رگیز دلخۆش
نابێ.

ناوې: هی له خودای کەس له پوژی رهش له گهلتدا نییه و له غهمی
هاوکارت نییه.

بریسکه: هه موو شتی به قهزا و قهدهره

زیوهری شه شهه:

ژیانیکی بی زیاده روی و رابواردن

دۆستی ئازیز سویند به خوا هیچ به لایه ك نییه
له سه ره هیچ كه سینك به رده وام بی با به لایه كی گه ورهش بی

تافره تی موسلمانن چا كه كار خوان به گویره
پتویست ناماده ده كا، چیشته و خواردنیکی وا

له سه ره سفره كه نامینیتته وه به فیرو بجی. پیشهنگی نه م جو ره
تافره تانه دایکی ئیمانداران خاتوو عائیشه یه (ره زای خودای لی بی)،
(له عائیشه وه ده گیرنه وه، فه رمویه تی: نانی جو نه زور و نه كه می
له سه ره خوانی پیغه مبه ره ﷺ نه ده مایه وه).

له گیرانه وه یه کی تر دا: هه رگیز خوانی پیغه مبه ره ﷺ له پیشی
هه لئه گیرا وه ته وه كه به رما وه ی خواردنی له سه ره بووبی).

له و شتانه ی ئیسلام قه ده غه ی کردوون و به زیاده روی دانا وه
به کارهینانی قاپ و قاچاغی زیر و زیوه بو خواردن و خواردنه وه.
له ئوم سه له مه وه (ره زای خودای لی بی): پیغه مبه ره ﷺ فه رمویه تی:
((الذي يشرب في انية الفضة انما يجرجر في بطنه نار جهنم)). واته:
ئه وه ی له قاپی زیو ده خواته وه وه كو ئه وه یه ئاگر هه لقورینن.

له گيرانه وهی موسليم: ئه وهی له قاپی زیر و زیو بخوات و
بخواته وه وه کو ئه وه یه ئاگری جه هه نه می حه په لوش بکا)

هه ر به راستی ئیسلام له وه حه رامه کردنه ی لیژانه، ئاخه ر ئه و
شتانه ده چنه بواری زیاده په وی و خوشرا بواردن، ئیسلامیش هه ز
ده کا هه رده م شوینکه وتوانی بیفیز بن و رانه بویرن. له و کاتی
پیغه مبه ر ﷺ مه عازی کوپی جه به لی نارد ه یه مهن پیی فهرموو:
(ئاگاداری خوشگوزهرانی به چونکه به نده کانی خودای هی
را بواردنی نین)).

د ره وشانه وه: هه ر که چاوت له غه می ده روونت داخست دلخوش ده بیت.
ناوېر: سه ره تا پیوه ندیت له گه ل خودای به گوپرایه لی فه رمانه کانی
و دوور که وتنه وه له قه ده غه کراوه کانی چا ک بکه.

بریسکه: هینده گوئ به ره خنه و په لاران مه ده.

زیوهری حه و ته م: ئیشی چاک دل ده کاته وه

ئه گهر په تمان بپسینی و ده رگامان له سهر دابخه ی
خودایه کمان هه یه، ئه و زه حمه تیبه مان له سهر لایبا

عائیشه (زه زای خودای لی بیت) ده گپ یته وه و
ده فهرمووی:

ئافره تیکی هه ژار به دوو کچۆله وه هاته لام، منیش سهر و
ده نکه خورمام دانئ، ئافره ته که ده نکه خورمایه که ی خۆی بۆ ده می
برد، کچه کان داوای ئه ویشیان له دایکیان کرد، ژنه ش ده نکه
خورمایه که ی خۆی دوو له ت کرد و سهر و له تی دانئ و ئه وانیش
خواردیان. سهرم له ئیشی ئه و ژنه ی سوپما. به سه رهاته که م بۆ
پێغه مبه ر ﷺ گپ رایه وه، ئه ویش فهرمووی: ((ان الله قد اوجب لها
بها الجنة، او اعتقها من النار)). واته: خودا به و شته به هه شتی بۆ
واجب کرد، له ئاگر رزگاری کرد.

ئه وه تا ئوم سه له مه (زه زای خودای لی بی) ده لی: له پێغه مبه ری
خودا ﷺ پرسى، ئایا له و پارهی له مندا له کانم خه رجی ده که م هه یج
پاداشتی کم هه یه، ناتوانم فهرامۆشیان بکه م چونکه ئه وانه مندا لی

منن؟ پیش وەر امدانه وه، هەر به سروشت وەر امه که ئه رییانه ده بیته
چونکه ئوم سه له مه خۆی سه لماندی ناتوانی ده ستبه رداریان بی.

ئیسلام هانی کاری چاکه و خیر ده دات و خه لکی هه لده نی سۆز
و به زه یی بنوینن و ئه وین و میهره بانی له کۆمه لگه دا بچینن تا کو
پۆله ی چاکه کار په روه رده بن و گه وره بن.

دره وشانه وه: دلخۆش به.. ئا ئه مه یه دلخۆش بوونی راستیی!

ناوهر: ژیان جوانه، تۆ به باوهر و په وشته و شه رم و شکۆته وه.. له
ژیانیش جوانتری.

بریسکه: ئافرهت گولێکی بۆنخۆش و بولبولێکی ئاوازخۆینه

زیوه‌ری هه‌شته‌م: خودا له هه‌موو

به‌لایان ڕزگارمان ده‌کا

خ—ۆزی نێوانی من و تۆ باش ده‌بوو
جا با نێوانی من و هه‌موو خه‌لکی هه‌ر خراپ بایه!

فرۆکه‌یه‌ك له مه‌ودایه‌کی زۆر دوور و به‌رز
له نێوان عهد و عاسمانییه، کاتێ ئاماژه‌ی بوونی
کێشه‌یه‌ك ئاشکرا کرا، ده‌رکه‌وت فرۆکه‌که له کار که‌وتوو،
فرۆکه‌وانه‌که ترسی لێ نیشته و بووه ده‌نگه ده‌نگ، پیاو ده‌ستیان
به گریان کرد و ئافره‌تان قیژاندیان، مندال زنده‌قیان پ‌ژا. ترس
بلا‌بووه‌وه، ئه‌وه‌په‌ری ته‌نگی و ناخۆشی بالێ کیشا بوو، هاوار و
گریان و ده‌نگی دوعا به‌رزبووه‌وه: یاالله یاالله. لوتفی خودای
دێ و په‌حمه‌تی خودای دێته‌ خوارێ، دله‌کان ئارام ده‌بنه‌وه و نه‌فس
ده‌حه‌سپته‌وه و فرۆکه‌که‌ش به سه‌لامه‌تی ده‌نیشپته‌وه.

ئه‌گه‌ر کۆرپه‌ی نێو سکی دایک نه‌بوو، له‌دایک‌بونه‌که سه‌خت
بوو، دایکه‌که وای بۆچوو ئیدی ده‌فه‌وتی، مردنی هاته‌ پێش چاوی،
با په‌نا بۆ خودای لا‌به‌ری غه‌مان و به‌جیه‌ینی پێداویستیان بیا و
هاواربکا یاالله یاالله یاالله، ئیدی نا‌له نا‌لی نامینی و منداله‌که‌ی

ده‌بی.

ئەگەر زانایەك تووشی ئاریشەیه کی ناقلۆا بوو، کەوتە بار
و دۆخیکی سەخت و ویلی وەلامیکی راست بوو بەلام دۆشداما
و توشی شکست بوو، با هاوار بکا: یاالله یاالله یاالله، ئەهی
مامۆستای ئیبراهیم فێرم بکە ئەهی ئەو کەسەهی سولەیمانت تیگەیاندا
تیمبگەیهنە، ((اللهم رب جبرائیل و میکائیل و اسرافیل، فاطر
السموات و الارض، عالم الغیب و الشهادة، انت تحكم بین عبادك
فیما كانوا یختلفون، اهدني لما اختلف فيه من الحق باذنك، انك تهدي
من تشاء الى صراط مستقیم)). بەو ھۆیە سەرکەوتن دی، گری
کوێرەکان دەبنەو، پاك و بیگەردی بۆتۆ چەند دلۆقانی خودایە.

درەوشانەو: ئەو کەسە زۆرترین بەختەوهری ھەیە کە زۆرترین
کەسی دلخۆشکردوو.

ناوێر: بە گوێرایەلی (الطاعة) شەری نەفس و ھەوا بکە، بە ئیش
پرووبە پرووی دەست بەتالی ببەو.

بریسکه: هه لا هه لا.. له ئافره تان

زیوهری نۆیه م: ئامانه له بیئاگایی

له نێو به لا و موسیبه تان ناو می د مه به
(خۆ ده کړی) له نێو خو شیدا به لایه ک سهر هه لدا

ئامانه ئاگاداری بیئاگایی به (غفله). بیئاگایی
ئه وه یه: له زیکر و یادی خودای دور بکه و یته وه و
واز له نوێژان بێنی، پشت بکه یه قورئان و به شداری

کۆر و وانه سوود به خشه کان نه که ی، ئه مانه هو کارن بو بیئاگایی.
دوای بیئاگایی دلت گهرد ده گری و موری لیده درئ، نه ده زانی چاکه
چییه و نه واز له خراپه ی ده هینی، ههر هیچ له و ئاینه ی حال ی نابی،
ئه و که سه ی وا بێ دل ره ق و غه منا ک و ناو می د ده بی. به لی، ئه مه یه
به ره مه می بیئاگایی له م دنیا، ئه ی ده بی له دوا رۆژ چون بی؟! بۆیه
له سهرت پێویسته خۆت له بیئاگایی به دوور بگری و بو خاتری
خودا زمانت به زکری خودا و سبحان الله و لا اله الا الله و الله اکبر
و الحمد لله و استغفر الله و سه له وات له دیداری پێغه مبه ر ﷺ ته ر و
پاراو بکه ی. ئه و جا چ به پێوه بی یان به دانیشن بی یان راکشاو
بیت، ئه و کاته نو قمی نێو به خته وه ری ده بیت و تیر ده بیت، ئه وه ش
به هو ی زیکر وه ده بی، خودا ده فه رمو ی: [الَّذِينَ آمَنُوا وَ تَطْمَئِنُّ
قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ] (الرعد: ۲۸)

واته: ئەوانەى كە پرۆایان هێناوه و دلّیان ئارام دەبێت بەیادی
خوا ناگادار بن كە هەر بەیادی خوا دلّەكان ئارام دەبن.

درهوشانهوه: چاوه‌پێ مه‌به دلخۆش بیت ئەوسا گۆل‌بزه‌یه‌ك بكه‌ی،
به‌لكو پێبكه‌نه خۆت دلّ خۆش ده‌بیت.

ناوبه‌: ئەوه‌ی پێزی خه‌لكی بگرێ خه‌لكیش پێزی ده‌گرێ، ئەوه‌ی
له‌گه‌لییان خراپ بێ پێپێزی به‌رانبه‌ر ده‌كرێ.

بريسكه: پيشبيني به خته وه ى بكه، پيشبيني ناخوشى مه كه.

زيه وه ى دهيه م:

به رووى ژيان زه رده خه نه بكه

له كوخه كه ى خوت كوشك ك بنيات بنى و
له خانوچكه قورينه كه ت شتى بچنه نه كه له كوشكه به رزه كه ت

كاتى دلت ليوانليوه له غه م و ناخوشى بزهيه كه
بكه، به وه زه رده خه نه يه تيش و ناسورت كه م ده بيتته وه

و ده روويكى پرزگارى ده كه يته وه.. له پيكه نين دوودل مه به،
له نيو ده روونت وزهيه كى ئاگرين ههيه بو بزه، وريابه مه يشاره وه،
چونكه نه مه به واتاي خوخنكاندنه له نيو جامخانه ى نازار و سزا،
ئاخه ر زه رده خه نه چ زيانتيكى ههيه، چ له وه ى جوانتره به ده ميكي به
خه نه وه له گه ل خه لكى بدوي!

ستيفان گه زال ده ليت: ((زه رده خه نه ئهركيكي كو مه لايه تيبه))،
ئه وه ى نه م قسه ى سه ره وه ى كردووه پيكاويه تي، كاتيكا تو
ده ته وي تيكه لي خه لكى بيت له سه رت پيوسته به جوانى
تيكه ليان بيت. ده بي ده رك به وه بكه ى ژيانى كو مه لايه تيش هه ندي
زيره كى و زانيارى مروى ده وي كه پيوسته بيزانى، يه كى له و
به هrane بريتيبه له زه رده خه نه، زه رده خه نه شتيكى كو مه لايه تي
هاوبه شه له نيوان هه موواندا، چونكه كه تو به رووى ئه وانى تر

و بهرانبه ره کهت پرووخۆش بووی و زهرده خه نهت کرد، ئه و حانه
جوانی ژیان و گیانی گه شبینیت به وان به خشیووه و موژدهت به
جوانترین خواستی ئه وان داوه، وه لێ کاتی تۆ به پروویکی گرژ و
مۆن.

پروو به پرووی خه لکی ده بییه وه دلنیا به به و سه ر و بچمهت
ژیانی پاکییان شیلو ده که ی، ئاخه ر چۆن پێ به خۆت ده ده ی ببیته
هۆی تالکردنی ژیا نی خه لکی؟!

دره وشانه وه: مه زنی ته نیا ده دریته ئه وان ه ی به به رده وامی خه و نی
پێوه ده بینن.

ناو پر: مالتیکی وات بو ی که غه م و خه فهت و ناخۆشی و بێزاری و
ته نگی تیدا نه بیت.

کۆتایی

ئێستا..

دوای خویندنهوهی ئەم کتێبه مائاواویی له غەم و خەفەت بکه،
پشت له پهژاره بکه، مائی غەمگینی جیپێله و له رهشمالی ناومیدی
و کلۆلی دوور بکهوه. وه ره و پروو بکه میحرابی ئیمان و پرووگهی
یارانی خودا و پایهی رهزامهندی به چاره نووس.

فهرموو ژيانیککی نوێ دهست پیکه، دهبا دلخۆش بیت،
پروژگاریککی نوێ دهست پیکه، وه لێ پروژگاریککی جوان و ژيانیککی
بێ پارایی و دلپاوکی و ههراسانی، پروژانیک، بێ وهپهزی و
نارپههتی و پهستی و بێ تاقهتی. به لێ، ئەو کاته بانگدهری باوهر
له سه ر لوتکه شاخی هیوا و له گه لی رهزا بانگت ده کاتێ و موژدهت
ده داتێ و پیت ده لێ: تۆ (به ختەوهرترین ئافرهتی له جیهان دا).

به ره مه چاپکراوه کانی نووسه

- ١- الإسلام وقضايا العمر
- ٢- دروس المسجد في رمضان
- ٣- فقه الدليل
- ٤- المعجزة الخالدة
- ٥- تحف نبوية
- ٦ - سياط القلوب
- ٧- هكذا قال لنا المعلم
- ٨- من موحد إلى ملحد
- ٩- إلى الذين اسرفوا على أنفسهم
- ١٠ - حدائق ذات بهجة
- ١١ - لا تحزن
- ١٢ - مقامات القرني
- ١٣ - المسك والعنبر في خطب المنبر
- ١٤ - ترانيم موحد
- ١٥ - أربعون حديثاً في الأذكار
- ١٦ - على بوابة الوحي

١٧ - ابیات سارت بها الركبان

١٨ - واهتز العرش

١٩ - أما بعد

٢٠ - ثلاثون سبباً للسعادة

٢١ - فاعلم أنه لا إله إلا الله

٢٢ - ورد المسلم والمسلمة

٢٣ - نونية القرني

٢٤ - اقرأ باسم ربك

٢٥ - حتى تكون اسعد الناس

٢٦ - فتية آمنوا بربهم

٢٧ - ولكن كونوا ربانيين

٢٨ - إمبراطور الشعراء

٢٩ - ترجمان السنة

٣٠ - العظمة

٣١ - وجاءت سكرة الموت بالحق

٣١ - احفظ الله يحفظك

٣٢ - نصائد قتلت أصحابها

٣٣ - طريقك إلى النجاح

٣٤ - مفتاح النجاح

- ٣٥ - على ساحل ابن تيمية
- ٣٦ - ضحايا الحب
- ٣٧ - مجالس المؤمنين
- ٣٨ - نصة الرسالة
- ٣٩ - ما كان حديثاً يفتري .
- ٤٠ - تاج الملك
- ٤١ - قوت الأرواح
- ٤٢ - لحن الخلود (ديوان شعر)
- ٤٣ - هدايا وغايا (ديوان شعر)
- ٤٤ - حتى لا تغرق السفينة
- ٤٥ - السمو
- ٤٦ حصاد الصيف
- ٤٧ - تاج العروس
- ٤٨ - رحمة للعالمين
- ٤٩ - تاج المدائح (ديوان شعر)
- ٥٠ - قصة الطموح (ديوان شعر)
- ٥١ - مجتمع المثل
- ٥٢ - فقه الديل مملكة البيان
- ٥٣ - خارطة الطريق

٥٤- شخصيات من القرآن الكريم

٥٥- وحي الذاكرة

٥٦- ترجمان السنة

٥٧- حدائق ذات بهجة

٥٨- فقهيات

٥٩- قصائد قتلت أصحابها

٦٠- أعذب الشعر

٦١- التفسير الميسر

٦٢- زاد من لا زاد له

٦٣- اشكر حسادك

٦٤- ابتسم

٦٥- شباب عادوا إلى الله

٦٦- ثلاثون درسا للصائمين

٦٧- كيف تطلب العلم

٦٨- لحن الخلود.

٦٩- هدايا وتحايا.

ئاوەرۆك

- ۵..... پێشكه شه
 ۷..... پێشه كی نووسەر
 ۱۱..... پێشه كی وه رگێر
 ۴۱..... ئەم وه رگێرانه:
 ۱۷..... نَقِیم
 ۲۰..... دایکم
 ۲۲..... یه کتاپه رست نهك خودانه ناس
 ۲۴..... لکه زێرینه کان
 ۲۶..... به خیر بێ
 ۲۷..... به لێ
 ۲۸..... نه خیر!..
 ۳۰..... گۆل
 ۳۲..... خونچه
 ۳۵..... خشل
 ۳۷..... خشلی یه کهم: ئافرهتیک ئالنگاری (تحدی) ستهم بوو.
 ۳۹..... خشلی دووهم: سامانیکی له بن نه هاووت له ناز و نيعمهت لایه
 ۴۱..... خشلی سێهه: ئەوه ندهت به سه موسلمانى
 ۴۳..... خشلی چوارهه: ئافرهتێ بروادار و بیاوه ر وه كو يهك نيين
 ۴۵..... خشلی پینجهه: ته مبه لێ دۆستی شکست و پرووخانه
 ۴۷..... خشلی شه شههه: بهو شتانهی تۆ هه ته له ملیۆنان ئافرهت باشتري

- خشلی هەوتەم: بۆ خۆت لە بەهەشت کۆشکێک بنیات بنی..... ٤٩
- خشلی هەشتەم: بە دەستی خۆت دڵت هەلا هەلا مەکە..... ٥١
- خشلی نۆیەم: تۆ مامەڵە لەگەڵ خودایەکی بەخشنده و دەستکراوه مامەڵە..... ٥٣
- خشلی دەیهەم: بە هەر شیوەیهک بیت هەر تۆ براوهی..... ٥٦
- گەردانه..... ٥٧
- گەردانهی یەكەم: بەخشەکانی خودای ئەژمار بکە..... ٥٩
- گەردانهی دووهم: ئەو کەمە شتە ی دڵخۆشت دەکا زۆر چاترە لەو زۆرە ی..... ٦١
- تووشی گەرداوێکت دەکا..... ٦١
- گەردانهی سییهەم: تۆ بپروانه هەور، هەرگیز مەپروانه تۆز و خۆڵ..... ٦٣
- گەردانهی چوارەم: کەپرێکی تژی لە بپروا لە تەلارێکی پڕ جهور و ستهم چاکترە..... ٦٥
- گەردانهی پینجەم: کاتە کانت بە گوێرە ی ئەرکە کانت دابەش بکە..... ٦٧
- گەردانهی شەشەم: بەختەوهری ئیمە وەکو هی ئەوان نییه..... ٦٩
- گەردانهی هەوتەم: سواری کەشتی دەربازبوون بە..... ٧١
- گەردانهی هەشتەم: کپنووش کیلی بەختەوهریه..... ٧٣
- گەردانهی نۆیەم: پیرەژنە ی لێک دەبنە دروشم..... ٧٥
- گەردانهی دەیهەم: تا ببیتە پازاوهرترین مرووف لە بوونهوهر..... ٧٧
- ئالتوون..... ٧٩
- ئالتونی یەكەم: ئە ی پایەدار..... ٨١
- ئالتوونی دووهم: بەپیل نیعمهتە کان بپرو و ئەرکی خۆیان بدی..... ٨٣
- ئالتوونی سییهەم: بەس تۆبە و ئیستیغفارت هەبێ ئیدی پۆزیت لەسەر خودایە..... ٨٥
- ئالتوونی چوارەم: بە دوعایان تەنگ و چەلەمەت لی دوور دەکەوێتەوہ..... ٨٧

- ۸۹..... ئالتۇنى پىنجەم: ورياي بىئومىدى و دارووخان بە
- ۹۱..... ئالتۇنى شەشەم: مالى خۆت شانشىنى سەربەرزى و خوشەويستىيە
- ۹۳..... ئالتۇنى ھەۋتەم: ئاگادار بە تۆ كاتى زۆر گوتت نىيە
- ۹۵..... ئالتۇنى ھەشتەم: دەرۋون پرووناك بە دونيا سلاۋت لى دەكا
- ئالتۇنى نۆيەم: نەۋوۋە و نەگونجاۋە بە ختەۋەرى بە تەۋاۋى بۆ كەسىك
- ۷۹..... ھاتىتە دى يان تەۋاۋى خىر و خوشى بۆ مروقتىك بوۋى.
- ۹۹..... ئالتۇنى دەيەم: بۆ نىۋ باغى زانىارى
- ۱۰۱..... مروارى
- ۱۰۳..... مروارى يەكەم: شۆرپەي فرمىسكان و دلى برىندارت لەير بى
- ۱۰۵..... مروارى دوۋەم: ئەۋانە بەختەۋەر نىين
- ۱۰۶..... مروارى سىيەم: پىيازى خودا باشتىن پىيە
- ۱۰۸..... مروارى چۈرەم: ئەگەر پىگاكانت لى تەنگ بوو ھۆشپىكت بە خوداۋە بى
- ۱۱۰..... مروارى پىنجەم: ھەمو پۆۋپىكت بىكە تەمەنىكى نوئ
- ۱۱۲..... مروارى شەشەم: ئافرىتان ئەستىرەي ئاسمان و ھەسارەي تارىكىن
- ۱۱۴..... مروارى ھەۋتەم: مردن نەك ھەرام
- ۱۱۶..... مروارى ھەشتەم: چەند ئايەتىك و درەۋشانەۋەيان
- ۱۱۹..... مروارى نۆيەم: خوداناسى غەم و خەفەتان ناھىلى
- ۱۲۱..... مروارى دەيەم: پۆۋە پىرۋزەكە
- ۱۲۳..... دوپ
- ۱۲۵..... دوپى يەكەم: ژنىكى تىگەيشتوۋ برىتىيە لە ژيانىكى بەختەۋەر
- ۱۲۷..... دوپى دوۋەم: تەنيا بۆ ئەمپوت كار بىكە
- ۱۲۹..... دوپى سىيەم: ۋاز لەو ھەستەي بىنە كە پىت ۋايە چەۋساۋەي

- دوڤی چوارهم: ئای سهرکهوتن دواي ههول و ماندوووبون چهند خو شه!..... ۱۳۱
- دوڤی پینجهم: له گهل بارودوخی خو ت رادیی..... ۱۳۳
- دوڤی شه شهه: چهند ئاموژگارییه کی راست و دروست له دایکیکی ژیره وه .. ۱۳۵
- دوڤی هه وه تهه: ئه وه ئافره ته ی ههول ده داو تیده کو شتی خودای له خو پازی
- ده کا..... ۱۳۷
- دوڤی هه شه تهه: ئه وه ئافره ته ی سنووره کانی خودای بپاریژی خوداش ئه وه ده پاریژی... ۱۳۹
- دوڤی نو یهه: ئای تو به پاکترین ئاوه..... ۱۴۱
- دوڤی ده یهه: یه کهه گیانفیدا..... ۱۴۳
- زه بهر..... ۱۴۵
- زه بهری یه کهه: بنوو بی غهه و خه یال خودا یه کهه وه ره که ی هه زار..... ۱۴۷
- زه بهری دو وهه: کویری راسته قینه کویری دلّه..... ۱۴۹
- زه بهری سییهه: دادگه ی تۆله سه ندنه وه دامه مه زینه با خو ت یه کهه قوربانی
- نه بیت..... ۱۵۱
- زه بهری چوارهه: نایابی له کارکردن..... ۱۵۳
- زه بهری پینجهه: دونیای بی باوه ری له نیو سهرگهردانی ئازار ده چیژی..... ۱۵۵
- زه بهری شه شهه: له ره وه شه کانی هاوژین..... ۱۵۷
- زه بهری هه وه تهه: به وه پازی به که خودا بو ی داناوی..... ۱۵۸
- زه بهری هه شه تهه: ئاخ و داخ بو دنیا مه خو..... ۱۶۰
- زه بهری نو یهه: ئه وه پیری جوانی له دروستکراوه کانی خودا هه یه..... ۱۶۲
- زه بهری ده یهه: ئه وه پیری به خشنده یی و لوتکه ی ده سترکراوه یی..... ۱۶۵
- یا قووت..... ۱۶۷
- یا قووتی یه کهه: جیگره وه ی خودای نییه..... ۱۶۹

- ۱۷۱..... یاقووتی دووهم: به ختەوہی ھە یە بە لām کى وەیدۆزى؟
- ۱۷۳..... یاقووتی سییەم: پەوشت بەرزى بە ھەشتیکە لە دڵدا
- ۱۷۵..... یاقووتی چوارەم: دە بەندى بە ختەوہرى
- ۱۷۷..... یاقووتی پینجەم: لە ھەموو غەم و خەفەتیک پەنا بە خودا بگرە
- ۱۷۹..... یاقووتی شەشەم: ئەو ئافرەتەى کە پشتوانى لە کات و ساتە سەختەکان بۆ ھات
- ۱۸۱..... یاقووتی ھەوتەم: ئافرەتیکى ئەھلى بە ھەشت
- ۱۸۳..... یاقووتی ھەشتەم: بە خشین پيش بە بە لا دەگرى
- ۱۸۵..... یاقووتی نۆیەم: با پۆخت جوان بى چونکە بوونەوہر جوانە
- ۱۸۷..... یاقووتی دە یەم: ئافرەتیک پالەوانیہى تۆمار دەکا
- ۱۸۹..... گەوھەر
- ۱۹۱..... گەوھەرى یە کەم: کات و ساتى خۆت لە ھېچ و خۆپایى بە سەرمەبە
- ۱۹۳..... گەوھەرى دووہم: بە ختەوہرى بە پارە ناکردى
- ۱۹۵..... گەوھەرى سییەم: پەلەپەل و زوو ھەلچوون سوتەمەنى سەختى و ناخۆشىين
- ۱۹۷..... گەوھەرى چوارەم: یارى کۆکردنەوہى پارە کۆتایى نایى
- ۱۹۹..... گەوھەرى پینجەم: لە بیکارىدا ھەر ناخۆشى دیتە بەر
- ۲۰۱..... گەوھەرى شەشەم: مالىکى بى توپەى و ھەرا و ھۆريا و شەکەتى
- ۲۰۳..... گەوھەرى ھەوتەم: داوینپاکى و شەرم جوانى ئافرەت زیاد دەکات
- ۲۰۵..... گەوھەرى ھەشتەم: خودا نادياران دەگيرتەوہ
- ۲۰۷..... گەوھەرى نۆیەم: پەيثیک ھەموو کات و شویتیک پر دەکا
- ۲۰۹..... گەوھەرى دە یەم: دلائیک تامەزرۆى بە ھەشتن
- ۲۱۱..... ئەنگوستیلە
- ۲۱۳..... ئەنگوستیلەى یە کەم: برپاھیتان بە خیر و شەرى چارەنووس

- ۲۱۶..... ئهنگوستیله ی دووهم: باشتین کار میانهیه.....
 ۲۱۸..... ئهنگوستیله ی سییه م: په شبینی غه م و خه فه تان له خۆی کۆده کاته وه.....
 ۲۲۰..... ئهنگوستیله ی چواره م: ئامانه وریای سه رزه نشت و بیزاری و خه شم به.....
 ۲۲۲..... ئهنگوستیله ی پینجه م: زۆربه ی کیشه کان به هۆی شتی هیچ و بی مانایه.....
 ۲۲۴..... ئهنگوستیله ی شه شه م: هونه ری پاراستنی زمان.....
 ۲۲۷..... ئهنگوستیله ی حه وته م: به نویژ شه ر له گه ل دله راوکی بکه.....
 ۲۲۹..... ئهنگوستیله ی هه شته م: چه ند ئامۆزگاریه کی ئافره تیکی سه رکه وتوو.....
 ۲۳۱..... ئهنگوستیله ی نویه م: ئه وه ی به خودای دلخۆش نه بی به هیچ شتی دلخۆش نابی.....
 ۲۳۳..... ئهنگوستیله ی ده یه م: خاوه ن دوو پشدین دوو جار ده ژیی.....
 ۲۳۵..... وته ناوازه کان.....
 ۲۳۷..... ناوازه ی یه که م: کی ئازیزترین که سته؟.....
 ۲۳۹..... ناوازه ی دووهم: به ختە وه ری هیچ پێوه ندی به ده وله مه ندی و هه ژاریه وه نییه.....
 ۲۴۱..... ناوازه ی سییه م: ئه ری خودا له که سانی تر شایه تر نییه تاوه کو سوپاسگوزاری بین.....
 ۲۴۳..... ناوازه ی چواره م: ئافره تی به ختە وه ر که سانی ده ور به ری خۆی دلخۆش ده کات.....
 ۲۴۵..... ناوازه ی پینجه م: دلنیا به هه موو شتی بکه قه زا و قه ده ره.....
 ۲۴۷..... ناوازه ی شه شه م: ئوم عه ماره ده دووی.....
 ۲۴۹..... ناوازه ی حه وته م: چاکه کردن له گه ل خه لکی غه م و خه فه تت ناهیلن.....
 ۲۵۱..... ناوازه ی هه شته م: زیانه کانت بکه قازانج.....
 ۲۵۳..... ناوازه ی نویه م: وه فا زۆر به نر خه، ئه ری وه فاداران له کوین؟.....
 ۲۵۵..... ناوازه ی ده یه م: هه ته ر (جدی) به.. هه ته ر.....

- مه رجان..... ۲۵۷
- مه رجانى يه كه م: به ئازايى له گه ل نه فسى خۆت بوه سته ۲۵۹
- مه رجانى دووهم: وريا به ۲۶۱
- مه رجانى سٲيه م: سو پاسگوزارى چاكه كاران ئه ركه ۲۶۲
- مه رجانى چواره م: بو چاودٲرى رۆح له جه سته له پٲشتره ۲۶۴
- مه رجانى پٲنجه م: نان ئه و نانه ئه مپۆ له خوانه ۲۶۶
- مه رجانى شه شه م: ته نگ و چه له مه گه نجينه ي ويسته كانن ۲۶۸
- مه رجانى چه وته م: به زه يٲت به وانده دا بٲته وه له سهر زه ويٲن ئه وهى له ئاسمانه
به زه يى پٲتا دٲته وه ۲۷۰
- مه رجانى هه شته م: ئه م دونياى جوانه ههر ته نى گه شبنه كان ده يٲنن ۲۷۲
- مه رجانى نۆيه م: خوداى له شٲنه يى بناسه ئه وٲش له ته نگانه ده تناسى ۲۷۴
- مه رجانى ده يه م: ئافره تىكى خاوه ن زۆرترين ماره يى له جيهاندا ۲۷۶
- ئه لماس ۲۷۹
- ئه لماسى يه كه م: كليله كانى سه ركه وتن ۲۸۱
- ئه لماسى دووهم: دواى ئارٲشه و ناخۆشى تام و چٲژى سه ركه وتن دى ۲۸۲
- ئه لماسى سٲيه م: دوودلى هزر و جه سته ئازار ده دا ۲۸۴
- ئه لماسى چواره م: ئٲش و كارى به دلى خۆت پارزى به خته وه رٲيه ۲۸۶
- ئه لماسى پٲنجه م: هٲز له دلدايه نه ك له جه سته ۲۸۷
- ئه لماسى شه شه م: ئافره تى سه لار جه هه نه مى ناخۆش و دهر د ده كاته به هه شت ۲۸۹
- ئه لماسى چه وته م: ئارام بگره تا سه ركه وتنو بيت ۲۹۱
- ئه لماسى هه شته م: له قه ٲراندا هى له خوداى چ په ناگيرمان نٲيه ۲۹۳
- ئه لماسى نۆيه م: ئه رى ههر خودا نٲيه تكاى ليقه وماوان وه رده گرى ۲۹۵

- ئەلماسی دەیهەم: ئەووی قەرچۆکی دەکا ئەوا پڕۆدی لەبارەیی خۆیەو دەکا.... ۲۹۷
- زیوهر..... ۲۹۹
- زیوهری یەکەم: تۆ ئافرهتتیکى مسولمانى و نه پۆژههلاتى و نه پۆژئاوايى... ۳۰۱
- زیوهری دووهم: غەمەكانت لەبیر کەو بە قولی ئیش بکە..... ۳۰۳
- زیوهری سییهەم: ئەو خالانەى یارمەتیت دەدەن بۆ بەختەوهرى..... ۳۰۵
- زیوهری چوارەم: ئەگەر هەموو پەتەکان پەچران پەتی خۆت بە هومیدی خودای گری دە..... ۳۰۷
- زیوهری پینجەم: کەس لە باوەردار دلخۆشتر نییه..... ۳۰۹
- زیوهری شەشەم: ژيانتيكى بى زيادهپهوى و رابواردن..... ۳۱۱
- زیوهری حەوتەم: ئیشی چاک دل دەکاتەوہ..... ۳۱۳
- زیوهری هەشتەم: خودا لە هەموو بەلایان پزگارمان دەکا..... ۳۱۵
- زیوهری نۆیەم: ئامانە لە بیتاگایی..... ۳۱۷
- زیوهری دەیهەم: بە پرووی ژیان زەردەخەنە بکە..... ۳۱۹
- کۆتایی..... ۳۲۱
- بەرەمەمە چاپکراوەکانی نووسەر..... ۳۲۲

بخت‌و‌ترین ئافره‌ت له جیهاندا

ئهم کتیبه یه‌کیکه له کتیبه ههر باش و دانسقه‌کان. بۆ چه‌ندین زمانی دنیا وه‌رگیردراوه. به‌سه‌دان هه‌زار دانه به‌زمانگه‌له زیندوو‌ه‌کانی دنیای لی فروشراوه و ده‌یان جار چاپکراوه‌ته‌وه.

خویندنه‌وه‌ی ئهم کتیبه راسته‌وخو هه‌ندی شت له ژیا‌نت ده‌گۆری، هه‌ست ده‌که‌ی په‌یقه‌کانی ده‌بنه‌ وانه و ئاگادارکه‌روهه، له‌گه‌ل ساته‌کانی ژیا‌نت ئاو‌یزان ده‌بیت.

ئهم کتیبه پردی به‌یه‌که‌وه به‌ستانی رۆژگاری پر‌شن‌گداری د‌وینی و ئیستامانه، فیرمان ده‌کات په‌ند له به‌سه‌ره‌اتی پ‌یشینه‌ باشه‌کانی وه‌ر‌ب‌گرین و ئیش به‌ ئامۆزگاری ئه‌وان بکه‌ین.

ده‌زگای حاجی

ل‌قی یه‌که‌م: چوار‌ریانی شیخ مه‌حمود - به‌ران‌به‌ر مزگه‌وتی مه‌حمود عه‌ل‌لاف
ل‌قی دووهم: هه‌ول‌یر - به‌ران‌به‌ر ده‌رگای قه‌لا - بازاری رۆشن‌بیری

0000

M.Kheirana

07062171396 - 0742671396

بەرگ: نڤیرا هیدم س‌الچ